

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FIBIGER

FIBIGER

SLÆGTENS ÆLDSTE
HOFTROMPETERENS GREN
HOFVIOLONENS GREN
STADSMUSIKANTENS GREN

Samlet ved
AMALIE FIBIGER

København

NORDLUNDES BOGTRYKKERI

1949

Christian Fibiger, Berritsgaard.

Generalmajor Jacob Scavenius Fibiger.

FORORD

DEN 13. FEBRUAR 1857 skriver daværende Ritmester Axel Fibiger et langt Brev til sin Farbroder, Generalmajor Jac. Scavenius Fibiger. Han gør deri Rede for Slægtens 4 Grene. Han vidste ikke den Gang, at Hoftrompeteren Chr. F. foruden til Gottfried F. ogsaa var Fader til Toldkontrolløren Johan Adolph og som derfor hørte til hans Gren. Brevet lød: »Det er nu paa Tide, at jeg faar sluttet dette lange Brev der, som jeg haaber, tillige med dets Bilag, vil afgive et godt Grundlag for Dine videre Forskninger, dem jeg imødeser med en vis Spænding; mindre egentlig i Henseende til Arven end til Komplikeringen af Stamtavlen. Du har nu faaet alt, hvad jeg er i Besiddelse af og ordnet paa en mere overskuelig Maade. Jeg har til Hensigt (engang), naar jeg kommer saa vidt, som jeg har Haab at komme, at udgive det i Trykken og derfor beder jeg Dig *ikke at omtale det hermed følgende Materiale til nogen Anden*, da det naturligvis vilde være mig ubehageligt at se det aftrykket i sin ufuldkomne Skikkelse.

Lad endelig ikke Lengnick¹ faa det, thi saa skriver han det strax af. Onkel Christians Brev ønsker jeg mig remitteret, naar Du har noteret deraf, hvad der kan være dig til Nytte. Din hengivne Axel.«

Onkel Christians Brev (Forpagteren paa Berritsgaard og Broder til Jac. Scavenius F.), fandtes ikke i Mappen med de øvrige af Axel Fibigers Papirer, det maa paa en eller anden Maade være gaaet tabt, men dog heldigvis Afskrifter af disse saa værdifulde Breve, hvori han beretter om, hvad hans Moder, Christiane Lindam, g. m. Procurator Gottfried Fibiger har fortalt om Slægten.

Det var Mening, at Axel Fibigers Farbrødre, Forpagteren og Generalmajoren skulde være hans Medarbejdere i Eftersøgningen af Slægtens Fortid. Men – Christian F. blev kort efter meget syg og døde i 1859; Jac. S. F. døde i 1861. Axel Fibiger, der dog først døde i København i 1882 (pens. Oberst), har paa en eller anden Maade været forhindret i at arbejde videre med sit udmærkede Arbejde. Den Mappe der indeholdt hans store Arbejde – (den ligger nu her paa mit Bord) er aabenbart først kommet frem ved Farmors Død i 1868, og er, som det synes, blevet overtaget af Sønnen, Baneingenieur Johannes Fibiger og hos ham laa Mappen, tilsyneladende urørt, til hans Død i 1901. – Hans Enke overlod den til Johs. Fibigers Søstersøn, senere Oberst i Infanteriet,² og fra ham kom den til mig, der samlede Stoffet til en Bog og har ført den, saa temmelig, à jour.

Mappen indeholdt, foruden Axel Fibigers store Arbejde, nogle Familiepapirer; i Anledning af disse sidste, skriver Generalmajoren den 13. Marts 1857 til sin Brodersøn Axel: »Jeg skrev i Gaar, men for muligen at bringe Dig paa bedre Spor, skriver jeg i Dag igjen. Jeg fik i Gaar fra Brandt og Giovanini en Bunke gamle Papirer, hvoriblandt:

- I. Original Bestalling af 2. Dec. 1735 for Gottfried Fibiger som Byskriver i Hjøring og Herretz Skriver i Horns og Vennebergs Herret i Aalborg Stift.
- II. En høist mærkværdig, original Lodseddel til min Fader efter hans Forældres Død, hvoraf jeg sender en tro Copie, paa det nær, at

1. Capitain Lengnick. Datidens kendte Personal-Historiker.

2. Johannes Jørgensen.

Ritmester Axel Fibiger.

jeg ikke har udfyldt Listerne over Klæder og Boeskab. Ifølge dette Papir skulde min Fader have haft en Søster Anne, gift med Sr: Kiær i Hiørring.

- III. Carl Hedevig Lindams Testamente af 23. Okt. 1778; og desuden flere ældre Papirer, Snoghøis Fortid betræffende.
De andre Papirer ere:
- III. Bestalling af 6. Okt. 1742 for Ædle og Velbyrdige *Peder Grib*, Hans Kongl. Mayst's Capitain og Færge-Mand.
- V. 1738. Ægteskabsbevilling for Gottfried Fibiger og Else Kirstine Børglum at indgaa Ægteskab.«

Det var ved Hjælp af mange i Slægten at Bogen blev til. Jeg nævner her nogle af dem i Flæng. De fleste af dem er nu ikke mere. Der var Lektor ved Metropolitanskolen Johs. Thrige; Raadmand, Post-

mester Magius; Overtoldinspektør Tyge de Fine Bunkeflod, som lever endnu, Præsten ved Eliaskirken Joh. Andreas Fibiger, som laante mig alle sine Optegnelser om sin egen Gren, Hofviolon'ens, og hans Broder Adolph Fibiger, fhv. Kontorchef i Anvers, Belgien, nu boende i Nykøbing F. Han fandt gennem sin Svigersøn Grosserer Axel Dohn, at Stadsmusikantens Gren ikke, som vi havde troet i ca. 100 Aar, var uddød, men blomstrer endnu.

Last not least har min Søster, Ida Fibiger paa mange Maader hjulpet med at faa Bogen trykt og andet forskelligt. Jeg sender med Tak min bedste Slægtningehilsen til Jer alle og mine bedste Ønsker for store, smaa og de endnu ufødte, der skal føre Slægten videre.

AMALIE FIBIGER

I
SLÆGTENS ÆLDSTE

HVORFRA Slægten Fibiger stammer, vides ikke. Den synes i 1600-Tallet at være indvandret hertil sydfra, baade i Tyskland og Bøhmen finder man den Dag i Dag dette Navn. Sandsynligvis har dens Hjemstavn været Bøhmen, og derfra er enkelte Medlemmer af Slægten gaaet nordpaa gennem Tyskland til Holsteen, som dengang var dansk Besiddelse.

Derfra drog 4 Spillemænd ved Navn Fibiger – om dem og deres Slægt beretter Bogen – til Rigets Hovedstad Kiøbenhavn; de fire var attachedede Hoffet i forskellige Stillinger, den femte, ca. en Generation ældre, var allerede fra 1665 Stadsmusicant paa Fyen. Boede i Nyborg. Baade de selv og deres Efterkommere giftede sig ind i kendte danske Slægter, som det vil ses af det efterfølgende, i et Par Tilfælde i norske Slægter – og de dannede selv en Slægt, dansk i Sind og Tanke.

I Begyndelsen og i Midten af 1800-Tallet blev der gjort et stort Arbejde for at rede Slægtens forskellige Grene ud fra hinanden. Den egentlige Basis for dette Arbejde var Rygtet om en Millionarv, som skulde komme fra Amerika.

Hans Christian Fibiger (1749-1796), Sønnesøn af Raadmanden Matthias Fibiger – var i sin Ungdom udvandret, først til Sct. Croix og senere til Nordamerika, her deltog han i Frihedskrigen og udmærkede sig. Senere tjente han sig som Handelsmand en stor Formue. Da Rygtet om hans Rigdom naaede hertil, blev der gjort et stort Arbejde for at udfinde den rige Mands nære Slægt herhjemme. Sjælen i dette Arbejde var den daværende Ritmester i Randers Axel F. (1815-82) – bistaet af sine to Farbrødre, Christian F. (1786-1859) og Jac. Scav. F. (1793-1861), den ene Forpagter paa Berritsgaard, den anden Generalmajor. Penge fik vi ingen af, men vi fik Rede paa Slægtens 3 Grene.

Forpagter Christian Fibiger skriver den 21. Februar 1848 til Axel F.: »Hvad vort Slægtregister angaar, da maa jeg, forinden jeg gaar videre, sige Dig, at vi formodentlig nedstammer fra hiin Side Østersøen, thi de Mechlenburgere, som i de senere Aar ere indvandrede i Lolland som Landmænd, have fortalt Peder Grib (hans Søn), at der i Mechlenburg boer Folk af dette Navn, hvoraf een skulde udmærke sig som en urolig Politiker.«

Da Baneingenieur Johs. Fibiger (1831-1902) i 1884 med sin Hustru var paa en Rekreatjonsrejse og opholdt sig ved Badekuranstalten i Karlsbad, fandt de i Bøhmen Navnet Fibiger ret hyppigt forekommende.

Nedenstaaende Brev fra Axel Fibiger til Farbroderen Jac. Scav. Fibiger taler da ogsaa for den Teori, at Slægten skulde stamme fra Bøhmen – Ritmesteren har nemlig her oversat, at Schlesien paa Michael Joseph Fibigers Tid var et Hertugdømme under Kongeriget Bøhmen, og først i 1742 blev indlemmet i Preussen.

Axel Fibiger skriver fra Randers den 13. Februar 1857: »At vor Slægt maa stamme fra Tyskland, anser jeg for utvivlsomt, ikke alene paa Grund af hvad Onkel Christian derover anfører, men fordi jeg er kommet til Kundskab om en vis, bestemt Person af vort Navn, som der har levet.

I Jöchers »Gelehrten Lexicon« findes nemlig følgende Notits: MICHAEL JOSEPH FIBIGER, der befreyten ritterlichen Ordens der Kreutz – Herren mit dem rothen Stern in Pohlen und Schlesien Visitor, wie auch des fürstlichen Hospital-Gestiftes bey St. Mathiæ zu Breslau, Herrn Meister und Prälat; geböhren zu Frankenstein in Schlesien 1657 d. 16. Mai; hat die Bibliothek in seinem Stift besser eingerichtet und vermehrt, die Untersuchung die schlesischen Historie sich sonderbar angelegen seyn lassen, des Nicolay Henelii ab Hennefeld Silisio graphiam renovatam aus dem Manuscript mit vielen und weitläufigen Anmercknungen vermerkt herausgegeben; einen tractatum controversisticum contr. Dr. Joh. Fried. Mayer, ein deutsches Gedicht von dem Anfang der Christlichen Religion in Schlesien unter dem Titel »Elysische Felder«, und andere Dinge mehr geschrieben; worauf er 1712, 12. Jan. gestorben.

Das, unter seinem Nahmen herausgekommene Buch unter dem Titel: »Das in Schlesien gewalthätig eingerissene Lutherthum« ist grøsten Theils von anderen verfertiget; so wie auch die darinnen befindliche Bitterkeit mit dem gelinden Gemüthe des Anthors nicht übereinstimmt.«

Og Axel Fibiger tilføjer i Brevet: Was sagen Sie dazu, Ihro Gnaden!

En »Herrn Meister und Prälat« i vor Familie lader mig skimte et fjernt Haab om at faa en lignende Stamtavle realiseret, som den jeg saa for Capt. Recke hos Lengnick, da jeg sidst besøgte ham.«

Det eneste sikre, man endnu ved om Slægtens Oprindelse, er, at Hoftrumpeter CHRISTIAN FIBIGER (iflg. Hærens Arkiv) i 1667 er født i Holsteen, som hørte til Danmark, men desværre intet om *hvor* i denne Landsdel.

Slægtens Ældste hed Jørgen eller Georg Fibiger; han blev i 1665 Stadsmusicant i Nyborg. Hans Fødested kendes ikke.

I Slutningen af 1600-Tallet finder man i København 6 Personer af Navnet Fibiger, de fire af dem er Musici. Om de to – Christian og Adolph – vides det, at de var Brødre. Gottfried og Johan Friedrich opkaldes og er Faddere ved Ad. og Chr.'s Børns Daab – højst sandsynligt har disse fire været Holstenere og Brødre. De var:

- A-I. GOTTFRIED FIBIGER, født c. 1665, jordet 23. August 1719 (Petri Kirke).
- A-II. CHRISTIAN FIBIGER, født 1667, død 4. Maj 1720.
- A-III. JOHAN FRIEDRICH FIBIGER, født 1674, død 1738.
- A-IV. og hans Søster.
- A-V. ADOLPH FIBIGER, født 1675, død 1734.
- A-VI. WOLFF ADAM FIBIGER, født ca. 1653, død 6. September 1734, synes at have staaet udenfor denne Række; han var Katholik og er maaske omtrent samtidig med de andre indvandret længere sydfra, maaske fra Bøhmen.

Af de nævnte første af Slægten blev de 3 dens Stammefædre, nemlig Hoftrumpeter Christian Fibiger, Hofviolon'en Adolph Fibiger og Stadsmusicanten i Nyborg Jørgen eller Georg Fibiger. Tilbage er In-

strumentisten Gottfried F., Guitarmesteren Johan Friedrich F., Johan Friedrichs Søster samt Garderen Wolff Adam F.

A-I. GOTTFRIED FIBIGER, født ca. 1665, jordnet 23. August 1719 (Petri Kirke) Instrumentist.

Han er sikkert den samme Gottfried F., der 1704 nævnes som Kammertjener hos den unge Kronprinds Christian (Chr. VI). 1701 nævnes han som Instrumentist. 1705 som Hoftrumpeter ved Gottfried F.'s Daab, men da han ikke findes i Rullerne over Hoftrumpetre, maa dette være en Misforstaaelse.

Carl Thrane: »Fra Hofviolon'ernes Tid« fortæller herom: »Man kunde ty til musicerende Lakajer, der lige saa lidt savnedes ved Hoffet som hos Fornemme og Stormænd. Kongen lod paa een Gang 5 Lakajer faa Information hos Kjøbenhavns Stadsmusicant, ligesom Storkanslerens Lakaj, der havde anvendt sin største Tid paa Musikken, blev Stadsmusicant. En af Kongens Lakajer avancerede i 1730, ved Violon Francks Død, umiddelbart ind i Kapellet som Kontrabassist.«

Gottfried Fibiger underviste tillige Kronprinsen i Musik. – I de fattige Tider, under den store nordiske Krig, har Frederik IV – sikkert set sin Fordel ved at forene Kammertjener og Lærer i een Person. I Civilreglementet for 1704 findes under Kronprinsens Hofstat opført en »Kammertiener Fibiger med Gage 200 Rd. aarlig«. 1706-07 findes han opført med 400 Rd. aarlig. Civilreglementet for 1716: »Kammertiener Fibiger, som fører Kassen, i Kost og Løn 800 Rd., er og fri for Krigsstyrens Afkortning«. Den 8. December 1716 er Instrumentist og Kammertiener Fibiger Stedfortræder for Kronprinsen ved Friedrich Plenges Daab i Nicolai Kirke.

Gottfried Fibiger har sikkert været Broder til Christian Fibiger, *Snoghøjgrenen* og *Thyngrenens* Stamfader. Gottfried nævnes som Fader ved Christians 2 ældste Børns Daab – og Sønnen Gottfried er antagelig opkaldt efter ham.

GOTTFRIED FIBIGER bliver 1716 d. 17. April (vgl. Res. af 3. August, Rigsarkivet) viet til ELISABETH GRÜNHOLZ af Dr. Thomas Clausen (Frederiksberg Slotskirke). »Ved kgl. Resolution af 3. August 1716 er Prindsesse Charlotte Amalies Kammerpige, Elisabeth Grønholzen, der

har opvartet de kongelige Børn i 13 Aar og været til Hove i 20 Aar, fik ellers Kronprindsens Kammertiener, tilstaaet en Sum af 400 Rd. i Bryllupsmedgift.«

Der findes i Gehejmearkivet (sjæll. Registre 49-185) et mellem dem oprettet gensidigt Testamente af 27. August 1717, hvori det hedder: »Eftersom vi i en Tid med hinanden udi Ægteskab christelig og skikkelig levet haver og imidlertid ikke er blevne, ej heller er formodede at blive herefter med Børn eller Livsarvinger velsignet, ingen af os ey heller tilforn udi andet Ægteskab har været, saa at vi paa ingen af Siderne nogen Livsarving have eller have haft, tilmed have vi ey heller arvet noget af de ringe Midler, som Gud os forlenet haver. . . .«

Saa oprettes altsaa det gensidige Testamente mellem de to Ægtefolk.

Undertegnet

Gottfried Fibiger	Elisabeth Fibiger
(Segl)	née Grünholz

Efter Begiering til Vitterlighed

Slotsfoged Hans Bruun	Gottfried Becker.
	Apoteker.

A-III. JOHAN FRIEDRICH FIBIGER, født ca. 1674, død 1738 i Nakskov. Guitarmester.

Blev 1698 Guitarmester, han ansættes for 3 Aar, var tillige Luthenist og ansættes efter Fr. Hartmanns Død, 1703, i det kgl. Kapel – i den gamle Skalmejblæsergruppe, – »de sex danske Violons«.

Carl Thrane skriver herom: »En af de kronprindselige Violons, Fr. Hartmann, døde allerede 1703. Det var en gammel Skik, at Kongen gav noget, sædvanligvis 30 Rd. til Jordfæstelsen, naar en af Kapellet eller Trompeterkorpset døde. I dette Tilfælde vilde Kongen betale alt og gav carte blanche. Jordefærden, der kostede lidt over 87 Rd., fandt Sted i Holmens Kirke. Studenter bar Liget mod Betaling.

I den Afdødes Sted ansættes Guitarmester Joh. Friedrich Fibiger, og den gamle Skalmejegruppe blev fremtidig holdt sammen, dels ved ens Gager, dels ved Benævnelsen »De sex Violons«. Denne Gruppe skyldtes det forlængst, at Kapellet havde forandret sit Physiognomi.

Efter i mange Aar at have været et lille Violistorkester brød den ind med Blæseinstrumenter, navnlig Hautbois, og som kongelige fortsatte den Bevægelsen endnu en Stund med Kraft.«

I 1702 leveredes 6 Fagotter til Violon'erne, hvilken Benævnelse efterhaanden blev en Modsigelse, idet Kapellet havde flere Blæseinstrumenter end Violons. Hautbois var bleven akklimatiseret som »Obo«.

Guitarmester Joh. Friedrich Fibiger var den ene af Prindsesse Charlotte Amalies (Fr. IV Datter) fire Exercitiemestre. Hun var den sidste Prindsesse, der tog Undervisning paa Guitar eller Luth. Disse fortrængtes af Klaveret.

I Geheimearkivet »Sjæll. Registre« meddeles, at der den 17. November 1705 er løst Kongebrev for JOHAN FRIEDRICH FIBIGER og ANNA MARIE BORN, født, død 1742.

Den 29. August 1708 døbtes deres 2 Børn, Tvillingerne

B-I. CHRISTIAN DIDERICH og

B-II. SOPHIA DOROTHEA, død 1775.

I Sct. Petri Kirkebog er anført Pag. 75: 1708, 29. Augustii sind von H. Mentzer getauft worden Christian Diderich. Vat.: Joh. Friedr. Fibiger, Mutter: Anna Marie Born. Die Tochter demselbigen Tag. get., ab codem P., Dorothea Sophia. Gevattere: 1. Ihro Gnaden General Admiral Ulrich Güldenløw. 2. H. Geheimter Rath Krabbe. 3. Graf Ahlefeldt. 4. Hof Marechal v. Plato. 5. Ihro Gnaden Dorothea Güldenløf. 6. Die Fräulein Krabbe. 7. Die Geheime Rathin Sehestedt. 8. Die Fräulein Gersdorff.

Det ser ud, som om Joh. Fr. F. og Anna Marie Born har haft endnu en Datter, B-III, for den 10. Oktober 1744 bliver Matthias Zipster af »Deutsche Gemeinde« g. m. »Anna Maria Fibigers Tochter«. Mathias Zipster af Fodgarden boede 1762 i Helsingørgade, København og havde da en Datter Margrete, altsaa født 1745.

Guitarmesteren og hans Hustru har antagelig i deres sidste Aar boet hos Ullitz. De døde begge i Nakskov, han 1738 og hun 1742.

Dorothea Sophia vies 22. April 1733 i Sct. Petri Kirke til Sognepræst i Nakskov, senere Provst JACOB CHRISTENSEN ULLITZ, født i Lime Sogn, Salling Herred den 14. Juli 1702. Han var Søn af Forpagter

paa Nørhedegaard, Rørbæk Sogn, Christen Nielsen og Sophie Moritz-datter Koning. 7 Sønner, 1 Datter.

Ullitz var Student fra Viborg 1724. Cand. theol. 1727 (1).

- C-I. CHRISTIAN FREDERIK ULLITZ, født 1734, død 17... .
- C-II. MOURIDS U., født 1735, cand. theol. boede 1767: Kragerø i Norge, vistnok Præst der.
- C-III. JOHAN FRIEDRICH U., født 1736, død ca. 5 Aar.
- C-IV. JOHAN FRIEDRICH U., født 1740, død 11. November 1799. Præst i Nannestad, Norge.
- C-V. CHARLOTTE AMALIE U., født 1742, død ca. 5 Aar.
- C-VI. JACOB U., født 1744, død inden 1767.
- C-VII. CHRISTEN ULRIK U., født 1746, død 1753.
- C-VIII. NIELS U., født 1747, død 1749.

A-IV. Johan Friedrich F.'s Søster, født død og vel sagtens Søster til de 3 andre, Christian, Gottfried og Adolph.

Det ligger nær, synes jeg, at tænke, at hun er identisk med CATHRINA CHRISTINA GRØTTERS, Hoftrompeters, som den 8. April 1705 staaer Fadder i Holmens Kirke til Christian F.s ældste Søn, Gotfried, sammen med Instrumentisten Gottfried F. og Hofviolon'en Adolph Fibiger. Det har dog ikke været muligt at finde *hende* – men kun en flygtig Omtale af Hoftrompeteren VALENTIN GRØTTER. I Skattemandtallet 1682-83 nævnes Valentin Grøtter med Hustru og 1 Barn. Dette Barn maa vistnok være ABEL HEDEVIG GRØTTER, Fadder ved Daaben 8. April 1705, g. m. kgl. Bygningsinspektør OTTO CHR. EHLERS, 1728 boende i Trompetergangen 117.

Abel Hedevig Grøtter, død 1728, 4 Døtre, 1 Søn.

Grøtters havde endnu en Datter Agnete Cathrine G., g. 1705 m. Mag. Johannes Hansen Dauw, f. Kbhvn. 13. Juni 1679, død 3. Juni 1723, Sognepræst i Hersted, Kbhvns. Amt, S. af Silke- og Klædekræmmer Hans Dauw og Alhed Hansd. Kaalund. Vistnok Brodersøn af Hoftrompeteren Peder Dauw.

A-VI.

Tilbage af de sex er Wolff Adam Fibiger, der dør som afskediget Garder i København den 6. September 1734, 81 Aar gl., født ca. 1653. Han var Katholik. Hvervet Soldat.

Gift med Marthe Gundel, født . . 1682, død 31. Marts 1755 (Trin. K).

Der synes ikke at have været nogen Forbindelse mellem Wolff Adam F. og de andre af Navnet udover den svage Omstændighed, at han i 1728 boede i Ny Kongensgade Nr. 154 ved Siden af Adolph Fibiger.¹ 1728: Mand, Kone og 4 Børn.

Wolff Adam F. har den 2. Maj 1718 en Søn Carolus Christian til Daaben i Garnisons Kirke. Maaske er de andre Børn døbt i Sct. Petri Kirke, og han har da ikke, efter Branden i 1728, været »fin« nok til at blive reconstrueret, som Tilfældet var med de andre her nævnte.

BRIGITTA FIBIGER, der den 17. November 1745 bliver viet til Abraham Pauliin, er muligvis Datter af Wolff Adam Fibiger. Abraham Pauliin synes, efter de Vidners Stilling at dømme, der var til Stede ved Brigittas Bryllup, at have været knyttet til Marinen.

Den 11. April 1771 jordes fra Vor Frue Kirke Christian Fr. Fibiger, Tjener, 20 Aar gl. Maaske Wolff Adams Barnebarn.

SCT. PETRI KIRKE

Sct. Petri Kirke, som spillede en stor Rolle for flere af de ældre i Slægten, omtales allerede i Aaret 1304 i gamle, endnu bevarede Dokumenter. Kirken var allerede den Gang en gammel Bygning. Den var Annex til Vor Frue, og den nedbrændte i Aaret 1386.

Den genrejstes, forsynet med et lille spirpydet Taarn. Sct. Peders Kirke, som den den Gang kaldtes, var yderst fattig; for at skaffe den Midler blev der udstedt Afladsbreve til dem, der besøgte Kirken eller skænkede den fromme Gaver. Hvordan den oprindelig har set ud, vides ikke, men den har i hvert Fald været uanseelig og ringe. Den var Vognmændenes særlige Kirke, da disse havde valgt Sct. Peder til

1. Ad. Fibiger boede i Nr. 152.

deres Skytshelgen; hvert Aar lod de afholde Sjælemesse for de afdøde Medlemmer af Lauget.

Efter Reformationen gik Kirken over i Kronens Eje og blev nedlagt som Sognekirke. Den var en Tid Gjethus, d. v. s. Kanonstøberi, men da den tyske Menighed, der var anerkendt i 1675, ikke kunde nøjes med Sct. Clara Kloster, som var blevet dem anvist som Sognekirke, fik den i Stedet for Sct. Peders Kirke, som nu blev omdøbt til Sct. Petri.

Under Enevældens Tyskervenlighed havde Sct. Petri Kirke sin Glansperiode. Den blev betragtet som Hoffets særlige Kirke, havde smukt udstyrede Stole for Kongefamilien m. m. Der var ofte saa overvældende Trængsel ved Gudstjenesterne, at Byens andre Præster klagede over, at deres Menigheder halveredes, fordi det skulde være »fint« at gaa til tysk Prædiken.

Kirken brændte 1728 – og ved denne Lejlighed gik ogsaa Kirkebøgerne til Grunde, men ved at konferere med de dalevende kendte Medlemmer af Menigheden forsøgte man efter deres Viden og Hukommelse at konstruere en Kirkebog. Herved er der forekommet den Mærkværdighed, at Kirkebogen har optaget Hoftrompeter Fibigers Søn, Gottfried, som er døbt i Holmens Kirke, hans Daab – Anno 1705, 31. Martii – med Faddere – alt skrevet paa Tysk. Kirkens Præst er 1707-08 H. Mentzer.

II
HOFTROMPETERENS GREN
Snoghøjgrenen og Thygrenen

CARL THRANE nævner i sin Bog »Fra Hofviolon'ernes Tid« flere af Slægtens Medlemmer, Gottfried, Christian, Johan Friedrich og Adolph Fibiger.

I det følgende giver han et malende Billede af den Rolle, som Trompetrene spillede ved Hoffet paa den Tid.

Side 34 findes: »Ved en under Frederik III arrangeret Sælhundejagt befandt de kongelige sig til Søes, fra een Baad muciceredes af Kapellet, fra en anden af Hoftrompetrene.

De to Korpser stode saaledes Side om Side, og – hvis det første var det fineste, var det sidste det uundværligste.

Trompeterne vare fra Arilds Tid nødvendige for den kongelige Glands. Deres Toner kunde kaldes hørlige Insignier for Kongemagten, de dannede en Nimbus og en Viraksky, som intet andet Instrument kunde erstatte.

De fulgte Kongen som en Skygge, højnede ham som Kothurner, paa hvilke han endog gik til Bords.

De opfattedes i deres Grundvæsen som glædevarslenende, glædebringende; Trompeten var det uforlignelige Festinstrument, Forkynderen af det store, betydningsfulde, som skulde komme, eller som lykkeligt var fuldendt.

Som det mandigste af alle Instrumenter var Trompeten viet den krigerske Helt. Den opflammede Modet, forkyndte Sejren og syntes altid at staa i Pagt med Lykken, den var den »heroiske Glædes Tolk«.

Side 36: »Trompeterkunsten stod højt. I Hoffets festlige Optog, hvor Trompetrene, endog som stumme Personer, aldrig maatte savnes, kunde der udvikle sig et Vexelspil mellem to eller flere. Det lød, sagde

man, skønt, festlig og lysteligt. Hermed beslægtet var deres, i høj Grad yndede, Ekkoblæsen.

Takkepsalmer blæstes af Hoftrumpetrene og af Hestgardens Trompetre foran Slottet, naar en Prinds eller en Prindsesse var født, idet de dannede to Kor, der skiftevis udførte Psalmerne.

Side 37: »Fra Trompeterstolen i Hoffets Riddersale lød deres Fanfarer, naar Skaaler udbragtes, medmindre de skulde blæses udefra, hvilket under Chr. V blev fast Skik, men en enkelt Gang vilde han dog, at alt skulde gaa til paa den gamle Maade.

Trompeterstolen blev nærmest Kapellets Musikestrade, men de to Korps forenedes under Dansen ved den storartede, indledende Konge-Menuet, som, udført af Violiner, Trompeter og Pauker, gav et imponerende Billede af fuldkommen Majestæt.«

A-II. CHRISTIAN FIBIGER, født i Holsteen 1667, død 4. Maj 1720 i København. Hoftrumpeter.

Datoen for hans Død fremgaar af Assignationskontorets Protocol. Carl Fr. Koch blev hans Efterfølger.

Ifølge Mønstringsrullen for den kgl. Livgarde til Hest for Aaret 1693 findes under Nr. 4, Ritmester v. Lützows Compagni, under Nr. 11 opført CRISTIAN FIBIGER, født i Holsteen, ugift, 26 Aar.

Han har tjent to Aar i Rytteriet og 4 Aar i Livgarden. Han findes opført paa Lønningslisterne, ogsaa for de følgende Aar, sidste Gang for Kvartalet 27. Januar til 12. Maj 1700. Paa dette Tidspunkt er han bleven kgl. Hoftrumpeter. (Hærens Arkiv.) Meget ved man ikke om ham, men det oplyses dog, at han skrev paa Dansk i Modsætning til sine Kolleger, af hvilke de fleste skrev paa Tysk.

Af Garnisons Kirkebog for 1696: 24. November 1696. Corporal Christian Fibiger von Oberstlieuten. Harlofs Comp.; seine Tochter getauft: ANNA JUSTINA.

B-I. u. Æ.

Faderen til dette Barn, som maa være født udenfor Ægteskab, kan kun være Hoftrumpeteren, der ved sit Ægteskab i 1700 nævnes som Ungkarl. Barnet er rimeligvis født paa den kgl. Fødselsstiftelse, hvor

Moderens Navn hemmeligholdtes. Om Anna Justinas senere Skæbne vides intet.

»Onsdagen den 27. Oktober 1700 er, efter kgl. Maysts. allernaadigste Brev og Tilladelse, den højagtbare, velfornemme og kunsterfarne unge Karl, Monsr. CHRISTIAN FIBIGER. Kgl. Maysts. Hoftrumpeter og den ærbare, dydædle og gudfrygtige Mø MARGARETHE CHRISTENS DATTER BALTZER her av Stege, uden forudgaaende Trolovelse og Lysning af Prædikestolen viet tilsammen udi hendes Moder, Marens, salig Hr. Landsdommer Christen Baltzers, Huus her sammesteds.«

Vielsen blev i Hans Velærværdighed, Præsten, Mag. Reenberg's Borteværelse til Landemode, forrettet af Hr. Jacob Baden, Hjertebjerg, Sognepræst i Elmelunde.

I^o g. m. Margarethe Christensdatter Baltzer, født i Stege 10. September 1665, død i København 16. Marts 1707, var Datter af CHRISTEN BALTZER eller Baltzersen – der 1661 blev Landsdommer paa Møen, død i Stege 19. April 1682, Kyndelmisse Dag den 2. Februar 1662 i Stege. G. m. MAREN NIELSDATTER, født 1642, død i Stege 8. Februar 1701.

II° 8. Januar 1709 vies Christian Fibiger i Frue Kirke, København, til HELENE SOPHIE GJEDDING, født, død 12. November 1709 efter Datteren, Edel Charlottes, Fødsel.

Allerede den 3. Maj 1710 (kgl. Bev., sj. Reg.) vies Christian Fibiger

III° i Holmens Kirke, København til ANE CATHRINE HEILMANN, født . . . 1691, jordet 22. Juli 1765 i Aalborg.

I Bogen »Kiøbenhavns Indvaanere og Huuse efter Branden i 1728«, udgivet af Direktionen for Kiøbenhavns Brandforsikring i 1906, findes: Ane Cathrine, sal. Christian Fibigers, forige Hoff-Trompetters Encke – nyder Pension af Post-Cassen, Konen – 2 Børn – Trompetter Gangen 117. Endvidere finder man der en Fortegnelse over de Personer, der efter Branden i 1728 boede i Trompetergangen 117, der ikke var berørt af Branden.

Otto Christian Ehlers, Kiøbmand, Mand,¹ 7 Børn, 1 Karl, 2 Piger. Enkemand.

1. Otto Chr. Ehlers, kgl. Bygmester g. II° m. Abel Hedvig Grøtter, som i 1728 nylig var død.

Hos ham logerer Hr. Etatz Raad Schrøder.	Manden,	1 Karl.
Hr. Schoutbynacht v. Wessels Stifbørn,		
de unge Messieurs Eichsteder,	2 Børn,	1 Karl
Deres Hof Mester,	Een.	
Hr. Major von Mengers, nyder Pension,	Een.	
Jomfrue Wigs, har Opsyn med ham,		2 Piger
og een Pige.		

Efter Ildebranden er indkommen at Logere følgende: Anna Elisabeth Hvals, Brøgger-Enke, boende før Branden i Mikkelsbrøgers Gade

Konen, 1 Karl, 1 Pige

AGNETE, sal. Mag's Johannes Dauws

nyder Pension af Kaldet

Konen, 4 Børn

Samt ANE CATHRINE, sal. Chr. Fibigers o.s.v.

se ovenfor

Konen, 2 Børn.

Trompetergangen 117 har sikkert tilhørt Hoftrumpeter Grøtter og efter hans Enke, Cathrina Christina, sal. Grøtters Død, har Svigersønnen Ehlers overtaget Forvaltningen deraf. Agnete Cathrine Grøtter er, som Enke efter Præsten, Johannes Dauw, flyttet hjem igen. Og – mon dog ikke – den Lejlighed, som Ane Cathrine Heilmann, sal. Fibigers lever i, er den samme som Chr. Fibiger og hans første Hustru boede i ved deres to Børns Daab i 1701 og i 1705. Trompetergangen, som nævnes her og i det følgende, var et Stræde, der i sin Tid førte fra Stormbroen over til Kongens Ridehus, altsaa liggende paa Slotsholmen.

Der har iøvrigt været 2 Trompetergange i København, den anden eksisterer endnu, det er det Stræde, der fører fra Graabrødretorv op til Skindergade med Elers' Kollegiums Havemur.

Ifølge Particulairkammerets Regningsprotokol for 6. Maj 1720 er der udbetalt 30 Rd. til afdøde Hoftrumpeter Chr. Fibigers Jordefærd. Under Bilag Nr. 112 findes Kvitteringen af flg. Indhold (Rigsarkivet): Das mir die, von Ihnen Königl. Mayst. zum Begräbnisz meiner seel. Bruders der vorige Hoftrumpeter allern. geschenckte 30 Rd. – schreibe Dreissig Reichsthaler, courant kgl. Müntze aus der Particulaircasse von Cammerath Lauterup richtig bezahlt, solches bescheinige ich hiermit.

Quittirendt

Adolph Fibiger.

Her deler Hoftrumpeterens Gren sig i to Dele, nemlig *Snoghøjgrenen*, med Hoftrumpeterens ældste Søn Gottfried Fibiger som Stamfader; og *Thygrenen*, hvis Stamfader er Hoftrumpeterens yngste Søn, Johan Adolph Fibiger, se Side 137.

SNOGHØJGRENEN

B-II a. CATHRINA MARIA FIBIGER, døbt 12. November 1701 (Holm. K.). Fader: Chr. F. Kongens Trompetter i Trompettergangen. Moder: Margarethe Christensdatter. Faddere: Instrumentist hos Hs. kgl. Høihed, Gottfried Fibiger.

B-III a. GOTTFRIED FIBIGER, født 31. Marts 1705, døbt 8. April s. A. (Holmens K.) død 29. Juni 1752 i Hiøring. Fader: Chr. F., Hoftrumpeter i Trompettergangen. Faddere: Gottfried Fibiger, Instrumentist, Monsr. Adolph Fibiger, Violung (sic), Monsr. Gottwald,¹ Cathrina Christina Grøtters, Hoftrumpeters Abel Hedevig Grøtter.²

B-IV b. EDEL CHARLOTTE FIBIGER, døbt 16. Oktober 1709, død 17. November 1752. Faddere: Frau Ellstedt, Fräulein Schindelen, Etatsraad Muhle, Monsr. Winding.

12. Februar 1740 g. m. Kantor ved Vor Frelsers K., København, MICHAEL JUUL, født ca. 1696, død 27. September 1763.

C-I. CHRISTIAN FIBIGER JUUL, født 16. Januar 1741, død 16. Juni 1775. Secretraad.

Han fik som ungt Menneske Ansættelse i det Dansk Asiatiske Compagnie – og blev udsendt til Kolonien i Tranquebar sammen med Joh. Leonhard Fix, der var Bogholder. De afsejlede fra København med Compagniets Skib »Kronprindsen af Danmark« og ankom til Frederiksnagor 5. Juli 1768. Chr. F. Juul forlod dog straks ved Ankomsten Skibet og vendte omgaende hjem, men rejste atter ud i 1770. Han

1. Monsr. Gottwald. Hofviolon. Kapelmusicus.

2. Abel Hedevig Grøtter, født omkr. 1682-88.

forflyttedes til Tranquebar i 1774 for at afløse Jacob Chr. Bie som Sekretær, men døde allerede i Juni 1775 i Poreiar (Patua) ved Tranquebar. Frederiksnagor (Bengalen) ligger 32 danske Mil oppe ad Huglifloden (Ganges' Hovedudløb), og derfra er der 10 Mil til Patua, en uhyggelig og farlig Vej, der den Gang var fuld af Tigere og andre vilde Dyr. I 1784 overgik Kolonierne til England. (Pers. hist. Tidsskrift 10 R. 5 B. S. 199.)

C-II. HELENE SOPHIE JUUL, født 16. Marts 1744, død.

B-V c. FRIEDRICH CHRISTIAN FIBIGER, døbt 6. Oktober 1718, død . . . 1758, 39 Aar (Garnisons K.) Dato mangler. Student, Metropolitanskolen 1743. Skibsskriver. Faddere: Mette Bortmanns, Jungfr. Maria Elisabeth Torper, Joh. Wolfgang Eberhard, Esaias v. Saal,¹ Niels Bensen.

B-VI c. JOHAN ADOLPH FIBIGER, døbt 4. Februar 1720 (Petri Kirke, København), Consumtionscontrolleur, død 14. Maj 1782 i Aalborg. Faddere: Jungfr. Gundel Schwanstochter, Brygger Detlef Coppy,² Alexander Vilh. Genichtel, Peder Dauw.

B-III. GOTTFRIED FIBIGER, født 31. Marts 1705, død 29. Juni 1752 i Hiøring.

Blev i Følge Bestalling af 2. December 1735 s. A. beskikket og forordnet til at være Byskriver i vor Kiøbstad Hiøring og Herretzs skriver i Horne- og Vennebjerg Herret i Aalborg Stift udi den forige, nu ved Døden afgangne Bye- og Herretsskriver West Jensens Sted.

Thi skal han være os, som sin absolut og Souverain Konge og Herre, huld og troe, som og vores Kongelig Huuses gavn og beste søge, viide og ramme, Skade og Fordærv af yderste Magt, Evne og Formue hindre, forekomme og afværge, og ellers sig saaledes skikke og forholde, som det er en ærlig, troe og oprigtig Bye- og Herretz-

1. Esaias v. Saal, Alex Vilh. Genichtel og Peder Dauw var Hoftrumpetere.

2. Brygger Detlef Coppy (Copie) vistnok Broder til en Hoftrumpeter.

skriver egner og vel anstaaer; efter den Eed, han os allerunderdanigst givet og aflagt haver.

Givet paa vort Slot Friederichsberg den 2. December 1735,
Under Vor Kongelige Haand og Signet¹

Chr. R.

(Segl)

Om Gottfried F. skriver hans Sønesøn Chr. F. Berritsgaard til Axel Fibiger den 21. Februar 1848: »Min Farfader, længere tilbage er Slægtskabet mig aldeles ubekjendt, var Tolder udi den Kiøbstad Hiøring. Om han havde flere Børn end min Fader har jeg heller intet hørt; men derimod, at han var saa streng redelig, at han havde to Blækhuse paa sit Bord, hvoraf det ene indeholdt Kongens, det andet hans eget Blæk; hvoraf fulgte, at han ikke dyppede sin Pen i Kongens Blæk uden naar han skrev i Embedsanliggende – endvidere indsendte han ikke alene den oppebaarede Pengesum til Toldkammeret; men han sendte endog de selvsamme Pengemyndter, som han havde oppebaaret, uden at ombytte dem i større Myndter«.

1738 (Kongebrev 11. Juli 1738²) viedes Byskriver GOTTFRIED FIBIGER til ELSE KIRSTINE POULSDATTER BØRGLUM, født i Taars By og Sogn den 5. Juli 1718, død 27. August 1759 i Hiøring. Hun var Datter af POUL NIELSEN BØRGLUM, født Hæstrupgaard 20. Maj 1680, død Hiøring den 4. Februar 1756, og ANNE BERTELSDATTER MØRK. 1737 var Poul Nielsen Børglum Byfoged i Hiøring samt Foged i Horns og Vennebjerg Herreder. Antog ca. 1720, efter den Tids Skik, Familienavnet Børglum. Han var Søn af NIELS POULSEN, født 16. ., død 1693 paa Overklit i Vennebjerg Sogn og MAREN KNUDSDATTER, født 1649 i Jetzmark, død 17. . . De blev gift 1667. Maren Knudsdatter var Datter af Herredsfoged i Hvertbo Herred KNUD CHRISTENSEN, 1614-1688, jordet 29. August i Saltum Kirke og KAREN ANDERSDATTER, jordet i Saltum 28. August 1685. Knud Christensen var Herredsfoged fra 1646-85. Han var Søn af Christen Knudsen i Nordkjær i Biersted Sogn. (C. Klitgaard: Slægten Børglum. Pers. hist. Tidsskr. 10 R. 5 B. 1938, S. 172-79).

1. Findes i Slægtens Eje.

2. Dette Dokument fra Chr. 6's Regering findes i Slægtens Eje.

Else Kirstine Børglums Moder, ANNE BERTELSDATTER MØRK, 1704 gift med POUL NIELSEN BØRGLUM, var født 1678 i Store Hunderup, Skallerup Sogn, død Hiøring 16. Marts 1751, og var Datter af BERTEL HANSEN MØRK i Hunderup senere i Vænge i Torslev Sogn og ELSE PEDERSDATTER GALSKYT af Kornumgaard, hvis Forældre var PEDER THOMSEN GALSKYT, (hvis Forældre var Magister THOMAS CHRISTOPHERSEN GALSKYT i Hammer-Horsens og ANNE SØRENSDATTER KJÆRULFF) og KIRSTEN PEDERSDATTER KJÆRULFF, Datter af Professor og Sognepræst i Sæby paa Sjælland, PEDER K. og GEDSKE HELMIKSDATTER fra Malmø. Bertel Hansen Mørk boede 1674 og 1678 i Hunderup, som han havde købt af sin Svoger, Helmik Galskyt til Kornumgaard, 1685 boede han i Vænge og i 1694 i Flamsholt i Torslev. Han var Søn af HANS LAURSEN MØRK, født ca. 1600, der omkring 1629 til 1665 var Herredsfoged i Børglum Herred og boede i Vestergaard i Gunderup i Vrejlev Sogn, død Sommeren 1676. Gift I° med Johanne Olufsdatter, død 1641, II° med Anne Christensdatter, født 1608, død 1693.

Bertel var antagelig af 2. Ægteskab. Hans Laursen Mørk var Søn af LARS »OVESEN« HANSEN MØRK, død omkring 1627 i Mellerup i Jerslev Sogn og KAREN PEDERSDATTER MUNK, og Lars »Ovesen« Hansen Mørk var Søn af HANS LAURSEN MØRK i Saltumgaard; Herredsfoged i Hvetbo Herred fra omkr. 1534 til omkr. 1593. I° g. m. BODIL LAURSDATTER, død før 1570. II° g. m. JOHANNE VOGNSDATTER, død omkr. 1595. Lars Ovesen Mørk var af iste Ægteskab og vist født omkring 1550. Hans Laursen Mørk var Søn af LARS MØRK i Saltumgaard, der 1519 var Kongens Delefoged i Hvetbo Herred og vist fra 1530 Herredsfoged her. Han døde vist 1534. Skifte 1541 (Hvetbo H. Tingbog, 4. Oktober 1662).

Mørk'erne var en anset og udbredt Selvejrbondeslægt, der indløste deres forbrudte Jordegods efter Clemensfejden, og den var stærkt indgiftet i Kjærulffslægten. (C. Klitgaard).

I Mandtal til Kopskatten m. v. 1743 oplyses det om Gottfried Fibi-ger, at han holdt en Tjenestepige, men ingen Heste, samt at han formedelst sine ringe Indkomster, og sin slette Tilstand kun formaaede at udgive halv Skat. ELSE Kirstine Børglum havde, efter Gottfried F.'s Død, Stempelpapirudsalg. Hun henlevede sine sidste Dage hos sin Datter, Anna, g. m. Toldkontrollør Peter Kjær.

- C-I. CHRISTIAN FIBIGER, født 1739, død før 1759.
 C-II. ANNA FIBIGER, født 1740, jordet 22. Marts 1806 i Hiøring.
 9. December 1756 g. m. Toldkontrollør Peder Nielsen Kjær,
 født 1714, jordet 8. Juni 1801.
 C-III. GOTTFRIED FIBIGER, se nedenfor.
 C-IV-V. to Børn, der døde spæde.

C-III. GOTTFRIED FIBIGER, født Hiøring 12. Juni 1742, død 22. Januar 1795 i Snoghøj Færgegaard.

Student 1764 Aalborg, 1775 exam. jur.¹ 1778 Bevilling som Over- og Underretsprocurator. I Mellemtiden var han Bogholder hos Agent og Boghandler Søren Gyldendal¹ i Klareboderne Nr. 9. I 1759 var der Skifte efter hans Moder og en højst mærkværdig og original »Lodsæddel« fortæller om hans Arv efter Forældrene.²

LOD-SÆDDEL paa den Gottfried Fibiger efter hans salige Forældre tilfaldne Arve-Lod udi Penge og Meubler, saaledes som de følger:

<i>Reede Penge.</i>	hans Obligation derfor var af Dato
200 Rd. staaende paa Konto med 4 pro Cent hos Mad. Christina Marie Goe Frideric Julius Arffmanns i Aalborg. Hendes derfor udgivne Obligation er af Dato d. 26. Junii 1756 og selv samme Obligation er stillet paa Hr. Borgmester Solberg i Aalborg, thi haver han ved Transport af 26de Okt. 1757 overdraget samme til hans Moder.	2. Aug. 1757.
200 Rd. staaende paa Konto med 4 pro Cent for Sr. Jens Brøndlund til Nørre Elkiær. Hans Beviis derfor var af 9. Julii 1759.	15 Stk. Heele Specier 4 Halve do. 7 Stk. Engelsk Skilling 2de Stk. Halve dito 1 Stk. Crone 17 Stk. diverse Sorter smaae Sølv Myndt.
125 Rd. Staaende paa Rente 4 pro Cent hos Sr. Jens Kiøldsøe i Aalborg,	Disse ovenanførte Obligationer, Bevis og Heele Penge findes og ere udj min Gjemme.
	<i>Sølv.</i>
	1 liden Sølv Thee Potte med Fad 1 liden Sukker Klemme

1. Søren Gyldendal, født 12. April 1742, dimitteret fra Aalborg Latinskole, Student Universitetet Kbhvn. 1766.
 2. Den er endnu i Slægtens Eje.

- 1 Sølv-Laag Kruus
 3de Sølv Stobe? med Nafn H. H. F. og
 D. K.¹
 2de Dito Stobe med Nafn I. F. B.
 N. I. D. S. 1717
 1 Dito Stob med Nafn P. N. B. og
 A. B. M.²
 2de Dito Stobe med Nafn udj Træk
 I. M. A.
 1 Dito Stob med Nafn M.V. B.V.
 1 Dito Stob m. Nafn udj Træk K. F.
 C. M. D. 1702

Linnet.

- 2de Hørlærreds Pudevaar
 1 Hørlærreds Drejls Haandklæde
 1 Blaagarns Drejls Haandklæde
 2de Hørlærreds Drejls Dugge
 1 gl. Blaagarns dito
 3de Blaagarns dito
 2 Par Hørlærreds Lagen
 6 Par Blaarlærreds dito
 1½ Dousin Hørlærreds Drejls Servi-
 etter
 1 Stk. Hørlærredt 79 Al.
 1 Stk. Hørlærredt 40 Al.
 16 Hørlærreds Skiorter
 1 Dousin Kramlærreds Halv-Ærmer
 16 Kramlærreds Kraver
 2de Nettel-Dugs Hals Klude
 3de Hviide Kraml. Tørklæder
 16 hiemgiorte blaae og hviide Tørklæ-
 der
 1 lidet Bruun Silke dito
 1 Rød ostindisk dito
 3de smaae Nøgler Traad
 1 Rød sribet Bomulds Nat Hue

Sænge Klæder.

- 2de Bolster Underdyner
 1 Olmerdugs Dito
 1 Blaae tavlet Lærreds Over-Dyne
 7 Hoved Pudder, hvoriblandt er 2de
 overtrukne med Cattun

Gang-Klæder.

- 1 Affarvet Blaaelig Klædning m. Vest
 og Buxer
 1 Nye Sort Klædes Kiortel
 1 Gl. Sort Dito
 1 Bruun hiemgiort Adrienne
 Sort Damask af en Adrienne, til en Vest
 1 Hviid hiemgiort Kanifas Nattrøje
 1 Par Blaae og hviide Silke-Strømper
 2 al [ulæseligt]
 2 al Hviid Bomesie

Boeskab.

- 1 Sænge-Sted med Bruun hiemgiort
 Omhæng
 1 Bruun indlagt Drag-Kiste med Laase,
 Nøgle og Beslag
 1 liden Dito med Dito
 1 Bruun Ege Hiørne-Skab med Laas og
 Nøgle
 1 lidet grønmalet Dito med Dito
 1 lidet Bruun malet 4 kantet Bord med
 Foed
 1 med Sælskind betroken Couffre med
 Laas og Nøgle
 1 Bruun malet Klædes-Skab med Laas
 og Nøgle
 1 Spansk Rør med Blaae og Hviid por-
 celains Knap.
 1 mindre Dito med Perlemoers Knap

1. I ældre Tid Benævnelse paa et Slags Drikkebæger af anseelig Størrelse.
 2. Poul Nielsen Børglum og Anne Bertelsdatter Mørks Navnetræk.

Dette ovenanførte Sølv, Linnet, Sænge-Klæder, Gang-Klæder og Boeskab staaer under Forvaring udj Controlleur Kiær og Hustru, Mad. Anna Fibigers Huus i Hiøring, hvorføre de blive ansvarlig indtil videre efter det af Sr. Kiær til mig udgivne Bevis, som findes hos mig antegnet paa een over dette ovenanførte giorte Specification af Dato, Hiøring den 25. September 1759.

Bliver saa dette Gottfried Fibigers tilfaldne Arve-Lod efter afgangne Hans Salige Forældre, efter at ald Sterbboets Gæld og Besværing, i alt 63 Rd. og 2 Sk. var af deres fælles Efterladenskab til Sr. Kiær mod Hans Beviis af Dato 25. September e: a: til Betaling udleveret, ligesom der og af Fælles Boet til en Ligsteens Bekostning blev udleveret til Sr. Kiær imod hans Beviis at dito Dato dend Summa 50 Rd., undtagen 100 Rd., som Gottfried Fibiger faar tilgode hos Hans Svoger, Sr. Kiær, saafremt han skulde nyde Frugten af det kgl. allernaadigste Rescript af Dato Fredensborg den 4. Maj 1759.

Samt og hvad der af dend Bondegaard udj Hiermeslev ved Auktion kand udkomme, hvoraf Han efter Loven nyder en Broder-Lod, hvilket, hvormeget bliver, herpaa kunde antegnes.

Kornum Præstegaard, den 28. September 1759. C. T. Thaarup.¹

Om Gottfried Fibigers Giftermaal med Anne Sophie Lindam, med hvem han fik Snoghøj Færgegaard med dens Tilliggende, fortælles følgende: Da Gottfried Fibiger endnu var Bogholder hos Gyldendal, fik han undertiden Brev og Tidende fra en Skolekammerat fra Aalborg Latinskole, Hans Friis. Friis, som havde været Huslærer hos Lindams, senere Skolelærer i Snoghøj, var stadig stærkt knyttet til Lindams. Gennem ham har Gottfried F. sikkert vidst god Besked om Forholdene paa Færgegaarden, hvor Lindam, skøndt han havde 6 Sønner, havde indsat sin næstældste Datter, Anne Sophie som Arving til Færgegaarden.

Testamentet, der er af 26. August 1778, er endnu i vort Eje. Gottfried havde da ogsaa i et Brev bedt Hans Friis om at se paa Snoghøj

1. CHRISTEN THOMSEN THAARUP 1717-1763, Sognepræst i Kornum-Løgsted, var Søn af Student THOMAS CHRISTENSEN THAARUP 1685-1740, Degn i Kornum-Løgsted; g. m. KIRSTEN NIELSDATTER (BØRGLUM) 1684-1762, Søster til Poul Nielsen Børglum, Kurator i Boet Provst Thaarup. (C. Klitgaard. Slægten Børglum. Pers.hist. Tidsskrift 10 R. 5 B.)

Færgegaard og at sige ham, om Friis mente, om denne vilde kunne passe for ham og hans juridiske Kundskaber, for – skrev han – »i saa Fald maa Du ikke manquere at formelde Jomfru Lindam min oprigtige Kjærlighed«. Efter Christiane Lindams Udsagn (Lindams yngste Datter) skal Hans Friis have opfordret Gottfried F. til at fri til Anne Sophie.

I hvert Fald sender Gottfried Fibiger den 15. September 1778, faa Dage efter Lindams Død, Hans Friis et Brev, som indeholder intet mindre end hans meget vel overvejede og højst fornuftige Frieri, hvilket han giver sin Ven Friis, i Commission at indlede, paa bedste Maade, hos Jomfru Lindam, »som« skriver han »er bleven mig beskreven, saavel i Henseende til Hjærtet som til Forstanden at være et elskværdigt og ædelt Fruentimmer«. Han beskriver baade sin personlige og sin Examenskarakter og gennemgaar med juridisk Nøjagtighed Snoghøjs økonomiske Status og omtaler Jomfru Lindam som sin »ubekjendte Elskte«.

Chr. Fibiger skriver: »Forslaget lykkedes, fordi som Moder fortalte, Anna Sophie drømte Natten forud, at en ung Mand, nøjagtig af Udseende og Klædedragt som min Fader, kom vandrende op paa Færgebroen, og at denne Person skulde være hendes tilkommende Ægtemand. Dette fortalte hun sin Søster Karen strax om Morgenens, og da Personen senere op ad Dagen virkelig viste sig, var det jo soleklart, at han og ingen Anden maatte være den rette.«

Dette Brev har været i Præsten Johs. H. T. Fibigers Eje. Den 19. Marts 1857 skriver han til sin Farbroder Jac. Scav. Fibiger: »De eneste Familiedokumenter, som jeg er i Besiddelse af, er to Breve, det ene fra min Farfader Gottfried F., dateret 15. September 1778. Det indeholder intet mindre end hans meget velovervejede og højst fornuftige Frieri o. s. v. Det andet er fra Hans Friis til min Morfader, Rektor Tauber i Roskilde, hvor min Fader som 11aars Dreng skulde sættes i Huset, og den gamle Familieven gjør udførlig Rede for hans Karakter og hans Evner og Skudsmaalet er saa godt, som man kan tænke sig«.

Brevene er desværre gaaet tabt. Derimod har vi endnu én Skrivelse angaaende Hans Friis,¹ som kom til at betyde saa meget for vor Slægt.

1. født 1740.

Efter Traditionen har Snoghøj Færgegaard sit Navn derfra, at da Vendelboerne omkr. 1086 forfulgte Knud den Hellige til Fyen, blev de opholdt ved Snoghøj. De kaldte Stedet Snove, det er at dvæle.

Det er fra Sognepræst i Tønning-Træden, Hans Nicolai Langballe, født Vejle 24. Februar 1803, død Vejle 11. August 1858, til Postmester Olsen, Vejle, der paa Fru Giovannini Brandt, f. Fibigers Anmodning fortæller, hvad han ved om Degnen Hans Friis.

Kjære Hr. Ven.

Degnen Hans Friis eller Catecheten-Friis, som han ogsaa kaldtes / : skiøndt Catechet *dengang* betød noget andet end det, der nu forstaaes derved :/ er død for mange Aar siden og i en høj Alder. I mine tidlige Drengaar og indtil Studenterdagene kan jeg kun huske ham som en gammel hvidhaaret Mand. Han havde nok aldrig været gift – idetmindste har jeg ikke kjendt hans Kone, og Børn havde han ikke. Hos ham opdroges en Neveu, Peder Høegh, Søn af Propr. Høegh til Rysensteen og Rommegaard i Ringkjøbing Egnen; denne unge Fyr, der kun kan være Lidet yngre end jeg / : altsaa nu, hvis han lever c. 52-54 Aar :/ kaldte vi andre i daglig Tale Degnens Peter eller Peder Degn, han havde ogsaa en Broder, som hedte Hans Høegh, og som med sine Forældre et Par Gange var i Byen for at besøge gamle Friis, som de

kaldte »Morbroder« – men om han virkelig var deres Moders Broder, eller, som jeg snarere troer, »deres Moders Morbroder« veed jeg ikke. Skulde gamle Friis have efterladt Papirer, som endnu /: efter al Forventning maatte existere :/ da maa de forhøre for Skifteretten her i Byen og – for Familien Høegh til Rommegaard, *ifald* Høegh'erne *endnu* er *der*, som jeg ej heller veed, da jeg ikke er kjendt i Ringkjøbing Egnen. En af de faa Personer her, som *maaske* kan sige Dem et og andet om gl. Friis, maa være Jfr. Friis, /: Datter af Sognepræst Friis :/, som boer i den Linnemann'ske Stiftelse.

Men N. B. Præsten H. Friis og Degnen H. Friis var ikke i Slægt, skjøndt af samme Navn, omtrent jævnaldrende og tilsammen i Embed her.

Weile, den 2. April 1857.

venskabeligst

H. N. Langballe.

29. Januar 1779 blev ANNA SOPHIE LINDAM viet til GOTTFRIED FIBIGER, som derved blev Transportforvalter paa Snoghøj, han var desuden Overretsprocurator i Fyen.

Anna Sophie Lindam, født 1754, jordet Eritsø 16. April 1781, 27 Aar gl. Død efter Sønnen Gottfrieds Fødsel. 2 S.

6. December 1782 giftede Gottfried Fibiger sig II° med Anna Sophies yngste Søster CHRISTIANE LINDAM, født Snoghøjgaard 1757, døbt 4. November s. A., død 27. Maj 1835 i sin yngste Søn, daværende Major i Artilleriet, Jac. Scav. Fibiger og Hustrus Hjem, Fiolstræde 130, København.

De var Døtre af Procurator CARL HEDEVIG LINDAM, Transportforvalter og Ejer af Snoghøj Færggaard, og Hustru Johanne Christine Grib. Han døbttes den 11. November 1716 i Vemmetofte Kirke, Prinsesse Sophie Hedevig bar ham til Daaben. Faddere vare Prins Carl og hans Hofstat. Han var Søn af Sognepræsten til Spjellerup og Smerup HOLGER JACOBSEN LINDAM, født 31. Oktober 1682, død 4. Marts 1731, og Karen Jacobsdatter – gift 23. Juni 1712.

Slægten hed oprindeligt Brun, den ældst kendte var FRANTS MATSEN BRUN, som 1584 var Sognepræst i Stouby og Hornum ved Vejle. (Kirkehistoriske Samlinger 3. R. II B. En gl. Præsteslægts Historie).

Carl Hedevig Lindam, født 1716, var Student fra Slagelse, Aaret efter Baccalaur. Kom derefter til Farbroderen, Chr. L., der var Forvalter paa Holsteinsborg, ca. 1738 til Grevinde Danneskjold-Samsøe paa Nysø som Forvalter, senere Ridefoged der. 1740 exam. jur. (Bekv.) 1741 Konstitution fra Stiftamtet som Procurator i Sjællands Stift. 1750 Procurator for alle Over- og Underretter i Danmark. 1 Maj 1750 Birkedommer ved Lystrup Birk. 16. Juli samme Aar sluttede han Kontrakt om Forpagtningen af Snoghøj Færgested. Han var allerede da gift med JOHANNE CHRISTINE GRIB, født, maaske i Altona, 1728, død 21. August 1793, Snoghøj. 13. Oktober 1752 udnævntes hans Eftermand i Lystrup Birkedommerembede. 14. Juli 1752 adjungeret Færgemand ved Snoghøj med Successionsret, han tiltraadte denne Stilling ved Grib's Død 1757. 6 Sønner, 3 Døtre.

Ved Auktionen efter Grib købte han Færgegaardens Bygninger. (Hjorth-Nielsen. Danske Procuratorer).

Carl H. Lindam skal have været en ualmindelig stræng, ja endogsaa haard Mand, endog langt ud over den Tids Brug. Sønnerne havde han ikke megen Glæde af, og det har været med fuldt Overlæg, at han faa Dage før sin Død indsætter sin næstældste Datter som sin Efterfølger paa Færgegaarden. Christian Fibiger skriver i Brev af 21. Februar 1848 om sine Morbrødre: Følgende har jeg kjendt:

HOLGER LINDAM,¹ egentlig en Lykkeridder, var 2 Gange i Ostindien og blev riig begge Gange – første Gang ødte han Pengene, sidste Gang forliste Skibet; han døde i Indien. Han havde 2 Sønner, Carl og Ole, som jeg har kjendt, og desuden jeg troer, 2 yngre. Begge de ældste vare Lykkeriddere ligesom Faderen – CARL har jeg kjendt meget nøie paa Isle de France, jeg saae ham sidste Gang som Navigator paa en arabisk Escadre, han skal være død som fransk Sø-Officer.² OLE gik over til Englænderne i 1807, hvorledes han har tumlet mellem dem, veed jeg ikke, men nu boer han paa Rungsted ved Hirschholm. Han har været gift med en Miss Kocher, som fik Religionsskrupler og forlod ham. Hans Svigerinde er hos ham endnu, det er hans Søn, der har mistet det ene Been, og som i Sommer skal have cuuret til Scavenius'

1. Faktor og Agent i asiatisk Komp.'s Tjeneste i Tranquebar, g. 1785 m. Dorothea Goos.

2. Major i engelsk Tjeneste.

Nicoline.¹ Dernæst JACOB LINDAM, Byskriver i Ringkjøbing, hvor han døde. Han var kiendt iblandt os som en stor Kujon og Petit maître – SIMON, der havde stadigt Ophold paa Snoghøj og var vanvittig – LUDVIG og SØREN gik begge til Søes; den ene faldt ned fra Takkelagen paa Helsingørs Rhed og brækkede Halsen; den anden – hvilken af dem vides ikke – har man ikke hørt noget om. Maaske faar vi engang en stor Arv efter ham. – Endelig CHRISTIAN LINDAM, som skal have været den vakreste af dem alle; han var Student, men forlod Hjemmet uden Faderens Vidende, »da han ikke kunde udstaa hans Tyrannie« (min Moders Udtryk) og tog til Søboe, en Herregaard i Fyen, hvis Ejer han kendte, og som yndede ham, han døde kort efter.«

JOHANNE CHRISTINE GRIB, døbt 1728 (Holmens K., København), død 21. August 1793 paa Snoghøj Færgegaard; hun var sindssyg de sidste Aar af sit Liv. 1749 blev hun gift med Carl Hedevig Lindam. Hun var Datter af Capitain i Flaaden PEDER HANSEN DE GRIB og hans II° Hustru ANNE SOPHIE JØRGENS DATTER, som var Datter af Jørgen Hansen og Maren Nielsdatter fra Adelgade. Anne Sophie J. døbt i Trinitatis Kirke den 1. Juli 1691, hun blev baaret til Daaben af Anna Capitain Biørns, hvis Navn var Anne Lauritzdatter Undal. – Blandt Faderne Capitain Biørn. Maaske er Forældrene døde tidligt, og Biørns, der kun havde et Barn, en Søn, har da taget den lille Pige til sig og har opdraget hende. Ved Biørns Udnævnelse til Gouverneur i Tranquebar 1701 overgiver han Pigebarnet til sin gode Ven og Kammerat Niels Larsen Barfoed, der havde mistet sine egne Børn, og denne sørger for hendes videre Opdragelse. Maaske har hun aldrig vidst, hvem hendes virkelige Forældre var, thi medens hun ved Vielsen og Børnenes Daab altid kaldtes Anne Sophie Biørn, underskriver hun sig i Skiftet efter Peder Grib's Død som Anne Sophie Barfoed.

Deres ældste Søn hed Niels Barfoed Grib.

Peder Hansen Grib, Tordenskjolds Ven og Vaabenfælle, var født 18. Maj 1681 i Kiøbenhavn(?), død Snoghøj Færgegaard 17. Marts 1757. Han var 5. Oktober 1704 (Holmens K., København) I^o g. m. BOEL PEDERS DATTER, Datter af Arkelimester i Flaaden, Peder Hansen

1. Nicoline Marie Fibiger, Datter af Generalmajor Jac. Scav. Fibiger.

og Gundel Olufsdatter, født 18. August 1684, jordet i København 9. Maj 1710. (Holmens Kirke).

II° var han g. m. ANNE SOPHIE JØRGENSEDATTER, død 19. Januar 1775. »5. December 1712 blev de viede i Monsieur Vivats Huus i Pilestræde (kgl. Till. o. u. L.)« Bremerholms Vielsesprotokol 1697-1713. Chr. Fibiger, Berritsgaard, skriver i Brev af 21. Februar 1848, at hans Moder, Christiane Lindam, har fortalt, »at Grib havde ikke mindre end atten Børn, hvoraf ikke to vare Landsmænd, da de var født ombord i Transportbaadene, som fulgte med Flaaden, hvorpaa Grib tjente«. Chr. F. tilføjer »det synes mig noget utroligt, saa meget mere som jeg aldrig har hørt noget om, hvor de blev af.« To Døtre af Grib's I^o Ægteskab var: ANNA DOROTHEA, død 9. April 1710 og GUNDEL MARIE, død 19. August 1711.

I Eritsø Kirke findes et stort og smukt Epitaphium for Peder Grib; restaureret af Niels Termansen sen. Det indeholder en Indskrift og Peder Grib's Vaabenmærke. I Skjoldet paa dette ses paa blaa Bund to korslagte Kanoner, bærende en Guldgrif med røde Vinger; paa Hjelmen den samme Grif, holdende en lodretstaaende Kaarde mellem Forbenene. Indskriften:

In hoc signo vinces

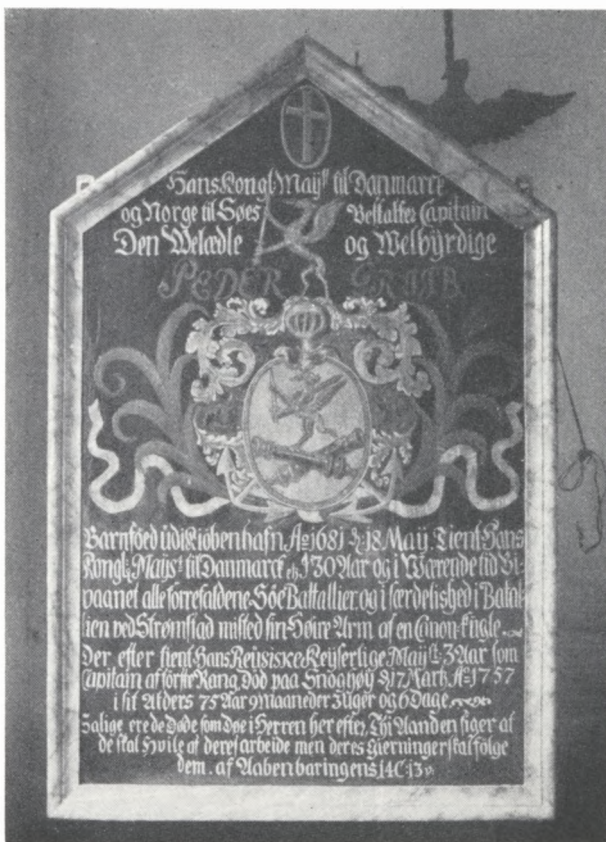
Hans Kongl. Mayst. til Danmark og Norge til Søes
velbestalter Capitain, den Welædle og Welbyrdige
Peder Grib.

Barnføed udi Kiøbenhafn A^o 1681 – 18 Mai – tient Hans kongl. Mayst. til Danmark i 30 Aar og i Wærende tid bivaanet alle forefaldende Søe Batailler og i særdeleshed i Bataillen ved Strømstad misted sin Høire Arm af en Canonkugle. Der efter tient Hans reüisike Keyserlige Mayst. 3 Aar som Capitain af første Rang.

Død paa Snoghøj d. 17. Marts A^o 1757 i sit Alders 75 Aar, 9 Maanedre, 3 Uger og 6 Dage.

Salige ere de Døde som døe i Herren herefter, thi Aanden siger, at de skal Hvile af deres Arbejde, men deres Gjerninger skal følge dem.

Af Aabenbarings 14. Cap. 13 V.

Epitafium i Eritsø Kirke.

En Kaarde, som har tilhørt Grib, hænger i Eritsø Kirke ved Siden af Epitaphiet. Den Kaarde, som Kongen gav Grib, da han ved Strømsstad havde mistet sin højre Arm, bestemt til at føres med venstre Haand, findes paa Oldnordisk Museum. Den er beskrevet saadan: Den er tveægget; Fæstet af Messing, prydet med et Løvehoved. Skeden er af Læder med forgyldt Beslag, men er iøvrigt langt nyere end Kaarden. Paa den ene Side af Klingens læses: »L'épée pour ma defense«. Paa den anden Side: »Dieu mon espérance«.

Kaarden kom fra Admiralitetet til Kong Chr. VIII, fra ham gik den over i Fr. VII's Eje, hvis Gemalinde efter hans Død skænkede den til Musæet.

Det er fortalt i Slægten, at Grib skulde have faaet Snoghøj Færggaard som Gave af Fr. IV som Paaskønnelse af hans Fortjeneste i Fædrelandets Tjeneste – men det rigtige er nok, at den gamle Søulk har købt Gaarden for sine Prisepenge, da han var ked af at fare til Søs.

Den 5. September 1742 ved Auktionen over Jørgen Holms Dødsbo købte Peder Grib:

Færgegaarden.....	350 Rdl.
Peder Madsens Have	119 –
Aalegaarden Matthias	131 –
– Mødding (tidl. Skuddet) .	52 –
– Æventyr (tidl. Susdam) ..	141 –
	793 Rdl.

Desuden var Grib ved allerhøjeste Resolution af 13. Juli 1742¹ udnævnt til Færgemand ved Snoghøj Færgested. Snoghøj Færgen var i Tidens Løb blevet et godt Levebrød.

Gottfried Fibiger, om hvem man intet ved udover det, der er fortalt om hans heldige Frieri til Anne Sophie Lindam, døde allerede 22. Januar 1795, hans Enke var da 38 Aar. Allerede samme Aar fik hun Bevillingen til at føre Færgeriet videre overført til sig. Dette Transportforvalter Embede var i Tidens Løb blevet til en stor Virksomhed. Den Pligt, som Færgemanden i gamle Dage havde haft, til at føre Kongens Folk til de nærmeste Landsbyer, var nu blevet udvidet til at befordre Post og Rejsende til Vejle og Kolding. Derfor var Transportforvalteren paa Snoghøj pligtig til at holde 10 Spand Heste, Færgegaarden havde efterhaanden faaet et Areal af 200 Tdr. Land; Transportforvalteren var med andre Ord baade Færgemand, Landmand, Vognmand, Gjæstgiver og Aalegaardsfisker, hvis han da ikke bortforpagtede nogle af disse Bestillinger. Det var en omfattende, men ret indbringende Virksomhed, som Gottfried Fibigers Enke overtog, samtidig med at skulle sørge for og opdrage de sex Sønner. Johs. Fibiger har omtalt hende i »Mit

1. Dokumentet er i vort Eje.

Liv og Levned«: »Om min Farfader har jeg ikke stort at melde. Da han allerede døde i Januar 1795, har hans Sønner ingen klar Erindring haft om ham. Men hans Hustru, Christiane, har jeg selv kjendt og har hørt end mere om hende af min Moder, som elskede hende højt og bar stor Ærefrygt for hende. Om hende kan man sige, at hendes Sønner og deres Slægt efter dem, har arvet baade Forstand og Hjærte, hvad de saa end kan have arvet efter deres Fader. Hun var en kraftig, villie-stærk og højtbegavet Kvinde, der efter sin Mand overtog den vidtløftige Bestilling paa Gaarden og med moderlig Kyndighed opdrog sin Søsters 2 og sine egne 4 Sønner, indtil den ældste af dem, Carl, kom saa vidt, at han kunde blive hendes Støtte, hvad Postvæsenet og Færgefarten angik.«

I et Brev fra Sønnesønnen, Godslæge paa Tranekjær, Vilh. Fibiger, til Fætteren, Civilingenieur, Overklitfoged, Carl F., der ønsker Oplysning om Farmoderens Fødselsdag, skriver Vilh. F., at Fødselsdagen kender han ikke, »men – hun selv holdt forresten ikke af Spørgsmaal om sin Alder, og jeg husket godt, at jeg paa Spørgsmaal derom fik Svaret: »Ligesaa gammel som min lille Finger«.

Forpagteren paa Berritsgaard Christian Fibiger gemte et Brev, som hans Moder gav ham med, da han i 1803, 17 Aar gammel, drog ud som Sømand. Det ejes af fhv. Overtoldinspektør T. de Fine Bunkeflod, Christiane Lindams Oldebarn og Christian Fibigers Dattersøn, og det er skrevet med en smuk fast og klar Haandskrift. Det indledes med et Digt af den vistnok helt ukendte Digter Guffland, ejendommeligt, men ikke videre skønt!

Naar Christians kloge Moder skriver, at hun finder det smukt, mon det saa ikke er, fordi det tjener til yderligere at uddybe, hvad hun mener med sit Brev. Brevet er indledet med Digtet, som lyder:

Hvo som i skiændig Vellysts Skiød
 Sit Sundheds Bæger ey udgiød,
 Han vist med Rette signe kan
 Det stolte Ord: Jeg er en Mand!
 Som modig Gran han voxer op
 Er rask og bold fra Taa til Top.

Hans Arm er Kraft, hans Liv er Ild.
Hans Skabning smuk, hans Mine mild.
Men denne sjældne Guddoms Kraft
Ej styrker blot hans Legems Saft,
Endog hans Aand besielet er
Den hæver sig til Himlens Hær.
See hist, see hvilken mandig Gang
Fri hver Bevægelse for Tvang,
Som kiender ingen Ydmyghed
Da han sit Hierte skyldfrit veed.
Hans skarpe Øye blender hver.
Der ey, som han, har Dyden kier,
Hans Aasyn, Alle sige vil
Han blev, hvad Gud ham skabte til,
Hans Haand det heele Kiøn attraaer
Men ey for hver til Fals den staaer
O Pige! Du er lykkelig
Hvis slig en Mand udkaarer Dig.

Af. Guffland.

Intet fandt jeg af det lidet, jeg har Læst, skønnere end ovenstaaende og derfor tog jeg ikke i Betænkning at medgive Dig det, til en Erintring fra mig, gode, mig kære Christian. Længe vil mine vaade Øjne følge dig i Tankerne hen over de troløse Bølger. Længselsfuld vil jeg vente den Tiid, da jeg igjen skal see Dig, men vel os begge, om vi da kan samles med Glæde.

For Tid og Hændelser raader Gud; men for Din Opførsel raader Du selv. Saa vær da god Dreng!

Tag Billedet med Dig af Din gode og retskafne Fader og søg at efterligne Ham! Hvor lykkelig vil jeg da finde mig, om jeg kand omfavne Dig som en retskaffen og dydig Yngling. Tag min Velsignelse og mit Hiertes varmeste Ønsker med for Dit Vel.

Den gode Gud, som gav mig i Dig, en Søn med et sundt Legeme, med et Hierte, som slaar for Dyden, som hjalp mig at opdrage Dig, uagtet Han i Dine spæde Aar borttog Din Fader, den samme Gud vaage

over Dig og føre Dig til hiine fierne Egne, og, om det er Hans Villie, tilbage igjen, sund og dydig i mine Arme.

Snoghøj d. 19. Martii 1803.

Din Moder
Christiane, sal. Fibigers.

Den 17de Juni 1796 erhverver Transportforvalter Procurator Gottfried Fibigers Enke Parcellerne Nr. 10 og 11 af Rønneberggaards Ejendomme. – Gottfried Fibiger er jordet i Eritshø.

D - Ia.	CARL LINDAM FIBIGER	f. 23. Nov. 1779	d. 16. Sep. 1840
D - IIa.	GOTTFRIED F.	f. 1. Apr. 1781	d. 18. Juli 1812
D - IIIb.	PEDER GRIB F.	f. 28. Sept. 1784	d. 8. Aug. 1833
D - IVb.	CHRISTIAN F.	f. 7. Sept. 1786	d. 26. Apr. 1859
D - Vb.	ANNE SOPHIE F.	f. 17. Jan. 1788	d. 5. Mrt. 1788
D - VIb.	ANNE SOPHIE F.	f. 29. Jan. 1790	d. 1794
D - VIIb.	JOHAN ADOLPH F.	f. 31. Maj 1791	d. 26. Aug. 1851
D - VIIIb.	JACOB SCAVENIUS F.	f. 23. Jan. 1793	d. 11. Okt. 1861

D - Ia. CARL LINDAM FIBIGER, født 23. November 1779 paa Snoghøj Færgegaard. Transportforvalter, Postmester. Død 16. September 1840 i Fredericia.

Han var 16 Aar, da hans Fader døde. Han har jo sikkert, ligesom Broderen Gottfried, gaaet i Kolding Latinskole. At han ved Broderen Christians Afrejse i 1803 medgiver ham »til broderligt Venskabsminde« et Digt efter Horats, samt et Symbol, der lyder: »True merit is always accompanied with civility and modesty, as the false is with vanity and haughtiness«, kunde jo nok tyde derpaa. Sin Ungdom har han tilbragt paa Snoghøj Færgegaard, hvor han var sin Moder behjælpelig med alt, hvad der hørte til Gods og Færge. Allerede i 1798 ansøger hans Moder om, at han maa overtage Færgetjenesten og hvad dertil hører, naar han bliver gammel nok dertil. Allerede nogle Aar før han fik sin Bestalling, styrede han Færgeoverfarten og Gaardene for sin Moder.

I 1808 blev han tillagt Prædicatet af Postmester, og det blev han sædvanlig kaldt. I 1809 ansøger han om at faa den ham lovede Bestalling for sig og sin Hustru XANTINE CATHRINE GIANELLI, født 15. Fe-

Carl Lindam Fibiger.

bruar 1780, død 25. Oktober 1855. De blev gift den 29. Juni 1809. Hun var Datter af Gipser ved Kunstakademiet i København, DOMENICO MARIA GIANELLI fra Lucca (Italiener) (ca. 1723-1801), g. I^o m. MARIA BARBRA (ca. 1735-59); II° g. m. JOHANNA EYSEN (1743-1812).

Først den 17. December 1819 kom den udfærdigede allerhøjeste Bestalling for Carl Lindam Fibiger og Hustru paa at beholde Færgetjenesten ved Snoghøj Færgested, saalænge han eller hun besad Snoghøj Færgegaard med tilliggende Gaarde; endvidere fik han Tilsagn om, at et af hans Børn, efter Slægtens Traditioner, maatte følge ham i Færgetjenesten, en Tilladelse, som der aldrig blev Brug for, da ingen af hans Svigersønner ønskede at overtage Færgeriet.

Brodersønnen, Præsten Johs. F. skriver om ham i »Mit Liv og Levned«: »Min Farbroder var os meget kjær. Han var en høj, noget rundrygget Mand med Familiens stærkt markerede Træk, men ogsaa med dens hjærtelige Smil. Han havde den Orm gerne at ville gælde for Søofficer, og da han som Postmester kunde bære en blaa Uniform, kunde han, naar han forsynede den med Ankerknapper, satte sin guld-

tressede Kasket paa og stod ved Roret under sit Splitflag, vel skaffe sin *Indbildning* nogen Tiltro.¹

Han tog os venligt med baade til Søs og paa Jagt, efter Harer hen over Bakkerne og efter de store hvide Maager langs Kysten.

Men vort Tilhold var især hans Hustru.

Tante Jantine var en Italienerinde og fornægtede aldrig sin sydlandske Natur. Livfuldt gestikulerende, med Ild i sine sorte Øjne, gav hun løst og fast til Bedste uden at agte Stort paa den nordiske bly Naturs Decorum, og, naar hun satte sine smaa buttede Næver i sine trinde Sider og raabte: »Sikke nogen Satans Drengel!« vidste vi, at hun i det mindste i Aanden var med, hvilke Voldsomheder vi end fandt paa. Da Frederik den VII som Prinds boede i Fredericia, blev han hendes Ven, og det var morsomt at se de to gaa op og ned ad Gulvet og bande og prale omkap.

De havde to Døtre, som begge blev gift med Officerer af Fredericia Garnison, men de vare ældre end vi. –

Stedets (d. v. s. Snoghøjs) Historie havde 2 større Hovedpunkter. Det ene var gamle Peder Gribs Minde, som det, der gav Slægten krigersk Glands, hvilken havde sit Vidnesbyrd i en lang og tveægget Kaarde, som stod til Eftersyn i Krogen i vor Farbroders Kontor, og Eftersynet var meget interessant. Dets Hæfte var belagt med mange Bøjler, saaledes vendte, at Grebet passede til venstre Haand; thi den der havde brugt den, havde maattet hjælpe sig med den venstre Arm, den højre var gaet om Bord ved Strømstad i Kamp mod Svensken.

Hvilket atter var til Eftersyn paa det Billede, der hang over Sophaen, og som viste os en svær enarmet Mand, med et stort rødmosset Ansigt og hvasse Øjne.« (Manuskriptet Side 187).²

Carl Lindam Fibiger blev 11. Marts 1814 udnævnt til Dannebrogsmænd, vistnok en Anerkendelse af den Dygtighed, hvormed han under Krigen havde ledet Færgetjenesten. 1839 blev han Kancelliraad.

I 1839 solgte Carl L. Fibiger de private Jorder og Bygninger til

-
1. Chr. Berendt bemærker hertil i sin Bog »Færgeløbet ved Middelfart« S. 157: »Forfatteren gør dog Fibiger Uret heri, thi den beskrevne Uniform er den, der i Følge kgl. Resolution af 21. Januar 1812, blev tillagt Transportforvalteren.«
 2. Findes paa Det kgl. Bibliotek i København.

Generalkrigscommissair Riegels for 26000 Rdl., hvoraf de 20000 forblev indestaende mod Obligation. 5. April s. A. fik Riegels Bestalling som Postmester og Transportforvalter. 1. April 1839 fik C. L. Fibiger Bestalling som Postmester i Fredericia, og med ham drog Slægten bort fra Snoghøj, hvor den havde været til Huse i 97 Aar. Kun kort kom han til at virke i sit nye Embede. Han døde den 16. September 1840 i Fredericia.

Den østfor Vejen, modsat Avlsgaarden, liggende ret herskabelige Hovedbygning, er opført af Carl Lindam Fibiger i 1829, sikkert et Tegn paa, at der var gode Kaar i Hjemmet. I de to Dagligstuer var der foran Vinduerne en Forhøjning, der, fastgjort, gik fra Væg til Væg. I den forreste Stue var der i det yderste Gavlhjørne en lille Vindeltrappe, som førte op til den øverste Etage, hvori der var smaa Værelser, navnlig til Børnene, hvis Færd paa denne Maade let kunde kontrolleres af Forældrene.

E-I. GIOVANINI CHRISTIANE FIBIGER, født 9. Maj 1810, død 16. Juni 1869.

28. November 1829 g. m. Premierlieutenant HANS HELMUTH CASTONIER BRANDT, født 24. August 1798 i Norge. Han var Søn af Sørenskriver i Nordhordland, Overauditør, HANS ANDREAS BRANDT, død 1806, og Friderica Lovise Castonier, født 6. Juni 1764 i Kolding, død 5. Oktober 1817 i København. (Hun var Datter af Kammerherre, Overstlieutenant Falck Daniel Castonier i hans 1ste Ægteskab med Hedevig Amalie v. Brømsen; se Fyen-Lollandgrenen), og Søster til Falck Daniel Castonier, Oberst, Kammerherre, g. m. Maren Fibiger. Landcadet 18. Februar 1812. Premierlieutenant 1828. Stabscaptain 1836; tog sin Afsked 1842. Majors Karakter fra 1860. Død paa Frederiksberg 23. Juli 1868. 3 dødfødte Børn.

E-II. ANTOINETTE SOPHIA HANSINE FIBIGER, født 26. December 1815. 3. April 1833 g. m. Premierlieutenant, senere Oberstlieutenant i Fodfolket, Kammerherre AUGUST CARL BERNHARD V. BIBOW, født 23. November 1807, død 26. December 1876 i København. Hun døde i Barselseng paa sin 1aarige Bryllupsdag den 3. April 1834. 1 Datter.

Aug. Carl v. Bibow var II° g. m. Augusta Herholdt født 1817, død 1. Juli 1885.

F-I. ANTOINETTE LUCIE BIBOW, født 2. April 1834. 6. November 1850 g. m. VILHELM DANIEL CONRATTO NICOLAI HERHOLDT, født 17. December 1811.

D-IIa. GOTTFRIED FIBIGER, født Snoghøj Færgegaard 1. April 1781, død 18. Juli 1814. Student Kolding 1800. Ugift.

Om ham skriver Broderen Christian F.: Gottfried, den forunderligt rigt begavede, men dog mislykkede -. Johs. Fibiger skriver: »Han gjorde ikke sin Moder Glæde. Hans forvidt svævende Lyster havde haft for megen Magt over ham, og han havde ikke naaet nogen ordentlig Stilling.«

Han har oversat en Engelsk Læsebog for smaa Børn af Bardould. København 1803. Engelsk Læsebog ibid. 1805. Der findes et Vers fra hans Haand, skrevet til Broderen Christian i 1803:

Med Tidens Flugt den Lære tit forsvinder
 som flammed op til Dyd vor ringe Siel;
 Thi Skyggen oftere vort svage Syn forblinder
 Og vores Aand bli'r og da Skæbnens Træl.
 Da falde vi, ak! Til den nære Side
 som Mode, Sælskab helliger os til
 Og falde uden det at vide
 Og staar maaske, om Slumpetræffet vil -

Kiøbenhavn, den 4. Mai 1803.

Mindes Din Broder
Gottfried Fibiger.

D-IIIb. PEDER GRIB FIBIGER, født Snoghøj den 28. September 1784, død Kolding 8. August 1833. Student Roskilde 1801. Adjunkt i Roskilde 1810. Overlærer i Nykøbing F. 1817. Rektor i Kolding 1822.

I sit 11te Aar blev han sat i Roskilde Latinskole og kom i Huset hos den daværende Rektor, Joh. Henrik Tauber. Naar hans Moder valgte

denne Skole, var det vel, dels fordi hans Fader og Rektor Tauber kendte hinanden fra Aalborg, dels fordi hun havde haft mindre gode Erfaringer med Hensyn til Sønnen Gottfried, som havde gaaet i Kolding Latinskole. Denne hans Moders Bestemmelse fik en afgørende Betydning for hans Liv.

Hans Søn, Johs. F. skriver herom: »Den jydsk Bondedreng med det indesluttede uharmoniske Væsen var ikke meget skikket til at gøre sig gjældende mellem Rectorsønner, der vare vante til at spille Mestre paa Pladsen. De vare overmodige og drilleverne, og der var ingen Ende paa Historier om Pers latterlige Udseende, om hvor underligt han bar sig ad, og hvor galt han kom fra det. Ja, han gjorde, hvad et Menneske med hans Sind gjør, han forløb sig, naar han gav sine Følelser Luft og trak sig saa mismodigt tilbage i sin Skal.«

Men desto inderligere sluttede han sig til Døtrene. Til den ældste af dem, CHRISTINE AUGUSTA TAUBER, der var 3 Aar ældre end han, fattede han en inderlig Kærlighed, men for hende blev det kun et sværmerisk Venskab i Tidens sentimentale Stil, som vedvarede ogsaa efter hendes Giftermaal med en anset Jurist, Højesteretsassessor PEDER MØLLER.

Peder Grib Fibigers Dattersøn, afd. Lektor ved Metropolitanskolen Johannes Bloch Thrige, skriver om ham: »Som Student lagde han sig efter Studiet af den græsk-romerske Oldtids Litteratur og Sprog og opnaaede deri en meget betydelig Lærdom, som satte Frugt i Sophokles' Tragedier, de sex første Sange af Iliaden, af Euripides »Kyklopen«, samt nogle Satirer af Persius og Juvenalis.

Disse Oversættelser er tro og nøjagtige, men noget tunge i Sproget og ingenlunde let læselige. Hans enestaaende Færdighed i det græske og gamle Sprog viser sig ved, at han forfattede Oder baade paa Latin og Græsk, som han udgav i sine Skoleprogrammer.

Som yngre Mand skal han have lidt under et ubehjælpsomt og indesluttet Væsen. Fru Fich gør sig, i sine Erindringer (Domprovsten i Roskilde, Rist og Clausen X), lystig over ham; at han i Virkeligheden var en meget betydelig Mand, har den unge Pige ikke haft nogen Forestilling om. Ganske vist har han som Videnskabsmand ikke ydet noget særdeles, men han var en udmærket Lærer, aandrigh og interessant, har

hans Dicile bevidnet, og hans Søn, Johs. Fibiger, skildrer ham som en afgjort Tankens Mand, gennemtrængt af Tidens æstetiske Dannelse.«

Iøvrigt henvises til Johs. Fibiger: »Mit Liv og Levned«, Side 7 ff.

Poul Martin Møller angreb hans Oversættelser og skrev: »Jeg vil lade mig hænge, om jeg ikke paa den Vis ved en Pibe Tobak skal oversætte alle græske Poeter, lige saa hurtigt, som de kan trykkes.«

Den 5. August 1818 giftede Peder Grib Fibiger sig med CATHRINE JACOBINE SMITH, f. TAUBER, Datter af Rektoren i Roskilde, Joh. Henrik Tauber, født 7. September 1743 i Aalborg, død 26. Januar 1816 i Roskilde, Søn af Kobbmedemester Emmanuel Tauber¹ (1702-59) og Karen Henrichsdatter Widschen (1706-73). (Rektor Tauber blev 4. November 1774 i Viborg g. m. GREGORIANE BEGRUP, født 1. Juni 1751 i Vistofte, død 25. Marts 1820 i Sæby, Løve H., Datter af Sognepræst, Provst, Mag. ERICH GIØRUP B. (1713-86) og CHRISTIANE AUGUSTA BRUUN (1727-87)).

CATHRINE JACOBINE TAUBER, født 8. Januar 1789, død 20. April 1879 (Frue Kirke, København). – 1808 blev hun gift med Procurator v. Hof- og Stadsretten CASPAR WILHELM SMITH, ca. 10 Aar ældre end hun. Dette Ægteskab varede kun kort, April 1811 døde C. W. Smith; 2 Maaneder efter fødtes deres Søn, CASPAR WILHELM SMITH, født 11. Juni 1811, død 4. September 1881. Caspar Wilhelm Smith blev 1847 Adjunkt i Roskilde, 1859 extraordinær Docent i de slaviske Sprog ved Københavns Universitet. Gift 18. August 1847 i Berlin med JOHANNA SOPHIA FRIEDERIKE RÖHL, født 13. December 1815 i Neubrandenburg, død 22. Oktober 1892 i København. – Hun var I^o g. m. Ministerialbud i Berlin Gottlob Scheunchen, død 1843. Hun var Datter af Handskemager Carl Frederik Röhl (ca. 1784-1841) og Anna Margaretha Prigge. Deres Søn var Billedhugger CARL VILHELM DANIEL ROHL (RÖHL) SCHMITH, født 3. April 1848 i Roskilde, død 20. Aug. 1900 i København.

Peder Grib Fibiger og Cathrine Jacobine Tauber blev viede i Sæby Præstegaard. Rektor Taubers Enke boede her hos sin Søster, der var gift med Pastor Lassen. Herom skriver Johs. Fibiger i »Mit Liv og Levned«, Side 20:

1. Indvandret fra Augsburg.

Cathrine Jacobine Fibiger, f. Tauber.

»Præsten Lassen var en gammel Nathue, men af den bløde og behagelige Slags. Der var en Lovbestemmelse, der forbød at vie dem, der ikke kunde forevise Koppeattest, min Fader havde haft naturlige Kopper, var meget koparret og havde altsaa intet Papir for Vaccine. Men – kongelig Forordning – man tænke sig! Moders næstældste Broder, Jens Worm Tauber, Præst i Nordrup, maatte da paatage sig Vovestykket og udførte det forsvarligt nok, som hans lange og hjærtelige Tale, i Tidens Stil, endnu viser mig.«

Da Rektor Peder Grib Fibiger døde, flyttede hans Enke med sine 4 Børn til sin Fødeby Roskilde. Hendes Broder, Frederik Tauber, var Stiftsprovst ved Vallø Kloster, Enkemand og barnløs, og her tilbragte Familien alle Ferier i den Tid, de boede i Roskilde. Jacobine Fibiger, f. Tauber levede sine sidste Aar hos sin Datter og Svigersøn, Professor

Søren Bloch Thrige. Hun er jordet paa Roskilde gl. Graabrødre Kirkegaard, hvor hendes Forældre og mange andre af den Tauber'ske Slægt hviler. 2 Sønner, 1 Datter.

E-I. CHRISTIAN EMANUEL AUGUST FIBIGER, født 21. Maj 1819, død 16. August 1873.

E-II. JOHANNES HENRIK TAUBER FIBIGER, født 27. Januar 1821, død 13. November 1897.

E-III. CHRISTINE AUGUSTA FIBIGER, født 4. September 1822, død 17. Juli 1900.

E-I. CHRISTIAN EMANUEL AUGUST FIBIGER, født Nykøbing F. 21. Maj 1819, død 16. August 1873. Distriktslæge.

Student Roskilde 1837; cand. med. 1844. Studerede i Wien og Paris 1846-47 og blev konstitueret som Underlæge i Armeen 1848 ved 10. Inf. Btl.; gjorde Tjeneste ved flere Afdelinger under Felttogene 1848-49. Fra 6. September 1850 til 1. September 1851 som Overlæge ved 15. Bataillon. 1850 R. af Dbg. I Indstillingen herom hedder det: »Han har, den 25. Juli ansat ved Batteriet Dinesen under en vedholdende Ild, ydet en med Fare forbundet Tjeneste, idet han ikke alene strax forbandt, paa Stedet, Batteriets saarede Mandskab, men tillige omtrent 50 Mand af Infanteriet.«

I Sommeren 1851 var han Sekretair ved den i Slesvig nedsatte Kommission til Ordning af det slesvigske Medicinalvæsen, konstitueredes atter 1851 i Armeen i Slesvig som Underlæge, fra 1852-56 ved 3. Dragonregiment i Aarhus. 1856 Distriktslæge i Silkeborg, 1868 i Kolding. Dr. med. 1870. Død 16. August 1873 under et Ophold paa Astrup ved Skive. (Hærens Arkiv).

Da han i 1847 vendte hjem fra sin Udenlandsrejse, havde han den Sorg, at hans Elskede, en ung blond jydsk Pige, Adoptivdatter af hans Moster, Fru Christine Aug. Møller, havde forlovet sig med en anden. Ikke lang Tid efter forlovede han sig med den, som Forfatterinde, kendte Fru Elfride.

ELFRIDE DOROTHEA CHRISTINE MICHELLE MÜLLER var født i København 17. Juli 1832 (Petri K.) som Datter af Kopist i Generaltold-

kammeret, senere Overtoldinspektør i Aarhus, Etatsraad JOHAN MICHAEL ANDREAS MÜLLER (1805-81) og CHARLOTTE SOPHIE THORA MEYER (1805-68). Død 2. November 1911 i København, jordet i Kolding. Broderen, Johs. Fibiger, viede dem den 12. August 1856 i Aarhus Domkirke. Efter Vielsen drog de til deres Hjem i Silkeborg.

I »Hostrups Erindringer« II B. omtales et Besøg af Kong Frederik den Syvende paa Himmelbjerget. Derhen var ogsaa nogle Damer kørt, bl. a. Fru Hostrup og Fru Fibiger. Som nu Kongen sad og spiste Frokost i et Telt, saa han Fru Hostrup og befalede, at hun skulde kaldes derhen: »Og der har vi jo Fru Fibiger, lad hende komme med«, sagde Kongen, hvorefter de i Rejsedragter kom ind, deltog i Frokosten og blev tilsagt til Taffel i Silkeborg. De maatte i Huj og Hast hjem, klæde sig om og kom saa endda for sent; men Kongen blev ikke vred derover.

I sin Ungdom var Fru Elfride F. ved Faderens Embedsforflyttelse kommet i nær Kontakt med Tidens Rørelser. I Flensborg 1839-44 faar hun Indtrykket af den begyndende nationale Kamp; i København 1844-47 kommer hun i Berøring med Tidens litterære Kultur, og i Aarhus oplever hun Krigen, da Preusserne besatte Byen, alt dette har jo nok præget hendes Produktion.

Efter sin Mands Død udgav hun en Række Bøger, skrevne paa et smukt Sprog med gode og smukke Skildringer af Natur og Folkeliv. Hun foretog 2 Rejser til Grækenland, hvor hun besøgte sin Datter, gift med en Ingeniør i Athen. (Biografisk Lexikon). 2 Døtre, 1 Søn. Malet af Tycho Jessen i 1898.

F-I. LOUISE CHRISTINE FIBIGER, født 17. Juni 1857. 29. September 1885 g. m. Grosserer AXEL HINRICHSEN, født 4. Oktober 1852, død 14. September 1898. 1 Søn, 1 Datter.

31. Marts 1900 II° g. m. ARISTOTE TSAKONAS, Græker, født 5. Februar 1857 paa Øen Kythiza. Ingenieur i Athen, senere i Philadelphia.

G-I. AXEL HINRICHSEN, født 27. April 1892.

G-II. TOVE HINRICHSEN, født 12. Februar 1894.

Adopterede af Tsakonas.

F-II. THORA JACOBINE GYRITHE FIBIGER, født 1865, død 1. November 1866.

F-III. JOHANNES ANDREAS GRIB FIBIGER, født i Silkeborg 23. April 1867, død 31. Januar 1928, jordet Garnisons Kirkegaard, København, i Generalmajor Jac. Scav. Fibiger og Hustrus Gravsted. Professor ved Københavns Universitet.

Student fra Haderslev Læreres Skole, cand. med. 1890, 1890-94 Assistent ved Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi, samtidig Reservelæge paa Garnisons-, senere paa Blegdamshospitalet. Professor ved Universitetet 1900. 1916 Medlem af Videnskabernes Selskab. 1925-26 Universitetets Rektor. 1927 Æresdoktor ved Universitetet i Louvain. Oktober 1927 Nobel-Prisen for sine Arbejder over Spiroptera-kræften. 1908 R. af Dgb., 1919 Dbmd., 1926 K². (Biografisk Lexikon).

1. August 1894 g. m. MATHILDE FIBIGER, født 20. Januar 1863. Datter af Godslæge, Tranekær, Langeland, CHRISTIAN LUDV. VILHELM F. (1822-94) og Hustru THORA IDA BIRGITTE HOLM (1831-1917). 1 Datter.

G-I. ASTA BETTY FIBIGER, født 6. August 1900. Student. 4. April 1925 g. m. ERWIN MUNCH-PETERSEN, født 17. Juli 1900. Dr. juris., Professor ved Universitetet. Ægteskabet opløst 1946.

H-I. JOHANNES FIBIGER MUNCH-PETERSEN, født 22. September 1928.

H-II. ERLAND MUNCH-PETERSEN, født 28. August 1930.

H-III. IDA MUNCH-PETERSEN, født 30. November 1931.

H-IV. HANS HENRIK MUNCH-PETERSEN, født 15. September 1934.

E-II. JOHANNES HENRIK TAUBER FIBIGER, født Nykøbing F. 27. Januar 1821, død Frederiksberg 13. November 1897. Præst, Forfatter.

Student Roskilde 1837. 1845 cand. theol. 1850 Lærer ved den lærde Skole i Haderslev, hvor hans Svoger, Søren Bloch Thrige, var Rektor; 1856 Præst ved Byens Hovedkirke og dertil hørende Hospital. 1859

Johannes Andreas Grib Fibiger.

res. Capellan ved Garnisonskirken i København, holdt 1872 sin meget omtalte Rigsdagsprædiken – 1874 Sognepræst i Vallensved ved Næstved. 1881 Ønslev og Eskildstrup, Falster. Tog sin Afsked 1895.

29. November 1850 g. m. MARIA AMALIE WAAGE, født 6. April 1824, død 10. December 1907. Hun var Datter af Præsten Georg Holger Waage (1793–1842) og hans Hustru Juliane Frederikke, f. Broager (1779–1842). Holger W. blev 1828 forflyttet til Frue Kirke, København. Foraaret 1837 Direktør for Sorø Akademi. Deres Bryllup fejredes i Suhrs gamle Gaard paa Amagertorv. Stiftsprovst Tryde viede dem i Frue Kirke. Etatsraad Theodor Suhr og Hustru Caroline, f. Falk, var Brudens Onkel og Tante. – Vennerne sang til Peter Heises Toner; Etatsraad Suhr udbragte med Værdighed Brudeparrets Skaal etc. Uden Børn.

Præsten Johs. Fibiger var flere Gange i Udlandet, havde et ret stort Forfatterskab bag sig og har efterladt sig en Del Tegninger og Malerier. Af hans Forfatterskab, som bl. a. er nævnt i »Dansk Biografisk Lexikon«, er her særlig Grund til at nævne Bogen, der først udkom efter hans Død, og som, i stærkt forkortet Form, blev udgivet af hans Plejesøn

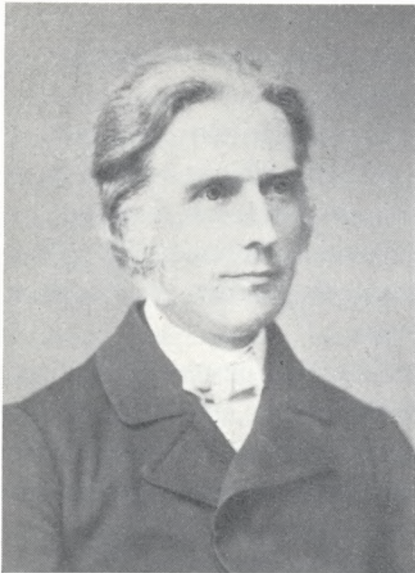
Karl Gjellerup »Mit Liv og Levned, som jeg selv har forstaaet det«. Manuscriptet findes paa det st. kgl. Bibliotek i København.

Denne Bog, der giver udmærkede Billeder af hans Slægt, saavel paa fædrene som paa mødrene Side – af hans Hustru og hendes Slægt – samt af mange andre Slægters betydelige Mænd og Kvinder, Mennesker som han kendte eller var kommet i Berøring med; blandt disse sidste kan nævnes Brødrene Oswald og Vilhelm Marstrand, Fætre til Halvbroderen, Docenten Caspar Vilhelm Smith – deres Moder var Søster til Caspars Fader. Denne Bog, som vel de fleste af Slægtens Snoghøjgren enten ejer eller har læst, indeholder en saa udførlig Skildring af Johs. Fibigers Liv, at det vil være nok at henvise til den. Der findes dog i Professor Harald Høffdings Erindringer, pag. 132-36, en saa god og smuk Skildring af dette elskelige Præstepar, at den fortjener at være kendt af os alle.

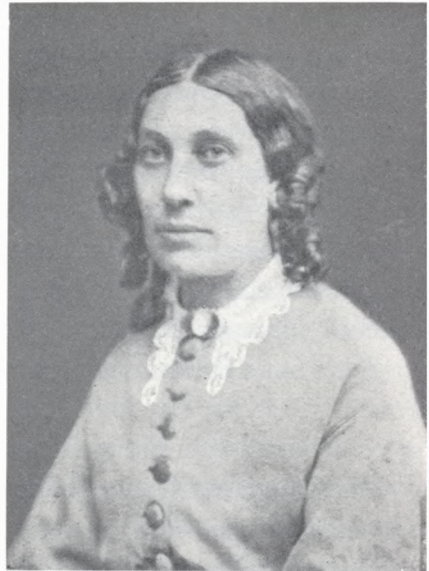
De havde ingen Børn, men fra 6. December 1860 var KARL GJELLERUP, se Side 111, deres kære Plejesøn; han var den Gang 3 Aar gammel. Herom er fortalt i »Mit Liv og Levned«, pag. 328-32.

Karl Gjellerup var ikke den eneste af Slægtens Børn, som Johs. Fibiger og hans Hustru tog sig kærligt af. Mathilde Fibiger, senere g. m. sit Næstsøskendebarn Professor, Dr. med. Johs. Fibiger, var i nogen Tid i Huset hos dem, og Ida Christine Fibiger, senere Privatsygeplejerske i København, Datter af Lærer i Næsby, Aug. Fibiger, havde i nogle Aar et kærligt og godt Hjem hos Tante Amalie til hendes Død 10. December 1907.

Af »Harald Høffdings Erindringer« pag. 132-36: »Der var en anden Præstegaard, som jeg besøgte i 80erne og 90erne foruden Skovgaards. Gennem min Fætter, Karl Gjellerup, var jeg kommen i Bekendtskab med hans Plejeforældre, Digteren og Præsten Johs. Fibiger og hans Hustru Amalie, f. Waage; et Bekendtskab, der snart gik over til varmt Venskab – jeg er vis paa, fra begge Sider. Jeg tilbragte fra 1880 af, hvert Aar nogle Dage hos dem. I Begyndelsen var det i Sommertiden, og jeg mindes nogle herlige Sommerdage, der tilbragtes i Haven eller i Omegnen af deres hyggelige Præstegaard. Fibiger var, da jeg lærte ham at kende, Præst i Vallensved ved Næstved, senere i Ønslev paa Falster. Jeg har af hans Brodersøn faaet et Billede, Fibiger selv har

Johannes Henrik Tauber Fibiger.

Marie Amalie Fibiger, f. Waage.

malet af Haven i Ønslev, og det vækker gode og smukke Minder hos mig. Senere var det for det meste i Januar Maaned, at jeg tog ned til dem. Netop i Vinterens Hjærte trængte jeg til de to Mennesker, hvis Aand var lige saa dyb, som deres Hjærte var varmt. De stille Dage hos dem hjalp mig over mangen nedstemt Tid.

Johannes Fibiger var, som sagt, baade Digter og Præst, og han tilstod selv, at han ikke var helt klar over, hvor det ene endte, og hvor det andet begyndte. Inderligt religiøs var han i ethvert Tilfælde, skøndt han ikke havde store Tanker om Religionen. Vi havde undertiden lange Samtaler om Forholdet mellem det billedlige og det bogstavelige i Menneskers Tro. En Vinteraften husker jeg især, da vor Samtale forløb saa livligt og tillige saa tankemæssigt, at jeg senere sagde til Fru Amalie, der havde været vor interesserede og forstaaende Tilhørerinde, at hun burde have stenograferet den; den kunde være blevet en filosofisk Dialog. Det har vist sig i Løbet af denne Samtale, at jeg, efter at Fibiger havde udviklet sin Tros Indhold, sagde: »For mig er det kun Poesi«, hvorpaa han svarede: »Siger De *kun* Poesi?« Siden den Tid har jeg undgaaet at sige »kun« i den Sammenhæng, naar det var, hvad jeg

kalder Livsposi, Talen var om. Ved Livsposi forstaar jeg en Poesi, der er det symbolske Udtryk for dybt indgribende Oplevelser og Livserfaringer, hvad Kunstposi ikke altid er.

Ofte nærmede vi os tilsyneladende i vore Afgørelser, for saa pludseligt at se Modsætningen træde bestemt frem. Fibiger holdt af at tilspidse sine Udtalelser, og han kunde da nok holde lidt for længe paa denne kunstige Spids. Men hans rige Fantasi og Stemningsliv og hans indgaaende Studium af Religionshistorien gav, naar han var vel oplagt, Underholdningen med ham stor Interesse.

Naar hans Hustru ovenfor er omtalt som Tilhørerinde ved vore Samtaler, saa var det ingenlunde, fordi hun ikke skulde kunne give egne, selvstændige Bidrag til en alvorlig Drøftelse. Hun var en fint dannet Dame, der stræbte efter Selvsyn og fri Orientering i de store Spørgsmaal.

Da hendes Plejesøn, Karl Gjellerup, som hun elskede højt, begyndte at fjerne sig fra den kirkelige Tro, lod hun sig det være magtpaaliggende at undersøge, hvad Grunden kunde være til en saadan Forandring. Hun studerede den kritiske Teologi; ofte saa jeg lærde Værker af denne Art ligge paa hendes Bord. Hendes store Beskedenhed og hendes store Beundring for sin Mand gjorde, at hun i Reglen holdt sig tilbage i Fleres Nærværelse.

Men i Enesamtaler med hende fik jeg Indtrykket af et meget betydeligt Menneske. Der var en Straaleglans over hendes Udtalelser, fordi de kom fra et bevæget Sind og var Frugt af en alvorlig Søgen. Maaske var hun nok saa begavet som hendes Mand. Det var mig i Grunden lettere at tale med hende end med ham, og jeg var og er meget stolt over den Aabenhed, hvormed hun aabnede sig overfor mig. Jeg kan ikke lade være her at indføje et Stykke af et Brev fra hende, skøndt det indeholder saare venlige Ord om mig. Jeg tror, det giver et rigtigt Indtryk af Forholdet imellem os. Det er skrevet 7. Maj 1894.

»Det var smukt og venligt af Dem at sende mig Brev til min Fødselsdag og et saa hjærteligt og indholdsrigt! Det glædede mig meget, og jeg takker Dem derfor. – At vi har kunnet være saa meget for Dem, endogsaa jeg, maatte glæde og overraske mig; om man end kan haabe Sligt, er det dog noget, man ikke rigtigt ved, før man hører det af den

Paagjældende. Vi har jo ogsaa begge anset Dem for en rigtig god Ven, som vi kunde tale frit og fortroligt med og haabe paa Forstaaelse hos, tiltrods for megen Forskjel i Udvikling og Meninger. Ja, det undrede mig selv, at jeg ikke skyede, som De bemærker, at tale til Dem om religiøse Spørgsmaal, som laa mig paa Hjærtet, og som jeg vidste, De ser anderledes paa end jeg. Jeg, som ellers har vanskeligt ved at tale om Sligt og frygtede enhver ublid eller spottende Berøring af dette mit indre Liv, har aldrig haft nogen saadan Fornemmelse overfor Dem, tværtimod interesserede det mig at tale til Dem derom! En enkelt Gang har jeg troet at støde Dem derved, men at det ikke har været Tilfældet, ser jeg nu, og det glæder mig.

Naar man har Tillid til hinanden, saa gaar det« –

Kort efter, at Fibiger og hans Hustru, da han paa Grund af Svaghed havde taget sin Afsked, var flyttet til København, døde han. Fru Amalie levede endnu en halv Snes Aar efter hans Død, og det var mig stedse en Vederkvægelse at besøge den gamle Dame. Hun, paa sin Side, paaskjønnede mine Besøg paa en rørende Maade. Jeg kaldte hende en Gang, i et Brev, min moderlige Veninde, og hun optog dette Navn.

Det var hos hende let at komme ind paa Emner af Interesse; men just som jeg glædede mig til at komme til at bo nærmere hende (hun boede paa Kochs Vej, og jeg skulde flytte ud paa Carl Bernhards Vej), fik jeg Budskab om hendes Død. I flere Aar havde hun lidt af et Hjerteonde, Kræfterne tog af, og Livet var blevet hende en Byrde. Da kom et Slagtilfælde, efter hvilket hun sov ind.

Men ofte ser jeg endnu, naar jeg kommer paa Kochsvej, op til de Vinduer, hvor jeg saa mange Gange havde set min moderlige Veninde ved sit Arbejde, og hvorfra jeg undertiden fik hendes venlige Hilsen, allerede nede paa Vejen.

De to Mennesker stod for mig som fine og ædle Repræsentanter for den Generation, der gik forud for min. Gennem dem forstod jeg meget i den Tid, de havde tilhørt.

Men de repræsenterede for mig først og fremmest sig selv.«

Johannes Fibiger var, som mange i Slægten, meget sproginteresseret. Han dyrkede Hebraisk og Græsk, de persiske og indiske Religionskrifter paa Grundsprogene: Oldnordisk og Ægyptisk, var fortrolig med

Hieroglyffer som med Runer, altsammen for at kunne indaande den oprindelige Duft fra Oldtidens Livstræer.

Paa Frederiksberg Slot findes 2 Malerier af ham, maledes af hans nære Ven, W. N. Marstrand. Buste af H. V. Bissen. Et Maleri af Fru Amalie Fibiger, f. Waage, ligeledes malet af W. N. Marstrand, arvedes efter hendes Død af Slægten Waage.

E-III. CHRISTINE AUGUSTA FIBIGER, født Nykøbing F. 4. September 1822, død 17. Juli 1900.

Juleaften 1841 blev hun forlovet med SØREN BLOCH THRIGE, født 18. Marts 1820 i Roskilde, død 1. Juli 1901 i København. Han hørte til Familiens allernærmeste Vennekreds. Den 9. Maj 1845 blev de i Vor Frue Kirke i København viede af Stiftsprovst Tryde. Thrige var kort forinden blevet Overlærer i Slagelse, hvor der den Gang endnu var en Statsskole. 1 Datter, 2 Sønner.

Søren Bloch Thrige var 1836 Student fra Roskilde Skole. 1843 cand. phil. 1844 Adjunkt i Roskilde. 1845 Overlærer i Slagelse, 1846 i Roskilde. 1850 Rektor for Haderslev Skole. Professor, R. af Dbg.

Afsat af de preussisk-østerrigske Civilkommisærer i Februar 1864. Bestyrer af Haderslev Læreres Skole 1864-83.

Hans Farfader var Hof- og Stadsretsprocurator, Søren Thrige, g. m. Else Christence Koch, Datter af Sognepræst i Horbelev paa Falster Hans Peter Koch. Om dette ulykkelige Ægteskab og om, hvorledes hun senere blev gift med Domprovsten i Roskilde, Jens Michael Hertz, og om hendes Søn af første Ægteskab, Peter Thrige, er der vidtløftigt fortalt i Fru Fichs Erindringer.

Peter Thrige blev en meget lærd Mand, som tog alle sine Examinere med Udmærkelse, skrev et Værk paa Latin om Cyrenes Historie, men døde endnu i en yngre Alder som Overlærer i Roskilde 1827. 1798 g. m. Margrethe Bloch,¹ Datter af Rektor Bloch i Roskilde, og i denne kendte og udmærkede Mands Hus tilbragte Søren B. Thrige og hans Søster Margrethe deres Barndom. Omgivet af græsk, latinsk og historisk Lærdom og selv udrustet med stor Lærenemhed og Læselyst, er-

1. Digteren Poul Martin Møllers Ungdomskærlighed.

hvervede Thrige sig i en ung Alder meget betydelige Kundskaber og blev Student i en Alder af 16 Aar.

Efter anden Examen rejste Thrige til Kiel og opholdt sig i 2 Aar hos sin Stiffader, den som Retslærd og som Forkæmper for Danskhedens Sag i Slesvig saa berømte Professor Christian Paulsen, hvem Margrethe Thrige havde ægtet nogle Aar efter sin Mands Død. Derefter studerede han i Berlin, og efter en længere Rejse gennem Tyskland og Østerrig, som for en stor Del foretoges til Fods, vendte han tilbage til København, hvor han tog den filologisk-historiske Embedsexamen med første Karakter. (S. B. Thriges »Ungdomserindringer« Museum og »Domprovsten i Roskilde«. Rist og Clausen X).

De 13-14 Aar som Thrige tilbragte i Haderslev, var vistnok hans bedste og lykkeligste Tid. Han styrede Skolen med stor Dygtighed, fra kun at tælle 12 Disciple i 1850, steg den til 200 i 1864. At han ikke, som de fleste andre, var politisk Fanatiker og behandlede sine tyske Disciple ganske paa samme Maade som de danske, har sikkert bidraget hertil. Blandt Lærerne var der flere dygtige og betydelige yngre Mænd, som Konrektoren, Digteren Edvard Lembcke, Johs. Fibiger, hans Svo-ger, Rektor Blochs yngste Søn, Valdemar B., Christian og Poul Dorph, Botanikeren Grønlund o. fl.

De ulykkelige Begivenheder i 1864 afbrød hele denne Virksomhed, Lærerne blev først afsat, og derpaa udvist af Sønderjylland. I København besluttede Thrige i Forening med flere af sine Kolleger, Lembcke, Dorph'erne, Grønlund m. fl. at oprette en Privatskole under Navn af »Haderslev Læreres Skole«, som, efter i de første Aar at have ført en omflakkende Tilværelse, fik Bolig i Løngangsstræde. Skolen ophørte i 1890.

Søren Bloch Thrige var kendt som Forfatter af Skolebøger og populære historiske Skildringer. I en Aarrække var han Redaktør af historisk Arkiv. (Johs. Thrige.)

F-I. SOPHIE MARGRETHE THRIGE, født 11. Marts 1850 i Roskilde, død 12. August 1926.

16. Juli 1875 g. m. JOHAN FREDERIK EMIL TROJEL, født 30. Oktober 1847 i Kolding, død 14. Februar 1935 i København. Dr. phil., Overlærer ved Metropolitanskolen (Søn af Overlærer Christian Trojel i Kolding.

senere Sorø, død 1867, og Hustru Augusta Mohr, død 1896). Student Sorø 1865, cand. philolog. 1872. Uden Børn.

F-II. JOHANNES PETER BLOCH THRIGE, født 23. Februar 1854 i Haderslev. Student fra Haderslev Læreres Skole 1871; cand. philolog. 1878. Lektor ved Metropolitanskolen. Ugift.

F-III. POUL CHRISTIAN PAULSEN THRIGE, født 12. Marts 1856 i Haderslev, død 30. Marts 1905 i Hobro.

Student Haderslev Læreres Skole 1873. Cand. jur. 1878. Borgmester og Byfoged i Hobro, Herredsfoged i Rinds og Gislum Herreder. 29. December 1892 g. m. CHARLOTTA MARIE MØLLER, født i Vonsbæk ved Haderslev 15. November 1853. (Datter af Sognepræst Christian Daniel Møller i Faxe og Hustru, Henriette Dæhnfeldt). Uden Børn.

D-IVb. CHRISTIAN FIBIGER,¹ født Snoghøj Færgegaard 7. September 1786, død Berritzgaard 26. April 1859. Forpagter.

Da Christian Fibiger i 1803, 17 Aar gammel, drog ud som Sømand, ledsagedes han af gode Ønsker og Formaninger fra Slægt og Venner. Nogle af dem blev, som smaa skrevne Blade, omsat i Poesi og Prosa, og dem har han jo nok haft med paa Rejsen. Han havde dem da ogsaa med hjem, og da var Bundtet blevet lidt større. Kammerater, med hvem han delte Fangenskab i Fangeskibet »Samson« paa Themsens Vande, havde føjet dem til for ikke at blive glemt af ham. Disse Blade har troligt fulgt ham Livet igennem, og de eksisterer endnu i hans Dattersøn, fhv. Overtoldinspektør Tyge de Fine Bunkeflods Eje. Nogle af dem, Brevet fra Moderen og de ældre Brødre, er allerede omtalt. Af Bundtet er her udvalgt nogle faa:

Rektor, Dr. theol. I. H. Tauber skriver: Paa Livets Farvande er Troe paa Gud og en tilkommende Evighed den sikreste Ankergrund. Staar Fornuften ikkun til Rors, er Loven i vort Bryst det Kompas uden Misvisning, man urokkeligt fæster Øje paa, hvad Bestik er da vissere? Hvor Samvittigheden byder og Pligtfølelse lyder; der, ja der,

1. Opkaldt efter sin Morbror, Landmaaler Christian Lindam, død ung paa Gaarden Søboe, Fyen.

er man ophøjet over al Havsnød; forliiser aldrig, men i ethvert Skibbrud bierger sig Selv, sit Alt, sin Dyd, Alsalighedsvællet, i Selvtilfredsheds forønskede Havn.

Med disse Følelser leides en haabefuld Yngling paa sin første Sejlads til en lykkelig Landing.

Roskilde den 24. Marts 1803.

I. H. Tauber.

Fra hans Ven og Samtidige, den senere Stiftsprovst Fr. Tauber, findes:

Roskilde den 23. Februar 1803.

Blidelig paa Tidens Strøm
O, gode Ven, dine Dage glide
Sorgen svinde som en natlig Drøm
Skyldfrie Glæde vandre ved Din Side.
Trøstig uden Nag og uden Gru
Gaar Du Livets dunkle Vej heneden
Og med salig Tillid smile Du
Naar tilsidst engang Du vandrer heden.

Din oprigtige og hengivne Ven

F. B. Tauber.

Den senere Rektor i Aalborg:

Froh erwache jeden Morgen
Froh erfülle deine Pflicht
wo du gehst, flieh' Gram und Sorgen
und es blüh' – vergiss mein nicht. –

Emmanuel Tauber.

Fra en noget senere Dato er Bladet fra Degnen Hans Friis, Gottfried F. og Søstrene Anne Sophie og Christiane Lindams gode Ven gennem Livet. Han er nu 65 Aar gammel. Han skriver:

Tænk paa, hvor ubestendig Lykken er, og at det er umulig at løbe i Havn, naar en Stormflod er imod, men derimod, at alle Ting er under Dyds og Gudfrygtigheds Magt og Herredømme.

Til Erindring om sin Ven

Christian Fibiger den 29. Oktober 1805.

H. Friis.

Omtrent samtidig er:

Lad Skiebnen os vinke! Lad Timen kun slaae
Og Broder fra Broderen fierne
Der lyser en Stierne paa Himmelen Blaae
Og see: det er Haabet, den Stierne!

Lad disse Linier erindre Dig om Din Broder
Snoghøi den 9. November 1805. *Adolph*

Senere:

Ser Du Solen med sit straalende Guld?
Den minde Dig om en Ven saa huld!
Seer, Broder, Du de Stierner smaae
I klare Himmelblaae?
De tindrende Stierner hilse Dig
fra mig.

Jægersborg den 8. Januar 1810. *Adolph.*

To af Versene siger noget om hans Rejse, dette fra en Ven, skrevet før Afrejsen:

Naar langt fra Fædrelandets kiere Egne
Din Fod betræder Indiens fierne Kyst,
Naar elskte Venners Minde allevegne
Hvorhen Du vandrer, lyser i Dit Bryst.
Da tænke stundom Du paa den tilbage
Hvis lille Navn paa disse Blade staaer,
Da viid, at Venskab ei for føie Dage
Blev til – men at det over Graven naaer –

Kiøbenhavn den 20. April 1803. *Thomas Barfoed.*

Han foer til Søs i en af Regeringens Ostindiefarere, saa en Del af Asien og blev tilsidst taget til Fange under Frederik VI's Syvaarskrig. Han sad et Aarstid i Fangeskibet »Samson« paa Themsen. Opbevaret fra denne Tid er:

Hvis jeg, for ei at blive glemt af Dig,
 nødsaget var paa dette Brev at skrive.
 Hvis det var saa, min Ven, da, sandelig,
 da ønskede jeg gandske glemt at blive.
 Men nu! Skøndt jeg Dig ikke kientde
 Før ublid Skiebne hid Dig sendte
 jeg derfor troer
 At Dyd og Venskab boer
 Hos Dig – Men skulde Tidens Tand fortære
 Mit Minde i Dit Brøst, skal dette være

Erindring om Din Ven

H. C. Knudsen.

Fangeskibet »Samson« den 28. Marz 1809.

Ca. 1810 blev han frigivet og kom hjem. I et Brev, hvori han omtaler Slægten, skriver han: »Jeg født 7. September 1786, dimitteret fra Forre Mærs i Comp. Skibet Holsteen«. Fra ca. 1813-16 var Christian Fibiger Forpagter af Nivaagaard, senere Bramslykke, Hardenberg Gods, derefter Berritsgaard paa Lolland.

Den 15. Oktober 1815 blev han i Citadelskirken, København, viet til ANE MARIE AASEN, født i København 12. Juni 1797, død 3. Januar 1871, smsts. Hun var Datter af JOHANNES AASEN, født 1751 i Christiania, død 7. Juli 1807 i København, og Hustru ANDREA MARIE MATTHIAS-DATTER SLEI, født 8. Juli 1757 i Randers, død 9. Februar 1837 paa Berritsgaard. Hun var Datter af Prammand MATTHIAS CHRISTIAN SLEI, Randers.

Johannes Aasen, 69 Tommer høj, er den 21. Maj 1774 indtraadt i den kgl. Garde til Hest, men det bemærkes, at han har tjent i den forrige Garde, hvorved hentydes til, at Struense i 1771 ophævede begge Garderkorpsene. Han faar sin Afsked 31. Marts 1800. Derefter er han i Folketællingsregisteret¹ opført som Marketender i Hestgardens Kaserne, Frederiksholms Kanal.

Christian Fibiger lærte Ane Marie Aasen at kende hos sin yngre

1. for Juli 1801.

Broder JOH. ADOLPH FIBIGER, der allerede i 1812 var blevet gift med Ane Marie Aasens ældre Søster MARGRETHE CECILIE AASEN.

Hos Ægteparret Chr. F. og hans Hustru, med deres 17 Børn, havde ikke mindst Margrethe Cecilie og Joh. Adolphs Børn et kært Tilholdssted; ogsaa de andre Broderbørn kom der tidt, og de var højt elskede af dem alle. Vi, den senere Generation, der ikke har kendt Forpagteren paa Berritsgaard og hans Hustru, staar i stor Gæld til Onkel Christian igennem hans udmærkede Breve, dels til Broderen Jacob Scavenius, dels til Brodersønnen, den senere Oberst i Randers, Axel Fibiger, der har givet os værdifulde Oplysninger om Slægten.

Raadmand, Postmester A. v. Magius, g. m. Chr. og Ane Marie Fibigers Datterdatter, Johanne de Fine Bunkeflod, skriver: »Paa Grundlag af Præsten Johs. Fibigers Optegnelser, den foreliggende Korrespondance og enkelte Ytringer, fremsatte af min Svigermoder, Helene de Fine Bunkeflod, skulde det nu være muligt at tegne et Billede af disse lollandske Forpagterfolk.

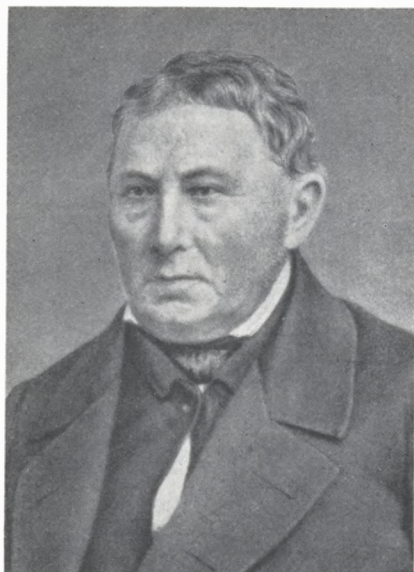
Christian Fibiger var en Mand af Middelhøjde, med spillende brune Øjne, et muntert Sind, men noget af en Bulderbasse. Han har været energisk, arbejdsom og udrustet med en klar Forstand.

Hans Opdragelse i det dannede Hjem paa Snoghøj Færgegaard er sket under Moderen, Christiane Lindams Ledelse, hun har, efter hvad der foreligger, været en elskelig Kvinde, og har sørget for hans Uddannelse paa en saadan Maade, at han, trods sin utvivlsoomt mangelfulde Uddannelse skriver et fejlrit Dansk i god og klar Stil.¹

Efter at have set sig om i Verden som Sømand vender han tilbage til Danmark med to kraftige, men tomme Næver og tager med frisk Mod fat paa Landvæsenet. Efter den nødvendige Læretid, som aabenbart er tilbragt i Nordjylland, overtager han Nivaagaards Forpagtning 1813 eller 14. Nogen Støtte har han formentlig kunnet faa fra Snoghøj, men naar Hensyn tages til de mange Søkende, som delvis er bragt frem til Studeringerne, næppe meget.

Nivaagaard er og var den Gang en stor Gaard, men Jorderne er lette, og Tidspunktet, ved Pengekrisens Indtrædelse, har sikkert ikke

1. Meget tyder dog paa, at Chr. ligesom Peder Grib har boet hos Taubers i Roskilde og har gaet i Skole der.

Christian Fibiger.

Ane Marie Fibiger, f. Aasen.

været heldigt. Det var derfor ikke saa mærkeligt, at han gik Fallit her. For det nygifte Par har det været en vanskelig Tid, og i et helt Aar maatte de bo hos Broderen, Capitajn Joh. Adolph Fibiger. Hvordan der derefter blev skrabet sammen til Overtagelse af den lille Forpagtning paa Bramslykke, Hardenberg Gods, kan ikke ses, men antagelig har Svigermoderen, Andrea Marie Aasen, kunnet hjælpe noget.

ANDREA MARIE AASEN skildres som en dygtig og stræbsom Kone og er vel næppe gaaet tomhændet fra Marketenderiet i Frederiksholms Kanal. Det ses, at hun har ejet nogle Ejendomme i Københavns Nærhed, og hun havde kun de to Døtre tilbage at sørge for.

Christian Fibiger forlader Bramslykke omkring 1831, i hvert Fald er Anna, født 1833, det første af Børnene, der er født paa Berritsgaard.

Forpagtningen af Berritsgaard har været et stort Fremskridt for dem, idet denne Gaard, der er 3 Gange saa stor som Bramslykke, hører til de bedste lollandske Gaarde, og – da Tiderne begynder at lysne, og han maa antages at have haft en meget fordelagtig Kontrakt med Baroniet Guldborgland, er det forstaaeligt, at han, trods sin store Børne-

flok og det store Hus, han førte, kunde efterlade sig en betydelig Formue.

Under de daværende patriarkalske Forhold var det meget almindeligt, at navnlig de rige og store Godsejere, hvortil Lensbaronen i høj Grad kunde henregnes, lod Forpagteren sidde paa den oprindelige Kontrakt, naar disse passede Driften, og det er der ikke Tvivl om, at Chr. Fibiger gjorde. Men dertil kommer, at han har haft en fortrinlig Støtte i sin Hustru, Ane Marie Aasen. Der gik i hendes Slægt det Sagn, at der paa et eller andet Tidspunkt var indgiftet en Zigeuner. Min Svigermoder kendte Sagnet, men holdt ikke at af tale om det. Hvis det er rigtigt, tror jeg, at Zigeuneren maa findes bag Johannes Aasens Hustru, Andrea Marie, Datter af Prammanden i Randers, Matthias Chr. Slei.

Det, der skete i Marketenderiet i Frederiksholms Kanal var, at to Brødre af god Familie, den ene oven i Købet Officer, blev gift med Underofficerens Døtre, maa efter Datidens Begreber have været noget højst usædvanligt. Det maa have været to, ikke blot usædvanlig smukke unge Piger, men der maa ogsaa paa anden Maade have været noget ved dem.

Naar man læser Johs. Fibigers Skildring af Fætterten Adolph, synes man at se Zigeuneren lyslevende for sig.

Chr. F.'s Moder styrede hans Hus paa det Tidspunkt, da Marie Aasen, 17-18 Aar gl., kom til Nivaagaard for at lære Husholdning, og det var jo naturligt, at dette førte til god Forstaaelse, ligesom et lidt hastigt Giftermaal, ogsaa er meget naturligt.

Marie Aasen skildres som meget dygtig, men stejl, og til Tider skarp i sin Bedømmelse af Mennesker. Ganske de samme Egenskaber har jeg fundet hos flere af hendes Børn og ganske særligt hos Civilingenieur C. C. E. Fibiger, som jeg har kendt i en Aarrække. Men det var karakteristisk, at Børnene var bange for Faderen, men elskede Moderen. Naar man betragter de to Kuld Børn, der fremgik af dette dobbelte Svogerskab, af hvilke Johan Adolphs, paa Grund af Omstændighederne traadte frem for Offentligheden, medens Christians blev i det skjulte, ser man dog tydeligt Ligheden – – og Forskellen.

Begge Kuld har de klare Hjerner fra Fibiger-Siden, samt Stejlheden,

der muligvis stammer fra Norges Fjælde, men medens den sværmeriske Cecilies Børn delvis kom ud af Balance, var dette ikke Tilfældet med den lattermilde Maries.

Beklageligvis har Familiens tidligere Historieskriver, Joh. Adolphs Søn, Oberst Carl Axel Ilius Fibiger, som personlig har kendt Andrea Marie Aasen, ikke søgt Oplysninger om sine Bedsteforældres Afstamning.

Der eksisterer ikke mere – i hvert Fald her i Landet – nogen Bærer af Navnet Fibiger, der nedstammer fra disse to interessante Ægtepar.

København, Januar 1933.

A. V. Magius.

Det følgende Uddrag af Manuscriptet til Johs. Fibigers: »Mit Liv og Levned« findes ikke i den af Karl Gjellerup forkortede Udgave.

»Min Moder havde meget at berette fra disse Rejser. Helst udbredte hun sig over sin Svoger, hvor broderligt djærvt, men fra Hjertets Side hvor fint og forstaaende han omgikkes hende, og hvor indtagen hun var af hans hjemlige Liv med hans smukke Kone. Denne Tante har jeg ogsaa holdt meget af, men hun havde dog sine vanskelige Sider. Hun var en fortræffelig Husmoder og en fortræffelig Støtte for sin Mand og de Børn, som hun fødte ham. Men hun havde et skarpt Blik for sine Omgivelser, følte sig noget og kunde være bitter i sin Bedømmelse, var ikke yndet i Egnen og ikke let at omgaas. Ligefuldt kunde Moder det. Medens endog deres Svigermoder, gamle Christiane Lindam, som Moder satte saa højt, helst var fri for hende, stod Moder i det bedste Forhold til hende.

Bedstemoder kom til Nykøbing til os, kunde tilbringe en hel Sommer i en hjærtelig Forstaaelse med Moder, men til Bramslykke, til den anden Svigerdatter, vilde hun ikke.

Perlen i Familien var altid Husbonden, saa underholdende, at vi mangan Time kunde lytte til hans Betragtninger over sin Stand, over Landets Kaar i det Hele og over Stændernes indbyrdes Forhold. Som hele vor Slægt var han en Fremskridtsmand og gik i sine frisindede Betragtninger videre, end vi den Gang kunde fatte, men det har vist sig, at han fik Ret. Han havde netop den Gang faaet det byrdefulde Hoveri afskaffet paa Baroniet.

Hans Livs Data var vel værd at høre. I sin Sømandstid havde han oplevet en Del. Han havde haft en lang og streng Tjeneste om Bord i en af Regeringens Ostindiefarere, som den Gang var væbnede Skibe med stor Besætning, han havde set en Del af Asien, havde opfattet godt, og han endte med et for os meget tiltrækkende Æventyr, med at blive tagen til Fange af Englænderne under Fr. VI's Syvaarskrig. I et Aarstid sad han som en fattig Slave i Fangeskibet paa Themsen, men Modet blev ikke knækket. Da Julen kom, vilde Fangerne have sig en fornøjelig Juleaften, hvad det saa skulde koste. De passede deres Snit til i Mørkningen at faa Dækslugerne tilsurrede, fik en Spillemand til at stryge Fiolen – og med Fare for at blive hængte i Morgenstunden, dandsede de frejdige Karle den hele Nat.

Heldigvis forstaar Englænderne ogsaa Spøg, der vederfores dem intet ondt, og med Foraaret blev de udvexlede.

Dette gennemgik han netop paa sin morsomme Maade med os den sidste Aften, siddende i Skjorteærmer, med hele den unge Flok hængende over sig; den lille lattermilde Nicoline, Farbroder Scavenius's Datter paa Nakken af sig.

Vi holdt det glade Selskab gaende til Kl. 1, saa kjørte vi bort i Sommernatten over til det yndige Guldborg Færgested og naaede i Dagen til Gaabense, hvorfra Dampbaaden førte os til København, glædelig hjemførende en ny Livserfarings Høst.«

Johs. Fibiger: »Mit Liv og Levned«. Manuscript S. 60-232 ff.

Christian Fibiger til hans Brodersøn, Axel Fibiger, Ritmester i Randers:

Berritzgaard, 21. Februar 1848

Min kjære Brodersøn.

Ret megen Tak for dit venlige Brev, som Du sendte mig med min Adolph og ikke mindst Tak for den kjærlige Modtagelse, han fandt hos Din lille Kone og Dig.

Det vilde have været os kjært at forny Venskabet med Dig og at stifte et lignende med Din Kone, som vi kun kiende af Beskrivelse, dersom Din Tid havde tilladt Dig at tage Berritzgaard i Besiddelse afvigte Sommer. Det skete nu ikke den Gang, og vi maa derfor tage

Villien i Stedet for Udførelsen af Dit gode Forsæt og haabe, at den Tid snart vil komme, da vi kunne glæde os til at se Eder i vor Kreds.

Din lille Kone er skildret saa fordelagtigt i enhver Henseende, at vi ikke tvivle om, at hun vil befinde sig vel iblandt os, og derfor længes vi meget efter, at det maa ske, saa snart Din Tid og Lejlighed tillader det.

ADOLPH opnaaede da ikke, hvad han attraaede ved sin Rejse, dette ventede jeg; men tog dog ikke i Betragtning at lade ham benytte denne Lejlighed til at se det gamle Jylland, som dog stedse bliver Hoveddelen af vort kiære Fødeland, maaske der gaar mange Aar inden han faar Tid og Raad til at naa uden for denne Ø.

Vi har ofte tænkt paa at faa en lille Forpagtning til ham, som kunde give ham en friere og mere selvstændig Stilling end det tjenende Forhold tillader, men den Afgift der fordres og loves i denne Tid er saa høj, at man meget let kan beregne, hvor stærk Tilbagegangen vil blive for dem, der gaar ind paa de overdrevent høje Afgifter, saa vel som, hvis Kornpriserne gaar ned til et lavere, om just ikke, til det gamle Standpunkt.

PEDER GRIB er endnu paa Gjedsergaard, hvor han til næstkommende Maj har tilbragt 12 Aar. Hans Principalinde, en Etatsraadinde FRIES, Svigerinde til Ritmester, Stænderdeputeret Fries paa Lyngbygaard, solgte Gaard og Bøndergods i sidste Efteraar til Nabogodsejeren TESDORPF, en Hamburger, ved hvilken Lejlighed han var Ejerinden til megen Fordel.

Vi ventede derfor med temmelig Vished, at hun havde betænkt ham med et anstændigt Honorar, da hun forlod Gaarden, dels for lang og tro Tjeneste, dels for den Iver, han stedse har vist og især lagde for Dagen ved Salget, men alligevel fik han intet med Undtagelse af, at Fruen forpligtede den nye Ejer til at beholde ham i sin Tjeneste og give ham samme Løn, som han hidtil havde faaet.

Bemeldte Tesdorph er en Mand med flere gode Egenskaber end Størstedelen af hans Lige, men han er og bliver dog en Tydsker i Hjærtet, og denne Aand kan ikke godt faa Indpas hos Gribben. Jeg saa, for kort Tid siden, i Berlingeren et Avertissement, der forekom mig, som om det var en Indbydelse til ham og lød omtrent saaledes: »En Godsforvalter, der er exam. juris. og har tjent som saadan før, kan

faa Ansættelse i Randers Amt.« Jeg har sendt Grippen den Lap, hvorpaa det stod, og kan derfor ikke erindre andet end, at der skulde indleveres Billetter paa Aviskontoret. Skulde Du kunne gætte Dig til, hvem den Søgende er og – i saa Fald, hvad der er at gjøre ved Tjenessten, saa beder jeg Dig give Gribben Underretning herom, maaske er Du alt anmodet derom af ham selv. Hans Adresse er Gjedsergaarden pr. Nykjøbing F. Du kan tro, kiære Axel, at jeg har fuldt op at tænke paa i saadanne Anliggender, og det løber virkelig lidt om i mit Hoved, hvordan jeg, med de ringe Midler, der staar til min Raadighed, skal blive i Stand til at udvirke noget, saavel til at hjælpe de ældre Børn i Vej som til at oplære de yngre.

Vi har nu atter to unge Rekrutinder, som skulle afgaa til Kjøbenhavn for at fortsætte deres Skoleundervisning, den ene er AGNES, som blev konfirmeret for 1½ Aar siden, den anden hedder ANNA, som bliver konfirmeret i Aar. Du kender vel næppe nogen af dem? Til de 4 mindste 2 Dreng og Piger have vi faaet en cand. theol. PANDURO,¹ efter din Fætter Johannes'² Anvisning, hvorved vi ville haabe, de ville vinde det samme som ved at sættes i de Skoler, der findes her i Nærheden.

VILHELMINE har haft en temmelig drøj Vinter i Nørre Sundby. Hendes Ophold der varer ikke længere end til Majdag. Det forekom os, som om hun frygtede for de ubehagelige Optrin, som en Opsigelse fra hendes Side vilde medføre, men Skiæbnen hjalp hende, idet den indgav MADAM MOE den gode Idé at sende begge sine Børn til Kjøbenhavn til Foraaret, den ældste for at konfirmeres, fordi PASTOR TRYDE ikke kunde finde hende værdig dertil, med mindre hun blev sat neden for Bønderbørnene, og den mindre formodentlig for at gjøre denne Forandring mindre iøjnefaldende.

Hun har faaet en, ville vi haabe, meget god Plads hos en LIEUTENANT ZACHARÆ gift med FRU DANNEMANDS Datter, hvor hun faar 3 Børn paa 8-7-5 Aar, mod 100 Rdl., at undervise. Familien boer paa Toldbodvej om Vinteren, paa Landet om Sommeren. Det var underligt nok, men ret som vi havde opgivet at faa en god Plads til hende, og

-
1. Hans Rudolph Panduro, født 1823 i Hvorringe, Søn af Isidor P., Tjener, spansk af Fødsel, og Marie Hansdatter. Sognepræst i Silkeborg L. (Wiborg).
 2. Forfatteren, Præsten Johs. Fibiger.

jeg havde tænkt at lade hende modtage een 4 Mil vest for Aalborg, indløb der Brev fra HINDENBURG,¹ hvori han ikke alene anførte denne Plads, men endvidere sex andre, ligesaa indbringende og gode.

Saa her min kjære Ven, har Du saa omtrentlig hvad der angaar Familien med Undtagelse af Slægtsregistret som følger til Slutning, jeg har kun at tilføje, at vi alle er ved god Sundhed og Tilfredshed, det første med Undtagelse af nogen Gigt, og hvad Tilfredsheden angaar, da have vi jo alle meget at ønske, men maa finde os i Skæbnen og rolig oppebie, hvad Tiden mulig vil føre med sig til det bedre.

Det glæder os ret hjærteligt, at Du er saa tilfreds i Din Stilling og saa særdeles lykkelig i Din huslige Kreds. Jeg ser da i Dig den Sætning, som jeg selv har erfaret, bekræftet, at det ikke er en høj Stilling eller store Indtægter, som gjør Udslaget med Hensyn til huslig Lykke og Tilfredshed; og paa Grund deraf ville vi haabe, at den tilkommende Tid vil bringe vore beskedne Ønsker i Opfyldelse og lade vore gamle Dage blive bedre end vore yngre synes at love.«

(Herefter følger Slægtsregistret, hvis Indhold er udnyttet her i Bogen hver Del paa sin Plads).

Gennem mundtlig Overlevering er bevaret af Onkel Christians djærve og morsomme Maade at udtrykke sig paa, følgende:

»Er der noget, man vil have skidt gjort, kan man gjøre det selv«, og »Folkens skal gjøre det, de skal og *godt* det, men saa skal de ogsaa have det, de skal og *knap* det«.

Han døde 26. April 1859, 73 Aar gammel, og det fremgaar af hans Datter Vilhelmines Breve til hendes Farbroder, Jac. Scav. F., at Faderens Hjerne var noget sløvet de sidste Aar af hans Liv.

Ved hans Jordefærd skrev Ilia Fibiger følgende Digt:

Nu hviler fra Dit lange Dagværk Du
 Velsignet gennem Taarer af saa mange,
 Din Sjæl var træt, til Hvile stod dens Hu
 Livsbaandet holdt Dig, som det holdt en Fange.

1. Major i Artilleriet.

Det brast. Ej Bortgang var Dig Dødens Stund.
 Den var Din Ankomst kun til Lysets Rige.
 Din Aand faldt her alt i et stakket Blund
 For klar og samlet mod sin Gud at stige.

Fred følge dig. Du var en virksom Mand
 Til Livets Aftentaage dækked' Aanden.
 Din Kraft var kløgtig og Din Guds frygt sand
 Hjærtet var ømt og hjælperig var Haanden.

Din Ungdoms Brud, som ved Din Kiste staar
 Som trofast Hustru stod hun ved Din Side.
 Og Dine Børn med Sorg i Hjærtet gaar
 Omspredte halvt paa Livets nye Veje.

Og de, hvem Du en anden Fader var
 De Broderbørn, de vil Dig aldrig glemme,
 Blandt Minder fra en Fortid, lys og klar
 Vil Onkel Christians Navn de helligt gjemme.

30. April 1859.

Ilia Fibiger.

Hans Enke, Ane Marie Fibiger, født Aasen, døde i København den
 3. Januar 1871. 17 Børn.

E-I. PEDER GRIB FIBIGER, født Nivaagaard 30. Januar 1816. Død 9. Ja-
 nuar 1878. Exam. juris., død som Fattig-Forstander i Odense.

1. Maj 1858 (Trin. Kbhvn.), g. m. NICOLINE MARGRETHE BECH BUNKE-
 FLOD, født 26. Juni 1822 (Trin.), død 3. Juni 1910 (jordet Trin. Kbhvn.),
 Datter af cand. phil. Institutbestyrer Hans Bunkeflod, født Odense
 25. Juli 1791, død 11. August 1856 (Trin. Kbhvn.), 18. Juli 1816 (Kbh.
 Trin.) g. m. Bodil Mørch, født Gøyer (Scheuer) født 13. November
 1786 i Vedbæk, død 31. Januar 1867 (Trin. Kbhvn.)

Efter at være blevet exam. juris var han Godsbestyrer paa Pande-
 bjerg, en Stilling han indehavde indtil Godsejer Tesdorff købte denne
 Gaard. Han købte derefter Stubbekøbing Mølle med tilliggende Jor-

der, en Ejendom han beholdt ogsaa efter at han, vistnok først i Tredserne, var blevet Fattiginspektør i Odense. Møllen ejedes i mange Aar af hans Enke. Han var en noget stiv, formel Mand med en stærkt udpræget Ordenssans.

Søstersønnen Hans de Fine Bunkeflod var fra 1870-77 i Huset hos dem som deres Plejesøn.

Som Landmand havde han naturligvis maattet færdes meget til Hest, men ogsaa som Embedsmand i Odense holdt han Hest og red hver Morgen sin Tur. Uden Børn.

E-II. MARGRETHE CECILIE FIBIGER, født 2. Maj 1817, død 7. Juni 1892.

15. August 1855 g. m. CARL PAULUS SØLTOFT NIELSEN, cand.

theol. Præst i Hobro,¹ født 19. Marts 1820, død 9. Maj 1860.

Hun blev født paa Herregaarden Bramslykke, som hendes Fader den Gang havde i Forpagtning, hele sin Ungdom tilbragte hun paa Berritsgaard, hvor hun den 24. August 1846 blev forlovet med cand. theol. Carl Paulus Søltoft Nielsen, der døde i 1860, knap et Aar efter at deres eneste Barn var kommet til Verden.

For hende begyndte nu en meget stræng Tid i Kampen for Existensen. Hun lærte Cigarrulning for at skaffe sig et Levebrød, men hun opnaaede vistnok ikke ad denne Vej noget Erhverv. Hun fik derimod en Stilling, ogsaa med Bolig, som Lærerinde paa Aandssvageanstalten »Gamle Bakkehus«, Frederiksberg, indtil hun midt i Halvfjerdserne trak sig tilbage fra sin Virksomhed og Resten af sin Tid levede af sin Pension og Resten af en lille Kapital, den meste Tid i en lille Lejlighed paa Niels Ebbesens Vej, Frederiksberg. 1 Datter.

F-I. MARIE CHRISTIANE NIELSEN, født 19. Oktober 1859, død 1. Februar 1925.

Carl Paulus Søltoft Nielsens Frierbrev:

I Aar og Dag have Haab og Tvivl, Frygt og glad Forventning opfyldt min Sjæl og opfylder den i dette Øjeblik, da jeg, dreven af Om-

1. 1856 ordineret Catheket i Hobro.

stændighederne, men efter lang Overvejelse, vover at henvende mig til Dem.

Jeg har tvivlet, om jeg *burde* ytre for Dem, hvad der var min Attraa og mit Haab, jeg har tvivlet om mine Følelsers sande Beskaffenhed, og jeg har frygtet for at misforstaa Dem; men hvad mig selv angaar, er jeg kommen til Klarhed, og jeg troer at opfylde min Pligt ved at drage Sløret fra mit Indre og erklære, at jeg elsker Dem, og ved at henstille til Dem, om De vil dele Lod i Livet med mig.

At føie mere til det her sagte, der indeholder saa meget, saafremt De, ved at gjengælde mine Følelser, vil gjøre mig lykkelig, det vilde være overflødigt, da De og Deres kjende mine Forhold, men hvis det modsatte er Tilfældet, saa at jeg har bedraget mig angaaende Deres Sindelag (Kjærlighed gjør jo blind), da er der allerede sagt for meget.

Men i ethvert Tilfælde undertegner jeg mig

med Høiagtelse.

Saxkiøbing, den 24. August 1846.

P. S. Nielsen.

S. T.

Jomfru M. C. Fibiger.

E-III. JOHAN ADOLPH FIBIGER, født 31. Januar 1818, død 15. Maj 1890.

17. December 1853 g. m. CAMILLA MATHILDE DORN, født 22.

December 1821, død

»Han blev uddannet som Landmand, ejede en Tid lang en Gaard paa Bornholm, men solgte denne og købte en større Ejendom paa Falster, Klodskovgaard, beliggende ved Guldborgsund, lidt Nord for Nykøbing. Vistnok i 1872 maatte han afhænde denne Gaard, og han rejste da med Kone og Børn til Brasilien, hvor han bl. a. blev Ejer af en Kaffeplantage.«

Et Par Gange, senest ved Fru Nicoline F., født Bunkeflod, Død, er der blevet rettet Forespørgsel til Rio, desværre uden Resultat. Raadmand, Postmester Magius har i 1933 formaaet den danske Gesandt i Rio til at lade foretage en Forespørgsel hos den danske Kolonis ældste Medlemmer, der var kommen til Brasilien i Slutningen af 70-Aarene, men ingen havde nogensinde hørt Tale om Navnet Fibiger.

Gesandten oplyste iøvrigt, at der i saadanne Lande ikke fandtes Re-

gistre af nogensomhelst Art. Det sidste, der vides fra denne Gren af Slægten, er Bekendtgørelsen om Joh. Adolph F.'s Død i Joinville 15. Maj 1890. Hustruen, født Camilla Dorn, har sikkert overlevet ham. Det synes, som om Slægten DORN er uddød her i Landet. 3 Sønner, 3 Døtre.

F-I. CHRISTIAN FIBIGER, født 31. Maj 1855, Nyker Sogn, Bornholm, død Jernbaneassistent, Brasilien.

F-II. JULIUS VILHELM GRIB FIBIGER, født 20. Oktober 1856, Nyker S., død Sømand.

F-III. ANNA MARIE FIBIGER, født 1. November 1857, Nyker S., død 6. Sept. 1883, Santos, Brasilien.

F-IV. SOPHUS LEOPOLD PEDER GRIB FIBIGER, født 1. Maj 1859, Nyker S., død Købmand – Rio de Janeiro.

F-V. HENRIETTE HELENE AGNES FIBIGER, født 1. Januar 1862, død 23. Maj 1864, Klodskovgaard.

F-VI. CAMILLA MATHILDE FIBIGER, født 4. Marts 1863, Klodskovgaard, død sidst i Marts 1888, g. m. Købmand Gelbcke, Rio Janeiro.

E-IV. JOHANNE AMALIE FIBIGER, født 11. Oktober 1820, død 4. August 1830.

E-V. CHRISTIAN FIBIGER, født 11. Juni 1822, død 9. Juli 1822.

E-VI-VII. TVILLINGER, dødfødte, 15. Juli 1823.

E-VIII. SIGNE CHRISTIANE FIBIGER, født 9. November 1824, død 20.

Februar 1909. 7. Juli 1851 g. m. Søren Jensen Bjerre, født 23.

Januar 1827, død i København 20. Oktober 1898. Proprietair.

S. J. Bjerre ejede Leutegaard paa Amager, Taarnby S. til 1858, senere Hestkjøb ved Hørsholm. »Fru Signe Bjerre var, efter Overlevering i vor Slægt, en kølig, stiv, rolig, behersket, noget indtørret ældre Dame.

Søren Jensen Bjerre, en velhavende Bryggersøn fra Compagni-stræde i København, lærte hende at kende, medens han var Landvæsenselev paa Berritsgaard. Han var, i Modsætning til hende, varmblodig, frodig og ubehersket.« 3 Døtre.

F-I. ANNA MARIE BJERRE, født 28. Marts 1852, død 28. Maj 1913. 6. September 1880 g. m. NICOLAJ HENRIK PLUM, født 21. September 1851, død 6. Maj 1908. Tidligere Skibskaptajn. Vinhandler i København.

F-II. JOHANNE NICOLINE EMILIE BJERRE, født 27. September 1855, død 14. Maj 1910.

31. August 1880 i Hørsholm g. m. LOUIS FREDERIK CORDIA FEILBERG, født i København 16. Maj 1842, død 14. Juni 1915. Distriktslæge i Riis (v. Vejle) fra 1880-89, fra 1889 til sin Død i Aarhus. Søn af Lysefabrikant, senere Arkivar i Nationalbanken, Kammerraad Peter Diderik Feilberg, født i København 6. April 1804, død i København 12. August 1878, og Charlotte Kirstine Bech, født i København 16. November 1812, død 4. April 1914.

F-III. CHRISTIANE BJERRE, født . . . 1858, død 14. Januar 1939. Ugift.

E-IX. JOHANNE JACOBINE FIBIGER, født 23. Januar 1827, død 24. August 1829.

E-X. HENRIETTE VILHELMINE MATHILDE FIBIGER, født 20. November 1828, død 13. November 1873 i Paris. Ugift.

Om Vilhelmine Fibiger har Stiftsdame Frk. Fritze Moltke, Fredensborg oplyst, (hun har selv været Elev af V. F.) at hun var en meget begavet og dygtig Lærerinde, men noget kolerisk.

E-XI. AGNES ELEONORA ELISABETH FIBIGER, født 4. Juli 1830, død 27. Juli 1897. Ugift. Musiklærerinde.

E-XII. ANGELICA HELENE FIBIGER, født 1. Oktober 1831, død 30. December 1831.

E-XIII. ANNA EMILIE FIBIGER, født 14. April 1833, død 14. November 1888 i Ringe. 31. Januar 1857 g. m. HENRIK GREGORIUS ERICHSON, Vejinspektør, født 2. August 1831, død 20. Januar 1902, Søn af kgl. Kasserer paa Sct. Croix Chr. Gotfred E., død 10.

April 1842. (Han var Søn af Præsten Andreas E., denne var igen Søn af Læge i Bergen, Joh. Gotfred E.).

»De lærte hinanden at kende, medens han var Landvæsenselev paa Berritsgaard. Deres Vilkaar var ikke udadtil glimrende, men de evnede trods deres ringe økonomiske Kaar – han var, som gift, Vejassistent, først i Tranekær, senere i Ringe paa Fyen, tilsidst Vejinspektør – at føre deres to Sønner frem i Verden. 2 Sønner.

F-I. HENRIK CHRISTIAN JOHANNES ERICHSON, født 22. Februar 1858, død 19. November 1939. Oberstlieutenant af Fodfolket. 18. November 1881 g. m. Natalie Jacobsen, født 2. August 1859, død 21. November 1943. R., D.M. 4 Døtre.

F-II. GOTFRED ANDREAS FREDERIK ERICHSON, født 2. Januar 1862, død 1. Maj 1944 i København. Cand. pharm. 1884. Apoteker i Santa Fé, Argentina. 1896 g. m. Gerda Schmidt, født ca. 1872, død 1918-19. Uden Børn.

E-XIV. HOLGER ALBERT FIBIGER, født 17. Juli 1834, død 3. Marts 1892, Ugift.

Han var uddannet som Landmand og fik, da hans Fader døde, Tilbud om at overtage Forpagtningen af Berritsgaard, men han kunde ikke indgaa paa Forpagtningskontrakten og den med denne følgende, muligvis, store Risiko. Senere fik han mindre Gaarde som Forpagter eller Bestyrer, og han var i sin Tid Bestyrer af Gaarden Sulsted i Torup Sogn, Sydøst for Skørping. I nogle Aar, vistnok sidst i 70-erne, bestyrede han for sin Broder Peder Gribs Enke Ejendommen Stubbekøbing Mølle. Han reusserede aldrig rigtig. Hans Helbred var ikke godt, iøvrigt var han en meget elskværdig Mand. Ugift.

E-XV. HELENE MARIE NATALIE FIBIGER, født 26. Marts 1837 paa Berritsgaard, død 20. Juli 1903 – København (Vestre). 10. August 1858 g. m. HANS CHRISTIAN BUNKEFLOD, født 14. November 1828, København (Trinitatis), død 22. December 1884, Stubbekøbing. Søn af Institutbestyrer, cand. phil. Hans Bunkeflod, født Odense 25. Juli 1791, død 11. August 1856, Køben-

havn, g. m. Bodil Mørch, født Gøyer (Scheuer), født 13. November 1786 i Vedbæk, død 31. Januar 1867, København. 7 Sønner, 5 Døtre.

»Helene Fibiger tilbragte hele sin Barndom og Ungdom paa Berritsgaard hos sine Forældre. Huslæreren, cand. theol. Panduro underviste hende, Adolph og de to yngste Søskende. Som ung Pige faldt hun af Hesten paa en Ridetur, Skulderen, den venstre, gik af Led, og hun havde Mén deraf hele sit Liv.

Paa Stubbemøllen (Fibigermøllen), lige udenfor Stubbekøbing, hos sin ældste Broder, der var gift med Nicoline Bunkeflod, lærte hun sin tilkommende Mand at kende. Brylluppet stod paa Berritsgaard. Af deres 12 Børn overlevede de 10 hende, det ældste Barn døde strax efter Fødslen, det næstældste, exam. pharm. Hans de Fine B. druknede 20 Aar gl. i Maribo Sø.

Hun var en dygtig Husmoder, og hendes Hjem i Stubbekøbing var uhyre gæstfrit, i Lighed med Berritsgaard. Efter sin Mands Død i 1884 solgte hun Apoteket, men blev boende i Stubbekøbing til 1895 – flyttede derefter til København, hvor hun kom til at bo Nørrebrogade 66, 4; i Nørrebrogade 66 A, 4 boede hendes ældste Søn og hans Hustru; dennes Svigerfader, Borgmester Tvede boede med Kone og Børn paa 3. Sal. 3 Familier, som i det Væsentlige blev til én.

- F-I. 1 SØN, født 11. September 1859, død strax efter Fødslen.
- F-II. HANS ALLESEN DE FINE BUNKEFLOD, født 7. November 1860, død 6. Juni 1880, Maribo, exam. pharm.
- F-III. ANNA MARIE DE FINE B., født 5. November 1861, Stubbekøbing, død 2. August 1936, 18. Oktober 1891 g. m. CARL PETERSEN, født 15. Oktober 1854, Aasted, død 25. September 1907. Apoteker i Næstved. 3 Sønner, 3 Døtre.
- F-IV. TYGE JOSIAS ALLESEN DE FINE B., født 1. Oktober 1863, 5. Oktober 1893 g. m. ALHED TVEDE, født 31. Oktober 1869, død 19. November 1928, København, cand. jur. Overtoldinspektør, København, K. af Dbg. Dbm. K. af Vasaordenen.
- F-VI. CHRISTIAN ALLESEN DE FINE B., født 24. Oktober 1865, død 25. Marts 1930 i Helsingør, 17. August 1893 i Helsingør g.m.

OLGA RIISBERG, født 29. September 1867, Helsingør. Maskinmester (A-S Norden). 1 Søn, 3 Døtre.

F-V. FRITS PHILIP CARL ALLESEN DE FINE B., født 11. December 1867, død 31. Januar 1935. 10. August 1908 i København g. m. AAGOT HOFF-HANSEN, født 20. Oktober 1881 i Hobro. Stationsforstander i Hobro. 1 Søn, 1 Datter.

F-VII. HOLGER ALLESEN DE FINE B., født 9. December 1869. 16. April 1908 g. m. HELGA SENDRUP, født 14. Juni 1877, død 27. November 1913. 1 Datter.

8. Oktober 1915 II° g. m. MARGRETHE CHRISTENSEN, født 26. August 1888, død 12. Januar 1917.

16. Maj 1919 III° g. m. ASTRID DANN, født 31. Juli 1885 i Slagelse. Disponent i Magasin du Nord.

F-VIII. JOHANNE HELENE MARGRETHE ALLESEN DE FINE B., født 22. November 1871. 8. Juli 1899 g. m. ALBERT VILHELM RIBER v. MAGIUS, født 7. Marts 1869, død 13. August 1941. Raadmand og Postmester i København. K. af Dbg. Dbm. Off. af Nedl. Or. Nass. R. I. af Finlands hvide Rose. 1 Datter, 1 Søn.

F-IX. HELENE ALLESEN DE FINE B., født 11. September 1873, død 7. Juni 1949. 28. Maj 1897 g. m. JØRGEN NIS HOLM, født 21. Maj 1859, død 23. Januar 1918, cand. pharm. Fuldmægtig i Klasselotteriet.

1 Søn, 1 Datter.

F-X. IDA EMILIE NICOLINE ALLESEN DE FINE B., født 22. Oktober 1875. Kontorassistent i Post- og Telegrafvæsenet. Ugift.

F-XI. ERNST ALLESEN DE FINE B., født 3. August 1877, død 5. Marts 1939, cand. pharm. Brygger. 1905 udvandret til Amerika. Ugift.

F-XII. SIGNE ALLESEN DE FINE B., født 29. Oktober 1880. Assistent i Post- og Telegrafvæsenet. Ugift.

E-XVI. CARL CHRISTIAN EDVARD FIBIGER, født 27. Maj 1838, død 6. April 1907. Civilingenieur. Overklitfoged for Ringkøbing Amt. 19. November 1872 g. m. OLIVIA OLESEN, født 27. August 1851, død 22. Maj 1935. Datter af Ejer af Hovedgaarden

Cappel ved Lemvig, Mogens Chr. Olesen og Mette Gjedde, hvis Fader ejede Ny Skivehus i Salling.

1857 Student Herlufsholm. 1861 Artilleriofficersaspirant. 1862 Lieutenant. I Krigstjeneste fra November 1863 til November 1864. Dannevirke og Fredericia. Sommeren 1865 cand. polyt. Civilingenieur. R. af Dbg. (Wad og Leths Efterretninger fra Herlufsholm 1875).

Foruden at have udført forskellige store Arbejder paa Vestkysten blev han i 1870 Strandingskommissær i Ringkøbing Amt og i 1875 Overklitfoged sammesteds. Hans Ægteskab ophævet ca. 1895. 1 Søn.

Ved hans Død fandtes i Boet en Livsforsikringspolice, som sikrede Hustruen 60.000 Kroner, iøvrigt var Boets Beholdning ikke stor.

Raadmand, Postmester Magius skriver 1935:

Civilingenieur C. C. E. Fibiger. Et Rids.

»Han fik sin Opdragelse paa Herlufsholm, hvorfra han dimitteredes i 1857. Her sluttede han livsvarigt Venskab med sin senere Svoger, cand. theol. Thorvald Jørgensen, Redaktør af »Kieler Zeitung«, der ligesom Fibiger selv var en højst original Personlighed. Fibiger gav sig til at studere Polyteknik, men var ikke færdig, da Krigen i 1864 brød ud. I denne deltog han med Bravour som Lieutenant i Artilleriet.

Efter Krigen fuldendte han Studierne og tog Examen som Civilingenieur. Han blev ansat ved Udtørringsarbejdet ved Stadilfjord, ved Kystsikringen og som Overklitfoged.

I tre Aar boede han, som en anden Robinson Crusoe, i et Ruf fra et strandet Skib, og hans Indstilling var saaledes, at dette tiltalte ham i høj Grad. Samtidig med denne Virksomhed var han Konsulent for adskillige fremmede Virksomheder, og han har antagelig tjent en Del Penge ad denne Vej. Han var en Mand, som man kunde stole paa, han var ganske ubestikkelig.

Han har selv fortalt mig, hvorledes det gik, da han som Regeringens Tilsynsførende skulde modtage Redningsdamperen »Vestkysten«, der blev bygget i Skotland. Da Overtagelsesdokumenterne var underskrevet, overrakte Værftet ham en Check paa 1000 Lstr. som han afslog med en Bemærkning om, at han fik sit Honorar af den danske Regering.

Dagen efter gav Direktøren paa Værftet Udtryk for sin højeste

Beundring og udtalte, at Værftet nu havde bygget Skibe for næsten alle Nationer i Verden, men det var første Gang, at det var hændet, at en Mand havde sagt Nej til 1000 Lstr.

Efter 25 Aars Tjeneste som Overklitfoged tog han sin Afsked – uden Pension – han ønskede ikke at skyldte nogen noget.

Han blev saa i 1892 dekoreret med Ridderkorset.

Han overvejede, om han skulde retournere det, men besluttede sig dog til at beholde det for ikke at krænke Kong Chr. den gende, som han satte meget højt, men han bar det kun den ene Gang – ved Audiensen. Dette var et Udslag af hans stædige og højst radikale Indstilling, men jeg er nu ikke helt sikker paa, om han ikke, trods alt var glad for det.

I alt Fald har han fortalt mig om den Nytte, han havde af Dekorationen under sit fleraarige Ophold i Algier, da Franskmændene, ved et Tilfælde, havde faaet at vide, at han var dekoreret.

Efter sin Afsked rejste han ud i Verden og opholdt sig som nævnt i længere Tid i Algier, hvor han studerede Arabisk, som han vedligeholdte ved sin Hjemkomst ved Korrespondance med en muhammedansk Præst, som havde været hans Lærer.

Han besøgte alle Verdensdele. I Australien naaede han dog kun til Havaii, »thi,« som han udtrykte sig, »jeg synes, at man skal lære den Plet af Verden, som man er født paa at kende.«

Han var en skarp Iagttager, der forstod at berette om det, som han havde set og oplevet paa en yderst interessant og fornøjelig Maade. Han havde et stort Talent for Sprog og var meget stolt deraf. Han har vist mig Passagerlisten for den store Liner, der førte ham fra Yokohama til San Fransisco og fortalte, at han mellem Passagererne blev berømt som Manden, der talte 11 levende Sprog.

Da Skibet kom til Hawaii, laa der tilfældigvis et norsk Skib paa Rheden, og da Styrmanden derfra kom om Bord og gav sig i Snak med Fibiger, steg Beundringen over alle Bredder. Han talte altsaa ogsaa Sproget paa Hawaii!! Det maa bemærkes, at Begivenheden fandt Sted, inden Staterne havde annekteret Øerne.

Sine sidste Aar levede han i København, Malmøgade 11. Først paa dette Tidspunkt lærte jeg ham at kende, og vi blev meget gode Ven-

ner, vist væsentligst, fordi jeg spillede Skak og forstod at høre efter, hvad han fortalte. Han spiste til Middag Kl. 11 $\frac{1}{2}$ og til Aften Kl. 6, nogle Tider, der ellers ikke er benyttede siden det 18. Aarhundrede.

Endnu et lille pudsigt Træk:

Da han havde lejet Lejligheden i Malmøgade, overrakte han med det samme den forbavsende Ejer en Opsigelse. Han ønskede at staa frit, men blev dog boende der til sin Død.

Men – pludselig en skønne Dag hørte vort behagelige Samvær op. I 1903 blev jeg for første Gang opstillet til Folketinget, og da han havde set dette i Avisen, gik han sporenstrengs ud til sin Søster, min Svigermoder, som den Gang laa paa Dødslejet, og sagde til hende, at jeg ikke skulde ulejlige mig til ham mere, for, naar man først gav sig af med Politik, var man for evigt tabt for Slægt og Venner.

Jeg saa ham derfor aldrig mere.

Fra sin Hustru blev han skilt ca. 1895, sikkert meget mod sin Villie. Saavel denne Begivenhed som hans eneste Søns tidlige Død havde paa forskellig Maade mærket ham.

Han døde ved Skakbordet, netop som han havde vundet sit første Spil fra Experten, Overretssagfører Giersing.

Sær og trekantet var han, men en fuldendt Gentleman!«

F-I. PETER GRIB FIBIGER, født 26. December 1873, død 4. Maj 1879 (Garn. Kbhvn.).

E-XVII. JOHANNE AMALIE FIBIGER, født 11. Marts 1840, død 16. Marts 1903 i Kiel. 4. Juni 1873 g. m. THORVALD GUSTAV JØRGENSEN, født 22. September 1838, død 18. Maj 1925 i Kiel. Studerede Theologi og blev cand. theol. i Kiel. Redaktør ved Kieler Zeitung. Var yngste Søn af Provst Otto Jørgensen paa Færøerne.

Hun tilbragte sin Barndom og Ungdom paa Berritsgaard, hvor hun blev forlovet med stud. theol. Thorvald Jørgensen, der som Broderen Carls Ven og Skolekammeret fra Herlufsholm besøgte Berritsgaard. Hun boede efter sin Faders Død hos sin Moder i København, til Dels dog ogsaa hos Søsteren Signe Bjerre, bl. a. paa Hestkjøbgård, hvor

hun vist levede ret fornøjeligt ved f. Ex. som øvet Rytterske at dyrke Ridesporten. Efter Moderens Død 3. Januar 1871 flyttede hun til Stubbekøbing Apotek, indtil hun giftede sig. Redaktør ved »Kieler Zeitung«, cand. theol. Th. G. Jørgensen var en meget intelligent, vidende, flittig og elskværdig Mand, der havde den Fejl i lidt for ringe Grad at have økonomisk Sans. De rejste til Kiel, der blev deres Hjemsted for Resten af deres Tilværelse.

Forbindelsen med Danmark og Slægten herhjemme bevarede de dog Livet igennem, dels ved hyppige Besøg, dels ved i deres Hjem at have Søkende og Søkendebørn som Gæster.

Om *ham* kan det siges, at det, der særlig prægede ham, var hans omfattende Kundskaber, en mærkelig Hukommelse og en ejendommeligt mangesidet Begavelse, samt hans lyse Livssyn. Af Karakter var han desuden et Menneske med en stejl Frihedsfølelse, livlig og vel lidt af alle, der kendte ham. En Mand, hvis Fejl var lette at se, men hvis mange fremragende Egenskaber helt stillede Fejlene i Skygge.

Lige til sin Død stod han Familiens Medlemmer meget nær og fulgte med Interesse deres Skæbne.

F-I. ASTRID JØRGENSEN, født 28. November 1874 i Kiel. 7. November 1902 g. m. Dr. phil. HANS WEHNERT, født 20. Januar 1860 i Criwitz, Mecklenburg, død 4. Maj 1931 i Kiel. Forstander for agrikultur-chem. Institut for Provinsen Slesvig-Holsten. Søn af Advokat Christian Wehnert. Uden Børn.

D-V. ANNE SOPHIE FIBIGER, døbt 17. Januar 1788, jordet 5. Marts 1788.

D-VI. ANNE SOPHIE FIBIGER, døbt 29. Januar 1790, død . . . 1794.
Chr. F. skriver om Søstrene: »Den ældste døde meget ung, den sidste blev 4 à 5 Aar, hende kan jeg huske, fordi hun skulde føyes, og jeg ikke vilde give efter, de hedte begge Anne Sophie.«

D-VII. JOH. ADOLPH FIBIGER, født Snoghøj Færgegaard 31. Maj 1791, død 26. August 1851 (Garn. Kbhvn.). Oberstlieutenant. 1826 R. af Dbg.

7. Oktober 1812 I° g. m. MARGRETHE CECILIE AASEN, (Garn. Kbh.). født 29. September 1794 (Frue), død 15. November 1844 (Garn.) Datter af Marketender ved Frederiksholms Kanal, Johannes Aasen 1751-1807 og Hustru, Andrea Marie Matthiasdatter Slei, 1757-1837 (se Chr. Fibigers Giftermaal med Ane Marie Aasen, Side 65).

9. Oktober 1845 II° g. m. ULRIKKE CHRISTIANE v. HALLING, født 21. August 1801, død 15. Juli 1878. Datter af Ritmester Hans Henrik Georg v. Halling, født 15. Januar 1776 paa Tvisbæk, død 19. November 1839, Besidder af Frisholt og Ormstrup, g. 7. Juli 1799 m. Karen Dorothea Henriette v. Westen, født 17. November 1778, død 4. December 1850. K. D. H. v. Westen, der var meget rig, blev i Aaret 1809 skilt fra Ritmester H.; hun ægtede derefter Dr. phil. Hans Outzen Bjørn.

Joh. Adolph var den næstyoungste af Moder Christianes 6 Sønner – ligesom Broderen Christian gik han til Søs. Længe kan det ikke have været, efter nogle Prøverejser til Norge opgav han Sømandslivet, og allerede i 1806, 15 Aar gl. indtraadte han i Landcadetcorpset. 1808 Fændrik, 1809 Secondlieutenant, 1813 Premierlieutenant, 1816 Afsked som Captain, men fortsatte ved Landcadetcorpset som Lærer i Matematik, senere i Fortification og Taktik.

1830 Commandeur for den oprettede militære Højskole. Han har været en meget frugtbart Forfatter af talløse militære Afhandlinger og var anerkendt som en fremragende Begavelse blandt Officererne. Den senere, saa sørgelig berømte tyske Feltmarskal Moltke nævner ham med Beundring som en af sine mest betydelige og aandfulde Lærere.

Han afgang imidlertid allerede i 1835 fra den militære Højskole paa Grund af Uoverensstemmelse med Undervisningsdirektøren, Oberstlieutenant Abrahamson, der dog samtidig maatte fratræde som Chef.

Det, der saa stærkt kendetegnede ham, hans Frisind, hans Brodersind for Menigmand og den indgroede Modbydelighed, som han nærede for alt stokmilitært Væsen, en Egenskab, der gik i Arv til hans 2 ældste Sønner, Adolph og Axel, var en Egenskab, der viste sig i al hans Færd.

Som Forfatter tog han strækt til Orde for Indførelsen af almindelig Værnepligt. Han var stærkt medvirkende ved Oprettelsen af Læseforeningen, hvis Tilblivelse blev betragtet med meget ugunstige Blikke

paa højere Steder, bl. a. fordi den eneste Betingelse for Optagelse i Selskabet var en uplettet borgerlig Ære, og da Rang og Stand saaledes her var aldeles betydningsløse Momenter, kunde de, i hine Tider, ellers overalt udelukkede Underofficerer, uhindret tilstedes Adgang som enhver anden. At disse alligevel foretrak at gaa ud af Selskabet, førte de Tidets Pres med sig. Hans Søn, Axel F., mente, at dette hans store Frisind maaske i højere Grad end hans Uvenskab med Abrahamson bidrog til hans Afgang fra Højskolen.

Fra 1835 var han Udskrivningschef i 1ste jydsk Distrikt, 1842 Afsked med Oberst' Karakter. 1848 ansattes han som Organisator af Befolkningens Væbning og Forsvar paa Lolland-Falster og Møen indtil Vaabenstilstanden samme Aar. 6. April 1849 fik han overdraget Stillingen som Kommandant i Fredericia, men allerede den 10de s. M. lod Krigsministeriet ham afløse af Lunding, og han ansattes som Kommandant i Middelfart over Kystbevogtningsstyrkerne fra Middelfart til Fønsskov.

Allerede i 1812, Aaret før han blev Premierlieutenant, giftede han sig. Han var da 21 Aar og var fra sit 19de Aar forlovet med Margrethe Cecilie Aasen, 3 Aar yngre end han. At en Officer i Frederik den Sjettes Dage fandt sin Brud i Marketenderiet har jo nok vakt Opsigt. Han var lidenskabeligt forelsket i hende; hun, som allerede i Forlovelsesdage saa, hvor forskellige de var, havde villet hæve Forlovelsen, men han overtalte hende altid til at holde fast ved sig. De blev viede i Garnisons Kirke – Margrethe Fibiger, Sønnedatteren, der i »Et Kvindeliv – Ilia Fibiger« og »Clara Raphael« har skildret deres og Børnenes Liv, fortæller, at de var saa smukt et Par, at de vakte Opmærksomhed overalt, hvor de viste sig. Han var en kraftig bygget Skikkelse med smukke stort skaarne Træk og en Fylde af mørkebrunt krøllet Haar, hun fin og sart med et blegt ovalt Ansigt, indrammet af et silkeblødt sortlokket Haar, hvorfra et Par drømmende melankolske Øjne skuede ud.

De første Aar af deres Ægteskab boede de i et Hus paa Toldbodvej, kaldet »Den hvide Bjørn«, senere flyttede de til Vognmand Bruuns Ejendom paa Købmagergade, hvor de rimeligvis har boet, til de i Slutningen af 1830 flyttede hen i Embedsboligen for den kgl. oprettede

Højskole paa Gjethuset paa Kongens Nytorv,¹ en, for de Tider, meget bekvem og hyggelig Bolig. Der var Gas paa Gange og Trapper, Vand i Køkkenet (en Beholder paa Loftet fyldtes ved et Trykværk og fordelte Vandet til de forskellige Etager). Der var derfra Udsigt over en Eng til Holmen og til Christianshavn, hvis Kirketaarne ragede op i Baggrunden.

Hun havde, som hun selv beklagede, ikke den Dannelse, som boglig Lærdom giver, men hun var af Naturen udrustet med fin Takt, en skarp Forstand og en levende Fantasi. Hun havde Ordet og Pennen i sin Magt, hvad man ser, naar man læser hendes Breve til Børnene; hendes Børn elskede og forgudede hende.

I Begyndelsen af deres Ægteskab havde de, for at bøde paa de knappe Indtægter, Kostgængere. De var begge yderst nøjsomme, og Børnene voxede op i den største Tarvelighed.

De havde ogsaa, fra deres Ægteskabs første Dage, hendes Moder, Madam Aasen, i Huset. Børnene elskede Bedstemoderen højt, de kaldte hende »rigtige Bedste«. Farmoderen, den stoute, kloge og energiske Procuratorenke, Ejerinden af Snoghøj Færgegaard, maatte nøjes med at være »anden Bedste« der i Huset.

»Rigtige Bedste«, der kun havde disse 2 Børn tilbage, opholdt sig ogsaa til Tider paa Berritsgaard, hvor hun døde i 1837; og hun har sikkert været en god økonomisk Støtte for disse to Husholdninger.

Axel Fibiger giver i sine Livserindringer følgende Skildring af gamle Madam Aasen:

»Hun var temmelig indskrænket, og hvad man kalder »en simpel Kone«, men hun var inderlig godmodig og hjælpsom mod os Børn. Hun opholdt sig næsten stedse i Barnekammeret, hvor Snustobaksdaasen og Spinderokken var uadskillelige fra hende. Hendes Klæde- dragt var yderst tarvelig, en simpel Kappe, et stribet Forklæde og Tøjsko. Til Fader havde hun en stor Kærlighed og det med Rette, thi han behandlede hende stedse med den yderste Godhed og Opmærksomhed. Paa os Børn gjorde hun temmelig Forskel, idet hun holdt mest af de ældste af os. For Ilia havde hun en vis Respekt.

1. Vismok det nuværende Charlottenborg.

For Børnene var Hjemmet et lykkeligt Sted, de elskede Forældrene, men mellem disse to uligevægtige Naturer voxede Misstemningen stadig; at de altid havde Pengevanskeligheder og begge var yderst daarlige Økonomer, har vel heller ikke gjort Forholdet bedre. I For-aaret 1833 rejste Fru Fibiger til Berritsgaard med sin gamle Moder og de fleste af Børnene og blev der i 5 Fjerdingaar. 1836 flytter de til Vejle, da Johan Adolph F. er blevet Udskrivningschef for 1ste jydsk Distrikt, men i 1838 flyttede Fru Fibiger tilbage til København med Ilia og de yngre Børn. De boede i Dronningens Tværgade. I Forsommeren 1843 blev de lovformelig skilt, og den 14. November 1844 døde Margrethe Cecilie Fibiger.

I Efteraaret 1845, efter i 1842 at have taget sin Afsked og være flyttet til København, gifter Joh. Adolph F. sig igen. Det var et Fornuftparti, hun hed Christiane v. Halling og blev anset for at være formuende. Ogsaa dette Ægteskab blev ham en Skuffelse. Børnene viste sig meget forstaaende overfor dette nye Giftermaal, selv om de ikke var stærkt begejstrede.

Vilhelm skriver den 29. August 1845 til Broderen Axel: »Vi have med Fader gjort Visit hos Frøken Halling. Af Ydre er hun lille, meget før og temmelig styg. Hun synes at være godmodig, men mangler vistnok Finesse og Delikatesse og er i høj Grad snakkesalig.« Ilia siger om Stedmoderen: »Faders Kone er meget godmodig, meget enfoldig og lidt gammel Jomfru endnu. For Resten har hun den Selvtillid og Tilfredshed, som følger med den fuldstændige Aandløshed, og det er en stor Lykke, Var hun lidt klogere, vilde hun gøre en daarlig Figur og føle sig mindre lykkelig.«

Børnene kom dog af og til i Hjemmet med den nye Kone. Johan Adolph Fibiger døde ret pludseligt i August 1851. Efter hans Død synes der ikke at have været nogen Forbindelse med Stedmoderen.

E-I. CHRISTIAN ADOLPH FERDINAND FIBIGER, født 27. August 1813, død 27. August 1841. Ugift. Capitain i Ingenieurkorpset. Han blev født paa Toldbodvej i Huset kaldet »Den hvide Bjørn«. Det følgende er et Uddrag af, hvad hans Broderdatter, Forfatterinden Margrethe Fibiger, har fortalt om ham i »Musæum«'s Martshæfte 1894.

»Den smukke lille Krøltop med de levende brune Øjne vakte ofte de Spadserendes Opmærksomhed, naar han legede i Grønningen, og selv Kong Frederik den Sjette lagde Mærke til Drengen, der stod ret og præsenterede Gevær, naar Kongen kom der forbi paa sine daglige Rideture . . .«.

Tidlig kom han paa Landkadetakademiet. Kadetterne deltes i Bykadetterne og Akademikadetterne, de, der havde deres Hjem i Byen, og de, der boede paa Akademiet. Han gik Akademiet igennem med Glans; naar han om Lørdagen havde fået Nummer efter Ugens Karakterer, kom han næsten altid glædesstraalende hjem, raabende allerede i lang Afstand »Nummer eet«.

Ved alle Examener var han blandt de første, og kort efter sit fyldte 13de Aar tog han Officersexamen.

3 Aar maatte han gøre Tjeneste ved Akademiet, indtil han var saa udvoxet, at han kunde afgaa til Hæren. Han ansattes ved »Kongens Regiment« og gjorde Tjeneste ved dette, indtil han i Efteraaret 1832 indtraadte i den, et Par Aar forinden, oprettede militære Højskole, for hvilken hans Fader, Johan Adolph Fibiger, var blevet Kommandør, og som var bestemt til i 2 Afdelinger, hver paa 1 Aar, at uddanne Officerer til Generalstaben, Ingeniør- og Artillerikorpsset.

De Højskolekammerater, som Adolph især sluttede sig til, var FREDERIK LÆSSØE, født 1811 – faldt i Slaget ved Isted 25. Juli 1850, CHRISTIAN KUCKER, født 8. December 1809, Secondlieutenant 1829, død som Capitain i Ingenieurkorpsset 26. Oktober 1843, WENZEL HAFFNER, født 7. Marts 1912, Secondlieutenant 1825, død 5. Juli 1835. Men ingen af Vennerne var dog Adolph saa dyrebar som OSWALD MARSTRAND. De synes først at have lært hinanden at kende, da de samtidig blev Elever paa Højskolen.

Oswald Marstrand, født 1812, (Broder til Maleren, Vilhelm M.), 1830 Søofficer, 1840 Premierlieutenant. Han kommanderede Linieskibet Chr. 8de's 1. Batteri under Affæren den 5. April 1849 og fandt sin Død, da Skibet sprang i Luften.

Adolph Fibiger omfattede sit Hjem og sine Nærmeste med den inderligste Kærlighed. Rørende er hans Omhu for Mormoderen, den gamle Madam Aasen. – I alle Breve til Hjemmet sender han en særlig

Hilsen til hende – »Gamle Bedstemoder maa ikke i Vinterkulden rende ud i Gaarden til Hønsene, dette er min bestemte Villie«, skriver han. Han har tegnet et karakteristisk Billede af hende, siddende ved sin kære Rok. Han havde et betydeligt Talent for Tegning og kunde sikkert have drevet det til noget, hvis han havde udviklet det.

September 1833 skriver han til Moderen: »Dersom jeg fik en Ska-vank, lagde jeg mig bestemt efter Malerkunsten. Digter og Maler er langt herligere end Soldat, der aldrig slaas. At kommandere Slaver og tælle knækkede Ruder i Kasernen – min Skæbne, naar jeg en Gang er avanceret til Capitain eller Major, har i ingen Henseende noget tiltrækkende for mig.«

At han har en digterisk Aare i sig, viser hans Breve, ligesom det ogsaa fremtræder i hans af »Selskabet til Trykkefrihedens rette Brug« udgivne »Historisk Læsebog for Bondestanden«, der udkom i 1839. Nogle utrykte Digte, der findes efter ham, lader dog ikke formode, at han sad inde med nogen selvstændig Digterbegavelse, men han havde megen Sans for Kunst og Poesi.

Han deltog paa denne Tid meget i Selskabslivet og havde Adgang til de bedste Kredse i Hovedstaden. Han var en jævnlig Gæst hos Professor J. L. Heiberg og Hustru, hvilken sidste han sværmede for.

Den 27. Maj 1838 holdt Adolph Fibiger ved »Læseforeningen« aarlige Majgilde til Minde om den 28. Maj 1831, da Anordningen udkom om Provindsialstændernes Indførelse i Danmark, to Skaaltaler, der paadrog ham sin høje Foresattes Mishag. Den sidste Tale citeres her efter »Den Frisindede«s Referat som et Vidnesbyrd om, hvor indskrænket Ytringsfriheden var i hine Dage. –

Den første Tale gjaldt Tronfølgeren Prins Chr. (Chr. 8.), til hvem de Liberale knyttede store Forhaabninger. Den anden, den som egentlig fældede ham, var for »den demokratiske Aand i Folket« og lød saaledes:

»Jeg tillader mig at udbringe en Skaal for den demokratiske Aand i Folket, at Hvermand maa føle sit Værd som Menneske, være stolt mod Hovmod – stærk og ubøjelig mod Anmasselse og Tyranni! At Hvermand maa gennemtrænges af Overbevisningen om, at han ikke er sat paa Jorden for at leve alene, for sig! At Hvermand maa føle og

indse, at den Selvkærlighed, der fører alle Interesser hen paa Jeg'et, saa stridende mod Christi Lære – lader os forfejle vor Bestemmelse og staa ene i Verden, uden Deltagelse og uden Støtte, forspildende vore Rettigheder som Menneske, fordi vi svigte vore Pligter imod Menneskeheden! (Stormende Bravo!) At Hvermand maa opfyldes af Følelsen af disse Pligter, hvis Frugt er et ægte kristeligt Sindelag, som, opofrende, trofast og kærligt mod Andre lader os finde Trøst og Bistand, saa vi aldrig føler os forladte i Verden! (Fornyet Bifald).

At demokratisk Aand maa mægtigen svulme ud i Folkets Bevidsthed, saa Egoisme, den snæverhjertede, taageklamme Egoisme hos Enkeltmand og Enkeltstand, Aristokrater og aristokratiske Korporationer (umaadelig Applaus) maa matte og magtesløse synke sammen i Intethed.

At den demokratiske Aand, udviklet ved almindelig Dannelse, maa opfylde Folket med Agtelse for Lovlighed, Had til Vilkaarlighed, Djærvhed til at hele og Kraft til at handle!« –

Virkingen af disse smukke varmt følte Ord, hvori man har ondt ved at tro, at Nogen, selv med den bedste Villie, kan finde Spor af oprørsk Aand, udeblev ikke.

Der blev stor Opstandelse, Sagen blev forelagt Kongen, Forhør o. s. v.

Det kunde nok se ud, som om Faderens Uvenner – den tidligere Undervisningsdirektør Abrahamson og Kongens mangeaarige Adjuvant, Generallieutenant Bülow, har haft en Finger med i Spillet. Den 30. Juni skriver Adolph Fibiger et Brev til Faderen, hvori denne Sag omtales – her aftrykkes kun et Brudstykke:

»Nu ved jeg ogsaa fra andre Kanter, at Bülow sagde til Olsen,¹ at Du var lige saadan en Erkedemokrat som jeg, og jeg lige saadan en Slyngel som Du. – Olsen sagde: »Hr. General, jeg maa gøre Dem opmærksom paa, at Major Fibiger er min Ven, og at jeg staar paa en meget fortrolig Fod med ham – – –«

Brevet ender: »Hvorledes mon det nu er hjemme? I glæder Jer vel ret over Haven. Bedstemoder har jo faaet Kyllinger – det vil da sige

1. Oluf Nicolaj Olsen, 1794-1848 Oberst i Generalstaben, Chef for dens topografiske Afdeling.

Hønsene; min stakkels gamle Bedstemoder! Hun har vist været bange for, at jeg skulde blive hængt!«

Han blev forsat til Rendsborg til Tjeneste ved den holsteenske Ingenieur Afdeling. Aaret 1838 er et Vendepunkt i Adolph Fibigers Liv. I Rendsborg synes Filisteriet med dets Følge af Standshovmod og Aandsforladthed at have staaet i det fuldeste Flor. At han dog ikke helt tabte Humøret ses i et Brev af 29. December 1838 til Vennen Oswald Marstrand, hvor han paa sin livfulde Maade skildrer Forholdene derne, derefter sit Liv sammen med de faa Venner – – –

»I den lille Højskolekreds her er, Kücker, Dreyer, Dicksen, Wenck og jeg, savne vi ret meget, men jeg især, Din paradoxe Forstand, Din humane Fornuft, Dit venlige bløde Sindelag, Dit holberg'ske Lune og Dit smukke Ansigt, ikke at tale om Din nettede Skabelon mit den wunderschönen prachtvollen Beinen – – –

Saa, jeg maaler Dig, min Tro, Skæppen fuld!«

I Rendsborg lærte han en ung Pige at kende, som det var hans Agt at gøre til sin Hustru. – Hun hed Grethe og var meget smuk, men stedt i tarvelige og – som det synes, tvetydige Forhold i Hjemmet. For at fjerne hende fra disse fik han sin Moders Løfte om at optage hende i sit Hus i København.

Hans Venner forsøgte forgæves at faa ham til at opgive denne Forbindelse. Grov Utroskab fra hendes Side nødte ham imidlertid dertil. I Februar forlod han Rendsborg lige saa brat, som han var kommet dertil, og kom til Ribe – takket være den trofaste Kücker, som var blevet beordret dertil ved Vejarbejde, og som nu byttede Garnison med ham.

Strax efter Ankomsten til Ribe viser de første Spor sig til den Lungesvindst, der 2 Aar senere blev hans Død. Sorgen over Grethe, i Forening med det barske Vestkystklima, har sikkert bidraget til Sygdommens hurtige Udvikling. Han dyrker dog Selskabelighed i Ribe, er fra Morgen til Aften i fuld Virksomhed, han lægger sig med Iver efter Islandsk og Færøisk og lægger sidste Haand paa »Historisk Læsebog for Bondestanden«, der udkommer i dette Efteraar.

3. December 1839 døde Frederik den Sjette. Da Kong Christian den Ottende i Eftersommeren 1840 gæstede Jylland, fik A. F. Fore-

træde hos ham i Kolding og opnaede en længere Orlov og Rejseunderstøttelse for om muligt at genvinde sit tabte Helbred. Han fik Tilladelse til at gaa med Fregatten »Bellona«, der samme Efteraar land-satte ham paa Madeira. Sidst i Maj 1841 vendte han døende hjem og tog Ophold i København. Kort efter modtog han sin Udnævnelse til Kaptajn i Ingenieurkorpset.

Han døde den 27. August 1841, den Dag, da han fyldte 28 Aar! Hans Død vakte Beklagelse i vide Kredse, Hovedstadens frisindede Blade kappedes om at give ham et smukt Eftermæle. I »Ribe Avis« satte »En af hans Venner« ham disse Mindeord:

»Ribes Indbyggere mindes ham vel fra hans Ophold her, der desværre forkortede hans Liv. Mange af dem kjendte ham, og hver ærlig Mand, der kjendte ham, havde ham kjær. Han elskede sit Fædreland, som Faa elskede det, og var begejstret for Friheden som de, der grue for at misbruge den.

Han var et ærligt, kærligt og elskeligt Menneske, livlig, aandrig og højt begavet. Hans Tab vil blive begrædt, saa vist som Kærlighed ikke er uddød i Danmark.«

E-II. CARL AXEL ILIUS FIBIGER, født 15. September 1815, døbt 15. Oktober (Garn.), død 20. Juni 1882 paa Frederiksberg. Oberst, R. af Dbg. 1851. II. Oktober 1844 g. m. MARIE SOPHIE CAROLINE FOG, født 21. Maj 1823, død 9. Juli 1891. Datter af Kammerraad, Toldinspektør i Randers, Axel Frederik Preben Fog, født 6. Marts 1788, død 29. Juni 1848, 26. Juni 1813 g. m. Laura Ovidia Mechtala Muus, født 11. August 1794, død 24. December 1858. 4 Sønner, 5 Døtre.

Allerede den 1. Januar 1827 kom han paa Landkadetakademiet, hvorfra han udgik som Secondlieutenant den 1. Maj 1833. Premierlieutenant Februar 1840. Han deltog i Felttogene 1848 og i 1864 som Ritmester og Major ved 5. Dragonregiment. Afsked 1865 – Oberstlieutenant, August 1869 meddeltes ham et nyt Afskedspatent som Oberst. Han levede som pensioneret paa Harsdorfsvej i København. – Var til sin Død Kirkeværge for Frederiksberg Kirke.

Det synes, som om Axel Fibiger med sin Hustru og de mange

Carl Axel Ilius Fibiger.

Børn har levet et lykkeligt Hjemmeliv. I et Brev til Farbroderen Chr. Fibiger af 11. April 1854, hvori han har gjort Rede for forskelligt angaaende Familiegrenens Samhørighed, slutter han:

»Nu frygter jeg blot for, kære Onkel, at jeg har trættet dig med al denne genealogiske Tale. Men jeg stoler paa Din Godhed og paa, at Du vil staa mig bi, for saa vidt det er i Din Magt.

Her lever vi meget lykkelige og tilfredse, og Familien er, siden vi sidst saaes, forøget med to raske Smaadrenge, respektive 1½ Aar og 4 Maaneder gamle. Førstnævnte hedder Axel, og Sidstnævnte kaldes af sine ældre Sødskende »Barnet«, thi Navn haver han endnu ikke faaet. Marie og jeg er begge raske, og vi taler ofte om Eder, I kjære derovre paa Laaland. Det var mig en inderlig Glæde at gense Eder, og de Steder, som ere mig saa dyrebare fra mine Barndomsdage. Ogsaa dette

var et af de mange Goder, som Krigen har bragt mig, thi uden den var det næppe skeet. – –

Vor stakkels Vilhelms¹ Bortgang var rigtignok en tung Sorg, men næsten større forinden hans Død, da man dog vidste, at der intet Haab var. –

Lev nu ret vel, hils og kys den kjære Tante fra Marie og mig og bed alle de kjære Fætttere og Cousiner bevare i venlig Erindring

Din hengivne *Axel*.

Ritmester Fibiger havde længe, sammen sine to Farbrødre – Christian og Jac. Scav. F. arbejdet med Slægtens Historie, da der pludselig kom Fart i en gammel Arvehistorie fra Amerika, og denne gav Anledning til yderligere Efterforskninger. Nedenstaaende er et Par af de Breve, som Jac. Scav. Fibiger i den Anledning skrev til Brodersønnen Axel.

Kære Axel.

Den 7. Februar 1857.

En besynderlig Historie giver mig Anledning til at skrive Dig til og til at hilse paa Dig, Din hulde Hustru og hele Familien. Du vil maaske erindre, at der for 20 til 30 Aar siden var Tale om en Arv fra Amerika. Fabrikør Fibiger² kom til Din Fader og talte derom, men det hed sig dengang, at Arven var tilfaldet en Fibiger (Skipper) i Nakskov. Onkel Christian har besøgt disse Folk, og vi har ofte undret os over, at de indtil Datum ikke har faaet noget af deres amerikanske Arvepart.

For et Par Dage siden kom Louise Tauber til os og hilste fra Fru Møller³ med Lykønskning til, at vor Familie var tilfaldet en Arv paa 100.000 Pund Sterling.

Hun havde erfaret dette af Fabrikørens Kone, hvis Mand havde havt Forespørgsler i denne Henseende fra Grosserer Prior, der fra Amerika var tilsendt Dokumenter angaaende denne Arv. Fru Møller havde desuden tilføiet, at der var Tale om, at min Fader var nævnt i denne Henseende, men dette var dog kun hendes egen velvillige Tilsætning.

Jeg gik til Grosserer Prior og erfarede da, at det var hiin gamle Sag, som spøgede paany, og fik dermed meddelt følgende nærmere Om-

1. Vilhelm, Axels Broder, død i Neapel.

2. Ad. Chr. F. (1789-1862) Københavnsghrenen.

3. Fru Augusta Chr. Møller, født Tauber, Side 49-52.

stændigheder, som i al Fald vistnok ville være af Interesse for vor Familiehistoriker i Randers. Den Mand, Christian Fibiger, om hvem jeg skrev Dig til for et Par Aar siden, og om hvis mærkelige Bedrifter i den amerikanske Krig jeg meddelte Dokumenter i Afskrift, denne Mand har for 70-80 Aar siden efterladt sig en betydelig Formue. Han adopterede en ung Mand, som under Forpligtelse til at føre Navnet Fibiger, skulde arve Formuen. Denne Mand skal være død *uden Arvinger*,¹ og derfor skulde Formuen eller en Del deraf, tilfalde Familien her i Danmark. Hr. Prior² som paa Konens³ Side er noget i Familie med de amerikanske Fibiger's, vil nu se at skaffe Arvingerne deres Ret, og for saa vidt er hele Historien jo tydelig nok.

Men allerede ved at tale med Fru Møller, erfarede jeg, at Hr. Prior gerne vil vide Besked om Familiens indbyrdes Forhold i det Hele taget, og at Fabrikør Fibiger havde raadet ham til at skrive til *Dig* som den, der havde specielt studeret Familiens Historie. Hvad han egentlig vil med disse Oplysninger, ved jeg ikke. Men ved at tale med Manden, kom dette atter paa Bane og det blev overdraget mig at skrive derom. Bemeldte Christian Fibiger var fra *Odense*, hvor en Broder af ham har levet. Kan du give Oplysninger om vort Forhold til den rige, døde Mand, saa vær saa god at meddele mig dem, og jeg kan da tale nærmere med Hr. Prior om denne curiøse Sag. Vi erholde allerede Lykønskninger fra alle Kanter i Anledning af den lille Million-Arv.

Fra Vilhelmine paa Lolland har vi havt Brev. Det er kun daarligt med Onkel Christian der, som Du vel har hørt, har havt et apoplektisk Anfald, men for denne Gang gaar han det vel igennem.

Dine Søstre Ilia og Amalie have nylig været hos os. Ilia kommer nu jævnlig. Lev vel kjære Børn, gid I havde Eders Part af Millionen, saa havde vi ogsaa vor.

Eders hengivne
I. S. Fibiger.

Her har gaaet det Rygte, at Reg. i Randers skulde til Holsteen, men at I slipper indtil videre, fordi I har Snive.

-
1. Adoptiv sønnen efterlod sig flere Sønner. – Fyen-Lollandsgrenen Side 215.
 2. H. P. Prior, Skibsreder, født i Nakskov.
 3. Prior selv, ikke hans Kone, er i Slægt med Fyen-Lollandsgrenen.

Kjøbenhavn den 11. Marts 1857.

Højstærede Hr. Efterkommer af Hoftrompeteren i Trompetergangen!

Jeg fik i Dag Brev fra Lolland, det er uforandret med Onkel Christian. Vilhelmine, der er min flinke Korrespondent, har i Arvesagen givet mig nærmere Oplysninger og har sendt mig et Brev, dateret 17. Juni 1824, til Din Fader.

Du skal erholde Afskrift deraf, men jeg vil kun her bemærke, at jeg af Vilhelmine er bleven underrettet om, at Onkel Christian havde sagt, at han tydeligen kunde huske, at Bedstemoder (min Moder) havde sagt, at Chr. Fibiger var rejst til Amerika, og at der efter ham kunde have været en Arv ivente, dersom han ikke havde antaget en Adoptivson. Jeg frygtede for, at denne Hukommelse kunde have været noget for beredvillig og skrev derfor atter, om der tilforn havde været Talen om bemeldte Amerikaner og hans Arv. – Af nævnte Brev ser jeg nu (Brevet er 33 Aar gammelt) at min Moder ligefrem har erklæret den bortrejste Mand for at være min Faders Broder.¹ Min Broder skriver nemlig: »Moders Forklaring undrer mig noget, thi jeg kan tydelig huske, at den nordamerikanske Fibiger blev omtalt som en Fynbo, men aldrig som vor *Farbroder* . . .«

I bemeldte Brev fra Broder Christian omtales ogsaa Adoptivsonnen Carson Fibiger. Jeg vil ikke udbrede mig nærmere herover, men roligen henstille til Højstærede, hvad der monne være bedst: enten at efterspore vore mecklenborgske eller sachsiske (thi jeg har truffet Fibiger'e i Dresden) Forfædre eller at efterspore den tapre Farbroders Farbroderskab.

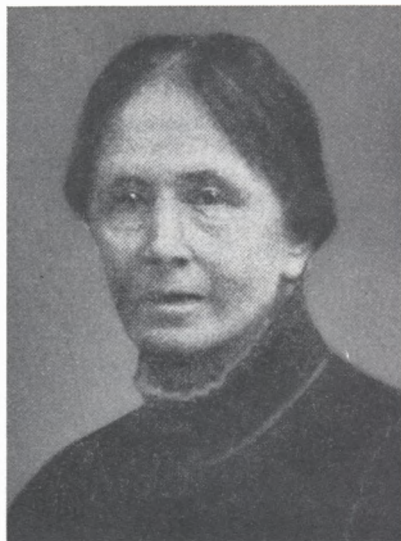
Vel veed jeg, at de Slyngler deroppe i Hjørring have bortkastet deres Kirkebøger (man skulde tro, de var bleven betalte derfor), men skulde der ikke gives nogen anden Maade at erholde Kundskab herom; f. Ex. ved Hjælp af de to Møllere Fibiger ved Vejle.

Herholdt, gift med Nette Bibow,² Carls Datterdatter, har været i Aalborg og har efter Giovaninis³ Anmodning støvet efter hvad der

-
1. Der maa her være Tale om Gottfried Fibigers ældste Søn, født 1739, død c. 20 Aar gl. Millionæren Hans Chr. F. født 19. Oktober 1749 i Hillerslev – Fyen-Lollandsgrenen.
 2. Antoinette Bibow, Carl Lindam F.'s Datterdatter, Side 48.
 3. Giovanini hans Datter, Side 47.

Jens Jessen.

Marie Octavia Jessen, f. Fibiger.

kunde findes angaaende bemeldte Chr. F., men jeg har endnu ikke faaet nogen Besked derom.

De fra Udenrigsministeriet erholdte Papirer skal Du faa ved Lejlighed. Lev vel kjære Axel. Mange Hilsner!

Din hengivne Onkel
Scavenius.

Penge fik vi ingen af, men de mange Breve fra Datidens Genealoger, samt de udmærkede Stamtavler, vidner om det store Arbejde, som Oberst Axel Fibiger gjorde, uden hvilket hans Arbejde ikke vilde være kunnet ført videre uden stort Besvær.

F-I. LAURA OVIDIA FIBIGER, født 14. Juli 1845, død 11. December 1912. Vemmetofte Kloster.

F-II. MARGRETHE CECILIE FIBIGER, født 7. November 1846, død 9. Juni 1927. Vemmetofte Kloster.

Forfatterinde, har bl. a. skrevet sine 2 Fastres Biografier: Et Kvindeliv - Ilia Fibiger. Clara Raphael, Mathilde Fibiger.

- F-III. THORA EMILIE MAGDALENE FIBIGER, født 26. Februar 1848, død 20. Maj 1849.
- F-IV. JOHAN ADOLPH FERDINAND FIBIGER, født 26. Oktober 1849, død 28. September 1872 i Omaha. Ugift.
- F-V. AXEL FIBIGER, født 26. September 1852, død 24. Juli 1858.
- F-VI. VILHELM FIBIGER, født 6. December 1853, død 4. Juni 1857.
- F-VII. EMIL FIBIGER, født 17. December 1855, død 8. Juni 1857.

F-VIII. MARIE OCTAVIA FIBIGER, født 14. December 1859, død 7. Juni 1935. 5. August 1887 g. m. JENS JESSEN, født 5. Februar 1854, død 22. Juli 1906, Redaktør af Flensborg Avis.

Jessen blev født i den lille Landsby Toghale, som ligger mellem Tønder og Højer i Sønderjylland. Han var Søn af Læreren HANS MØLLER JESSEN og Hustru II° ANE KJESTINE BUNDESEN (1821-98). Om hans Liv og hans Kamp for den danske Sag har Vilh. la Cour skrevet i en Bogserie, kaldet »Mennesker«. Bogen¹ ender med et Citat af en Digter, som ved hans Død skrev:

Det var Høvdingefald. Slig en Lod har han haft
Og fortjent! Lad en Træl søge Hvil!
Som en Staalbue sprang denne kampslidte Kraft
Under Sang af den susende Pil!

Baade hans Fødselsdag og hans Dødsdag var en Søndag.

Hans Hustru fortsatte i hans Aand og var til sin Død Medudgiver af »Flensborg Avis«. Naar man tænker paa hende, mindes man den gripende Episode den 26. Januar 1920, inden Afstemningen, da de franske Tropper gik i Land i Mørvig, da Fru Jessen i deres eget Sprog bød dem velkommen til Sønderjylland og til Gengæld modtog »Frankrigs Kys til Danmark«.

Et Møde. Den 25. Januar 1920.

Erobret af en Overmagt
halvhundred Aar i Lænker lagt
men Danmarks Grund i tusind Aar,

1. Bind X.

det, hjærtgrebet, I forstaar
dér vandt for Frihed Sejr.

Paa Eders Ord ved Flensborg Fjord
en lille Skare gaar i Land.
De træder an, og Mand ved Mand
de lytter til en Kvinde.
Hun er af dem,
hvor der er Hjem,
et Hjem for Offerviljens Mod
for Fremtid som for Minde!

Hun staar som Tolk for Danmarks Folk.
En bøjer sig til hende ind,
gi'r varm af Sind et Kys paa Kind
foruden Svig og Rænke.
Hun stred som han
for Fædreland – –
Kaptajn han var i Frankrigs Værn
og hun – var Jessens Enke.

Sophie Breum.

»Flensborg Avis« skildrer (Nr. 131, Lørdag den 8. Juni 1935) i en smuk Artikel, Redaktør Jessen og Hustrus skønne Ejendom ved Kollund Strand – det rige Aandsliv, som udfoldede sig her i dette gæstfrie Hjem, hvor mange af Landets mest fremtrædende Mænd færdedes – og tilføjer, ogsaa Danmarks Konge og Dronning har gæstet Fjordmark o. m. a. Fru Jessen redigerede i en Aarrække »Nordslesvigsk Søndagsblad«.

De havde 3 Børn; Sønnen, cand. jur. Tage Jessen er Medredaktør af »Flensborg Avis«.

G-I. DAGMAR JESSEN, født 1. April 1893, død 28. September 1943.
Ugift.

G-II. AXEL HANS FIBIGER JESSEN, født . . . Juni 1895, død

G-III. TAGE BENGT FIBIGER JESSEN, født 5. September 1898. 1929 g. m. ELI DYBDAL, født 1898, død 19. Maj 1943, som var Student Ribe 1916, cand. mag. 1927. Datter af Lektor Chr. Dybdal, Ribe. 1 Datter.

Redaktør Jessens Slægt hører hjemme i Tinglev Sogn, hans Oldefader var Skolelærer i Egersund, Farfaderen Degn i Toftlund, Faderen Hans Møller Jessen (1811-92) var Lærer, først i Genner, siden i Ugle, og tredive Aar, indtil 1879, i Toghale, Møgeltønder Sogn. Hans Hustru II° A. K. Bundesen var af sønderjydske Bondeæt, hvis Mænd i 400 Aar havde siddet som Ejere paa den samme Gaard i Genner, Søn efter Fader. (Sønderjydske Aarbøger 1907-08).

F-IX. SOPHIE CAROLINE FIBIGER, født 27. August 1861, død 21. Januar 1930. Conventualinde Støvringgaard.

E-III. ILIA MARIE FIBIGER, født 5. Oktober 1817, død 10. Juni 1867. Det noget særegne Navn »Ilia« og vel sagtens ogsaa Broderens Navn Ilius er en Forkortelse af Navnet Cecilia, Faderen kaldte i Forlovelsesdagene sin Brud »Ilia«. Margrethe Fibiger har i sin Bog »Et Kvindeliv – Ilia Fibiger« givet en Skildring af saavel Hjemmet som af hende selv. Og Præsten Johs. Fibiger har i sin Bog »Mit Liv og Levned« givet en meget indgaaende Skildring saavel af Forældrene, som af Børnene –. Om disse sidste siger han et Sted: »Det var et forunderligt Sæt Børn, jeg har i ingen anden Familie set noget saa overraskende.« I denne Ytring laa der delvis Beundring, men Forundringen var dog maaske nok den overvejende.

Der er skrevet saa meget om Ilia Fibiger, saa der her kun skal fremsættes et Brev til Pastor Dalhoff – skrevet af Fru Amalie Fibiger, født Waage, vist nærmest som Imødegaaelse af et Brev til samme fra Frøken Louise Conring, Diakonissestiftelsens Forstanderinde, der forsøger at give en Skildring af Ilia Fibiger. Denne er dog paa Steder ret misforstaaet.

Dette Brev fra Fru Amalie Fibiger er, saavidt vides, ikke før trykt.

Hr. Pastor Dalhoff!

Den Skildring af Ilia Fibiger, som De har været saa god at sende mig, har i høj Grad interesseret mig. – Den er saa livfuldt skrevet, saa karakteristisk og helstøbt formet, at den vækker min Beundring, men Opfattelsen er dog ikke ganske min, tværtimod, jeg har set Ilia saa forskelligt fra den her fremtrædende Forfatterinde, at jeg ikke kan lade mig nøie med at give Bemærkninger og Data til Supplering, som De beder mig om, men er nødt til at give min egen Opfattelse som Side-stykke, hvis jeg overhovedet skal give noget. Vil De undskylde, om jeg derved maaske bliver noget vidtløftigere, end De havde tænkt, De kan jo benytte af mit Brev, hvad De selv vil.

Først maa jeg berigtige det Faktum, at Ilia tidlig mistede sine Forældre. Moderen døde først 1844, da Ilia var 27 Aar gl. Det var andre Aarsager, der udviklede hende saa selvstændigt. Hendes første Sorg var den ugjengjældte Ungdomskjærlighed, som traf hende, da hun var 17 Aar. Den plagede hele hendes senere Liv med Savn og Længsel og berøvede hende Ungdommens lyse Haab for Livet. Saa kom der Ulykker i Familien, hendes Barndomshjem, som i en lang Aarrække havde været rigt paa Lykke, beundret baade for ydre og indre Fortrin, blev opløst. Stadig voxende Misforstaaelse mellem Forældrene førte tilsidst til Brud og lovformelig Skilsmisse. Ilia var Moderens Støtte og her viste hun, vistnok for første Gang, idetmindste for Yderverdenen, den Kraft, man kan gerne sige Haardhed, der boede i hendes Natur. Jeg har hørt den Præst, der den Gang behandlede Sagen, sige, at han aldrig hos nogen Mand havde truffet en saa halsstarrig Villie, som hos hende dengang. Den Forbitrelse, hun da følte mod sin Fader, blev dog senere noget formildet, jeg har hørt Ytringer af hende, som tydede paa, at hun havde fortrudt den og nu saa Sagen i et andet Lys.

Det var netop paa det Tidspunkt af hendes Liv, da hun levede alene med sin Moder og yngre Søskende og var deres Støtte og for-gudede Ideal, at jeg traf hende første Gang. Det var i Vinteren 1842 i et større Selskab i Kjøbenhavn. Jeg var selv meget ung dengang, nylig konfirmeret og ukjendt med Verden; men det Indtryk hun der gjorde paa mig, har jeg aldrig forglemt. Hun forekom mig at være noget aldeles udmærket.

Den høie slanke fintformede Skikkelse, det lille Hoved med de fine, om end ikke fuldt regelmæssige Træk, med det mærkelige, intelligente og fængslende Udtryk, om jeg saa maa sige, fint dameagtigt lige til Dragt og Frisure, noget distingveret, dannede et Hele, som jeg i min Beundring mente, maatte sættes ved Siden af, maaske endogsaa over, den mest fuldendte Skjønhed, og den Aften var der netop mere end én saadan til Stede.

Hun nærmede sig dengang allerede til mig med en Interesse og Kjærlighed, som vist skrev sig fra, at vi havde flere fælles Venner, men som jeg igjen optog med saa megen Varme, at jeg fra den Dag af var hendes Ven.

Hun havde vistnok allerede dengang havt megen Sorg, men det stod endnu ikke præget i hendes Ydre, hun saa mild og glad ud, naar hun traadte frem, idetmindste paa saadan en Aften. Der gik nu flere Aar, hvori jeg ikke saa Ilia. Da jeg igjen traf sammen med hende, var jeg forlovet med hendes Fætter, som hun holdt overordentlig meget af. Hun viste sig altid kjærlig og fortrolig imod mig, som mod en nær Slægting, men hun var meget forandret. Jeg troer, det har været den værste Tid i hendes Liv. Hendes Moder var død, hun havde ikke længer noget Hjem og intet bestemt Livsmaal. Hun gav sig noget af med at undervise Smaapiger, hvad hun skal have været en sand Mester i, snart hos en, snart hos en anden, uden at kunne slutte sig til nogen. Naar jeg saa hende mellem andre, var hun for det meste taus, sad ofte forunderlig hensunken i sig selv med et fraværende og fortvivlet Udtryk.

Kom der et Spørgsmaal paa Bane af mere end almindelig Interesse, kunde hun vækkes til Deltagelse, hun var en stor Disputator, og sagde ved en saadan Lejlighed sin Mening meget afgjørende og endog ofte med Hidsighed. Hun var dengang endnu Gjenstand for megen Hyldest, hvad jeg senere har erfaret.

I den Kreds, der samledes om hende i Moderens Hjem, var der flere Mænd af betydelig Værd, der satte hende meget høit, og hun afslog flere Ægteskabstilbud.

I 1849 fristede hun den Sorg, at den Mand hun elskede og som hun vist aldrig havde opgivet Haabet paa, fandt sin Død i Kamp for Fædrelandet.

Ilia Marie Fibiger.

Hun var dengang Lærerinde hos en Familie paa Mors og ingen af hendes Slægt kunde blive Vidne til hendes Kummer. At den har været dyb, troede jeg at kunne se paa hendes Ansigt, da hun, kort Tid efter, vendte tilbage til Kjøbenhavn.

Jeg glemmer aldrig den første Gang jeg traf hende, hun foer formelig tilbage, da jeg vilde række hende Haanden og stirrede saa vildt og aandsfraværende paa mig, som om hun enten ikke kjendte mig, eller snarere som fremkaldte jeg en eller anden fortvivlet Erindring. Et Øjeblik efter kom hun tilbage, omfavnede mig heftigt og kysede mig. Begge Dele var mig lige uforklarligt, og jeg fik heller ingen Forklaring.

Nu forløb der atter en Række af Aar, hvori jeg saa godt som slet ikke traf sammen med Ilia.

Det var i den Tid Frøken Conring gjorde hendes Bekjendtskab. I 1859 kom min Mand og jeg tilbage til Kjøbenhavn efter at have levet 9 Aar i Haderslev. Netop paa det Tidspunkt var Ilias Plan modnet, hun vilde begynde med Børnene.

En Dag, da hun besøgte os, betroede hun mig det paa en egen varsom og mild Maade, og, uagtet jeg naturligvis blev forbauset og ængstelig for, hvordan hun skulde komme igennem, følte jeg tillige i høieste Grad Beundring og Sympathi for de Følelser, som jeg troede ledte hende dertil.

Her kommer jeg til min Uoverensstemmelse med Frk. Conrings Opfattelse af Ilia, jeg saa dengang og ser endnu som Grundlag for hele hendes Virken en dyb religiøs Følelse.

Hvor meget hun troede eller ikke troede, tør jeg ikke have nogen Mening om, da hun aldrig udtalte det, men naar der bliver lagt Vægt paa, at hun solgte sin eneste Psalmebog, da hun forlod Hospitalet, kan jeg dog meddele, at hun sagde til mig: Jeg har solgt alle mine Bøger, kun ikke mit nye Testamente, det tager jeg med mig. Jeg veed, at hun aldrig har kunnet slutte sig til noget bestemt Kirkesamfund, at være med i et Menighedsliv laa ikke for hende, hun var altid den Ensomme, den Enkelte.

Derfor grebes hun saa stærkt af Kierkegaard, og hjemme paa sit ensomme Kammer har hun sikkert levet sig saa dybt ind i hans mærkelige Tanker, at de fuldt ud er blevne hendes egne. Hun gik jo videre, hun førte dem ud i Livet. Det var det Nye Testamentes Aand, han forkyndte, og paa den Grund stod ogsaa hun. Fordringen var Ofret, Hengivelsen af sit eget Jeg, sin Egenkærlighed, for at komme den Lidende, den Ulykkelige til Hjælp, frelse den Faldne, see paa ham som Gud seer, see hans Menneskeværd, hans høie Bestemmelse gennem al Elendigheden og gjøre sig til ét med ham, »elske sin Næste som sig selv.«

Alt dette havde hun vendt og drejet de hundrede og atter hundrede Gange i sit Sind, men nu kom Kaldet i Skikkelse af de forfærdelige Ulykker som Kolerasommeren 1853 bragte ind over Kjøbenhavn, og der maatte handles.

Hun opgjorde sit Regnskab med denne Verden, og uden at nogen

anede det, gik hun ud paa »Almindeligt Hospital« og meldte sig som Sygeplejerske.

Det er efter min Mening den mest heroiske Gjerning, en Kvinde kan udføre, og naar det gjøres, som jeg altid har været overbevist om, at det blev gjort her i Jesu Navn, og for at følge ham efter, saa bøier jeg mig i stum Beundring.

Hendes senere Liv med Børnene, tror jeg nok, havde en mere blandet Oprindelse. Der var meget af den tidligere omtalte Følelse, det var igjen de lidende og de ulykkelige, hun vilde ofre sig for, men den blandede sig med andre, for hende eiendommelige, Følelser, som vel ikke havde fuldt saa rent et Udspring. Hun trængte til at have Væsner om sig, der elskede hende og afhang af hende, der fuldt ud var hendes Ejendom. Det var det tilbagestrængte, moderlige Instinkt, der er enhver Kvinde medfødt, der her brød frem med Voldsomhed; og med sin forunderlige fantastiske Natur lavede hun sig en Verden, hvori hun gjorde sine Indbildninger til Virkeligheder: »Det var hendes egne Børn, hun havde selv født dem til Verden, ingen skulde have Lov til at røre det mindste ved dem, de afhang af hende og hende alene«.

Dette kunde lyde som Vanvid – – og dog var hun i alle andre Henseender klarere og klogere end nogen anden.

Meget godt udrettede hun for Børnene, hvad jo allerede er omtalt af Frk. Conring. Endnu vil jeg tilføie, at hun opdrog dem til Fromhed og Guds frygt.

Jeg havde flere af dem hos mig i længere Tid efter hendes Død, og jeg var ofte rørt ved at bemærke, hvor dybt de var bevæget af saadanne Følelser. Et bestemt Træk falder mig ind i dette Øieblik og hører absolut hjemme her, da det modbeviser den Gisning af Frk. Conring, at Ilia skulde have kunnet undvære Psalmebog.

Det ældste af Børnene, Gustave, var omtrent 10 Aar gammel, da Ilia døde. Det var et forunderligt Barn, men Ilias afgang Yndling. Baade hendes Ydre og Indre var rigt paa Modsætninger. De fleste Mennesker, der saae hende, fandt hende afgjort grim, men da en dygtig Kunstner fik Lyst at gjøre hendes Portrait, fordi han fandt Elementer i hendes Udseende, der i høi Grad interesserede ham, blev det et meget smukt Billede, skøndt det havde en slaaende Lighed med Originalen.

Hendes Sind var en Blanding af drilleborn Malice, som især kom frem overfor andre Børn og altid gjorde hende ilde lidt af Kammeraterne og af en sympatetisk Ømhed, som viste sig i Omgang med Voxne, hun holdt af. Hun kom oftere hos mig, nogle Dage ad Gangen, i den første Sommer efter Ilias Død. En Morgen, da vi sad ene sammen, tog hun en Psalmebog, der laa paa Bordet og bad om hun maatte læse for mig af den. Hun læste mange Psalmer, den ene efter den anden, som hun sagde, at hun holdt af. »Men nu skal Du høre den allerbedste« sagde hun paa engang og begyndte at læse: »O, Herre Christ, Dig til os vend« –

Da hun var færdig, gjentog hun den anden Linie i det tredie Vers – »Du hellig, hellig, hellig er« og saa saae hun paa mig med et saa uendelig sværmerisk Blik, som skuede hun helt ind i Himmelen. Hvem havde hun nu det fra? ingen der kjendte Ilia, kunde tvivle paa, at det netop var den Tone, hun først og fremmest vilde ønske, og hvor stærkt et Indtryk havde hun ikke frembragt paa Barnet derved! (Fru Amalie Fibiger f. Waages Brev til Pastor Dalhoff).

Ilia Fibiger efterlod sig 6 Pigebørn, som hun havde adopteret, desværre kendes kun Navnene paa de to, den ene af dem GUSTAVE, født ca. 1858 – omtalt i ovenstaaende Brev – den anden lille Pige var spæd, pakket ned i en Kurv, blevet afleveret ved Døren hos et Ægtepar af den dannede Klasse, der atter afleverede hende til Politiet, der for-gæves eftersporede Afsenderen. Da Ilia Fibiger hørte herom, tilbød hun strax at tage Barnet. Hun fik herved sit Ønske opfyldt, det at finde et Barn, som endnu ikke var døbt, saa hun selv kunde give det Navn. Hun holdt det selv over Daaben og Præsten Johs. Fibiger døbte det i Juli 1862.

Barnet hed OSWALDE ADOLPHE FIBIGER, g. m. Felix Gade, Søn af Komponisten Niels W. Gade.

E-IV. AMALIE JACOBINE FIBIGER, født 22. Januar 1819, død 29. Marts 1896. Ugift.

E-V. SIGRID ANDREA FIBIGER, født 8. Maj 1820, død 5. Marts 1872. Ugift.

E-VI. OTTO DANIEL FIBIGER, født 26. Marts 1824 (Garn. K.), død 28. Marts 1882, jordet i Horsens. 21. Maj 1853 g. m. BELLA NATHAN, født 17. Marts 1827 (Mosaik K.), død 26. Januar 1907 paa Frederiksberg, Datter af Silke- og Klædehandler David Nathan 1780-1833 og Bolette Davidsen 1790-1847.

Otto Fibiger blev Student 1842, privat dimitteret, studerede Filologi, var fra 1847-52 Alumnus paa Borchs Kollegium, gik som Frivillig med i Krigen og deltog i Fægtningerne ved Nybøl og Dybbøl. 1849 tog han filologisk-historisk Embedsexamen og til 1852 underviste han ved Metropolitanskolen og Borgerdydskolen. Samme Aar blev han Lærer ved Flensborg lærde Skole¹ og Realskolen, hvor han i 1854 blev Kollaborator.

Ved hans Afgang som Timelærer ved disse Skoler digtede Metropolitanskolens ottende Klasse ham følgende Kvad:

Afskeds Kvad til O. Fibiger fra 8ende Klasse.

Farvel O elskte Otto nu!
Farvel o allerbedste Lærer!
Du rinde vil os tit i Hu,
Vi Mindet evig om Dig bærer!
Du var hos os omtrent et Aar
O vee, at Du nu fra os gik!
Din Lige aldrig mer vi faaer
Og ingensinde før vi fik!
Du ingensinde gnaven var
Du altid retted' vore Stile,
Hvor sent man end til Dig dem bar
Du altid saaes paa Fejlene at file.
Du ingensinde Dig undskyldte
med det, som ei var til.
Du os med Lærdom stedse fyldte
Derfor Du altid mindes vil.
Din Hørelse, den var helt fin

1. Lærer ved Flensborg lærde Skole 19. April 1852, Kollaborator 16. Juni 1854.

Helt skarpt var og Dit Øie,
 Ei Stemme er saa klar som Din
 Hvorhen man end vil sig forføie.
 Du Skabning ædel var og slank
 Helt kraftig, fyldig dog
 Du stedse gik Dig saa fri og rank.
 En Helt det var Du og
 Dig ikke skræmmed' grumme Katte
 Hvor fælt at de end glo'de
 Naar de i Positur sig satte
 At styrte ned sig paa Dit Ho'de.
 Din Drik var Vandet klart
 Der styrker Helten ene,
 Du altid gik med Lynets Fart
 Henover Gadens haarde Stenc.
 Vort Farvel tag Du nu imod
 Dig Held og Lykke følge
 Dig stedse være Vinden god
 Naar herfra Du dandser paa Bølge.
 I Flensborg vær Du lykkelig
 Og Dig ved alting glæd Du dér,
 Som vi os glædede ved Dig
 Der ere efterladte her.

Søsteren Ilia fulgte med ham til Flensborg og holdt Hus for ham, til han i Maj 1853 ægtede Bella Nathan. 1858 afskedigedes han med Ventepenge fra denne Stilling, drog til København, hvor han s. A. blev Timelærer, 1860 i April kst. Adjunkt, Maj 1860 titulær Overlærer og ved Rektor Birchs Død blev han 1871 Rektor i Horsens.

I Cl. Clausen: Horsens Statsskole 1832-1932 S. 176-81 fortæller Alfred Schmidt: »Minder fra min Skoletid omkring 1870« om Otto Fibiger: »Han holdt sit Indtog i Horsens med en smuk Hustru og to henrivende og elskværdige Døtre, Hedevig og Ilia, som bragte mange Drengenhjertes til at banke hurtigere.

Han virkede her til sin Død og er jordet i Horsens. Han skal have

været en fortrinlig Lærer, men hans kommenterede Skoleudgaver, som han har leveret (af attiske Talere Xenofon, Sallest og Virgil) vidner ikke om nogen stor Selvstændighed.«

F-I. HEDEVIG AUGUSTA VILHELMINE FIBIGER, født 7. Marts 1854 i Flensborg, død 23. Januar 1926.

Hun fik, gennem Faderens Livsstilling, tidlig Kærlighed til Skolegerning. I 1884 tog hun Skolebestyrerindeexamen med Fransk som Hovedfag. Fra 1887 indtog hun en ledende Stilling ved Frøken L. Engelhardts bekendte Pigeskole. I flere Aar havde hun Sæde i »Kvindelig Læseforenings« Bestyrelse i »Sprogforeningen« og i »Den danske Pigeskole«'s Bestyrelse.

F-II. ILIA CECILIE SIGRID FIBIGER, født 15. Oktober 1855 i Flensborg, død 22. Februar 1931 i Fredensborg.

E-VII. ANNA JOHANNE ELISABETH FIBIGER, født 8. Juni 1826, død 6. December 1905 i København. 19. Oktober 1854 g. m. Enkemanden, Sognepræst i Roholte, CARL ADOLPH GJELLERUP, født Strandegaard 6. August 1808, død 19. Februar 1860. Søn af Forpagter Poul Gjellerup og Drude Elisabeth født Høffding. Han var I^o g. m. Sara Elisabeth Behrendt 1810-52. Fra 1858 Sognepræst i Landet og Ryde.

F-I. KARL ADOLPH GJELLERUP, født i Roholte 2. Juni 1857, død i Klotsche v. Dresden 11. Oktober 1919, jordet sammesteds. 24. Oktober 1887 i Ønslev Kirke af sin Plejefader Johs. Fibiger, viet til Eugenia Bendix, født Heusinger, født 24. September 1852, død Hun var Datter af Gymnasiallærer Friedr. Wilhelm Heusinger 1813-89 og Bertha Therese Hempel, 1824-1904.

Eugenia Bendix, født Heusinger, blev den 23. Juli 1874 i Dresden g. m. Musikeren Frits Bendix, København. Ægteskabet opløst.

Karl Gjellerup, hvis Liv og Produktion – som Digter og Forfatter – er kendt nok, er, foruden gennem sin Moder, ogsaa gennem sine

Plejeforældre, Præsten og Digteren Johs. Fibiger og Hustru født Waage, knyttet til vor Slægt. Fra sit 3die Aar boede han hos dem og var deres kære Søn, de boede den Gang i Kronprinsessegade i København, og Moder Anna, som nylig var bleven Enke, boede paa Nørrebro. Johs. Fibiger har i sin Bog »Mit Liv og Levned« givet en rørende Skildring af deres Glæde over Plejesønnen, selv havde de jo, som bekendt, ingen Børn. Karl Gjellerup fik i 1917 sammen med Digteren Henrik Pontoppidan, den litterære Nobelpris.

Pastel af P. S. Krøyer 1884. Tegning af samme 1897. Maleri af Walter Witting. Buste af Arnold Kramer. Portrætteret af Erik Henningsen paa den farvelagte Tegning: Bogstaveligheden, Fr.borg. Træsnit af C. Hammer 1883. H. P. Hansen 1889 efter egen Tegning. H. Sørensen i Paris efter Tegning af P. S. Krøyer i 1897.

F-II. MARGRETHE GJELLERUP, født 12. Maj 1858, død

F-III. ELISABETH GJELLERUP, født 22. August 1859, død

E-VIII. VILHELM HENRIK MATTHIAS FIBIGER, født 26. September 1828, død 1. Oktober 1853 i Neapel. Cand. theol. Ugift.

Om ham skriver Johs. Fibiger: »han døde i Neapel af Brystsye, fortvivlet over en ulykkelig Kærlighed og uden Kristendom«. Han deltog sammen med Broderen Otto i den første slesvigske Krig.

E-IX. MATHILDE LUCIE FIBIGER, født 13. December 1830 (Garn. K.) København, død 17. Juni 1872 i Aarhus.

De første 5 Aar af sit Liv tilbragte hun paa den militære Højskole, hvor Faderen var Chef; vel nok Familiens lykkeligste Tid. Til Trods for den stadig voxende Uoverensstemmelse mellem Forældrene havde disse dog forstaaet at skaffe Børnene et lykkeligt Hjem, om hvilket Mathilde i et Brev fra sine senere Aar siger: »det gamle Hjem, saa fejlfuldt og dog saa skønt, at Mindet derom skinner som et Julelys i Erindringen« – og i en lille Biografi, hvormed hun har indledet den Samling »Digtninger« af Iliia, der udkom efter hendes Død i December 1867:

»Hendes Barndom og tidlige Ungdom (Ilias) henrandt under de

Mathilde Lucie Fibiger.

lykkeligste Forhold i et Hjem, hvor Børnene omfremdedes med den ømmeste Kjærlighed, hvor ingen anden Tvang kjendtes end Frygten for at bedrøve, men hvor Pligtfølelsen heller ikke vakttes, fordi den syntes overflødig.«

I den Tid var Begrebet Menneskekærlighed ikke saa udviklet som nu – man elskede den større eller mindre Kreds indenfor Hjemmets Omraade og vendte sig ofte med en skarp Kritik – dens Tid Aandrig-
hed – mod Fremmede. Det var dog intet smaaligt Familiesammenhold, der herskede i Hjemmet; Vennerne omfattedes med en smuk og hjær-
telig Gæstfrihed; de underordnede i Huset med Omhu, de Fattige fandt lidt Hjælp og Trøst, naar de søgte den – videre rakte Kærlig-
heden sig ikke.

I Hjemmet paa Højskolen, som kun stod i 5 Aar, samledes ad-

skillige af Tidens mest intelligente unge Mænd – Venner af Husets ældste Søn Adolph. Brødrene, Maleren Vilhelm og Søofficeren Oswald Marstrand, Læssøe, Helten fra Isted, Orla Lehmann, Carl Ploug, den, den Gang ganske unge Johannes Fibiger m. fl. Søsteren Ilia, der den Gang var ganske ung, har vel ogsaa udøvet sin Tiltrækningskraft. I 1836 flytter Familien til Vejle, i 1838 flytter Moderen tilbage til København med de hjemmевærende Børn. Saa kom Ægteskabets Op-hævelse. Mathilde blev hos Moderen til hendes Død i 1844. Hun vender saa tilbage til Faderen, der i 1845 gifter sig igen. Christiane v. Hal-ling, den nye Kone, der skildres som mistroisk, nærmest sindssyg og ikke synderlig godt begavet, har jo nok haft en for hende uløselig Op-gave mellem disse temperamentsfulde Mennesker, der dog godt ind-ser, at hendes Stilling er vanskelig.

For Mathilde var den Tid, som hun tilbragte i Faderens og Sted-moderens Hjem, næsten uudholdelig. »Jane«, som de kaldte Sted-moderen, har dog sikkert gjort alt saa godt, som det var hende muligt. Da Mathilde nogle Aar senere er kommet til Falster, omtaler hun i et Brev til Søsteren Anna, en Skrivelse, som hun har faaet fra Jane:¹ »Jeg ler med Taarer i Øjnene, thi jeg har lige læst et Brev fra Jane, det besynderligste Billede af hende selv. Hvis hun ikke selv har skrevet til Dig, kan Du ingen Idee gjøre Dig om hendes Breve. Hendes (i Øje-blikke) gode Hjærte stikker hele Tiden igjennem. Et Sted staaer der: »Jeg vilde ønske, at jeg kunde gjæste Dig i Paasken, jeg skulde være imod Dig som en Potte paa tre Tær«. Hun klager over Næringsssorger og Øjensvaghed og er tilfreds med den skikkelige Dine«.

I den Tid, hun tilbragte i Faderens og Stedmoderens Hjem, tog hun Privatundervisning for at uddanne sig til Lærerinde, og i 1849 bliver hun Lærerinde i Skovridergaarden Matstrupgaard ved Saxkø-bing. Her skriver hun 1850 sin første Bog »Clara Raphael«, den, der ene af hendes Forfatterskab skulde bevare hendes Navn for Efter-verdenen – den der skulde blive Signalet til Kamp for Kvindens Fri-gørelse. Det Røre som Fremkomsten af denne lille Bog vakte, dens Indhold og Tendens, Heibergs Breve i Anledning af dens Udgivelse,

1. »Clara Raphael«, et Livsbillede af Margrethe Fibiger.

som han havde paataget sig, er altsammen nøje beskrevet i Margrethe Fibigers Biografi af Mathilde, »Clara Raphael«.

Den Storm, som Mathilde Fibigers »Clara Raphael« havde fremkaldt, døde dog hen for en Tid, først 19 Aar efter, da John Stuart Mill's »Kvindernes Underkuelse« fremkom, oversat i 1869 af Georg Brandes – og – overgivet de danske Læsere med et Forord af J. L. Heiberg – først da kom der igen Vind i Sejlene, og i 1870-71 dannedes det første Kvindesamfund her i Danmark.

I Sommeren 1851 døde Mathildes Fader, og hun fandt da et foreløbigt Hjem hos Farbroderen »Onkel Scavenius« og hans elskelige Hustru »Tante Amalie«, et Hjem, der ligesom Berritsgaard altid var et godt og kært Tilflugtssted for Broderbørnene.

Der deltog hun meget i Selskabslivet og blev stærkt feteret, paa samme Tid som Smædeskrifter susede om hende Landet over – alt dette, hendes Bekendtskab med Enkefru Toft, født de Carlsen, som i Efteraaret 1851 blev Grundtvigs 2den Hustru, og som ejede Rønnebæksholm, hvor Mathilde tilbragte en stor Del af 1852, hvordan Grundtvig og hans Hustru i deres varme Venskab for hende, hjalp og beskyttede hende – alt dette er der skrevet saa meget om, saa der ikke her skal anføres mere.

Bogen »Clara Raphael« kunde ogsaa ses fra et helt andet, almenmenneskeligt Standpunkt, det ser man af et Brev fra »Onkel Christian«, Forpagteren paa Berritsgaard. Han var vred, og han skrev: »Mathilde tilbragte et Aar eller lidt længere, en halv Mil herfra os, hos en meget agtværdig Skovriderfamilie. Hun blev optaget med al mulig Godhed og Velvillie i enhver Familie, hvor Lejlighed bød hende Adgang. At det samme var Tilfældet her i Huset, behøver jeg vist ikke at sige Dig. Kort efter hendes Afrejse herfra udkom »Clara Raphael«, hvori ikke alene vi, men de fleste, i hvis Hus hun har været, faar sit Testimonium paa graat Papir. Vi, der kjende Forholdene, kunde strax gjenkjende de Historier, hvoraf de fleste er fortalte eller givne forud til Bedste her i Huset. Hun vil næppe blive vel modtaget her i Egnen mere.«

Denne Onkel Christians Mening har vel nok pint Mathilde lidt, hun skriver i et Brev under sit Ophold i Onkel Scavenius' Hjem –

»men jeg gruer lidt for de lollandske til jeg ser, om de tager venligt imod mig.«

I 1851 udgiver hun et lille Skrift »Hvad er Emancipation« for efter de stærke Dønninger, som »Clara Raphael« havde foraarsaget, yderligere at forklare sin Mening med denne. Samme Aar kom »Et Besøg« med samme Tendens. 1853 »En Skizze fra det virkelige Liv«. 1854 »Minona«. Hun oversatte ogsaa nogle Æventyr o. lign.

Paa forskellig Maade kæmpede hun for at fortjene til sit Livs smaa Fornødenheder, malede Porcelain, syede Huelin, sømmede Lommetørklæder, og nogle Aar efter var hun Lærerinde i jydsk Præstegaarde, sidste Gang i 1863, ca. 2 Mil fra Nibe – Præstefamilien hed Krag.

Hun beskriver i nogle Breve til Fru Amalie Fibiger, f. Waage, Livet i Præstegaarden, fortæller om sit Virke som Lærerinde, aabenbart har dette ikke haft hele hendes Interesse. Hun skriver: »Tænk blot at jeg benytter Søndagen til at studere »Regnekunsten efter Mundts Methode« og har virkelig Haab om at komme – ikke igjennem den, thi det fordres der ikke, men til Side 63, det er alt, hvad Drengene skal kunne for at komme i 3die Klasse.

At jeg ikke som Louise Tauber, drives af en uudslukkelig Tørst efter Kundskaber, viser sig derved, at min Videbegjærlighed altid standser ved den Side i Bogen, hvortil Børnene skal naa for at optages i Latinskolen til Foraaret.«

Smuk og velbegavet var hun, og det siges, at hun og den ældste Broder, Adolph, lignede hinanden meget – baade i det Ydre og Indre – sværmeriske – ideelt indstillede var de begge – feterede var de som faa, hvor de kom frem.

Johs. Fibiger siger om Mathilde, at »hvor hun kom frem, blev hun farlig for Mændene og ubehagelig for Husmødrene, hvad hun selv intet havde imod, da det gav Livet mere Indhold«.

Senere, da hun var ansat som Telegrafistinde i Aarhus, kan den samme Forfatter, Fætteren Johannes, ikke dy sig for den lille Anmærkning, som med det nøje Kendskab, han havde til denne Sødskendeflok, kaster et Lys over den mere end sentimentale Indstilling, der kendetegnede dem alle og i dette særlige Tilfælde Mathildes, som nu bor i Aarhus: »Heller ikke der havde hun kunnet undgaa at komme i

et sværmerisk Forhold til en Telegrafist af Amalies¹ Fætterskab, vistnok et ganske uskyldigt Forhold, men hun var nu en Gang af romantisk Tilbøjelighed, og Jacob Steenstrups Hjærte var, som hans Sødskendes, af en noget vulkansk Natur. Han døde, og hun lod sig lukke ind i Gravkapellet, hvor man fandt hende, knælende ved hans Kiste, jeg har derom to meget lidenskabelige Breve fra hende.«

Af hendes endnu eksisterende Breve fremgaar det, hvor uendelig svag og skrøbelig hun er, og hvor svær Kampen for det daglige Brød har været for hende; hun beklager sig dog aldrig. Ingen af disse Breve er daterede, man maa af Indholdet udfinde, fra hvilken Tid de stammer, under et af dem staar der: »Jeg har ingen Idee om Datoen, men det er Onsdag«.

Aar 1864 lærer hun, ved sin gode Ven, Politikeren og Lægen C. E. Fengers Hjælp at telegrafere. Hun blev den første kvindelige Telegrafist herhjemme. Hun blev i 1866 ansat i Helsingør, i Begyndelsen af 1869 i Nysted og endelig 1870 i Aarhus.

Hendes sidste litterære Arbejde var »Den ensommes Hjem«, som udkom i »Tidsskrift för hemmet 1869«.

I 1871 havde hun den Glæde at se Kvindesagen blive organiseret herhjemme; »Dansk Kvindesamfund« blev oprettet, og hun naaede i et Aar at være Medlem deraf uden dog at kunne tage aktiv Del i Arbejdet. Men i sit Livs sidste Aar skimtede hun Optakten til det Arbejde, der vilde føre hendes Idealer, dem hun trofast, gennem Trængsler og Fattigdom, havde kæmpet for i sin Ungdom, ud i Livet.

Hun døde i Aarhus d. 17. Juni 1872 og blev jordet paa Aarhus gamle Kirkegaard, hvor hendes Grav er fredet. Fenger satte en Sten paa hendes Grav, paa den er indridset Slutningsversene af hendes Digt Nytaarsaften 1870. (Det findes i Januarhæftet 1871 af »For Idee og Virkelighed«).

Versene lyder:

Det staar nu fast, hvad tyst jeg svor
I Ungdomstide
Jeg bytter Glædens Rosenflor
Mod Sorg og Kvide,

1. Fru Fibiger, født Waage.

Naar blot jeg i den gode Strid
 maa staa med Ære
 Er Gud mig Alt, kan Verdens Dom
 jeg glad undvære.

Manuskripter og Breve i det kgl. Bibliotek. Maleri af Jørgen Roed (Frederiksborg), Tegning af Erik Struckmann. Træsnit, tegnet og xylograferet af C. L. Sandberg, 1872. (Rigsdagen).

D-VIII. JACOB SCAVENIUS FIBIGER, født 23. Januar 1793 paa Snoghøj Færggaard, død 11. Oktober 1861, jordet Garnisons Kirkegaard, København. 17. April 1821 g. m. SOPHIE AMALIE NIELSEN, født 9. Juli 1796, død 22. Januar 1868 i København (Garn.). Datter af Sognepræst i Rødenæs, Agershuus' Stift, Norge; LUDVIG CARL NIELSEN, som var født i Fredericia, Danmark 1762, 1788 Feltpræst i Sverige, Aftensangerpræst og rector scolæ i Tønsberg, 1793 Capellan i Rakkestad, 1. April 1796 Sognepræst i Rødenæs, (tiltraadte 19. Dec. s. A.), død i Rødenæs 8. Oktober 1805. Ca. 1795 II° g. m. NICOLINE MARIE SMITH, født 30. November 1776, død 17. Maj 1845. Nicoline M. Smith var født i Frederiksstad, Norge, som Datter af Kjøbmand og Stadsmusikus CORNELIUS SMITH, født 1729, jordet 5. December 1782. 7. Maj 1761 g. m. JOHANNE MARIE ROMEDAL, født 1738, jordet 15. November 1788. 3 Døtre, 1 Søn. (Norsk Tidsskrift for Genealogi I. S. 254-55).

Ludvig Carl Nielsen og Nicoline Marie Smiths' Børn:

1. SOPHIE AMALIE, gift Fibiger.
2. ELSE JOHANNE MARIE, født 30. April 1798, død 15. August 1861, g. m. EILER CHRISTIAN HOLTERMANN, Byfoged i Frederiksstad. 5 Børn.
3. MAREN DOROTHEA, født Rødenæs 1800, død Lillehammer 1874. 1827 g. m. NIELS CHR. NISSEN, født 2. April 1803, død 21. November 1869. Sognepræst til Øjer i Gudbrandsdalen. Provst.
4. CARL NICOLAJ NIELSEN, vistnok død spæd.

Ludvig Carl Nielsen var I° g. m. SOPHIE AMALIE HOPSTOCK, født 1773, død 21. Januar 1795, Datter af Provst Frantz Philip Hopstock og

Jacob Scavenius Fibiger.

Sophie Amalie Fibiger, f. Nielsen.

Anne Lorentzen. Søn FRANTZ PHILIP HOPSTOCK NIELSEN, født August 1794, død 1825.

Nicoline Marie Smith var II° g. m. MAD S MØLLER DESSEN, født i Hallund, Brønderslev Sogn ved Aalborg i Danmark 14. Juli 1782, Søn af Grosserer DESIDERIUS MADSEN DESSEN og Hustru II° INGER MADSDATTER HVORUP. Regimentskvartermester og Auditør i København omkr. 1808-15. 1815 Sorenskriver i Guldalen, Norge, død dér 10. Juni 1831. Repræsentant paa Stortinget 1824. (Tallak Lindstøl: Stortinget og Statsraadet 1814-1914¹. Biografier S. 192).

Børn af NICOLINE MARIE SMITH og MAD S MØLLER DESSEN. Sorenskriver.

1. MARKUS GJØE ROSENKRANTZ DESSEN, født 21. Juni 1809 i København, død 13. Marts 1890. Lensmand i Bolsø, g. m. MARIE URSULA ROLL.
2. IDA VILHELMINE DESSEN, født 31. Maj 1811 i København, død 12. April 1849. 30 Oktober 1833 g. m. HANS JØRGEN DARRE, født 27. September 1803 i Klæbo Prg. – Provst i Nordre Dalernes Provsti. 1849 Biskop i Trondhjems Stift. Død 11. Marts 1874.

3. PETER CARL D., født 21. Juni 1813, død 29. Juni 1819.
4. JONAS SEVERIN D., født 30. December 1815? død 19. April 1887, Oberst, g. m. CHRISTIANE EDVARDINE ROLL, født 10. September 1821, død 18. Februar 1880.
5. CHRISTIAN LUDVIG D., født 21. December 1817? død 20. Januar 1851.
6. NICOLAI MARTIN D., født 10. Maj 1820, død spød.
7. INGER DESIDERIA D., født 12. September 1825, død 26. Oktober 1881, g. m. Sognepræst, Provst, FREDERIK NANNESTAD WEXELSEN, født 24. Februar 1818.

JACOB SC. FIBIGER i 1848 kongevalgt Medlem af den grundlovgivende Rigsdagsforsamling. 1850 den svenske Sværdordens Commandeurkors. 1850 Chef for Reserveartilleriet. Fra 13. Juli til 18. Oktober 1851 Krigsminister. 1851 Generalmajor. 1852 Overtøjmester. 1856 Storkorset af Dannebroge.

Generalmajoren fortæller selv forskelligt fra sit Liv indtil 1850. Maa være skrevet i 1850. »Født den 23. Januar 1793 paa Snoghøi, hans Fædrenegaard, som blev skjænket til Commandeur Grib som Pension for hans Deeltagelse i Kampen under Tordenskjold ved Dynekilen, Strømstad, Göteborg m. m. Faderen var Gottfried Fibiger, Eier af Gaarden, Sagfører og Transportforvalter, Moderen, Christiane Lindam, Gribs Datterdatter. Nød hjemme Undervisning af Huuslærere indtil sit 13' Aar, da han blev konfirmeret i Erritzøe Kirke og afrejste:

I Efteraaret 1806 til Kjøbenhavn, hvor han blev antagen paa Artillericadetinstituttet som Kadet.

I Beleiringen 1807 ansat til Arbejde paa Arméens Laboration. Dimitteret fra Artillericadetinstituttet i 1811 med Secondlieutenants Anciennitet fra September 1809 (som den 1ste).

(I 1811 dimitteret Foss til Artillerie Officersexamen).

I 1812 begyndt at læse over Artillerie- og Waabenlære paa Landcadet-academiet og Fricorporalskolen. Senere af H. M. Kongen ansat som Lærer i Mathematik ved Artillericadetinstituttet; men derfra afgaaet ved Reductionen i 1815.

- I Vinteren 1812-13 gjort en Rejse over hele Sjælland som Adjudant hos Oberst Saint-Aubain, der inspicerede Tropper for at efterse Arméens Tilstand.
- 1814 og 1815 erholdt Tilladelse til at biwåane Ingenieurskolen og der taget Ingenieurexamen tilligemed nuværende General Schlegel, Oberst Lunding m. fl.
- I Slutningen af 1814 marcheret med Batteriet Hummel fra Kjøbenhavn til Middelfart og derfra tilbage til Nyborgeggen, da Freden blev sluttet. Senere vendt tilbage til Kjøbenhavn henad Foraaret 1815 for atter at biwåane Ingenieurskolen.
- Den 1ste April 1815 udnævnt til Premierlieutenant i Artillerikorpset.
- I Aarene 1815-18 holdt Forelæsninger over Mathematiken for Artillerikorpsets Officerer.
- En Tidlang ansat ved Haandværksetaten.
- Fra medio 1818 til Foraaret 1820 gjort en Udenlandsrejse med nuværende Kammerherre Scavenius¹ gennem Tydskland, Italien, Schweits og Frankrig.
- I 1821 ansat som Lærer ved Artillericadetinstituttet og som Lærer i Mathematik, Artillerie- og Waabenlære ved Landcadetakademiet.
- I Foraaret 1821 indtraadt i Ægteskab med Sophie Amalie Nielsen, Datter af Præsten N., Rødenæs, Norge. (Forlovet 1817).
- I 1822 fremlagt i Constructionscomm. i Forening med nuværende Oberst Keyper, de første Tegninger af Kuglekanoner og Granatkanoner af nyt System -- -- tillige bragtes i Forslag at omdanne og udbore gamle Metalkuglekanoner til Granatkanoner eller Bombekanoner. Nye Kuglekanoner bleve . . . støbte efter disse Tegninger og gamle svære Kuglekanoner udborede til Bombekanoner og Forsøg foretagne med disse Piecer i de paafølgende Aar.
- Udnævnt til Capitain i Artillerikorpset den 2. December 1827, Compagnichef for 16' Comp. i Rendsborg, for 8' og senere for 2' i Kjøbenhavn. Ansat i Laboratorieetaten en Tid lang som Premierlieutenant.

1. Peder Scavenius, efter hvis Fader han var opkaldt.

Ridder af Danebroge 1828.

Fra 1821 til 1832 deltaget i den betydelige Række af Skudprøver og andre Forsøg, der blev foretaget for at bestemme Constructionen af et nyt Materiel for Artilleriet og Armeen.

Desuden deltaget i vidtløftige Forsøg.

1822-1832 Medlem af Constructionscommissionen og Secretair i denne Commission.

I 1832 ansat som Lærer i Artillerie ved den Kongelige militaire Højskole. Afgaaet derfra i 1842. Udarbejdet et [ulæseligt] til Brug ved Skolen, det udgjør 5 Quartbind.

1834 udgivet i Trykken: Balistiske Tabeller. Explicationer. (I Forening med Oberst Keyper), saavel under General Haffner 1828-29 som under Oberst Lützen 1835-36 holdt Forelæsninger for Artilleriecorpsets Officerer over Artilleriets Historie om de seneste Fremskridt i samme.

I 1831-40 forestaaet Beregningerne af og Udfærdigelsen af Tegningerne til Skytset af det nye Skytssystem.

Fra 1827-40 deltaget i Udgivelsen af Tidsskrifterne:

- Magazin for militair Videnskabelighed,
- Nyt Mag. for militair Videnskabelighed og militairt Repertorium.

Flere Afhandlinger, saasom: »Om Krudtprøver og Bestemmelse af flere Landes Grændser« findes optagne i fremmede Skrifter.

I 1838 gjort en Reise til Petersborg og Moscau i Følge med Oberst Keyper.

I 1840 gjort en Reise til Christiania og Gudbrandsdalen.

I 1840 Dannebrogsmænd.

I 1840 overtaget Constructeurs Forretning ved Artilleriecorpset, da Constructøren (Keyper) blev commanderet til Militaircommissionen i Odense. I denne Egenskab deeltaget i den hurtige Tilveiebringelse af en betydelig Deel nyt Materiel, som skulde tilstilles det holsteenlauenborgske Kontingent. I denne Periode og de følgende Aar fuldendt [ulæseligt].

I 1840 paany ansat som Secretair i Constructionscommissionen indtil 1842?

Her en langvarig og heftig
Sygdom fra 1841-44

- I 1841 den 24. Juli, Majors Anciennitet.
- I 1842 udgivet 1ste Del af et Værk over Artillerividenskaben betitlet [ulæseligt].
- I 1842 udnævnt til Major og Chef i Laboratorieetaten.
- Den 1ste Januar 1843 udnævnt til Constructeur og Chef for det materielle Bureau ved Artilleriets Stab.
- Den 24. Mai 1844 udnævnt til Oberstlieutenant og Commandant for Artilleriebrigadens Stab.
- I 1846 den 19. Marts indtil Juli 1851 Medlem af Defensionscommission
— — — er det endnu — — — denne er for Befæstelsen af Kjøbenhavns Rhed.
- I 1848, Marts, Medlem af en Commission for Kjøbenhavns Befæstning imod Landsiden.
- I 1848 Medlem af den raadgivende Comitee under Krigsministeriet (Jeg veed ikke om denne Comitee existerer endnu eller ikke).¹
- I 1848 den 24. Mai Oberst.
- I 1848-49 kongevalgt Rigsdagsmand, men afgik til Armeen.
- I 1849 Mai som Commandeur for det nørrejydske Artillerie under General Bülow. Hovedkvarteret ved Middelfart og saaledes deltaget der.
- 1849 d. 3. Juni, Striib.
- 1849 d. 6. Juli Slaget ved Fredericia.
- 1849 i September retourneret til Kjøbenhavn og igen overtaget Stabschefposten.
- 1849 Commandeur af Dannebroge.
- 1849 Dec., Medlem af en Commission om Landgangsfartøier for Armeens Transport mellem Landene.
- 1850 i Marts, April og Mai foretaget en Inspektion over Artilleriet i Fyen, paa Als og i Jylland.
- 1850 fra 1ste Juni ansat som Commandeur for den active Armees Artillerie, bestaaende af 4.800 M. 170.80.
- 1850 25. Juli Slaget ved Isted.
- 1850 Commandeur af Sværdordenen.

1. omkr. 1851.

1845-49 Medlem af en [ulæseligt] commission for Afslutningen og Sammenpasningen af forskellige Reglementer til Brug for Artilleriets Personel.

Disse Reglementer trykkedes i 1848-49.

En Instruction for Rustningen trykt 1850.

Har faaet 10 Børn – deraf 7 levende, 4 Sønner og 3 Døtre.

Johannes Fibiger fortæller i »Mit Liv og Levned« følgende:

»For at fuldføre Familiiekroniken tager jeg her den yngste Gren af min Fædreneslægt med.

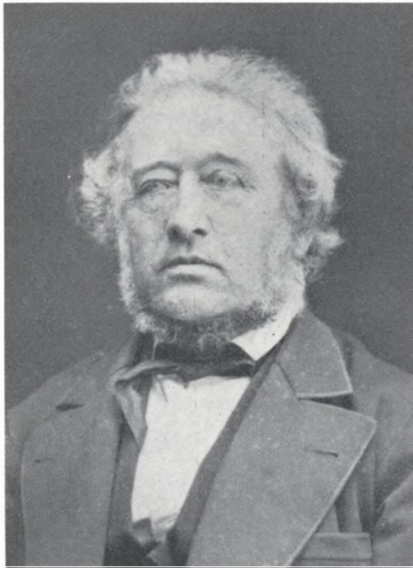
Jacob Scavenius Fibiger var en lille højskuldret Knub, som hans Brødre kaldte »Kanonproppen«, fordi han var Artillerist, og paa Grund af hans tilbageholdende og noget ubehjælpsomme Væsen, fra først af ikke holdt højt i Ære. Men han var langtfra at fortjene det. I hans store og smukke Hoved boede der lige saa store og smukke Tanker, og med sin overordentlige Grundighed, Samvittighedsfuldhed og rolige Flid arbejdede han sig efterhaanden frem til at blive sin Tids ypperste Mathematiker og Artillerist her i Landet. Han talte ikke meget, men havde dog en Del Vid, og den hjertelige Latter til fælles med min Fader, men var lige saa rødmusset, lys og glad, som Fader var bleg, sorthaaret og tung af Sind.

Saa kjærlig og trofast en Sjæl, som man vel kunde see, ligesaa trykket af Næringsssorger som Broderen – hvor kunde i Frederik den Sjettes Tid en Officer, der havde giftet sig som Lieutenant, og havde 8 Børn, vel være andet? Men ligefuldt den lyksaligste Ægtemand, alle Dage en henrykt Brudgom med sin lille, ligesaa elskværdige Hustru; og med sine Døtre, for den Sags Skyld ogsaa andres Døtre, hængende om sin Hals.

For alle unge Piger var det en afgjort Sag, at han var sød.

Han sad helst i Dagligstuen og regnede sine Formler med den ene Haand, medens den anden legede med Pigebørnene.

Naar han pustede efter et uendeligt Algebrastykke, bredte han Armene vidt ud efter dem og sang med travesteret Rørelse en mozartisk Elskovsarie, og han kunde dem alle, han var lige saa musikalsk som min Fader.

Christian Ludvig Vilhelm Fibiger.

Thora Ida Birgitte Fibiger, f. Holm.

Et andet Talent havde han udviklet paa sine Rejser; han var bleven en dygtig Kunstkjender og havde bragt smukke Ting med sig hjem.

Hans Hus blev mig efterhaanden et andet Hjem, de kjære Gamle, og Børneflokket, der havde arvet deres Hjærtelag, var det en ublandet Nydelse at sidde hos.

Der var ikke det Aandens Fyrværkeri, som hos den ulykkelige Broder, men der var solid Grund under. Man stredes ikke om Brokkerne af de Vises Sten, men man lo, spillede og dandsede af sit fulde glade Hjærte.

Naar vi Unge kom ind paa det den Gang saa yndede Thema, hvad et Geni kunde tillade sig, saa Onkel op fra sit Arbejde; sled sig med begge Hænder i Haaret og raabte: »Et Geni, det vil da sige et Bagbæst«.

Brast saa ud i høj Latter over sin Paradox.«

Marmorbuste af H. V. Bissen, Københavns Tøjhus – Frederiksborg, hvor der findes et Maleri malet af C. A. Jensen, ca. 1848. 1818 Maleri af C. A. Jensen og af J. F. Vermehren, begge i Familieeje. Tegning af

I. V. Sonne, Frederiksborg, Lithografier 1851 og senere efter C. A. Jensens Maleri. Portrætteret paa Lithografi 1851 efter S. Schacks Tegning af de øverstbefalende i Felittoget 1850, og paa K. Gamborgs Lithografi af Krigsraadet i Vejlbj 1849. (Biografisk Lexikon, Illustreret Tidende den 20. Oktober 1861).

E-I. CHRISTIAN LUDVIG VILHELM FIBIGER, født 26. Marts 1822, død i Fredensborg 24. Januar 1894. Godslæge Tranekjær.

2. Maj 1856 g. m. THORA IDA BIRGITTE HOLM, født Lejbøllegaarden, Langeland den 5. Maj 1831, død 12. Juli 1917 paa Frederiksberg. Datter af JØRGEN NISS HOLM, født 3. August 1796, død 1866, Herredsfoged og Birkedommer i Lejbølle, Langeland, Kgl. Raadmand, By- og Raadhusskriver i Roskilde, Justitsraad, R. af Dbg.; og Vilhelmine Augusta, f. Mayer, født 12. August 1803 i København, død 27. December 1874.

Jørgen N. Holm var Søn af Købmand i Nakskov, Godsinspektør paa Knuthenborg Henrik Holm og Cathrine Thorsen.

Vilhelm Fibiger var Student Metropolitanskolen 1840; cand. med. 1847, Underlæge i Hæren 1848-49. Alm. Hospital 1849-50. Skibslæge i Marinen 1850-51. Læge Tranekjær.

Lige efter at være bleven cand. med. var han Skibslæge paa »Valkyrien«, en Sejlbaad paa Togt til de vestindiske Øer, hvor de laa i 3 Uger. Var med i Krigen 1848-49. Ved Isted stod Vilhelm Fibiger og forbandt Syge, da hans Fader red forbi og sagde til ham: »Hvis Du bliver staaende her, bliver Du taget til Fange«. Han erklærede imidlertid, at han vilde blive, hvor han var – og han blev tagen til Fange. Dette ærgrede ham. Efter at have været Kandidat paa Alm. Hospital gjorde han nogle Togter med Flaadens Skibe. Ca. 1851-52 ansattes han som Godslæge ved Grevskabet Tranekjær, hvorfra han efter 33 Aars Virksomhed tog sin Afsked – og han boede Resten af sin Tid i Fredensborg.

F-I. JOHANNE FREDERIKKE VILHELMINE F., født 20. April 1857, død 16. April 1924. Overtelefonistinde.

F-II. SOPHIE AMALIE FIBIGER, født 29. August 1858, død 19. December 1931. Sekretær i Klasselotteriet.

- F-III. JACOB SCAVENIUS F., født 16. Januar 1860, død 29. Juni 1860.
- F-IV. VILHELMINE AUGUSTA F., født 1. Maj 1861, død 27. Marts 1937.
Oldfrue.
- F-V. MATHILDE F., født 20. Januar 1863, 1. August 1894 g. m. JOHS.
ANDR. GRIB FIBIGER, født 23. April 1867, død 31. Januar 1928.
Professor ved Universitetet. Dr. med. Side 54.
- G-I. ASTA BETTY F., født 6. August 1900. 4. August 1925 g. m.
Erwin Munch-Petersen, født 17. Juli 1900. Dr. juris. Prof. v.
Universitetet. Side 54.
- F-VI. ELLEN CHRISTINE JACOBINE F., født 30. Juni 1865, død
Klasselotterikollektrice København.
- F-VII. JØRGEN NISS FIBIGER, født 22. April 1867 i Tranekær, død 23. Ok-
tober 1936 i Hanstholm. Cand. polyt. Vandbygningsingeniør.
F. M. G. 1885 Student, Haderslev Læreres Skole. 1886 cand.
phil. 1892 cand. polyt.
- I° 14. December 1904 g. m. ANNA DORTHEA TRESSELT, født Møller,
født 20. April 1879. Uden Børn. Ægteskabet opløst 1911.
- II° 15. Maj 1911 g. m. ANNA AGNETE VILLEMOS, født 3. Juni 1885 i
Ulfborg, Datter af Mølleforpagter, Teglværksejer, Direktør for Lem-
vig Bank, KRISTEN JENSEN VILLEMOS 1850-1917, og ANNA PEDERSEN
ØSTERGAARD 1851-1930.

Anna Pedersen Østergaard var Datter af Gaardejer PEDER DAVID-
SEN og Hustru, Wolstrupbye i Hjerm Sogn, født 7. November 1751,
hendes Forældre var: CHRESTEN CHRESTENSEN, Hjermhede og ANE
CHRISTENSDATTER.

Kristen Jensen Villemoes var Søn af JENS NIELSEN VILLEMOS, født
19. Februar 1817 i Villemoes, død der 24. Februar 1907, og ANE CHRI-
STENSDATTER, født 13. Oktober 1814 i Hjermhede, død 14. Maj 1890 i
Villemoes.

Jens Nielsen Villemoes, Søn af NIELS NIELSEN VILLEMOS, født 16.
Juli 1782 i Ting i Vejrum, død 30. December 1852 i Villemoes og ANE
NIELSDATTER, født . . . 1781 i Bur, død 25. December 1859 i Villemoes.

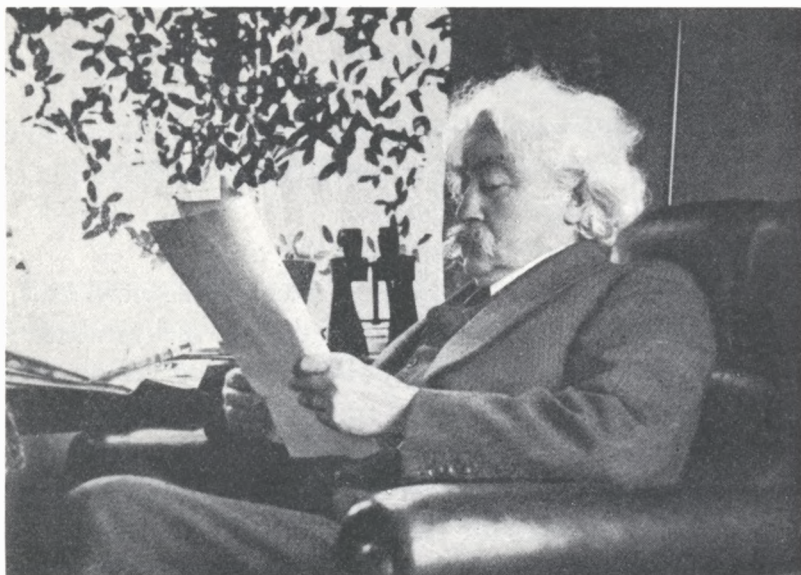
N. N. Villemoes Søn af NIELS CHRISTENSEN, født 1744 i Ting, Vejrum, død der 9. Februar 1821, og ANE SIMONSDATTER.

Da jeg, som skriver disse Blade i Oktober 1936 var i Hirtshals for at overvære Jørgen Fibigers Jordefærd, var jeg en Aften indbudt hos Auktionsmester Niels Jensen og Hustru, hvor Auktionsmesteren, som har kendt Jørgen Fibiger, fra han første Gang kom til Hirtshals, fortalte mig følgende:

Ingeniør Jørgen Fibiger kom til Hirtshals ca. 1892-94 som Tilsynsførende ved Vandbygningsvæsenet under Bygningen af en Læmole. Distriktsingeniøren hed Ollendorff og boede i Frederikshavn. 1896 blev der bevilget Penge til en Forlængelse af Læmolen – Ingeniør Fibiger gav Tilbud paa den og fik overdraget dette Arbejde, der var færdigt i 1900; samtidig, i 1896, gik han ud af Vandbygningsvæsenets Tjeneste. Efter den Tid fortsatte han med at bygge Høfder ved Harboøre, senere sluttede han sig sammen med Entreprenør Ville-France. De arbejdede sammen i mange Aar, dels med Vandbygningsarbejder, og dels byggede de Havne paa Færøerne.

I 1914 blev der nedsat en Kommission, som skulde udarbejde et Forslag til forskellige Havne og Læmoler paa Jyllands Vestkyst, af denne Kommission blev J. F. Medlem efter Forslag fra Befolkningen oppe i Hirtshals. Som Medlem af denne Kommission skrev han en Betænkning, der gik ud paa at bygge forskellige Havne paa Jyllands Vestkyst, een Havn ved Hirtshals og een ved Hanstholm. Foranstaltninger til Udbedring af Thyborøn Havn, en Læmole ved Løkken m. m. Denne Betænkning blev forelagt Rigsdagens Medlemmer, og det resulterede i, at den blev eenstemmigt vedtaget. Det var i 1917. Disse Arbejder paabegyndtes i 1919, og ved Ingeniør Fibigers Død i 1936 staaer Hirtshals Havn, saavel som Løkken-Molen færdig, hvorimod Hanstholm Havn, som er meget større end den i Hirtshals, mangler en Del.

Da Ingeniør Fibiger som ung Mand kom til Hirtshals, kom han i Berøring med de sidste Medlemmer af Slægter fra Skudehandelen. De var indflydelsesrige Mænd der paa Vestkysten, trods sine unge Aar blev F. dog optaget i denne Kreds, hvad der havde megen Indflydelse paa hans senere Virke ved Vestkysten.

Jørgen Niss Fibiger.

Om hans Slagfærdighed og Evne til at omgaas Mennesker fortælles bl. a. følgende: Fiskerne levede han sig ogsaa sammen med, og de var altid parate til at hjælpe ham, naar der f. Ex. skulde sættes en Kiste, men havde de haft et større Arbejde, samlede han Fiskerne og andre, der havde hjulpet til med Arbejdet, paa Kroen, hvor de fik en Bolle Punch, og hvor han selv var Sjælen i den glade Kreds. Fiskerne her er stærkt indremissionsk betonedede – en Gang, da de en Lørdag Aften havde et strængt Arbejde med at sænke en Kiste, var Klokken blevet tolv. F. saa da en 3 à 4 Arbejdere, som satte Skovl paa Nakken. Han spurgte dem saa, hvor de skulde hen. – De svarede, at det var Helligdag, Klokken var slaaet 12. »Ja« sagde han saa – »men vi skulde jo gerne have Kisten sikret.« Da siger en af Folkene: »Kom Hviledagen i Hu, at Du holder den hellig«, hvortil F. svarede: »Ja, men hvis Dit Asen falder i en Brønd o. s. v.« og – fortalte han, »saa tog de skam Skovlene fat igen«.

Der var en Mand heroppe, Sognefoged og Strandfoged, som ikke var stiv i at læse og skrive. Naar han fik tjenstlige Skrivelser, som ikke var til at tyde kom han til Fibiger. Han kom lidt tøvende for

dog ikke helt at vise sin Hjælpeløshed. Saa læste F. Skrivelserne op for ham paa en Maade, saa Manden ikke følte, at F. vidste noget om hans Mangel paa Læsefærdighed.

Til Gengæld hjalp vedkommende Mand Fibiger med paa Strandauktioner at købe Tømmer o. lign., som F. havde Brug for, paa dette Felt var *han* nemlig langt den dygtigste.

Saavidt Auktionsmester Niels Jensens Beretning.

Som alt deroppe er Havet, Egnen og Menneskene storslaaede, og saadan var ogsaa Hirtshals' sidste Farvel til dens Havnebygmester. Dagen før Jordefærden forlod Ligtøget Hanstholm¹ og ind om Skumringen saa man det tone frem ved Tornby hen imod Hjørringvej. Jo flere Huse, jo flere Lys – der var Lys i alle Vinduer – helt nede ved Havnen, hvor Kroen ligger med sin lange lave Længe og med Gavlen ned mod Havnen – lyste den, i Tilslutning til den Fakkellallé, der førte hen til Auktionshallen, hvorfra det, efter en gribende Højtidelighed, gik samme Vej tilbage, ad Vejen op til Byen til Kirken. Den næste Dag jordedes Jørgen Fibiger. Solen skinnede, den Sol, der havde fulgt ham i Livet.

I de Dage skrev Harald Raage nedenstaaende Digt, som fandtes i Vendsyssel Tidende den 28. Oktober 1936.

Vennen Jørgen Fibiger.

Der vil gro Sagn om Dig paa denne Kyst,
Dit Navn vil tone ind i Havets Sang,
Naar Sommernatten kogler blid og tyst.
Og fyger det fra Havets hvide Manke,
Dit Billed tegner sig i stille Tanke.

Der vil gro Sagn om Dig i stormsprængt Nat,
Naar Søen slænger med den spinkle Baad,
Og Fiskernæven tumler Stang og Rat.
Da vil Dit Navn gro frem i ærlig Tale,
Mens Baaden springer vredt i Bølgedale.

1. Ved 2-Tiden Eftm.

Nu skal Du sove her paa denne Kyst,
Du elsked' den og gav den glad Dit Liv.
Nu gemmer den Dit Hode ved sit Bryst,
En Søn, der hviler hos sin stærke Moder,
Mens Havet spiller sine enkle Noder.

Oktober 1936.

Harald Raage.

Fortjenstmedaljen i Guld 1917. Maleri og Tegning af Niels Hansen.
2 Malerier af Jens Tornum 1934. Portrætteret af Lars Nielsen paa 4
Dekorationsfelter i Fiskeauktionshallen i Hirtshals 1931-34.

G-I. BENT FIBIGER, født 8. Juli 1911, cand. med., Læge i Hjørring.
25. Maj 1940 g. m. ELLEN JENSEN, født 29. Juni 1920, Datter af
Kroejer i Hirtshals JACOB JENSEN og Hustru KATHRINE.

H-I. AGNETE FIBIGER, født 22. Marts 1941.

G-II. HARALD FIBIGER, født 11. August 1912, cand. polyt., Civil-
ingeniør. 4. Marts 1938 g. m. GERDA NEERGAARD, født i Syd-
Afrika 15. Februar 1912, Datter af HOLGER IVER NEERGAARD,
født 27. Februar 1874, død 7. December 1946. Proprietær, g.
m. Petrea, født Jensen, født 11. December 1886.

Neergaard var som ung med i Boerkrigen og har senere anlagt Jern-
baner for den engelske og hollandske Regering hernede.

G-III. PALLE FIBIGER, født 12. December 1914. 23. Marts 1937 g. m.
KIRSTEN VINHOLDT-JENSEN, født 21. Oktober 1914, Datter af
Kroejer i Hirtshals Jacob Jensen og Hustru Kathrine.

H-I. JØRGEN FIBIGER, født 17. November 1937.

H-II. CLAUS FIBIGER, født 28. December 1941.

H-III. LARS FIBIGER, født 7. September 1943, død 19. Maj 1944.

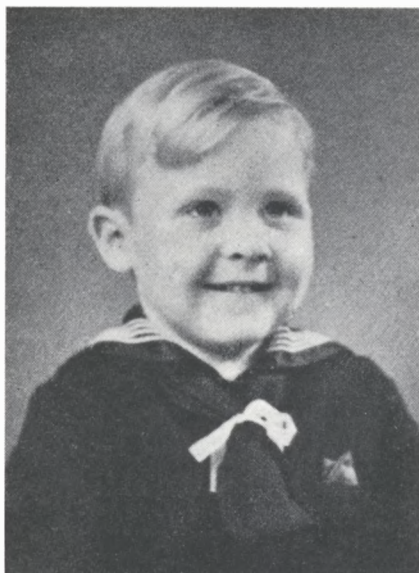
F-VIII. THORA IDA BIRGITTE FIBIGER, født 20. August 1868, død
3. Juli 1944, 15. August 1894 g. m. LUDVIG LEHMANN HART-

Palle Fibiger.

VIGSON, født 17. Maj 1850, død 27. November 1908 i Newcastle on Tyne. Civilingeniør, Underdirektør ved Store Nordiske Telegrafskab i London.

- G-I. PAUL FREDERIK VILHELM HARTVIGSON, født 15. Juli 1895, Civilingeniør. 3. September 1927 g. m. ESTRID SCHEEL (Christians Kirke, København), født 17. August 1893, Datter af Afdelingschef Daniel Scheel og Dolly Jordan. 1 Søn.
- G-II. INGER THORA ROSE HARTVIGSON, født 2. Maj 1899. 20. December 1933 (Frederiksberg Kirke) g. m. CARL BULOW AABERG, født 17. Maj 1903 i Lemvig. Overlæge i Hillerød. 1 Søn, 1 Datter.
- F-IX. HENRIETTE AUGUSTA (ASTA) FIBIGER, født 25. Marts 1870, død 23. September 1948. 2. April 1912 g. m. Gouvernementsdyrlæge paa Sct. Croix PHILIP SELMER, født 11. Februar 1853, død 31. Maj 1939 i Ballerup. Klasseotterikollektør. Uden Børn.
- F-X. IDA MARIE FIBIGER, født 26. Maj 1872, død 3. Juni 1917.

Jørgen Fibiger.

Claus Fibiger.

F-XI. DAGMAR JACOBINE EMILIE FIBIGER, født 19. Juli 1874, død 12. August 1874.

E-II. NICOLINE MARIE FIBIGER, født 8. Februar 1824, død 19. Januar 1892. 20. Maj 1853 g. m. THORVALD AUGUST BROWN JØRGENSEN, født 6. Marts 1825, død 22. Oktober 1910.

Han var Student, Sorø. 1852 Auditor med fast Station i Rendsborg, 1856 Politimester og kgl. Raadmand i Byen Slesvig. Efter 1864 Herredsfoged i Lunde og Skam Herreder – boede i Odense. R. Dbm. Søn af Provst Jørgen Vilhelm Jørgensen, Sct. Mortens Kirke, Randers, død 6. Februar 1872.

F-I. JACOB SCAVENIUS FIBIGER JØRGENSEN, født 6. December 1854 i Rendsborg, død 25. Juli 1931. Student Odense 1872, cand. theol. Januar 1880. Sognepræst i Rødding, Salling Herred 1885. 1904 Egeslevmagle, Sorø Amt. 24. Maj 1886 (Matthæus K., København), g. m. AGNES ADELAIDE USSING, født 8. Juni 1861 i Flensborg, Datter af Nationalbankdirektør, Dr. jur.

Verner Jasper Andr. Ussing og Adelaide Rosaura Constance Amalie Schrum. Uden Børn.

- F-II. JØRGEN VILHELM JØRGENSEN, født 21. Februar 1856 i Rendsborg, død 2. Maj 1913. Student Odense 1873, cand. jur. 1880? Fuldmægtig ved Lunde-Skam Herred 1880. 1890 Fuldmægtig ved Odense H. 1900 Byfoged i Holstebro og Herredsfoged i Hjerm - G - K - tillige Borgmester i Holstebro. 1910 Herredsfoged i Rougsø m. fl. Herreder, Dommer i Randers. 1888 g. m. IDA KOCH, født . . . 1860, død 20. Maj 1948, jordet i Randers. Datter af Overlærer Koch i Randers. 1 Søn.
- F-III. THORVALD AUGUST JØRGENSEN, født 26. August 1857 i Byen Slesvig, død Apoteker, Øresunds Apoteket i København. 23. Maj 1892 g. m. LOUISE FREDERIKKE REGITZE BANG, født 1. Februar 1864. Datter af Oliemøller Bang, Aarhus. 2 Sønner, 1 Datter.
- F-IV. CARL GUSTAV CHRISTIAN JØRGENSEN, født 6. Januar 1859 i Byen Slesvig, død 1. Juli 1937. Arkitekt i Australien. I Australien g. m. Margrethe, født Rasmussen, født 11. Februar 1859. død 30. Maj 1937. Uden Børn.
- F-V. KAREN ELLEN JØRGENSEN, født 21. April 1860 i Byen Slesvig, død 25. September 1924. g. m. CHRISTIAN KRØYER, født 6. Februar 1850, død 7. Juni 1920. Forpagter, Billeskov, Fyen. Søn af Jægermester Krøyer. 2 Sønner, 3 Døtre.
- F-VI. PEDER GRIB (PER GRIB) JØRGENSEN, født 12. Februar 1862 i Byen Slesvig, død 13. Januar 1906. Assistent i Sparekassen, København, g. m. HENRIETTE SCHØLLER, født Mechlenburg, født ca. 1847, død December 1911. Uden Børn.
- F-VII. JOHANNES JØRGENSEN, født 5. Marts 1863 i Byen Slesvig, død 1. April 1941 i København. Oberst i Infanteriet. 26. Oktober 1888 g. m. JACOBINE PETRINE ELISABETH MADSEN, født 15. Januar 1867, død 1. April 1941, Datter af Papirgrosserer L. M. Madsen, Odense, og Marie, født Frost. De døde samme Dag, han først, hun nogle Timer senere. 2 Sønner, 1 Datter.
- F-VIII. AUGUST JØRGENSEN, født 27. Juni 1865, død 17. April 1907. Cand. jur. Assistent i Finansministeriet. G. m. KRISTINA MAG-

NUSDOTTER, født 6. Januar 1873, død 16. Oktober 1944, født i Gunnarsskog i Värmland, Sverige. 2 Sønner.

F-IX. NICOLINE MARIE JØRGENSEN, født 31. Januar 1867, død 2. August 1899. Ugift.

F-X. KAJ JØRGENSEN, født 2. November 1868, død 25. November 1869. Odense.

E-III. ADOLPHINE CECILIE FIBIGER, født 22. Januar 1826, død 19. Januar 1908 i København.

E-IV. KAREN ELLEN (ELINE) FIBIGER, født 22. Januar 1826, død 13. August 1898 i København.

E-V. JACOB SOPHUS FIBIGER, født 13. December 1828, død 4. Januar 1838. Havde faaet en Svedskesten i Luftrøret og ned i Lungen.

E-VI. JOHANNES DESSEN FIBIGER, født 7. Juni 1830, død 6. November 1830.

E-VII. JOHANNES GOTFRED DESSEN FIBIGER, født 26. Oktober 1831, R. død 16. September 1902 i København. Baneingenieur i Varde, Viborg og Aarhus. 7. September 1880 g. m. Caroline Emilie Bagger, født 8. Oktober 1853, død 21. December 1918. Datter af Byfoged og Borgmester i Varde, Etatsraad Jens Albrecht Frederik Bagger, R., født 11. September 1820, død 22. September 1884, og Jensine Marie, f. Christensen, født 28. Maj 1827, død 5. Maj 1876. Dødfødt Datter Juli 1881.

I deres Hjem kom mange af Tidens Kunstnere – Musikere – f. Ex. Anton Svendsen, selv var de meget musikelskende.

E-VIII. LEOPOLD AUGUST FIBIGER, født 16. Oktober 1833, død 25. Februar 1879. Lærer i Næsby pr. Sorø. 28. December 1870 g. m. EMILIE FREDERIKKE HANSEN, født 3. Juni 1847, død 26. Februar 1917. Datter af Fisker i Skotterup Søren Hansen, født 2. Maj 1810, død 1892. December 1837 g. m. Ida Christine Mikkelsdatter, født 23. Februar 1817, død 5. September 1872. Datter af Fisker i Skotterup Mikkel Johansen, død Juleaften 1859, ca. 1816 g. m. Birgitte . . . død September, Oktober 1874, hun var af Kulsvieræt. 4 Døtre.

- F-I. SOPHIE AMALIE FIBIGER, født 21. Marts 1872.
- F-II. IDA CHRISTINE FIBIGER, født 15. April 1874.
- F-III. ELLEN MARIE FIBIGER, født 8. September 1875. 26. April 1908 g. m. AXEL VALDEMAR HOLM, født 13. August 1872. Cand. pharm., Apoteker, Sct. Hans Apotek, Odense. Forfatter. Søn af Fuldmægtig August Jagemann Holm, født 30. December 1842, død 20. Juni 1912, og Amalie, født Kastrup, født, død 18. Juli 1875. 2 Sønner, 2 Døtre.
- G-I. NINA AMALIE HOLM, født 13. April 1909. 21. Oktober 1939 g. m. cand. jur., Politifuldmægtig IB TROLLE, født 31. August 1906, Søn af Højesteretsdommer Erik T. og Valborg Louise, født Hindenburg. 2 Sønner, 1 Datter.
- G-II. GERDA EMILIE HOLM, født 22. Juni 1910, død 8. Juni 1916.
- G-III. AUGUST FIBIGER HOLM, født 21. November 1911. Ingenieur.
- G-IV. HENRY FIBIGER HOLM, født 30. April 1915. Cand. act., Fuldmægtig ved Københavns statistiske Bureau.
- F-IV. HEDEVIG AUGUSTA JACOBA FIBIGER, født 24. Juli 1877.
I° 26. Maj 1905 g. m. OTTO WESTENGAARD, født 25. Januar 1879, død 26. Juni 1911. Galanterihandler, København. Uden Børn.
II° 16. Februar 1916 g. m. HENRIK THOMAS HORNEMANN URBYE, født i Trondhjem 18. September 1882, død 30. Marts 1924. Gartner. National City Californien. Søn af Købmand i Oslo, Urbye.
III° 23. Marts 1948 g. m. SOPHUS AAGE DAMGAARD JOHANSEN, født 12. November 1879. Fhv. Købmand i Chula Wista, U.S.A. Søn af SØREN KRISTIAN J., Stifter af Møens Folkeblad og Redaktør af Ringsted og Sorø Folkeblad, og ELEANOR, født Petersen.
- E-IX. ADOLPH FIBIGER, født 27. August 1835 i København, død 6. April 1905 i Kolding. Cand. polit. 1861. Assistent i Generaltolddirektoratet s. Aar. 1872 Toldforvalter, Æbeltoft. Viborg 1879 og Kolding 1889. R. af Dbg. 1895. 3. September 1873 (i Skelskør) g. m. CHARITA MATHILDE SABINE CHRISTIANE PEDERSEN, født 5. April 1851 i Helsingør, død 22. Juli 1923, Landet

singe, jordet Kolding. Datter af Distriktslæge Rudolph Pedersen og Marie, født Buch.

- F-I. HELGA MARIE FIBIGER, født 22. Oktober 1874, død 3. September 1874.
- F-II. ELLEN FIBIGER, født 6. Juli 1876 i Æbeltoft, død 17. Januar 1949. 16. Februar 1903 g. m. NIELS GEORG KAABER, født 24. December 1872, død 21. Juni 1921. Læge i Rønne. Ægteskabet opløst 19. August 1911. Havde taget sit Pigenavn. 1 Søn, 1 Datter.
- G-I. KAJ FIBIGER KAABER, født . . . 1907.
- G-II. RUTH FIBIGER KAABER, født . . . 1909, død . . .
- E-X. MARIE AMALIE FIBIGER, født 3. Marts 1837, død . . . 1837.

THYGRENEN

Søn af Hoftrumpeter CHRISTIAN FIBIGER og ANE CATHRINE HEILMANN.

- B-V3. JOHAN ADOLPH FIBIGER,¹ døbt 4. Februar 1720 (Petri K., København), død 14. Maj 1782 i Aalborg. Consumtionscontrollør. Boede i Frue Sogn i Aalborg. Toldbetjent i København, 3. Maj 1762 Toldassistent og Visiteur i Aalborg, 9. August 1762 Consumtionscontrollør i Aalborg. 16. Juni 1762 (Frelsers K., København) g. m. METTE MARGRETHE LEVERENTZ, født København . . . 1732, død 4. November 1802 i Jetsmark Præstegaard, Vendsyssel. 1 Søn, 2 Døtre.
- C-I. CHRISTIAN FREDERIK FIBIGER, født i Aalborg 3. April 1763, død i Jetsmark 30. April 1819. Se nedenfor.

1. Iflg. Nr. 38 & 76 af »Københavns Posttrytter« den 3. Maj 1762 beskikket til Toldassistent og Visiteur ved Aalborg Toldsted. Nævnes i »Danmarks Spejl« 1776 eller 1768 som Vejer, Maaler og Vrager.

C-II. ANE CATHRINE FIBIGER, født 11. December 1766, død 22. December 1766.

C-III. ANE CATHRINE FIBIGER, født 29. April 1768, død 10. November 1835 paa Gaarden Scheelsminde ved Aalborg. Ugift.

C-I. CHRISTIAN FREDERIK FIBIGER, født 3. April 1763, død 30. April 1819. 1781 Student, Aalborg. Udmærkelse til Exam. artium. 1784 cand. theol. 1784 Hører ved Aalborg latinske Skole. Personlig Capellan ved Vor Frue Kirke i Aalborg. 1795 Sognepræst til Jetsmark, Vendsyssel, til sin Død, Provst for Hvetbo Herred. 20. Januar 1796 I° g. m. KIRSTEN BERLIN, født 2. Marts 1773 i Aalborg, død i Barselseng den 6. Marts 1797. Hun var Datter af Købmand JENS BERLIN, døbt 9. Oktober 1728, død 1806 i København og Hustru II° TELCHE HORNE MANN FRIIS, født 1740 i Astrup Præstegaard, død 11. November 1777. I Datter.

II° 27. Februar 1801 g. m. SOPHIE CATHRINE WORM, født 7. Oktober 1778 i Ingstrup Præstegaard, død 5. Marts 1859 i Aalborg. Hun var Datter af Sognepræst PEDER HOSTRUP WORM, født 28. September 1746 i Ø. Brønderslev, død 17. Februar 1807, og JULIANE ANTONETTE POULSEN (Form. D.), født ca. 1756, død 1. Januar 1848, 92 Aar gl. paa Rolighed.¹

PEDER HOSTRUP WORM var Søn af Degnen i Ø. Brønderslev PEDER HOSTRUP og CATHRINE IVERSEN. Cathrine Iversen var Datter af Sognepræst til Vilsted-Vindblæs Jens Nielsen Iversen, født 19. Marts 1681, død 27. November 1742, g. før 1727 m. MARGRETE WORM, født 1683, jordet i Vilsted 3. Juli 1754, 71 Aar gl. Peder Hostrup »Worm« har vistnok taget sin Mormors Navn.

Margrethe Worm var Datter af KNUD CHRISTIANSEN WORM, født ... 16 ..., død i Røgelhede i Hellevad Sogn 16. Juli 1724, g. m. ANNE PEDERSDATTER, døbt i Hellevad 16 ..., død i Røgelhede 1727, Datter af PEDER JENSEN (MØRK)? og MAREN CHRISTENSEN DATTER i Røgelhede. Knud Christiansen Worm var Søn af CHRISTIAN WORM, født 27. Ok-

1. Hendes Dattersøn Peter Nicolai Fibiger oplyser, at hun levede sine sidste Aar i Aalborg.

tober 1621, død 1673. Han var IV° 1680 g. m. KAREN PEDERSDATTER GALSKYT, Datter af PETER THOMSEN GALSKYT paa Kornumgaard, død 1678 (Søn af Magister THOMAS CHRISTOPHERSEN GALSKYT i Hammer-Horsens og ANNA SØRENSDATTER KJÆRULF) og KIRSTEN PEDERSDATTER KJÆRULF, 1619-88, Datter af Professor og Sognepræst i Sæby paa Sjælland PETER K. og GEDSKE HELMIKSDATTER OTTESEN fra Malmø.¹

Se Else Kirstine Børglums Afstamning Side 30.

Om Sognepræsten i Ingstrup, Peder Hostrup Worm og hans Hustru skriver Wibergs Præstehistorie: »En udmærket Landøkonom, fik 2 Gange Medaille for Staldfodring og Picée, Konen fik ogsaa 2 Gange Medaille for uldne og linnede Tøjer —«.

Worm holdt paa en Juleaftensdag sin berømte Prædiken »om Nyten af Staldfodring«. Det var i Rationalismens Tid, da Præsten tillige var Foregangsmand i Landbrugssager. — Vel nok en Forløber for den danske Højskole. I denne Prædiken skal han bl. a. have sagt: »Ja, vi har nu i Dag hørt om, at Jesus blev født i en Stald og vil saa gaa over til at betragte, hvad Nytte man kan have af Staldfodring«. Denne Prædiken blev belønnet med det kgl. Landhusholdningsselskabs Guldmedaille.²

Forpagter Chr. Fibiger, senere Berritsgaard, skriver »Bramslykke den 21. Februar 1848 til Ritmester Axel F. i Randers: Under mit Ophold i Hanherred i Aarene 1810-12 besøgte jeg den Provst Fibiger, som Du omtaler, han var dengang Præst i Jetzmark, Wensyssel. Det var en underlig indesluttet Mand, der slet ikke indlod sig med mig om noget og mindst om Familieforhold. Han var mellem 40-50 Aar og havde en halvvoxen Datter og 2 Sønner paa 8 og 12 Aar, deraf heed den ene Johan Adolph, den andens Navn erindrer jeg ikke.«

En anden af Ægteparret Worms Døtre, PETRA CATHRINE WORM, født 27. August 1781, død 14. Marts 1858 i Rosholm, 10. November 1806 g. m. sin Fætter, Dr. phil. PETER NICOLAI FROST, født 14. Marts 1780, død 28. Februar 1845, Sognepræst i Domkirken i Ribe, senere Stiftsprovst i Ribe Stift, blev ogsaa en af Thygrenens Stammødre.

1. C. Klitgaard: Slægten Worm. Pers.hist. Tidsskrift 6 R. 1 B. 264-71.

2. I Piecen »Familien Fibiger« af Sp. v. Eliaskirken A. Fibiger er denne Prædiken ved en Fejltagelse blevet tillagt Stiftsprovst P. N. Frost.

P. N. Frost var Søn af Skolelærer i Ø. Brønderslev, NIELS FROST, død 1. Juni 1811, og KIRSTINE MARIE HOSTRUP, født Ø. Brønderslev 1739, død 2. August 1816, 77 Aar gl. Hun var Datter af Degnen PEDER HOSTRUP og CATHRINE IVERSEN, samt Søster til Præsten, Peder Hostrup Worm.

Niels Frost har rimeligvis været Svigerfaderens Efterfølger i Embedet.

- D-Ia. TELCHE MARGRETHE FIBIGER, født i Jetsmark Præstegaard 27. Februar 1797, død 13. Februar 1882. 3. Januar 1820 g. m. HANS HANSEN, født i Nibe 10. September 1795. Landmaaler, Ejer af Gaarden Scheelsminde ved Aalborg. 3 Sønner, 7 Døtre.
- E-I. FREDERIKKE PETREA CHRISTIANE HANSEN, født 19. September 1820, død 8. Januar 1874 i Faderens tidligere Ejendom »Røde Mølle« i Sebberkloster og Aistrup ved Nibe. Ugift.
- E-II. SOPHIE METTELINE KIRSTINE H., født Røde Mølle 11. Juni 1822, død
- E-III. CATHRINE MARIE HANSEN, født Røde Mølle 16. September 1824, død 28. Oktober 1851. G. m. Gaardejer SEVERIN GOTTLIEB BINDESBØLL, født 6. Juli 1825, død
- E-IV. CHRISTIAN FREDERIK HANSEN, født Røde Mølle 14. Januar 1826, død Landmand i Vindblæs S. v. Løgstør, senere Bogbinder i Løgstør. G. m. CHRISTINE MARGRETHE CHRISTENSEN, født 16. Januar 1838. Hun var af Slægten Thestrup-Blegvad. 8 Børn.¹
- E-V. JULIANE MARIE HANSEN, født Røde Mølle 7. Januar 1828, død

1. Af disse 8:

I. Hans Hansen, Malermester, København, født 23. Oktober 1858. Søn: Ejnar Stampe Fibiger Hansen, født 1889. Datter: Ingeborg Telche, født 1890.

II. Telche Margr. Fibiger Hansen, født 10. Februar 1861, g. m. Carl Chr. Kjær, født 1862.

III. Sophus Fr. Hansen, født 24. August 1869. Manufakturhandler, Randers. Datter: Telche Margr. F. H., født 4. Juni 1899. Søn: Johs. F. H., født 24. Juni 1901.

- E-VI. PETER HANSEN, født Røde Mølle 31. December 1830, død
 cand. polyt. G. m. Stine Claudi.
- E-VII. HANSINE CHRISTINE HANSEN, født 21. Maj 1832, død 4. Au-
 gust 1851.
- E-VIII. OSCAR HANSEN, født Scheelsminde 5. April 1834, død
- E-IX. JANE CASPARE HANSEN, født 21. Maj 1836, død g. m.
 FRED. VILH. LANGE, født 7. November 1830, død
- E-X. CHARLOTTE AMALIE HANSEN, født Scheelsminde 27. April
 1838, død Scheelsminde 21. Januar 1841.

D-IIb. JANE KIRSTINE FIBIGER, født Jetsmark 1. Januar 1803, død
 1. Marts 1810.

D-IIIb. JOHAN ADOLPH FIBIGER, født Jetsmark 17. August 1804, død
 5. Oktober 1853. Købmand. Boede 1852 i Ingstrup.

D-IVb. PETER JULIUS ANTON FIBIGER, født Jetsmark 2. September
 1806, død Hillerød 12. December 1841. Quarttermester v.
 Husarerne. Dbmd. 7. September 1836 g. m. Enken Karen
 Marie Fürst, f. Petersen, født ca. 1800, død ca. 1841. 1 Søn.

E-I. FREDERIK SOPHUS PETER JULIAN CARL FIBIGER, født 29. Juli
 1837, død 1860.

D-Vb. PETER NICOLAI FIBIGER, født 2. Januar 1810, død 31. Januar
 1880.

1829 Student Aalborg. 1838 cand. theol.¹ 1848 Sognepræst til Harring-
 Stagstrup, Thisted Amt. 1864 Provst for Harring-Refs Herreder. 1874
 R. 1878 tog han Afsked fra sit Embede. Han var de sidste Aar svagelig
 og maatte holde Kapellan. Hans Embedsbolig var i Rosholm.

Fra 15. Maj 1841-48 var han Katechet i Ribe og blev 13. August
 1841 g. m. sin Cousine JULIE MARIE FROST, født i Ringkøbing 4. Juni
 1817, død 28. Juni 1888. Hun var Datter af Sognepræst ved Ribe Dom-
 kirke, Stiftsprovst i Ribe Stift, Dr. phil. Peter Nicolai Frost og Petrea
 Cathrine Worm.

I Præstegaardshaven i Rosholm, ca. 2 Tdr. Land, findes to smukke
 Kastanietræer, der blev plantet, som Kærner, af Peter Nicolai F. og

hans Hustru, da de i 1848 kom dertil som Præstefolk. I den østlige Del af Rosholm Præstegaards Have var der et yndigt lille Hus, hvor de boede de sidste Aar af deres Liv. De er jordede i Harring Kirkegaards sydøstre Hjørne, hvor stedsegrøn Vedbend omslynger deres Grave. (Historisk Aarvog for Thisted Amt. 1828. S. 380).

Hans Dattersøn, Grosserer Kaspar Valeur, født 1886, fortæller: Jeg ved, at Provsten – min Morfar – var en meget myndig Mand, der ikke taalte Modsigelse, og da hans Svigersøn – min Far¹ – engang ved en Spadseretur tillod sig at modsige ham, blev han fuldstændig tavs. Først ved Hjemkomsten fik han Mælet og var meget venlig overfor min Far, hvis Mening han i det hele taget hørte efter. Han satte stor Pris paa min Far, har jeg hørt andre fortælle.

Han var Studenterkammerat med Peter Christian Kierkegaard, der døde 1888 som Biskop i Aalborg – Broder til Søren K. Det samme Tungvind, som prægede Søren K. og gjorde ham forrykt, laa ogsaa over Biskoppen med hele sin Tyngde og tvang ham ned i sort Melankoli, saa han i 1875 nedlagde sit Embede og nedsank efterhaanden i det dybeste aandelige Mørke.

I denne Tilstand fik han en Dag Besøg af sin Ungdomsven, Provst P. N. Fibiger. Biskoppen klagede sin Nød for sin gamle Ven: »Jeg er fortabt, fordømt og forbandet« sukkede han. Da sagde Provsten til ham: »Læg Dig ned paa Dine Knæ!« Der var en saadan Myndighed over ham, at Biskoppen uvilkaarlig adlød. Saa lagde den gamle Provst sin Haand paa hans Hoved og sagde: »Saa tilsiger jeg Dig alle Dine Synders naadige Forladelse i Faderens, Sønnens og Helligaandens Navn. Det er Du døbt til at eje, og det skal Du tro, thi Gud fortryder ikke sit Kald og sine Naadegaver.«

Og virkelig gjorde dette et saadant Indtryk paa den gamle Biskop, at Tungvindet for en Tid lettede for ham.

(Præstehistoriske Samlinger. 17. Maj 1929. Nogle spredte Præstebilleder af Sognepræst A. Fibiger, Eliaskirken, København.

1. Peter Nicolai Frost Valeur, 1843-1922. Grosserer i København.

Slægtskabet mellem Slægterne Hostrup, Worm, Valeur og Fibiger.

PEDER HOSTRUP g. m. CATHRINE IVERSEN. Degn i Ø. Brønderslev. Vendsyssel.

KIRSTINE MARIE HOSTRUP 1739-1816.
 NIELS FROST, død 1811. Skolelærer i
 Ø. Brønderslev.

PEDER NICOLAJ FROST, Dr. phil. 1780-
 1845. Stiftsprovst i Ribe Stift.

PETREA CATHRINE WORM 1781-1858.

JULIE MARIE FROST 1817-1888.

D-Vb PETER NIC. FIBIGER 1810-1880,
 Sognepræst til Harring-Stagstrup,
 Provst.

E-VI CHRISTIANE FRED. FIBIGER 1857-
 1932.

PETER NICOLAJ FROST VALEUR 1843-
 1922. Grosserer, København.

CHRISTINE SOPHIE ANTONETTE VALEUR
 1883-...

F-I PETER NICOLAJ FIBIGER¹ 1875-
 ... Tandlæge, København.

PEDER HOSTRUP WORM² 1746-1807.
 Sognepræst i Ingstrup.

JULIANE ANTONETTE POULSEN 1756-
 1848.

SOPHIE CATHRINE WORM 1778-1859.

C-I CHR. FR. FIBIGER 1763-1819.
 Sognepræst til Jetsmark. Provst.

PETREA CATHRINE WORM 1781-1858.

PETER NICOLAJ FROST, Dr. phil. 1780-
 1845. Stiftsprovst i Ribe Stift.

D-Vb PETER NICOLAJ FIBIGER, 1810-
 1880. Sognepræst til Harring-Stag-
 strup. Provst.

JULIE MARIE FROST 1817-1888.

D-VIb JANE KIRSTINE FIBIGER, 1812-
 1848.

CASPAR CONRAD VALEUR 1800-1854,
 Købmand i Aalborg.

PETER NICOLAJ FROST VALEUR 1843-
 1922. Grosserer i København.

E-VI CHRISTIANE FRED. FIBIGER 1857-
 1932.

D-VI. JANE KIRSTINE FIBIGER, født Jetsmark 5. August 1812, død 22.
 April 1848 i Aalborg.

8. Juli 1836 g. m. CASPAR CONRAD VALEUR, født 22. Marts 1800 i El-
 ling Sogn, Hiørring Amt, død 3. Februar 1854 i Aalborg. Døden skyld-

1. Sønesøn af Præsten P. N. F. og Julie Marie Frost.

2. Tog sin Mormors Navn.

tes vistnok Kolera, som han havde paadraget sig under Epidemien Aaret forud. Købmand Valeur havde Husbestyrerinde, som ogsaa efter hans tidlige Død var Opdrager for hans Børn, hvoraf den yngste kun var 11 Aar. Han var Søn af Sognepræst for Karlby-Voldby, Randers Amt, CHRISTEN VALEUR, født 23. Juli 1770, død 27. December 1836. 28. Juli 1797 g. m. KIRSTINE RAFN af Volstrup H. (Præstedatter), født 4. August 1773, død 15. Juni 1814.

Købmand C. C. Valeurs Ejendom i Aalborg laa lige ved Jens Bangs Stenhus i Østersøgade, det, der nu huser Aalborg Amtstidende. Forretningen, den senere saa kendte Skibsted'ske. 3 Døtre. 1 Søn.

E-I. CHRISTINE FREDERIKKE VALEUR, født i Aalborg 10. Maj 1837, død i København 1924. Ugift.

E-II. SOPHIE ELISE KIRSTINE VALEUR, født i Aalborg 26. Januar 1839, død i København 29. Maj 1904. Ugift. Skolebestyrerinde i København.

E-III. ANTONETTE JULIANE VALEUR, født i Aalborg 26. August 1841, død i København 13. Maj 1877.

E-IV. PETER NICOLAI FROST VALEUR, født i Aalborg 9. November 1843, død i Hellerup 8. Juni 1922. Grosserer i København 26. April 1870.

12. August 1875 g. m. CHRISTIANE FREDERIKKE FIBIGER, født 5. Maj 1857 i Rosholm, død 10. Maj 1932 i Hellerup. Datter af Provst i Rosholm P. N. Fibiger og Julie Marie Frost.

F-I. JULIE MARIE VALEUR, født København 11. Juli 1877, død København 11. Februar 1941. G. m. Proprietær HARALD JØRGENSEN, Viksø, født 18. Maj 1875, død 1. Juli 1918. 1 Søn.

F-II. CHRISTINE SOPHIE ANTONETTE VALEUR, født 16. April 1883 i København. G. m. Tandlæge PETER NICOLAI FIBIGER, født 1. November 1875. Uden Børn. Se S. 143-145.

F-III. KASPAR KONRAD VALEUR,¹ født 7. Januar 1886 i København. Grosserer. G. m. Rigmor, f. Heuser. 1 Datter.

1. Firma Valeur & Jensen.

F-IV. ELSE VALEUR, født 2. Maj 1891 i København. G. m. Fuldmægtig Otto Lund, født 9. August 1881, død 8. Juli 1945.

Provst Peter Nicolai Fibiger og Julie Marie Frost's Børn:

E-I. ANTONIE SOPHIE PETREA FIBIGER, født i Ribe 2. Oktober 1842, død 29. Oktober 1842.

E-II. PETER NICOLAJ FROST FIBIGER, født i Ribe 1. Juni 1844, død 27. Februar 1845.

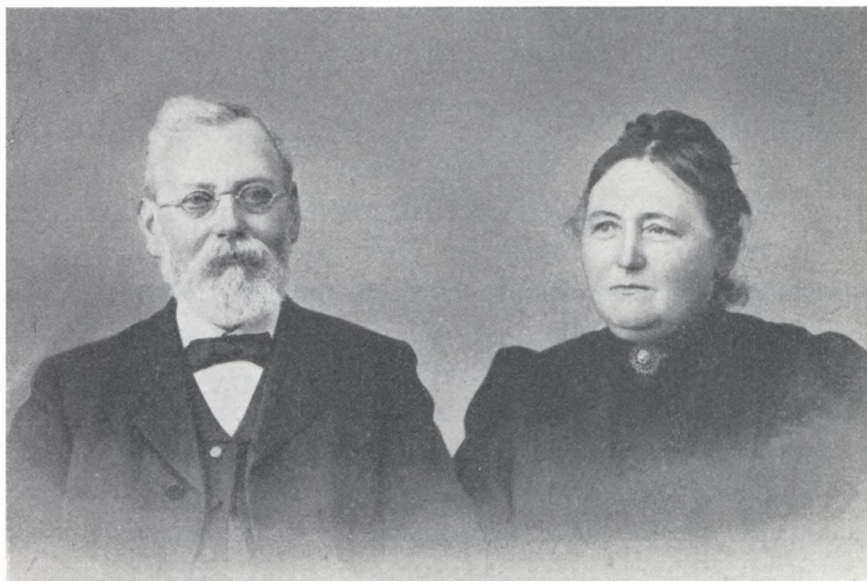
E-III. EMIL FIBIGER, født i Ribe 21. August 1846, død i Skelby, Falster, 12. Januar 1907.

1865 Student Aalborg. 1872 cand. theol. 1873 pers. Capellan Sjørring – T. ord. 30. April 1873. 1874 Skyum-Hørdum, 1877 Sognepræst der. 1880 Faderens Efterfølger i Harring-Stagstrup med Bopæl i Rosholm, 1896 Sognepræst i Skelby-Gjedesby paa Falster. Han døde den 12. Januar 1907, netop da han stod i Præstegaardens Gang, færdig til at gaa over i Kirken til en Jordefærd. Han var en meget afholdt og dygtig Præst.

23. Oktober 1874 g. m. JOHANNE MARIE JOSEPHA NIELSEN, født Christianshavn den 2. December 1844, død 18. Marts 1912 paa Frederiksberg. Datter af Musikdirektør SØREN WILHELM NIELSEN og BIRTHE JOH. DOR. NIELSEN, samt Plejedatter af Sognepræst, Dr. theol. & phil. Andr. Gottlob Rudelbach, Sct. Mikkels Kirke i Slagelse. Brylluppet stod i Rosholm Præstegaard.

F-I. PETER NICOLAI FIBIGER, født 11. November 1875 i Skyum, Thisted Amt. Tandlæge i Hellerup 1909-24, senere i København. 14. Juli 1911 g. m. CHRISTINE SOPHIE ANTONETTE VALEUR, født 16. April 1883. Medlem af Hovedbestyrelsen for 1. Regiments Soldaterforening 1925-30. Redaktør af Foreningens Blad. Uden Børn.

F-II. JOHANNES CHRISTIAN FREDERIK FIBIGER, født 14. Juli 1878. Tandlæge, København. 31. Juli 1906 g. m. AGNETE MICHAELSEN, født 15. Maj 1885. 1 Datter (ad.)

Peter Nicolai Frost Fibiger og Hustru Nicoline Mathilde Fibiger, f. Friderichsen.

- G-I. ELLEN AGNETE FIBIGER, født 19. Oktober 1911. Tirsdag den 2. April 1935 i Vedbæk Kirke g. m. HANS VILH. FRIIS, født 18. Marts 1908 i Marslev. Læge. Søn af Proprietær Vilh. Friis og Dagmar, f. Brorson, Klarskov pr. Marslev, Fyen.
- F-III. OSCAR AAGE FIBIGER, født 2. September 1880, død 28. August 1944. Jordet fra Frederiksberg K. af res. Kapellan v. Sct. Thomas Kirke, Johannes Fibiger-Erlandsen. Forretningsfører. 19. April 1908 g. m. HENRIETTE DANIELSEN, født 6. April 1882. Uden Børn.
- F-IV. CHRISTIAN FREDERIK FIBIGER, født 26. Marts 1882. Michigan, U. S. A. 6. April 1906 g. m. LAURINE JENSINE ANDERSEN, født 19. December 1880. 1 Søn, 3 Døtre.
- G-I. ERNA FIBIGER, født 8. Juni 1907, død 30. Maj 1908.
- G-II. EMILIE MARIE FIBIGER, født 30. April 1908.
- G-III. ERNA BETZY FIBIGER, født 24. Juni 1911.
- G-IV. CARL JOHANNES FIBIGER, født 20. Marts 1914.

- F-V. SØREN VILHELM FIBIGER, født 17. Juni 1884. Møbelsnedker i Byen Grand Rapido, Michigan. 12. Juli 1910 g. m. MARTHA ERICHSEN, født 20. December 1886. 1 Søn, 1 Datter.
- G-I. JACOB EMIL FIBIGER, født 9. Juli 1912, død . . . 1929.
- G-II. GRETHE FIBIGER, født 8. November 1919.
- E-IV. AUGUSTA FIBIGER, født 17. August 1848, død 28. April 1905. Sygeplejerske i Mellerup v. Slagelse.
- E-V. PETER NICOLAI FROST FIBIGER, født i Rosholm Præstegaard 8. Juli 1850, død 20. September 1926. 1896 Lærer i Aarup, Snedsted Sogn. 16. Juni 1875 g. m. NICOLINE MATHILDE FRIDERICHSEN, født 4. Marts 1849, død 15. April 1915. Datter af Proprietær Friderichsen, Skaarupgaard. Brylluppet stod i Rosholm Præstegaard.
- F-I. PETER NICOLAI FROST FIBIGER, født 27. Marts 1876, død 8. April s. A.
- F-II. VILHELMINE KRISTINE FIBIGER, født 20. Juli 1877, død 10. April 1880.
- F-III. JULIE MARIE FIBIGER, født 14. Maj 1879. 1. Juli 1898 g. m. CARL ADOLPH JENSEN, født 29. Oktober 1879. Fyrmester, Visborg Fyr, Samsø. 2 Sønner, 2 Døtre.
- G-I. KAJ FIBIGER-JENSEN, født Hirtshals 4. April 1899. Sognepræst Næs, Færøerne, senere Vestervig og Agger. 9. November 1924 g. m. INGEBORG CHRISTIANE GRUM, født 21. Juni 1901, Datter af Elektromontør Grum. 2 Sønner, 1 Datter.
- G-II. GERDA FIBIGER-JENSEN, født 28. Juni 1900. Lærerinde v. Østersøgades Gymnasium, København.
- G-III. ERNST FIBIGER-JENSEN, født 21. Maj 1903. Dr. of Podiatry. Ex. New Yorks Statsuniversitet. Fodlæge i København, tidl. New York. 21. Januar 1929 g. m. INGER ELISABETH GUDRUN GRUM, født 5. April 1903. Søster til ovenstaaende. Ægteskabet opløst 1946. 1 Søn.

II° 25. Maj 1946 g. m. Kirstine Inger Hansen, født i Tvis 30. November 1914. Datter af Stationsforstander Thorvald Hansen, Ballerup, født 3. September 1886 i Korsør, og Martha Emilie, f. Nielsen, født 1. August 1886 i Viborg. 1 Datter.

G-IV. EBBA FIBIGER-JENSEN, født 15. Juni 1906. 31. Marts 1942 g. m. SANKEY ADOLPH BREJL, født 19. August 1905. Adjunkt, Maribo. 2 Sønner.

F-IV. KRISTINE FIBIGER, født 28. Marts 1881. 24. Maj 1907 g. m. JENS HENRIKSEN, født 24. Februar 1878. Godsexpeditør i Hellerup. Søn af Lærer HENRIK JENSEN HENRIKSEN, Poulstrup pr. Vraa, Vendsyssel, født 23. Maj 1835, død 1925, og KIRSTINE MARIE, f. JACOBSDATTER, født 21. Februar 1841, død 1911. 2 Sønner.

G-I. AXEL FIBIGER-HENRIKSEN, født 2. Marts 1909. Fuldmægtig i Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring. Bor i Ordrup. G. m. INGE MADSEN, født 17. Februar 1917, Datter af Prokurist Johs. Madsen og Hustru Ingeborg. 2 Sønner, Tvillinger.

G-II. CARL VILHELM FIBIGER-HENRIKSEN, født 22. Juni 1913. Cand. pharm. Aarhus. 8. Februar 1942 g. m. INGER MARIE PLANK JØRGENSEN, født 19. November 1916. Datter af Restauratør P. J. og Hustru Ingeborg. 1 Datter.

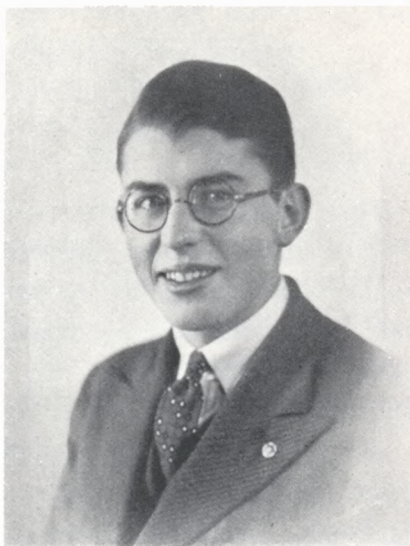
F-V. ANTONIE SOPHIE PETREA FIBIGER, født 31. August 1882. 7. November 1905 g. m. LAURITS DAGNÆS, født 7. Oktober 1878, død 17. Februar 1935. Stationsforstander i Stilling. Søn af Dyrlæge Dagnæs Hansen, Vordingborg. 2 Sønner, 1 Datter.

G-I. EVA FIBIGER-DAGNÆS, født 19. Marts 1911. Cand. mag. 22. April 1943 i Kobberup g. m. AAGE JENSEN, født 28. September 1899. Bankfuldmægtig i Skjern. Broderen, Sognepræst i Kobberup-F., Eigil Fibiger Dagnæs, viede dem.

G-III. BORGE FIBIGER-DAGNÆS, født 14. Marts 1913. Maskinmester.

Christian Vilhelm Christoffer Fibiger.

Steen Vilhelm Nyby Fibiger.

17. Oktober 1943 i Skjern Kirke g. m. ANNA LIS HANSEN, født 11. Oktober 1918. Sognepræst i Kobberup F., Eigil Fibiger Dagnæs, viede dem. 1 Søn.

G-III. EIGIL FIBIGER-DAGNÆS, født 14. Juni 1915. Sognepræst for Kobberup-Feldingbjerg, Viborg Stift. 6. April 1942 g. m. cand. jur., Sekretær i Finansministeriet AASE KOFOED, født 14. Januar 1914. Datter af Forvalter Kofoed i Rønne. 2 Sønner.

F-VI. OLGA FIBIGER, født 2. Juli 1884, død 11. Maj 1919. 7. November 1905 g. m. JULIUS JACOB ERLANDSEN, født 12. November 1873. Kommunalærer i Valby. Søn af JOHAN JULIUS ERLANDSEN,¹ født i Ringsted 16. Februar 1823, død 24. Februar 1908. Sognepræst i Lyngaa-Skjød. 2. December 1862 g. m. Anna Birgitte Tornøe,² født i Flemstofte 15. Marts 1840, død 10. April 1913. 1 Søn.

-
1. J. J. Erlandsen var Søn af Urmager Joh. Peter Guldbrand E. og Mette Marie, født Hansen.
 2. A. B. Tornøe, Datter af Kammerraad, Godsforvalter senere Amtsforvalter i Assens, Jørgen Tornøe og Louise Aug. Sorterup.

G-I. VIGGO JOHANNES FIBIGER-ERLANDSEN, født 5. Januar 1909. 1933 cand. theol., Hjælpepræst i Skuldelev. 1935 Sognepræst i Lyngaa-Skjød, Juli 1942 res. Capellan v. Sct. Thomas Kirke paa Frederiksberg. G. m. Else Christoffersen. 3 Døtre, 1 Søn.

F-VII. CHRISTIAN VILHELM CHRISTOFFER FIBIGER, født 11. Februar 1886 i Aarup, Snedsted Sogn. Proprietær. Dansk Politiker. I^o 27. Maj 1909 g. m. ASTRID KLINDT-SØRENSEN, født 26. Januar 1886 paa Fredensborg pr. Skanderborg, død . . . 1941. Datter af Proprietær P. Sørensen, født, død 1921, og Petrea, f. Østergaard, født 1861.

II° 19. September 1942 g. m. ESTHER HVIDBERG, født paa Holtegaard 7. Oktober 1894, Datter af Forpagter P. Hvidberg (1860-1917) og Louise, f. Hartnack (1860-1928). Vielsen foretoges i Jesuskirken af Biskop Oldenburg.

Ejer af Hovedgaarden Øland fra 1909. Minister uden Portefeuille i Ministeriet Stauning 9. April 1940, Kirkeminister 8. Juli s. A. og Kirkeminister i Ministeriet Buhl Maj-November 1942. Sogneraadmedlem 1917-21, Menighedsraadsmedlem fra 1916; Næstformand i Landsstyrelsen for Santhalmissionen; Medlem af Herregaardsmissionens Bestyrelse; Medlem af Bestyrelsen for Dansk Kirke i Udlandet. Medlem af Diakonissehuset Sct. Lucasstiftelsens Bestyrelse; Folketingsmand (Det konservative Folkeparti) for Thisted Amtskreds for 1920; Næstformand i Partiets Folketingsgruppe 1928-40 og fra 1942; Formand for Partiet fra 1939; Medlem af Landbokommissionen af 1931; af Alkoholkommissionen, af Statens Jordlovsudvalg og af Kontrolraadet for Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring. Handelsminister i det andet Ministerium Buhl, fra den 5. Maj 1945 til den 7. November 1945.

G-I. STEEN VILHELM NYBY FIBIGER, født 14. Februar 1915. Forpagter paa Øland, Snedsted Sogn. Fredag den 23. Juli 1937 i Søllerød Kirke g. m. BODIL INGEBOG CLARA SCHWENSEN, født 13. Februar 1916, Datter af Postkontrollør i Generalpostdirektoratet Rheinhold Schwensen, død 12. April 1941, og Ingeborg, f. Hartmann.

- H-I. KIRSTEN FIBIGER, født 2. Juli 1939.
- H-II. BIRGIT ASTRID FIBIGER, født 16. September 1942.
- H-III. PETER VILHELM RHEINHOLD FIBIGER, født 23. April 1946.
-
- E-VI. ANTONIE SOPHIE PETREA FIBIGER, født 7. Juli 1852, død 15. Juni 1864.
- E-VII. CHRISTIANE FREDERIKKE FIBIGER, født 5. Maj 1857 i Rosholm Præstegaard, død 10. Maj 1932 i Hellerup. 12. August 1875 g. m. PETER NICOLAI FROST VALEUR, født 9. November 1843 i Aalborg, død 9. Juni 1922 i Hellerup. Grosserer, København. Søn af CASPAR CONRAD VALEUR, Købmand i Aalborg, og JANE KIRSTINE FIBIGER. Se Side 143-144.

III
HOFVIOLONENS GREN
Københavnsdelen

I CARL THRANES Bog »Fra Hofviolon'ernes Tid« fortælles der om Fr. IV.s Capel følgende:

»Et stort Violist Orkester paa over tyve Personer »la grande bande« hørte til det franske Hof's Mærkeligheder. Allerede under Chr. IV havde den franske Violin begyndt at lade sig mærke. Nu kom *Bausse*, en betydelig Kapacitet herop, og der blev gjort Honneurs. Han skulde, sagde Kongen, være Fører for Violin Banden og holde Violinisterne i den rette Tugt og Orden; denne Bande var forlængst til Stede, og – mærkeligt nok – de fleste danske. Strygeinstrumenterne var gaet langsomt, men sikkert, ind i Kapellet. Bausses lille Bande bestod af syv.«

»Med 2 Musikanter og 8 Violons var Kapellet saa fuldtalligt, Violons! Dette Ord, som Fr. III allerede havde anvendt, men som ikke strax nød Borgerret, havde nu sat sig fast. Det kedelige Violist vilde man ikke mere vide af at sige. Munden var maaske ogsaa bleven saa øvet i at udtale franske Ord . . . og det klædte saa fortræffeligt ved en vis Lethed og Gratie.

Som, væsentligt, besat af Violons, fik Kapellet en egen Charme og Farve. Det var ligesom blevet fornemmere.«

»Titlen Violon var knap slaaet fast for de franske, før man hørte Tale om en ny og fransk Mærkværdighed, le hautbois, en forbedret Udgave af det gamle danske Instrument Skalmeyen. De franske Skalmeyblæsere ved Hoffet lærte Kunsten fra sig, og 1690 hører vi første Gang om et ganske ejendommeligt Hofkorps: *Kronprindsens sex smaa Skalmeyblæsere*.

De var halvvoxne og Dreng, eller lutter Dreng. En saadan Miniaturudgave kunde være paa sin Plads hos den unge Tronfølger, den senere Fr. IV, der maaske blot var for musikalsk til at fornøje sig over

andet end den haabefulde Ungdommelighed. De fik Penge til Rør og Streng, var altsaa flersidige og desuden smaa Fremskridtsmænd, saa temmelig franske Skalmejblæsere.

Kronprindsen rejste til Italien, og de smaa Skalmejblæsere sørgede, thi den strenge Konge, der dog ellers sjældent var streng, berøvede dem, under Fraværelsen, en Trediedel af deres Kostpenge. Men Kronprindsen morede sig fortræffeligt, nød Livet og Kunsten.

Ved hans Hjemkomst var de smaa Skalmejblæsere blevet saa store, at de ikke længere kaldtes smaa; men det ungdommelige Skær bevarede de. Kronprindsen bragte Liv til Hoffet, og hans Skalmejblæsere viste sig i Stand til at bære Kapellet paa deres unge Skuldre. De steg til 100 Rdl. for hver. Skalmejblæserne gjorde sig værdige til finere Titel. I 1695, da Kronprindsen holdt Bryllup, kaldtes de »Kronprindsens Skalmejblæsere og Violons« og nu hævdedes det Anonymitetens Skær, der i Protokollerne havde hvilet over dem. Ikke Fransk mænd kommer til Syne!

Frands Frandsen	død	1720
Hans Lorentzen Franck	død	1730
Lorentz Hartmann 25 Aar	død 9. April	1740
Friedrich Hartmann 20 Aar	død	1703
Adolph Fibiger f. ca. 1675	død 9. April	1734
Frands Jensen Haar, der snart gav Plads for		
Martin Chr. Gottwald 17 Aar	død	1745

Disse 6 kaldtes Kronprindsens smaa Skalmejblæsere og Violons.«

Da Friedrich Hartmann døde i 1703, ansattes i hans Sted JOHAN FRIEDRICH FIBIGER, og den gamle Skalmejergruppe blev fremdeles holdt sammen, dels ved ens Gager, dels ved Benævnelsen »de sex danske Violons«. Denne Gruppe skyldtes det at Kapellet bevarede sit Physiognomi. Efter i mange Aar at have været et Violistorkester, brød den nu ind med Blæseinstrumenter, navnlig Hautbois og som kongelig fortsatte den Bevægelsen med forøget Kraft.

De sex Skalmejblæsere gjorde Lykke med Hautbois, Snabelfløjte, Fløjtedus (af flûte douce) og Violin. Den ene Gang efter den anden lød

der den største Ros over Instrumentalmusikken. Det passede godt, at de var unge og ikke stive af Alder. Ofte skulde de spille, fornummede og forstukne. Ved et Taffel var der paa Bordets Midte en stor kongelig Krone, deri sad de skjulte og lod sig »fortræffelig høre under Maaltidet«. Da Kronprindsen som Frederik IV besteg Tronen, avancerede de sex kronprindselige Violons til Kongelige.

Da de 6 danske Violons, lige til Gruppen opløstes ved Frandsens Død i 1720, vedblev at hedde saa, og dette uagtet den ene Danske efter den anden kom ind i Kapellet, maa deres Danskhed næsten betragtes som kvalificeret, trods de Betæneligheder enkeltes tyske Sprog og nære Forhold til Sct. Petri Kirke kunde vække.

Kongen, der som Kronprinds var begyndt med de smaa Skalmejblæsere, der sikkert var hjemlige, ønskede bestandig at benytte hjemlige Kræfter og det lykkedes ham.

A. ADOLPH FIBIGER, født ca. 1675 i Holsteen? Jorden 17. September 1734 i København. (Petri K.) Kgl. Hofviolon. Hørte fra 1695 til Kronprindsens smaa Skalmejblæsere og Violons.

I Rigsarkivet findes i Sjæll. Reg. 43. fol. 109 anført følgende Kongebrev:

Adolph Fibiger, Musicant, seddel at maatte vies hiemme i huuset.

Vi haver allernaadigst bevilget at Voris Musicant Adolph Fibiger og Nille Voltelen maa, uden foregaaende Forlovelse og Lysning af Prædikestolen, hiemme udi Huuset sammen vies, naar den paabudne Accise efter Consumptions Forordningen er bleven betalt og ellers intet befindes deris Ægteskab lovligen at kunne forhindre, desligeste at Kirken oc dens Betiente samt Skolen, Fattige og andre Vedkommende derover intet afgaar.

Skrevet e. t. c.

Hafnia, den 22. September 1703.

Adolph Fibiger blev den 3. Oktober 1703 viet til Nille Voltelen. Nille Voltelen var født i København 1682, død smsts. 29. Juli 1737 (Petri). Hun var Datter af Chirurg og Bartskeer, Johan Bastian Voltelen, der døde først i Januar 1685. Nille, der var hans yngste Barn, var da ca. 2½ Aar gammel. J. B. Voltelens Hustru, der døde før ham, maa da være død 1682-84.

I en kgl. Bevilling blev der givet Voltelen Tilladelse til »at hans tvende smaae og uopfødte Døtre, af hvilke dend ene ey endnu skal være 3 Aar gl., maa gaa i lige Arfve oc deling med deres 4 Brødre«.

Nilles Formynder var Nicolai Friniche, Barberer i Færgestrædet, Chirurg Joh. Bastian Voltelen havde sex Børn, hvoraf Veronica, født 1672, var den ældste. Hun blev I^o i Marts 1692 g. m. Claus Nissen, Vinhandler, som jordedes 13. Oktober 1711 – Pestaaret – i Nicolai Kirke i København. II° omkring 1716 g. m. Commandeur Chr. Koningh (senere Viceadmiral), født 1677, død i Gerrildsgade i Svendborg 7. Maj 1749. Se Side 162.

De 4 Sønner var: 1. Christian V., Barbersvend, født 1674. 6. April 1691 i Amsterdam g. m. Anna Oufve fra Helsingør, Enke efter Karinen Boecher. 2. Joh. Henrich V., født 1678. 3. Nicolai V., født 1678, Postmester i Flensborg, g. m. Charlotte Dorothea Teichmann. 4. Matthias V., født 1681.

I Følge de Voltelen'ske Slægtspapirer var Nille Voltelens Oldefader, Just Henrich Voltelen, født 24. April 1577, død 2. December 1620, Assessor i Wiens Overret. Han var g. m. Madame d'Arbignon, død 1610. Hun var Datter af en Parlamentsadvokat i Paris.

Nilles Farfader(?) var Bergobersten Jacob Just Voltelen, født 20. Juni 1602 i Gera, død 6. Maj 1699; g. m. Inger Eisenburg, født, død 1649. Der staar om ham, at han blev kaldet til Danmark. Der findes paa Fr.borg Slot et Kobberstik af ham efter et Maleri – med den Text, at han reddede Kongens Liv i en Hulvej under Krigen med Sverrige, hvorfor han fik flere Naadens Tegn, bl. a. et Spindelur – dette findes endnu i Slægten Pauli.

Bergobersten skulde da være Fader til Johan Bastian V. og hans Broder, Just Henrich V. Helt sikker er denne Afstamning ikke, men for Just Henrichs Vedkommende ser den ret sandsynlig ud, da han er opkaldt efter Assessoren af samme Navn. Denne Just Henrich V. var Bartskeer og 27. Juli 1682 g. m. Anna Sophie Aspach, Datter af den kendte Chirurg, Daniel Aspach – og det er en Søn af disse, Daniel Henrich Voltelen, født 1685, død ugift i Pestaaret 1711, der forfattede det pompøse Festdigt til Kusinen Nilles Bryllup den 3. Oktober 1703.

7
Skyldigste som Erbedigste
GRATULATION oc **Udf. Omfning**

Da
Den Høynagtbare og Belfornemme unge Mand
Seigr: Adolph Fibiger

Hans Kongl. Maysts. Vel-Erfarne og konstige Hoff-
Phiolong

Med
Den Erbaarne Tyd- og Gud-Elskende Mademoiselle
Madem: Nille Voltelen

Med et Himmel-sluttet Egte-Kierligheds Baaud blev foreenet
paa Deris Høytidelige Bryllups Dag her i Kiøbenhavn / som var
den 3 Octob. Anno 1705.

Imprimatur,
C. Bartholin.

Fremfillet af det Edle Brude-Pars
Nær-Vaarrende
Daniel Henrich Voltelen.

Kiøbenhavn/
Trykt hos Julius Franks Klug.

Nille Voltelen og Adolph Fibigers Bryllupssang.

Den siirlig/rare/herlig Boe i yndig Edens Have
 Vel kunde skattes for en Høy – priis – værdig Lyckens Gave/
 Som Adam første Menneske af Gud var med forleenet
 Der hand blev leed ved prægtig Ferd til Kongeskib oc lænet.
 Her Alting var parat, bereed og færdig til hans Glæde
 Her propert stod oprejst og hans Monarche Stoel og Sæde/
 Ærbødigst blev opvartet da hans Løve – grønne Throne
 Af den umælend' skurrende og tamme Dyre – Tone/
 De angeneme Sange, Chor af quidrend' Discantister
 Indrettet blev og stiftet paa de smucke Sommer Quiste.
 Da Fader Adam gjorde nu, med Værdighed og Ære
 Sit Indtog udi Paradiis/hvori han skulde være/
 Hand deylig/skønne/frugtbar Jord i Ære Færd betræder
 Som overdraget/skiulet Jord med grønne Fløyels Klæder/
 Hvis yndige Tappete – Dragt var rundt omkring besprengit
 med en adskillig Farve-Pump/som af Blod Mælk formengit
 Hvor en Sølvfliige dannet Strøm tre-dobbelt sig udskyder
 Af første Hoved Floden og Chrystalle – klar udflyder/.
 Paa denne ynglig frugtbar Ort udaf de kraftig Vande
 Saaes Saftefulde Blomster/Træ paa hver Kant/Plet at stande,
 Et savned/fant/fornam han dog udi sin Glæde skorte
 Den deylig kierlige Eva, som hand siden fick, var borte.
 Hand da erfaret Glæden først sin fulde Vægt at nyde
 Der hand saae Skielderiet net af Rifbeen sig at fryde
 Der nok/Hr. Brudgom/talis om/der nok om Eden skrivis
 Og den Interrogation blandt Lærde meget drivis
 Hvor Eden haver havt sit Sted paa Jordens store Klode/
 Men Meningen derom staar ikke paa fast Fode.
 Det staar/det staar da ved sit Værd/men hvo veed ey? hvor rolig
 Hvor smuck et Eden er for Brud, Hr. Brudgoms eget Bolig.
 I Skoven Glæde samlet Hob vel fryder mangis Sandser/
 Hvor Horne – Tacke – Crone Hiort blant sine lige dandser
 Hvor vild Bosé, hvor Minûet, hvor Aria forrettis
 Oc Capreolen skæris fort blant stumme Dyr, som trettis
 Men udi Brude-Huus oc Boe, der stoer Forskiel fornemmis

Der leegis/spillis med Forstand oc intet kierligt glemmis
Der nünnis/quidres mesterlig/Phiolen maa bortleggis
Der Sorrig/Knurren murren med, i Hastighed forsteggis
Hr. Adolph Fibiger er der/som anderledes stiller
Sin Nille Voltelen tilfreds, thi hand paa Noder spiller
Og hendis Sandser frydes saa/at hun heel sielden finder
Melancholie og andet til/som faa ey overvinder,
Hand Kongen selv med Suitte sin saa sødelig indtager
At Omhue/Traurighed oc sligt alt Hoffet efterlader/
Hans Luthis Klang/Music og Spil de Store animerer
Er da den Melodie og Liud/som Brud høyt estimerer.
Hand Eenlighed har sagt Adieu, hand den slet intet agter
Hand skøtter den ey længer med dens gamle lumpne Fagter,
Hand vil herefter leve ey i slige Fuglebure
Oc som et Closter Muncke-Skraa i Vraaen eenlig lure.
Ney, resolveret Karel, jeg tör holde med/som vover
Paa smucke yndig Nymphe Flock at see/der ham oc lover
Hand derfor uforfærdet er til Brude-Seng at ile
Hand sørger, sucker ey derved, ney, ney, mand seer ham smile.
Hr. Fibiger da prisis høyt/som det saa kunde lave
At hand derfor Berømmelse med Rette kunde have,
Hand Nille Voltelen tog til sin Brud oc Egte Mage
At hand ey altid skulde gaa i Seng med Brynde-Plage.
Viismanden har hand oc vel hørt om sligt at raisonere
Der ham til kierlig Elskovs Verck har vidst at animere:
Naar Egte-Felle tvende i en Seng hinanden favne
Da Lys og Varme findis god/den Kærlighed mon savne.
Nu naadig/store/gode Gud/som Hjerter To har tændit
Med stadig/eenig kierlig Ild oc til hinanden vendit/
Gid at den skinner reen oc klar/gid at den stedse brender.
Gid Asmodæus icke Dem til Kif og Spliid omvender.
Gid Eenighed, Samdregtighed maa Deres Bolig pryde
Gid ald Velsignelse oc Got maa Deris Hierter fryde.
Gid Adolph Nille glæde maae med Godheds kierlig Lader,
Gid Nille Adolph elske saae/at Hun ald Trette hader.

For Resten: Gid ald Instrument, Discant, Music og Stemme
 Paaminde Dem om Himmel-Seng i ævig Huus oc Hiemme
 Gid Floyteduus/Skalmeye/Luth oc Jordisk Symphonier
 Maae stedse oc erindre Dem de Himmelsk Harmonier.

Daniel Henrich Voltelen. 1703.

Bankbestyrer E. Voltelen har den 2. Oktober 1932 meddelt Pastor Johs. Andr. Fibiger, Eliaskirken, at han i »Indkvarterings Mandtal i 1717« har fundet kgl. Violong Adolph Fibiger boende i Rosenborg Kvarter 212; ligesom han i »Register til Indkvarterings Mandtal fra Paaske til Michelis i 1730« finder: Fibiger, Violong, Kjøbmager-Kvarter 43«. I 1728 boede Adolph F. i Ny Kongensgade 152.

I den rekonstruerede Sct. Petri Kirkebog findes følgende: Adolph Fibiger mit seiner Frau Nille, ihre Kinder getauft von H. Mentzer. 4 Sønner. 1 Datter.

B-I. ADOLPH F., døbt Anno 1707 den 24. May. Død 24. April 1780: Gevattere: 1. Elsa Sophie Hennings, 2. Abel Cathrine Heins, 3. Jfr. Nille Winnecke, 4. Joh. Friedrich Fibiger, 5. Otto Ehlers,¹ 6. Claus Nissen.²

Han var Skriver. Staar 6. Februar 1754 Fadder til Brodersønnen Michael.

B-II. ULRICA ELEONORA F., Anno 1709 den 14. May. Død 12. December 1780. Gevattere: 1. H. Camer Juncker Bornemann, 2. Baron Støven, 3. Camer Juncker Bülow, 4. Fr. Børnburg, 5. Fr. Lerbachen.

29. Januar 1738 g. m. PETER KONINGH, døbt 29. Marts 1710 (Holmens, København). Premierlieutenant i Søetaten, Søn af Viceadmiral Chr. Koningh, 1677-1749 i Svendborg. Ulrica og Peter Koningh boede Gerrildsgade i Svendborg, hvor han døde den 28. Juni 1741. Viceadmiral Koningh døde hos Ulrica Eleonora. Han var gift I^o med Kirsten Schou, død 1713, 25 Aar gammel. II° med Veronica Voltelen.

1. G. m. Abel Hedvig Grøtter, Snoghøjgrenen, Side 17, 25 og 27.

2. Vinhandler, g. m. Veronica Voltelen.

- C-I. VERONICA KONINGH, døbt 12. Juni 1738.
- C-II. CHRISTIAN ADOLPH KONINGH, født 7. August 1739, død . . . 1734. Premierlieutenant, 28. August 1771 Afsked paa Grund af Sindssygdom. 1766 g. m. v. W.
- C-III. NILLE KIRSTINE KONINGH, døbt 1. August 1740.
- C-IV. PETRINE ELISABETH KONINGH, døbt 17. Oktober 1741.
- B-III. FRIEDRICH CARL FIBIGER, døbt 29. April 1711, jordet 29. September 1734.
- B-IV. JOHAN FIBIGER, døbt 3. Oktober 1716 paa Forældrenes 13. Aars Bryllupsdag, jordet 4. December 1776 (Holmens). Den eneste af disse Børn, der fører Slægtsnavnet videre, se nedenfor. Faddere ved hans Daab: 1. H. Commandeur Koningh, 2. Monsr. Hiller, 3. Lorentz Hartmann, 4. Terkel Schou, 5. Elisabeth Fibiger, 6. Charlotte Voltelen, 7. Jfr. Engelstoff.
- B-V. FRIEDRICH FIBIGER,¹ døbt 8. December 1718, død ca. 1750, Nykøbing Mors.

B-IV. Om Johan Fibiger, Adolph og Nilles 3die Søn fortælles det, at »han var Sergeant ved Holmens faste Stoks III Compagnie«.

I Bremerholms Kirkes Liig Protocol over de Liig, som jordes »i og ved Kirken« fra 1761-1813, staar der anført: 1776, den 4. December Johan Fibiger, Sergeant v. Holmens faste Stok. 60 Aar. Fra Kattegade. Død af Feber. (Provinsark. Jagtvejen).

22. December 1745 g. m. KIRSTINE KNUDSEN, født 1718, død 24. September 1806 af Koldbrand; Store Kongensgade, Hj. af Tværgade. Der findes en Fortegnelse over hendes Bo, som viser, at hun har været en ret velhavende Kone.

Sølv.

3 Sølv Spise Skeer	1 liden Gaffel og Kniv m. Sølv
5 do Thee Skeer	1 Bestik m. 2 Par Knive
1 do Tang	1 Glaskaraffel m. Sølv Laag

1. Vistnok den Frederik Fibiger, der iflg. *Thisted Amts Aarboog 1928* var Lærer i Nykøbing Mors fra 1747, død der ca. 1750.

Boeskab.

- 1 Speil i bruun Ramme med Messing
Lysearme
1 do i forgyldt Ramme med do Arme
5 Lampetter m. Messing Arme
1 Stueuhr i Futteral
1 Kobber Thee Maskine
1 Bojan
1 Maleri
18 Skilderier
1 Theebord
1 Canapé
2 Hjørne Sophaer
6 Stole
1 Seng med rød sribet Omhæng
1 Comode
1 indlagt Dragkiste
1 indlagt Chatol

I Kjøkkenet.

- 1 stor Kobber Vaske Kiedel
1 do Messing Kiedel
1 mindre Messing Kiedel
1 Thee Kiedel
2de do
2de smaa Messing Kiedler
1 Kaffe Mølle
2de Messing Stryge-Jærn
4 Messing Stager
2de Tin Stager
1 Tin Skaal
1 Tin Bæger
1 Jærn Pande
1 Rist
2de Jærn-Gryder
1 Morter
1 Kobber Dørslag
1 do Æbleskive Pande
1 do Potte Maal
1 do Tragt
1 do Fyrfad

- 2de Tin Fade
1 do Potageske
1 Kobber Skum Skee
1 Hakke Brædt
1 Bordklokke
1 Tin Terrin m. Laag
2de do Fade
2de do Tallerkener
2dc Kaffekander
2de Thee Potter
2de Mælke Kander
6 Par Kopper

Gang Klæder.

1 blaae Silke Kiøle m.
Skiørt	2 Rdl. 2 Mark
1 rød Damaskes Kiøle
m. Skiørt	2 - 4 -
1 blaae Silke Skiørt, 1
Saloppe	3 - 3 -
1 Kaabe, 1 sort Kiøle	1 -
1 Kattuns Kiøle, 2
Skiørter	2 -
1 Kattuns Kiøle, 2
Skiørter	1 -
44 al. Hørlærred	11 -
2 Par Hørlærreds
Lagner	4 -
4 Par Bjaarlrærreds do	4 - 3 -
1 Dug 6 Servietter	1 - 4 -
1 do 6 do	2 -
12 Kniplings Kapper	2 -

i et lille Kammer.

1 Bord	1 Kiste
4 Dynner	1 Stryge Brædt
2 Puder	1 Bord
2 Rokke	1 Stol
4 Par Lagner	1 Skovl
1 Haspe	1 Spand
2 Hegler til Hør	

Af Holmens Kirkes Døbeprotokol ses det, at Johan Fibiger først boede i Vognmagergade, senere i Kattegade. Hans Kone kaldes ved det første Barns Daab – Knudsdatter, ved de senere Knudsen.

C-I. VERONICA ELISABETH FIBIGER, døbt 3. December 1746 (Holmens), død af Tæring 9. Februar 1789. 9. Februar 1774 g. m. LAURITZ BRAAD, født 1731. Skoleholder ved Søetaten. De boede St. Kongensgade 50. 4 Døtre, 1 Søn.

D-I. ANNE KIRSTINE BRAAD,¹ døbt 28. December 1774, død 16. December 1807.

D-II. MATHILDE B.,¹ døbt 6. November 1776.

D-III. JOHANNE B.,¹ døbt 9. Februar 1781.

D-IV. CONRADINE FREDERIKKE B.,¹ døbt 22. Oktober 1783.

D-V. JOHANNES B.,¹ døbt 12. September 1786, død som lille. (Bremerholms K., København).

C-II. NILLE MARIE FIBIGER, døbt 7. Juni 1748 (Holmens), død... Ugift.

C-III. ADOLPH FIBIGER, født 27. September 1750 (Holmens), død 13. Maj 1789. Den eneste af disse Børn, der fører Slægtsnavnet videre. Faddere ved hans Daab: Adolph Fibiger, Fuldmægtig (Thygrenens Stamfader?), Elsebeth Michel Knudsens, Skipper Kone i Vognmagergade, Kone Birgitte Knudsdatter, ibid. (maaske hans Moster). Se nedenfor.

C-IV. MICHAEL FIBIGER, døbt 6. Februar 1754 (Holmens). Blandt Fadderne: Adolph Fibiger, Skriverkarl. Fuldmægtig Johan Adolph Fibiger.

C-V. CONRAD FIBIGER, døbt 28. November 1764, død af Kopper 21. September 1769. Prindsessegade.

C-III. ADOLPH FIBIGER, født 27. September, døbt 20. Oktober 1750, død 13. Maj 1789.

Kgl. Søe Krigs Cancellie Secretair, blev 1. Cancellist i Admiralitetskontoret den 14. April 1777 og Virkelig Cancellisecretair 25. Septem-

1. Alle døbt i Holmens Kirke.

ber 1777. A. F. forrettede Tjeneste som Eskadresecretaire i 1779-80-81 og blev Departementssecretaire i Etatsraad Groves Sted den 15. Oktober 1784. (Marineministeriets Arkiv.)

I Bremerholms Kirkes Liig Protocol over de Liig, som jordes »i og ved Kirken« fra 1761-1813 findes følgende anført: 1789, Hr. Adolph Fibiger, 2. Departements Secretaire, 38¹/₂ Aar. Af Stiffloed.

Hans Ligsten finder man endnu ved Holmens Kirke, naar man gaar ind ad Hovedindgangen. Den ligger til højre for Kirken. En af de faa Ligsten, der fik Lov at blive liggende, da Søetatens Kirkegaard blev anlagt og Kirkegaarden omkring Kirken inddraget.

Stenen har følgende Indskrift:

Her hviler Støvet
af
ADOLPH FIBIGER
Kongelig Søekrigs – Cancellie Secretaire
Chef for Søetatens 2. Departements Contoir
født den 27. September 1750
gift den 8. November 1786
med
Margrethe Caroline Holm,
ved hende Fader til 2 Sønner
død den 13. Maj 1789

Vandringsmand
Naar Du, blændet af de andre Gravsteenes Pragt
mæt af deres lange Fortællinger
har trættet Dit Øie
og Din Troe
da nedlad Dig paa denne beskedne Steen
den byder Dig blot
Hvile
og godt Nabolaug.

Adolph Fibigers Segl.

Fra ham stammer Hof-Violon'ens Grens Segl: en Lillie i et Vaabenskjold og ligeledes en Lillie paa Hjelmen, samt Bogstaverne A. F.

8. November 1786 g. m. MARGARETHE CAROLINA HOLM, døbt i Frederiksborg Slotskirke 25. Juli 1766, død 22. Februar 1803. I Hillerød Kirkebog for 1766, pag. 294, læses under »Døbte«: »Den 25. Juli Capitain Holms Barn døbt og kaldet Margaretha Carolina. Madame Morsleth bar det. Faddere: Professor Schrøder, Hr. Thiim, Monsr. Morsleth. Jomfru Ulriche Leonora. Antonette Møllmann stod hos«. Hun var Datter af Skibscapitain i det ostindiske Compagnis Tjeneste, PETER HOLM til Søholm ved Frederiksberg, som var født ca. 1720, 1763 g. m. CHRISTIANE MORSLETH, døbt 3. Juni 1744, jordet 21. April 1819.

Der findes 2 Malerier af dette Ægtepar, hans er malet af Pilo. Holm var (ifølge Haneh-Fausbøls pers. hist. Saml. S. 382) Søn af Hans Andersen i Allinge og Hustru Margrethe, f. Hansen. Hvorfor Sønnen hed Holm, oplyses ikke.

Adolph Fibiger var Ven med den datidige liberale Fløj, bl. a. Peder Andreas Heiberg og Malthe Conrad Bruun. Rahbeck omtaler flere Gange »den ædle og aandfulde Fru Fibiger«. De var kun gift i knap 3 Aar og han efterlod sig, da han døde, en Søn paa $1\frac{3}{4}$ Aar og den yngste, der fødtes 3 Maaneder senere.

21. September 1797 giftede hans Enke sig i »Helligøjstes Kirke« med Assessor i Hof- og Statsretten PETER COLLETT, som hun sikkert har kendt fra Kredsen ude paa Bakkehuset. Collett var den Gang 30 Aar, han var født paa Rønnebæksholm ved Næstved 1767, døbt 4. Juli s. A., hun var 31 Aar gammel. I dette Ægteskab fødtes en Datter, døbt i Helligøjstes Kirke den 22. November 1799, CHRISTENCE ELISE CAROLINE COLLETT. Hun blev kun $\frac{1}{2}$ Aar gammel. Af Ægteparret Collett findes 2 Malerier, malede af Jens Juel.

Da Collett imidlertid samme Aar (1797) fik sin Afsked paa graat Papir¹ (Alf Colletts Bog: Af en gl. Christianslægt 1883) ernærede han sig et Par Aar som juridisk Manuduktør, men rejste saa i Aaret 1800 ud til de vestindiske Øer, hvor han tog Bestalling ved Retterne derovre. Han var da 33 Aar. Hans Hustru fulgte ham tillige med sine 2 Sønner, der da var 13 og 11 Aar gamle, men hun levede kun kort derovre, hun døde i Christianssted paa Sct. Croix. (Fol. 16, Sct. Croix Kirkebog: »Den 22. Februar 1803 døde Fru Assessorinde Collett, f. Holm«).

Han giftede sig iøvrigt igen samme Aar med Christine Sophie Constance v. Wickede, f. 22. December 1777 i Lübeck. De var gift i 20 Aar. Uden Børn.

Collett døde den 21. April 1823 paa Sct. Croix, 56 Aar gammel.

Enken flyttede Aaret efter sin Mands Død til København, hvor hun døde den 2. Juli 1830, 4 Aar før hendes yngre Broder, Joh. Wilh. v. Wickede blev gift med Eliza Fibiger, Barnebarn af Adolph Fibiger og Margarethe Carolina Holm. De to Sønner af disse sidste voxede op i Vestindien hos deres Stedfader, som iøvrigt fik det bedste Vidnesbyrd af Rahbeck og andre Venner. I »Collett Bogen« staar der om ham, at han i Vestindien fandt en venlig Modtagelse og et godt Udkomme.

D-I. PETER HOLM FIBIGER, født i København 28. August, døbt 12. September 1787 (Holmens K.), død paa Sct. Croix 26. Marts 1812.

Han var som ganske ung Søkadet, men maatte gaa ud af Etaten, fordi en anden Kadet, af Uforsigtighed, kom til at skyde ham en Kugle i Foden. Han gik derpaa til Sct. Croix, Vestindien, hvor han jo havde levet en Del af sine Drengaar. Han var kgl. Fuldmægtig og Regerings Sekretær paa Sct. Croix.

Sct. Croix' Kirkebog, Fol. 32, fortæller: »Den 6. February 1807 blef, efter General-Gouvernørens Tilladelse, viede i Brudgommens Huus her i Byen: Kgl. Fuldmægtig Hr. PETER HOLM FIBIGER og Baro-

1. Af Alf Colletts Bog fremgaar det, at Assessor Peder Collett for Udgivelsen af et Skrift i 1797 ganske uformodet kom ud af sin Stilling, idet han uden Lov og Dom blev afsat fra Embedet.

nesse HELENE MOULIN DE BRETTON. Forlover for ham var Overlods Capitain Holm, for hende Doktor Keutsch«. Han var da 20 Aar gl. og der var »periculum in mora«. Sct. Croix Kirkebog, Fol. 36, fortæller nemlig: »Den 25. August 1807 lod kgl. Fuldmægtig Fibiger døbe en en Datter, som fik Navnet CAROLINE CHRISTENCE CATHARINA. Fadderne vare: Captain-Lieutenant Hans Peter Holm og Frue, Hr. Kammerjunker Wilhelm v. Harboe (absent) Baronesse Caroline de Bretton, Hr. Capitain Carl v. Holten og Friue, Dr. Keutsch og Frue, Fru Klingberg (absent), Fuldmægtig Adolph Christian Fibiger, Hr. Assessor Collett og Frue. Barnet født den 5. April 1807.

Helene Moulin de Bretton var Datter af Baron Pontius de Bretton og Caroline Wolters. Helene M. de Bretton født 1790.

Slægten de Bretton skal nedstamme fra den kendte Huguenot Admiral Caspar Coligny, og Slægten udvandrede til Vestindien efter det nautiske Edikts Ophør. Lucas Uytendale fra Sct. Croix og Johan Baltiesar Uytendale blev, henholdsvis 1763 og 1767, ophøjede i den danske friherrelige Stand med Navnet Bretton. (C. Klitgaard: Kjerulfske Studier.)

Fru Klingberg, der, skøndt fraværende, var indskrevet blandt Fadderne, var Peter Holm Fibigers Moders gode Veninde, g. m. Højesteretsadvokat Chr. Klingberg. Hendes Datter, Caroline Hedvig Klingberg blev senere g. m. hans Broder Adolph Christian Fibiger.

Barnet levede ikke længe. I Sct. Croix' Kirkebog, Fol. 39, staar der: »Den 19. August 1808 døde Fuldmægtig Fibigers 1-aarige Datter Caroline«.

Han selv blev kun 25 Aar. I Sct. Croix Kirkebog for 1812, Fol. 53, staar der: »Den 26. Marts 1812 døde kgl. Fuldmægtig Peter Holm Fibiger, fød i København i Aaret 1787«. Hans Enke, født 1790, gift 17 Aar gammel, døde ogsaa tidligt, den 16. Juli 1815, 25 Aar gammel.

Helene de Bretton var II° g. m. Peder Rosenstand Goische Borch, født 17. Juni 1785 i Sorø, Søn af Professor Caspar Abraham B. og Anna Margrethe Rosenstand B., f. Goische. 1805 cand. jur., Auditør og Advocatus regius, 1833 Overauditør. Død 13. Juli 1833 i Vestindien. B. II° g. m. Sophie Huyghens (1798-1849).

D-II. ADOLPH CHRISTIAN FIBIGER, født i Kiøbenhavn 26. August 1789, død 1. Maj 1862.

Om hans Opvæxt i Vestindien vides intet. 19 Aar gl., den 7. November 1808 g. m. ANNA LOUISE HILLEBRANDT, født 5. November 1792, død 29. April 1818.

Faddere¹ Hr. Kammerherre Moth, Byfoged Vinding, Madame Prætorius, Procurator Rosenstand, Bogholder Prætorius med Hustru, Heegaard og Hustru. Jomfru Maria Doreas Lillie.

Hun var Datter af Joachim Hillebrandt, Bogholder paa Sct. Croix, 19. Januar 1791 g. m. Enkemadame Elisabeth Hett, f. Rogers.

Fru Annette Fibiger, f. de Neergaard, fortæller om sin Svigerfader, at han var en meget tavs og reserveret Mand, der ikke af sig selv fortalte noget. Men af et Brev fra ham til Oberst Axel Fibiger (Snoghøjgrenen), dat. 9. September 1852, fremgaar det, at han havde været gift derude. Sct. Croix' Kirkebog er meget defekt. Trods gentagne Efterforskninger har det været umuligt at finde noget om dette, Adolph Christian Fibigers første Giftermaal.

Men om Datteren Elizas Daab staar der i Sct. Croix' Kirkebog, Fol. 47: »Den 2. April 1810 lod den constituerede Overlods Adolph Fibiger paa Kaien døbe en Datter, som fik det Navn: ELIZA CAROLINE CHRISTENCE FIBIGER. Fadderne vare: Enke Frue Christence Holm (Mormoderen f. Morsleth), Overlods H. I. Holm og Frue (alle 3 absent), Assessor Collett med Frue, kgl. Fuldmægtig Peter Fibiger med Frue, Justitsraad Rosenstand med Frue, Jomfruerne Johanne Heegaard og Johanne Lottie«. Barnet født den 5. September 1809.

I 1812 forlod Adolph Christian Fibiger Vestindien og bosatte sig i København. Han var den Gang 23 Aar. Man ved intet om, at han havde Anna Louise Hillebrandt med sig hjem fra Vestindien.² Af Anna Louise Hillebrandt fandtes et lille malet Billede af hende som Barn og et noget udvisket Billede af hendes Moder – den Slægten ganske ukendte Madame Hillebrandt.

Disse to Brødre, af hvilke den ældste, PETER HOLM F., ved sit Gif-

1. Døbt 17. Januar 1793.

2. Præsten ved Eliaskirken, Joh. Andr. F., har til mig udtrykt sin Tvivl om, at det var Tilfældet.

termaal, 20 Aar gl., er Regeringssecretair eller kgl. Fuldmægtig, og den yngste, ADOLPH CHRISTIAN FIBIGER, som allerede ved Broderdatterens Daab i 1807 staar nævnt som Fuldmægtig, 18 Aar gl., og ved sit eget Barns Daab nævnes som »constitueret Overlods«, 21 Aar gl. – selv om han har haft den sidste Bestilling paa Familieskabets Vegne med Holm'erne – maa have været to usædvanlig godt begavede og dygtige unge Mennesker, hvad jo ogsaa Adolph Christians senere Liv viser.

Det er klart, at det lange Ophold i Vestindien, mere end 12 Aar – og hans Faders tidlige Død i 1789 – har bidraget til at gøre ham fremmed overfor Slægten herhjemme, baade Thy-, Snoghøj- og Fyen-Lollandsgrenen, samt de tidligere Generationer af hans egen Gren. At han var ukendt ogsaa med sin egen nære Slægt ser man bl. a. af et Brev, som den dygtige Genealog, Oberst Axel Fibiger, sender ham, dat. 21. Februar 1855 fra Randers.

Fra Axel F. fik Københavngrenen det oprindelige Udkast til en Stamtavle over deres Gren. Og det er Axel F., der henleder A. C. Fibigers Opmærksomhed paa Faderens Ligsten med den ejendommelige Indskrift inde ved Holmens Kirke. Om hans første Tid i Danmark efter Hjemkomsten fra Vestindien er Kilderne yderst sparsomme.

I sin Velmagtstid ejede han flere Fabrikker, bl. a. »Et Bageri og en Sejldugsfabrik«, og ved Siden af disse ejede han det saakaldte Rabens Palais, (opr. Lindencrones Palais) i Bredgade, tillige Hjørnebygningen ned mod Sct. Annæ Plads. Endvidere ejede han et Par »Blegdamme«, saaledes kaldtes den Gang de aflange Strimler, som strakte sig fra Blegdamsvejen helt ned til den sivkransede Sortedamssø. Det var langt uden for Byen paa dette Tidspunkt, og her havde de mere velstillede Københavnerne deres Landsteder.

Man kan gennem et Uddrag af Vejviseren nogenlunde følge hans Livs Kurve:

1815: A. Fibiger: Sejldugsfabrik, Blegdamsvej 82,

1818: er tilføjet: Og Fattigforstander.

1821: Og Nyhavn v. S. 12,

1822: Og Kronprindsesgade 407.

1824: Og Raadhusstræde 45.

1825: Og Amaliegade 116.

1826: Og St. Strandstræde 64.

1828: Og Voxlys Udsalg Gl. Strand 11,

1830: Er Forsørgelsesforstander udeladt, derimod anføres foruden det

- sædvanlige om Sejldugsfabriken paa Blegdamsvej m. m.
St. Kongensgade 47 samt Voxlys Udsalg paa Børsen No. 4.
- 1832: Sejldugsfabriken Blegdamsvej 82 og St. Kongensgade 250.
- 1834: St. Kongensgade 51 samt Brød Udsalg Kongens Nytorv 356.
- 1836: Fibiger, A. C., Sejldugsfabrikør, om Sommeren: Blegdamsvejen 89, om Vinteren: St. Kongensgade 47, Brød Udsalg L. Kongensgade 85.
- 1837: do. Brød Udsalg, Gl. Torv 37.
- 1840: Sejldugsfabrikør, Bredgade 170.
- 1842: Brød-Udsalg, Gl. Torv 37, Sejldugsfabrikør, Bredgade 170, har Udsalg paa Børsen 4 samt af Voxlys paa Kongens Nytorv 214.
- 1843: Har Udsalg Christianshavn, Overgaden o. V. 198, samt af Voxlys etc.
- 1844: Har Udsalg hos I. P. Engholm, Christianshavn, Strandgade etc.
- 1848: kaldes Gaden Norgesgade¹ 170 og han Fabrikejer.
- 1852: Fibiger, A. C., Fabrikeier, har et Steenstøberi paa II. Blegdam 82, har et Brød-Udsalg Gl. Torv 37 og Østerbro 97.
- 1860: Tallene er her forandret til Norgesg. 26 (i Parantes tilføjet 170a). II. Blegdam 42, Brød-Udsalg Gl. Torv 24 (37) og Østerbrogade 23 (97).
- 1862: do. dog er Brødudsalgene her forsvundne.
Fabrikejeren døde 1. Maj 1862, Ejendommen i Bredgade 170 blev solgt den 31. Oktober 1861.
- 1858: optræder ogsaa i Vejviseren: Fibiger A. W., Copist v. d. sjæll. Jærnbanes Hovedcontoir. Norgesgade 170a.
- 1863: Fibiger A. W., Assistent, Norgesgade 10^a.
Fibiger, Enkefrue do do.
- 1870: døde Fuldmægtig A. F., Norgesgade 10^a,
og hans Moder –.

Til 1834 levede Fabrikejeren som Enkemand sammen med sin Datter Eliza, hun var – har Fru Annette Fibiger fortalt – lige yndig af Sind som af Skind, og Fru F. mener, at hun var det eneste Menneske, som han, i Ordets egentligste Forstand, har elsket. Der findes et Brev fra ham, skrevet paa Engelsk til hans »dearest girl« paa hendes 15 Aars Fødselsdag. Det lyder saaledes:

Dearest girl!

With the most sincere prayers for many happy returns of this day, I hope my most beloved girl will, with an upright character, a sincere and honorable behaviour, contribute to make the returns of this day

1. Bredgade.

be a delight for herself & her friends. – With anticipating joy I look forward to see the fair prospects which the Almighty has been pleased to favour you with, ripen in a virtous, modest and pious woman.

Thorvald will present you a small piece of muslin, which I hope will please you.

September, 5th 1824.

Most sincerely
Yours A. Fibiger.

Der findes et meget smukt Ungdomsbillede af ham i et kostbart Miniaturmaleri. Det hidrører aabenbart fra den Tid, da der »ingen smalle Steder« var. Billedet er meget smukt udført, malet paa Elfenben, Rammen er af purt 18 Karats Guld, og Bagsiden, der er dækket af slebet Glas, er dannet af hans eget mørkebrune, kunstfærdigt flettede Haar.

I 1834, den 30. Marts, giftede den rige Enkemand ADOLPH CHRISTIAN FIBIGER sig med CAROLINE HEDVIG KLINGBERG, født 10. April 1802, død 24. Juni 1870. Caroline Hedvig Klingbergs Oldefader var Hans Klingberg (1684 – jordet 29. Oktober 1744), Raadmand, Kjøbmand i Næstved, g. m. Marie Elisabeth Hansteen (1698-1788), (Sct. Mortens Kirke).

Bedsteforældrene vare: Jacob Klingberg (1719-1782), Landsdommer i Vestindien, og Karen Lund. Faderen var Højesteretsadvokat, Justitsraad Christian Klingberg, en meget anset Mand, g. m. sin Kusine Elisabeth Louise Klingberg (1772-1855).

Den 16. Maj 1834 – kort efter Faderens Giftermaal – giftede Datteren ELIZA sig med (den senere) Oberst og Kammerherre JOHAN WILHELM V. WICKEDE, født i Lübeck 1788.

Om Vinteren boede Fabrikejeren og hans Hustru i Rabens Palais, (opr. Lindencrones Palais) paa Hjørnet af Bredgade og Sct. Annæ Plads, om Sommeren boede de paa Landet paa Blegdammen, rimeligvis den 11. Blegdam, omtrent paa det Sted, hvor Blegdamsvej 96-98 nu er, og her fødtes den 28. August 1835 deres 2 Sønner, Adolph Wilhelm og Peter Christian. De to smaa Drengene lignede hinanden saa meget, at man bandt dem et rødt og et blaåt Baand om Armen for at skelne dem fra hinanden. Det fortælles ogsaa, at naar deres Bonne gik

med dem paa Volden, mødte de af og til Dronning Caroline Amalie, som undertiden standsede dem, løftede dem op til sig og kyssede dem.

Det saakaldte »Rabens Palais« ligger i Bredgade, og til det hører Hjørnebygningen ned mod Sct. Annæ Plads, og her var det, i Stueetagen, til venstre for Porten, at de smaa Tvillingbrødre, den 15. Januar 1840, laa paa Knæ ved Vinduet og saa der Kong Frederik den Sjettes Lig (død 3. December 1839) blive bragt forbi paa Vejen til Roskilde.

De havde en Negerboy, maaske var han bragt med fra Vestindien – og det var de smaa Drenges Glæde, naar de om Sommeren boede paa Landet, hver Morgen at ride paa et Æsel, med Negeren ved Siden, helt ned til Østerbro, hvor man kunde købe Brød.

Aarene 1840–57 hvor Fabrikejær A. C. Fibiger ogsaa var Borgerrepræsentant, har sikkert været hans Glansperiode. Dygtig og energisk, som han var, begyndte han at spekulere, særlig med Landejendomme, og naar Spekulationerne mislykkedes, maatte der sættes nye Værdier ind, bl. a. maatte han overtage Gaarden »Milebakken« i Vendsyssel, hvor hans Søn og Svigerdatter blev anbragte som nygifte i 1861. Omkring dette Aar var han allerede langt ude i de Pengevanskeligheder, der allerede i 1844 saa smaat var begyndt, og ved sin Død i 1862 efterlod han sig ikke noget videre.

Han var med i det historiske Tog i 1848, da Borgerne bad Kong Frederik den 7. om en fri Forfatning, hvis de ikke skulde drives til »Fortvivlelsens Selvhjælp«. Hans Billede var derfor med paa Udstillingen »fra 48« i Industriforeningen i 1893.

Paa Ad. Chr. Fibigers Contor var der en ung Mand, Synnestvedt, senere Direktør for Bryggeriet »Thor« i Randers – gift m. CECILIE MARIE KLINGBERG, født 1797. Datter af Agent og Vinhandler Johan Klingberg i Næstved. I hans Hus kom Ad. Chr. F.s 2 Sønesønner meget, da de gik i Skole i Randers. Han fortalte om Farfaderen, at han var en smuk Mand med en usædvanlig smuk Holdning, og at han var en streng Principal.

Samlivet med hans anden Hustru, Caroline f. Klingberg, var ikke videre lykkeligt. Datteren Eliza synes at have været det eneste Menneske, som han virkelig har elsket – overfor Tvilling sønnerne var han altid den barske Fader.

Mellem Eliza Fibiger og hendes, kun 7 Aar ældre, Stedmoder synes der at have været det bedste Forhold. Eliza gav hende f. Ex. en smuk Bog i rødt Læderbind og i Federal. Bogens Blade bar Guldsnit og paa Forsiden var trykt: Caroline, 7. January 1854.

Paa Bogens Titelblad har Eliza skrevet:

Zierlich denken und süß erinnern
ist das Leben im tiefsten Innern,

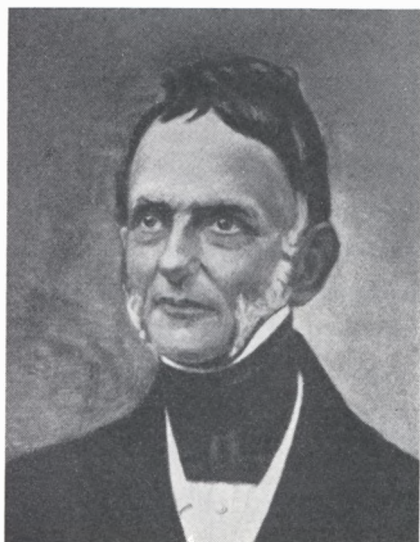
og paa første Side:

Peace be around thee wherever thou roo'st.
May life be for thee one summer day.
And all that thou wished and all that thou lov'est
Come smiling around thy sunny way.
May time who sheds his blight o'er all
And daily dooms some joy to death
O'er thee let years so gently fall
They shall not crush one flower beneath.

Accept these leaves, my dearest Caroline, as
a token of friendship and remembrance from
yours affectionate *Eliza*.

The »dearest Caroline« benyttede imidlertid aldrig »disse Blade«. Bogen gik i ubeskreven Stand i Arv til hendes Søn og Sønnesøn.

Den 21. Maj 1862 døde Fabrikejer Ad. Chr. Fibiger. Han havde været paa Besøg hos sin Søn og Svigerdatter paa »Milebakken« i Vendsyssel, og der havde ved Afskeden ikke været noget usædvanligt at mærke paa ham, men paa Dampskibet »Dania«, med hvilket han rejste fra Aalborg, faldt han over Bord og druknede. Dette skete Natten mellem Lørdag og Søndag Kl. 12 $\frac{1}{2}$ udfør Anholt – muligvis er den 73-aarige Mand, der var blevet set staaende ved Rælingen, blevet ramt af et Svimmelhedsanfald. »Aalborgposten« skriver, at Ulykken først blev bemærket $\frac{1}{2}$ Timestid senere, saa der ikke kunde være Tale om at vende tilbage for at søge efter Liget.

Adolph Christian Fibiger.

Caroline Hedvig Fibiger, f. Klingberg.

Hans Enke boede i nogle Aar sammen med sin Søn A. W. Fibiger i Norgesgade (Bredgade) 10^{ll}. Hun døde den 24. Juni 1870 paa Rejse til Sjørupgaard, hvor hendes Søn og Svigerdatter nu boede – paa Færgen mellem Korsør og Nyborg. Da de øvrige Passagerer var gaaet i Land, gik Jomfruen, som troede, at hun sov, hen for at vække hende, men opdagede da, at hun var død. Af hendes Papirer opklaredes det, hvem hun var, hendes Søn blev telegrafisk tilkaldt, hun blev ført til Kjøbenhavn og der jordet i Familiegravstedet paa Assistents Kirkegaard.

E-Ia. ELIZA CAROLINE CHRISTENCE FIBIGER, født 5. September 1809 i Christiansstad paa Sct. Croix, død i København 20. Marts 1878.

10. Maj 1834 g. m. JOHAN WILHELM v. WICKEDE, født 30. August 1788 i Lübeck, død 4. Marts 1881 i København.

Chef for den kgl. Livgarde, Oberst, Kammerherre. Han var sidste Ætling af en gammel Patricierslægt fra Lübeck – Søn af Institutbestyrer Friedrich Bernhard v. Wickede og Augusta von Selau. Uden Børn.

Tvillingbrødrene

E-IIb. ADOLPH WILHELM FIBIGER, født 28. August 1835, død 21. Marts 1870,

E-IIIb. PETER CHRISTIAN FIBIGER, født 28. August 1835, død 23. Maj 1910.

Disse Brødre, der som smaa lignede hinanden saa meget, at man for at skelne dem fra hinanden maatte binde forskelligt farvede Baand om Armen paa dem, var hele Livet igennem stærkt knyttet til hinanden. Den 25. April 1852 blev de, næsten 17 Aar gl. konfirmerede,¹ og snart efter Konfirmationen blev Peter, efter sin Faders Ønske, sendt til Søs i nogle Aar, medens Adolph blev i København.

De fik paa deres Konfirmationsdag bl. a. hver et Stambogs-Album med paatrykt Navn i Guldtryk. Giveren var en Hr. Agier.

Paa første Side af Adolphs Album har han med »ziirlige« Bogstaver skrevet:

Flid er Lykkens Moder
Gud giver den Flittige alt.
Vælg Retskaffenhed, Virksomhed og Beskedenhed til
Dit stadige Selskab!

Den 25. April 1852

P. I. Agier.

og i Peters:

»Gud hielper den, som hielper sig selv!«
Flittighed gjør Alting let
Dovenskab alt tungt!

I dette Album findes ogsaa en Hilsen fra Mormoderen, Højesteretsadvokatens Enke, den nu 80-aarige Fru Klingberg:²

»Hvor gerne vilde jeg ikke have fulgt i Kirke i Dag med mine kjære Børn! Dette lod sig nu ikke gjøre, men mine Tanker har fulgt Jer uafadeligen.

Jeg sender en lille present, som vel er en Unødvendighed, da I alle-

1. I Garnisons Kirke.

2. Fru Louise Klingberg, født Klingberg, født 1772, død 1. Februar 1855.

rede har en lignende Artikel; men lad dette tjene Eder til en Erindring om denne Dag og om Eders gamle Grandmama, som til sit sidste Øjeblik vil velsigne sin elskede Peter og Adolph og bede godt for dem«.

Den 26. April 1852.

Louise Klingberg.

ADOLPH WILHELM FIBIGER var ansat ved den sjællandske Jernbanes Hovedcontoir. 1858 finder man ham i Vejviseren som Copist, 1863 som Assistent og i 1867 som Fuldmægtig. Han var ugift og boede til sin Død sammen med sin Moder. Han tilhørte Byens saakaldte »jeunesse dorée« og var bl. a. meget intim Ven med en af Datidens flotteste unge Mænd og Leveherrer, Premierlieutenant ved Husarerne, Kammerjunker v. Marcher, om hvem man sagde, at endogsaa Prinsesse Thyra, (senere Hertuginde af Cumberland) havde en meget omtalt faible.

I 1860, den 19. August, da Broderen nylig var blevet forlovet med den indtagende Frøken Annette de Neergaard, var han paa Besøg hos Neergaards paa Fannerup, og der skrev han i sin Svigerindes Album, et Stambogsblad, saalydende:

Hvergang paa dette Blad Du ser,
Og jeg haaber tidt det skeer,
Da lad det minde Dig, Annette,
Om den, der mens han skriver dette,
For sin Tanke seer Dig staae
Som den, der siden
Glad til Peters Huus vil gaac
Og skjærme det i Tiden.

A. W. Fibiger.

Han var i 1861 med til Broderens og Annette Neergaards Bryllup, og den 10. April 1868 var han Fadder ved den næstældste Søns Daab.

Uvist af hvilken Grund, men muligvis fordi han var syg, rejste han i 1869 til Schweiz, og her blev han pludselig ramt af Blindhed. Broderen maatte hente ham dernede ved Genfersøen. Han laa en Tid syg i sit Hjem i Norgsgade, senere paa Kommunehospitalet, og han

blev aldrig mere rask. Den sidste Vinter han levede, var, efter hans Ønske, Svigerinden hos ham, plejede ham, madede ham og læste for ham. Hun forlod sin Mand og sine to smaa Dreng og var trofast hos ham til en Dag i Februar Maaned 1870. Han var rørende glad over at have Svigerinden hos sig, men for hende har det jo nok været en svær og anstrengende Tid, om Dagen hos den Syge, om Aftenen ofte med sin Svigermoder i Selskab eller i Theatret.

Selv kom hun ofte hos sin Tante, Fru Fabricius, f. Steinmann, der førte et meget selskabeligt Hus, og hvor den unge Fru Fibiger gjorde stor Lykke, spillede og sang. Og hos Wickedes, hos den yndige Fru Eliza og hendes Mand, fandt hun et Hjemms Hygge og Varme. Ved Moderens Hjemkomst husker den ældste af Fru Annettes smaa Dreng, der den Gang var 5 Aar,¹ og som havde faaet Lov til sammen med sin Fader at hente Moderen i Aalborg, endnu sin Forundring over at se det store Skib komme sejlene gennem Isen.

Adolph W. Fibiger er jordet i Familiegravstedet paa Assistents Kirkegaard.

PETER CHRISTIAN FIBIGERS Album viser, at han er kommet til Søs et Aarstid efter sin Konfirmation, hans Svoger skriver nemlig den 12. Marts 1854 følgende Afskedshilsen deri:

»Vore bedste Ønsker vil stedse følge Dig, kære Peter, paa Dine forestaaende lange Farter til fjerne Verdensdele. De vil ligeledes ledsage Dig tilbage til Hjemmet med det Haab, at Du for hver Rejse medbringer en Skat af Erfaring og Kundskaber, som vil danne Dig til at blive en rask og dygtig Søemand.«

W. Wickede.

Og hertil følger hans Hustru *sit* Ønske:

Naar Gud lægger sin Velsignelse til, og Lysten driver Værket, da vil det sikkert ogsaa gaa Dig godt i Livet! Og hvad enten i fjerne Lande, paa gyngende Grund eller i det huuslige Hjem, da veed Du, at med sit Hjærte og sine Tanker følger Dig en oprigtig hengiven Veninde og Søster.

København, 14. Marts 1854.

Eliza v. Wickede.

1. Født 2. Maj 1865.

Altsaa kom Peter ud at sejle. Men det var nu netop ikke Lysten, der drev Værket, thi Peter havde ikke Spor af Lyst til at blive en »rask og dygtig Søemand«, tværtimod – han forlod Søen, saa snart han kunde. Men – Faderens Villie var en Lov, altsaa kom Peter ud at sejle.

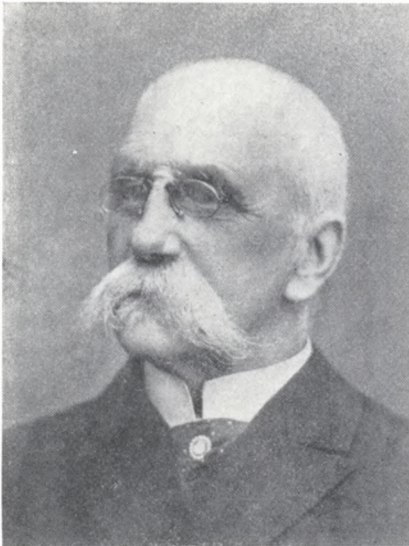
Hans Fader var, foruden at være Fabrikejer, tillige Skibsrheder, han ejede, foruden Skibet »Indianeren«, som han sendte sin Søn til Søs med, tillige et, der hed »Korsaren« og muligvis flere andre. En Skibskaptajn Koch, Broder til den senere Stifter af »Det forenede Dampskibsselskab« C. P. A. Koch, selv senere Ejer af Assurancefirmaet Theo Koch, var, paa denne Tid, Matros sammen med P. C. Fibiger. Om P. C. F.s første Sømandstid har han selv fortalt, at han paa sin første Rejse var saa frygtelig søsyg. Han havde faaet en af de blanke Sejldugshatte, som han var meget stolt af, men da han nu, i sin Elen-dighed, skulde kaste op og ikke vovede at udgyde sig paa Gulvet, maatte han bruge sin fine nye Hat til at ofre i, og maatte derefter ofre den til Havets vrede Guder.

Han har ogsaa fortalt, at Skibet en Gang i en Storm kæntrede og laa med Mærsene i Vandet, men at et heftigt Vindstød atter fyldte Sejlene og rejste Skibet op. Han holdt iøvrigt ikke af at tale om sin Sømandstid, da den Profession altid var ham saa inderligt imod.

Barken »Indianeren«, som P. C. Fibiger sejlede med, var en fuld-rigget Bark, han sejlede med den flere Gange rundt om »Kap det gode Haab«, besøgte alle Verdensdele og vandt i disse ca. 3 Aar, som hans Sømandsperiode varede, gode Kundskaber i Engelsk, et Sprog som han, til sine gamle Dage, var ret perfekt i.

Han fik først Lov til at sige Sømandsstanden Farvel efter at have bestaaet Styrmandsexamen – men dermed var han ogsaa færdig med »de Danskes Vej til Ros og Magt«, og blev fra Vandmand – Landmand! Paa Skaarupgaard (Hjortshøj St. ved Aarhus) lærte han omkring 1858 Landvæsen. Der var en hel Flok unge Landvæsenselever, bl. a. Carl de Neergaard, med hvem han sluttede Venskab. Denne førte ham i Ferien med til sit Hjem, Herregaarden Skærvad, som hans senere Svigerfader ejede, denne havde tidligere været Forpagter paa Meilgaard, som til-hørte hans Fætter, Etatsraad Peter Johannes de Neergaard, Førsløv.

Her saa han for første Gang den unge livlige Frøken ANNETTE DE

Peder Christian Fibiger.

Anette Marie Fibiger, f. de Neergaard.

NEERGAARD med de spillende brune Øjne, og hun gjorde strax et dybt Indtryk paa ham. – Det var vel saa omtrent paa denne Tid, at Annette Neergaard og hendes Broder gjorde den lange Rejse fra Skærvad til Falster for at besøge deres Slægtninge paa Fuglsang.

Ved Færgegaarden paa Falster tabte hun sin Poesibog, men fik den tilbage igen gennem Toldvæsenet, ledsaget af følgende Digt:

Livsglade Annette!
 At De er den Rette,
 vil jeg forudsætte.
 Derfor sendes Dem dette,
 som De monne forgjætte,
 da De paa Vinger saa lette
 fløj fra Jylland til Falsters Slette.
 Hulde Annette!
 Jeg vil Dem ej sætte
 strengt i Rette,
 men husk dog dette:
 Paa Rejser hold Lommerne tætte!!

Nu vil jeg Dem ej mere trætte
 Bliv ej vred og regn mig ej blandt de Slette,
 om ogsaa her jeg ej mit Navn vil sætte,
 jeg hører snarere til de Honnette –
 det vil De sande, om De kunde gjætte.
 Og nu lev vel, og lad min Spøg i Minderne sig flette!
 Juni 1859.

Senere oplystes dette:
 at Tolderen hed Frisenette!

Men tilbage til Peter, der netop paa dette Tidspunkt skulde have Militærtjenesten til Side, og den slap han let over. Mellem hans meget faa efterladte Papirer findes en Stillingskontrakt, som er undertegnet »Kjøbenhavn, den 2. Maj 1858.«

Jeg, Peter Christian Fibiger, Værnepligtig af Staden Kjøbenhavns Rulle B/1216, indskreven til Tjeneste ved den 1. Linie Infanterie Bataillon med Ordre til at møde den 30. Maj d. A. i Rendsborg, befuldmægtiger herved, efter Notarialfuldmagt, min Broder, Adolph Wilhelm Fibiger, til paa mine Vegne at underskrive denne Contract og at udbetale min ovennævnte Stillingsmand, Corporal Erik Vilhelm Christensen, ved denne Contracts Underskrift, contant, engang for alle, den Sum 475, skriver Fire Hundrede Fem og Halvfjerdsindstve Rigsdaler Rigsmønt.

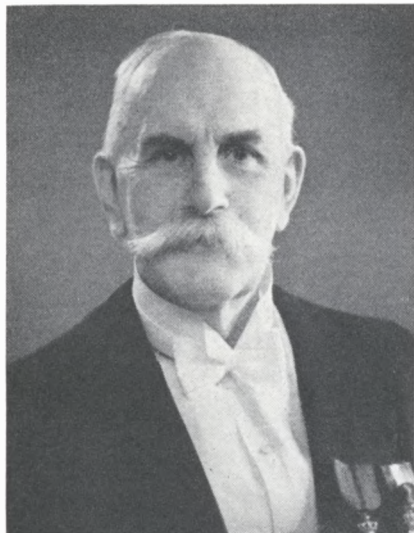
Corporalen skal have Pengene indbetalte i den 7de Infanterie Bataillons Kasse.

Ved Siden af hans Navn staar der: Efter Fuldmagt

Adolph Wilhelm Fibiger.

Saadan slap han for Militærlivets Byrder!

Den unge Peter Chr. Fibiger blev, som før antydet, den første Gang han saa hende, hæftig forelsket i den yndige unge Frøken Annette Marie de Neergaard. Der fortælles fra den Tid, at han havde sendt hende en Ring og havde bedt hende om at bære den ved et Landmandsbal i Grenaa. Dette gjorde hun imidlertid ikke, da hun ikke paa dette Tidspunkt var klar over sine Følelser for ham. Men – da den tavse mørke Yngling med det indesluttede Væsen paa Ballet opdagede,

Adolph Peter Adreas Fibiger.

Louise Marie Fibiger, f. van Schevensteen.

at hun ikke havde Ringen paa, gjorde dette et saadant Indtryk paa ham, at han blev kridhvid i Ansigtet og faldt lige bagover, besvimet af Sorg. Senere gik det dog i Orden, han friede pr. Brev; og den 17. April 1860, paa hendes Moders Fødselsdag, blev de forlovede.

Den 12. Juli 1861 viedes ANNETTE MARIE DE NEERGAARD, født 19. Maj 1838, død 1. November 1920, og PETER CHRISTIAN FIBIGER. Hun var Datter af JOHAN ANDREAS NEERGAARD, født 5. Januar 1809, død 6. Marts 1887 og Hustru CHRISTINE MARIE DANIELSEN ZOBEL, født 7. April 1807, død 2. Maj 1881. Brylluppet stod paa Fannerup, en Herregaard, som J. A. de Neergaard havde købt i 1856 efter at have solgt Skærvad. – Det var en straalende Fest. Af Brudgommens Slægt var til Stede, Tvillingbroderen A. W. F. og Halvsøsteren Kammerherreinde Eliza v. Wickede med Mand.

P. Chr. Fibiger og Hustru boede som Nygifte paa Milebakken (hedder nu Abigaelsminde) og fra 1863–81 paa Sjørupgaard i Nimtofte Sogn, ca. 5 Kilometer fra Fannerup. De var elskværdige og dertil meget musikalske Mennesker, og de samlede sig en stor Omgangskreds i Omegnen. Der var en Jægermester Ekmann fra Frederikslund, som var ugift, Lichtenbergs fra Hessel, Mourier-Petersens fra Ryomgaard,

Proprietær Houlbergs fra Nimtofte, Pontoppidans fra Ørbækgaard v. Ørum m. fl. Af Slægt var der Svigerforældrene Neergaards, der nu boede paa Jomfrubakken, Johan de Neergaard med Hustru Hanne, f. Fabricius, der havde overtaget Herregaarden Fannerup, Sechers fra Bjørnholm, Carl de Neergaard fra Hals Ladegaard, Riegels, Carlslund v. Randers, gift med Annette Neergaards yngste Søster o. fl.

Efter i 1881 at have solgt Sjørupgaard flyttede de til København, hvor de først boede paa Hjørnet af Østerbrogade og Trianglen, 4de Sal; et Aars Tid senere paa Hjørnet af Frihavsgade og Trianglen. F. gik i Kompagni med en Møller Jacobsen, som ejede Jagtvejens Mølle og Brødfabrik, – gik paa Børsen – købte saa senere en stor Ejendom paa Dosseringen, hvor han boede til sin Død. 3 Sønner.

F-I. ADOLPH PETER ANDREAS FIBIGER, født 2. Maj 1865. Kontorchef i Antwerpen, Firma: De Leun & Philippsen, Generalagentur for D. F. D. S. 27. April 1895 g. m. LOUISE JEANNE MARIE VAN SCHEVENSTEEN, født 3. April 1872 i Anvers, død 6. September 1947 i Nykøbing F. Datter af Kongens Foged og Auktionarius Louis van Schevensteen (1834-77) og Hustru Marie Chaterine Priem (1841-1903). 1 Datter.

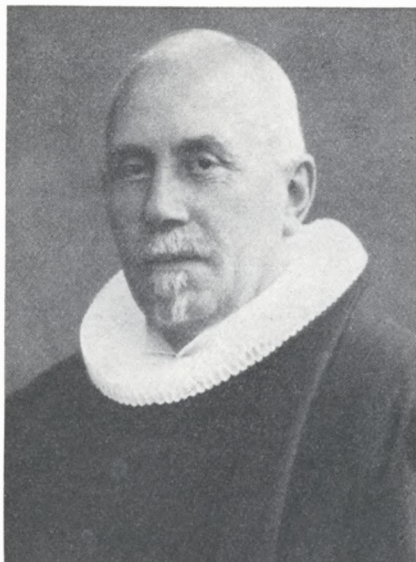
G-I. OLGA ANNETTE MARIE FIBIGER, født 29. Marts 1897 i Antwerpen. 17. Maj 1924 g. m. Repræsentant NIELS AXEL DOHN, født 18. April 1895. 1 Datter.

H-I. LISETTE FIBIGER DOHN, født 2. November 1928.

F-II. JOHAN ANDREAS NEERGAARD FIBIGER, født 7. Februar 1868, død Juni 1937.

1886 Student fra Borgerdydskolen, København. 1892 cand. theol. 1893 ord. Medhjælper i Bjørnsholm og Malle samt Lærer ved Ranum Seminarium. 1898 ord. Medhjælper ved Matthæuskirken og Sct. Mariæ Bedesal. 1908-33 Sognepræst ved Eliaskirken, Vesterbro, København.

Han var Medlem af Bestyrelsen for Indre Mission, af Dansk Kirke i Udlandet, af Københavns Kirkefond, af Kristeligt Dagblad o. s. v.

Johan Andreas Neergaard Fibiger.

Ursula Christiane Fibiger, f. Rottbøll.

Han har udgivet en lang Række af Prædikener og Opbyggelsesbøger: Kongespejlet 1901 – Guds Lam 1911 – Guld-Kristne 1914 – Troens Sejr 1917 o. fl. a. samt nogle biografiske Arbejder – Friis-Hansen – H. N. Hauge – S. Barner – og nogle historiske Arbejder.

R. 1925. Udenlands Orden S. U. Maleri af V. Irminger 1918. Maleri af Marie Thymann 1915. Buste af Svend Jespersen 1922. (Biogr. Lex. Aage Nørfelt: »Sognepræst A. Fibiger 1938«.)

17. Maj 1894 i Matthæus Kirke g. m. **URSULA (ULLA) CHRISTIANE ROTTBØLL**, født 23. Januar 1870 paa Store Haabendal ved Frederikshavn, død 11. Maj 1927 paa Frederiksberg. Hun var Datter af Proprietær **FREDERIK ROTTBØLL**, født 29. September 1828, død 8. Juni 1871. II° 1863 g. m. **WILHELMINE CHARLOTTE MAHRT**, født 17. April 1845, død 7. Januar 1927.

Fru Rottbøll var II° 1893 g. m. Lægen Hans Brøchner 1849-1929.

Han udarbejdede sammen med sin ældre Broder 4 gode Stamtavler, som vi stadig har Nytte af. I nogle Aar samledes Medlemmer af Slægten i hans Hjem til nogle fornøjelige Aftener, hvor han fortalte om de helt gamle i Slægten. – Foredraget baseret paa de gamle, fra Oberst

Axel Fibiger stammende Papirer. Endvidere har de to Brødre i Fællesskab skrevet en lille Bog: »Familien Fibiger«, som i korte Træk giver et Billede af Slægten.

G-I. GRETHE FIBIGER, født 20. Februar 1895 i Ranum. 30. August 1920 g. m. HENRIK JOHAN LEVINSEN, født 27. Marts 1894. Overlæge i Farsø, Søn af Læge Vald. L., født 3. August 1863, død 22. November 1935, og Ida, f. Holm, født 3. September 1861. 3 Døtre, 1 Søn.

H-I. ANNETTE LEVINSEN, født 4. Februar 1923, død 16. Oktober 1924.

H-II. IDA FIBIGER LEVINSEN, født 9. November 1925. 26. Juni 1948 g. m. Kaj Bøggild, cand. jur., født 12. Januar 1922.

H-III DORRIT FIBIGER LEVINSEN, født 10. September 1928.

H-IV. CARSTEN FIBIGER LEVINSEN, født 7. Oktober 1931.

G-II. ANNETTE MARIE NEERGAARD FIBIGER, født i Ranum 27. Januar 1897. 1. September 1923 g. m. POUL CHR. VALD. GØTZSCHE, født i Indien 5. April 1899. Fra 1938 Læge i Haslev. Søn af ERIK VALD. GØTZSCHE, Sognepræst i Rise paa Ærø (Missionær i Indien 1896-1909), født 9. Februar 1868 i Ribe, og Ellen, f. Johnsen, født 30. Januar 1867.

H-I. MARIANNE FIBIGER GØTZSCHE, født 5. September 1925. 26. Maj 1949 g. m. stud. theol. Kjeld Bundgaard, født 19. September 1925, Søn af Urmager B.

H-II. JOHAN FIBIGER GØTZSCHE, født 26. Marts 1928.

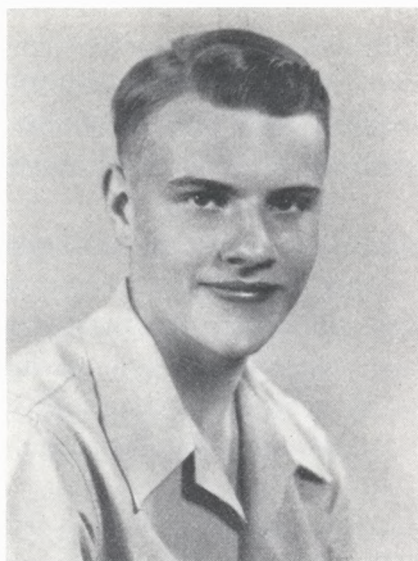
G-III. BØRGE ROTTBØLL FIBIGER, født 15. November 1898. Kunsthandler, Bredgade, København. I° 15. November 1925 g. m. RUTH ELISABETH WADMOND, født 7. Januar 1901 i U. S. A., Datter af Samuel C. Wadmond. Ægteskabet opløst i 1933. 1 Søn.

II° 11. November 1935 JENNY JOHANNE CHRISTINE REINHOLD JENSEN, født 29. Januar 1906, død 2. Maj 1941. Datter af Arkitekt Fritz Jensen, Vejle. 1 Datter.

III° 22. Juni 1942 i Göteborg g. m. ANN MARIA NANNA SVALANDER,

Børge Rottbøll Fibiger.

Johan Andreas Neergaard Fibiger.

født 8. April 1916, Datter af Købmand i Göteborg JOHN EMIL GUNNAR S., født 17. November 1881, og MARIE CAROLINE, født SJØHOLM, født 27. November 1886. B. R. Fibiger og hans 3. Hustru A. M. N. født Svalander rejste Midsommer 1948 med de 4 yngste Børn til Canada. No. 378, New post Victoria, British Columbia.

H-Ia. JOHAN ANDREAS NEERGAARD FIBIGER, født 27. April 1932.

H-IIb. NILLE VOLTELEN NEAR FIBIGER, født 19. April 1938.

H-IIIc. HANS CHRISTIAN SVALANDER FIBIGER, født 4. Maj 1943.

H-IVc. NANNA MARIA SVALANDER FIBIGER, født 23. April 1945.

H-Vc. PETER ADOLPH SVALANDER FIBIGER, født 27. November 1947.

G-IV. YRSA ROTTBØLL FIBIGER, født 28. Maj 1901. 3. Maj 1922 g. m. EJVIND HARALD HAUEN-LIMKILDE, født 2. Januar 1898, Kunsthandler i København. Søn af Grosserer Harald Emil Limkilde, født 5. August 1854, død 23. Marts 1923, og Olga Marie Amalie, født Hansen, født 19. Oktober 1867, død 12. Maj 1936. 4 Sønner, 1 Datter.

- H-I. PER HAUEN-LIMKILDE, født 1. Februar 1923. Snedker.
- H-II. MERETE HAUEN-LIMKILDE, født 8. December 1927. 1949 forlovet med stud. med. Peder Skovgaard Jensen fra Aalborg.
- H-III. TORBEN HARALD HAUEN-LIMKILDE, født 18. Januar 1929.
- H-IV. STEPHAN HAUEN-LIMKILDE, født 26. December 1933, død 13. September 1934.
- H-V. JAN FIBIGER HAUEN-LIMKILDE, født 20. Marts 1938.
- G-V. ELISABETH (LITZIA) ROTTBØLL FIBIGER, født 10. August 1904. 9. April 1941 g. m. Civilingeniør MARCUS JENSEN, født 17. Juni 1903. Søn af Inspektør Jens Anthon Jensen og Maren Helene Dorthea, født Thirslund. 1 Datter, 1 Søn.
- H-I. ULLA FIBIGER JENSEN, født 17. Januar 1944.
- H-II. MICHAEL FIBIGER JENSEN, født 29. Juni 1945.
- G-VI. ULLA ROTTBØLL FIBIGER, født 22. Oktober 1906. 7. Juli 1932 g. m. AAGE JULIUS KREUTZER NØRFELT, født 24. Januar 1905. Løjtnant, Lærer ved Tjørnegaards Skole. Overlærer i Roskilde. Seminarieforstander.
- H-I. PETER FIBIGER NØRFELT, født 27. April 1933.
- H-II. MORTEN FIBIGER NØRFELT, født 22. Februar 1935.
- H-III. HENRIK FIBIGER NØRFELT, født 4. Juni 1940.
- H-IV. ANNETTE FIBIGER NØRFELT, født 10. Januar 1944.
- F-III. JOHAN WILHELM WICKEDE FIBIGER, født 30. April 1875, død i Johannesburg 3. September 1910. Kaptajn i den engelske Hær, Garnison i Mafeking, senere Inspektør i Diamantgruberne, Johannesburg, Transvaal, Syd Afrika (Holland).

Om hans æventyrlige Skæbne har hans ældste Broder, Adolph Fibiger, berettet følgende mundtligt:

7 Aar efter Broderen, Johan Andreas, kom Johan Wilhelm. Det var til at begynde med som om al Slægtens Udlængsel og Æventyrlyst, Uvillie mod alt det gængse, var samlet i ham. Da han havde endt

sin Skoletid var han, for at lære Landvæsen, sendt til Skaane, til Gaarden Svaløf, som ejedes af hans Morbroder Johan de Neergaard, der havde forpagtet den ud til Broderen Carl. Da Carl de Neergaard ikke mente at kunne lære ham mere, blev han sendt til la Cours Landbohøjskole i Lyngby, hvortil han skulde medbringe Seng, Sengeklæder o. m. a.

Det var et vanskeligt Selskab for ham at komme i – Lyngby ligger jo, som bekendt, nær København, og Landbohøjskolen var kun besøgt af velhavende Københavneres Børn. Det var vanskeligt, for ikke at sige næsten umuligt, for ham at undslaa sig for i Fritiden at tage med ind til København, hvor de soldede og morede sig. Og da saa tilmed Børnene fra Sjørupgaard blev holdt meget smaat med Lomme-penge, gik disse hurtigt til, og snart maatte han for at skaffe Mønt, sælge sin Seng med Sengeklæder, og hvad han ellers kunde undvære. Tilsidst maatte han rømme fra Skolen, men tog ikke hjem; hans Fader maatte efterlyse ham, og han blev fundet.

Han forlangte nu at blive sendt til Afrika, Cape Town. Rimeligvis har han heller ikke her haft ret mange Penge at klare sig med, for der – i Cape Town – kom han ind i en Beværtning, der ejedes af en Dansker. Her fik han et Job med at vadske Tallerkener og med at varte op i Caféen.

En Dag, da han opvartede, kom nogle amerikanske Krigsskibe til Cape Town, og nogle der ansatte danske Maskinmestre kom op til Caféen.

Da han hørte dem tale Dansk, gav han sig til Kende for dem, de hørte interesseret paa ham og sagde: Hvorfor i Alverden gaar Du her og spiller Tjener? Kom Du hellere ud at sejle med os! De kunde nemlig ikke skaffe Folk, og her var Bid. Skibet skulde til Sct. Helena, lige under Ækvator, og her blev han puttet ned i Kulrummet for at være Fyrbøder; han saa intet, han havde kun at staa og skovle Kul ind i denne skrækkelige Hede. Da de igen naede Cape Town, stak han i Land, og saa kom Boerkrigen. – Han meldte sig som Frivillig i denne Krig, da den udbrød, og udmærkede sig saa meget, at han blev udnævnt til Løjtnant, senere til Kaptajn.

Johan var nu kommet til Mafeking.

Omtrent paa denne Tid var det vistnok at en Bekendt, en fhv. Løjtnant i den danske Hær, som havde været mindre heldig herhjemme, blev sendt ud til Syd-Afrika. Han medbragte fra Johan F.'s Fader et Brev og nogle Penge til ham. Da han naaede Cape Town havde han soldet Pengene op, men sendte dog Brevet til Johan F. Denne maatte saa hente ham i Cape Town, hjalp ham tilrette – – forhaabentlig med et godt Resultat!

Maaske har han paany faaet Penge hjemmefra, for han var hjemme en kort Tid – men gik saa til Syd-Afrika igen, hvor han fra 1898 var gift.

Han – der jo nu var Kaptajn i den engelske Hær med Garnison i Mafeking, fik en Stilling som Inspektør ved Diamantgruberne i Johannisburg, Transwaal (Holland). Minerne ligger et Stykke udenfor Johannisburg.

Ca. 14 Dage efter sin Ansættelse der, en Morgen, da han gik ned til Minerne, mødte han en Neger, der var fuld, vel sagtens en Arbejder derfra. – Han bebrejdede ham hans Tilstand og gik videre for at passe sit. –

Men da han om Aftenen vilde tage Toget ind til Johannisburg, stod Negeren paa Perronen og gik hen til ham og skød ham, han døde med det samme.

Negeren blev lynchet, og dermed var Sagen endt.

Barnebarnet af den rige Fabrikant, der selv skabte sin store Formue, havde endt sit Liv, men havde forinden bevist, at han var af samme Stof – han klarede sig og klarede sig godt, selv da han blev sendt ud paa Dybder, hvor vel de fleste var gaaet til Bunds. A. F.

19. Juli 1898 g. m. RAGNHILD POULINE JENSINE CHRISTENSEN, født 11. November 1876, død 27. November 1920. Datter af Tømrer CHRISTENSEN, Cape Town.

G-I. HERBERT JENS CHRISTIAN FIBIGER, født 12. September 1899, død 25. September 1899.

G-II. HELGE FIBIGER, født 5. Juni 1904, død 4. April 1907.

IV
STADSMUSIKANTENS GREN
Fyen-Lollands Grenen

I CARL THRANES Bog »Fra Hofviolon'ernes Tid« findes følgende om Instrumentisterne:

Kunsten steg, og Spillemanden forfinedes snart i det 17de Aarhundrede til Instrumentist, hvilket ogsaa i Reglen vedblev at være Benævnelsen i det 18de Aarhundredes Bestallinger.

Instrumentisten eller Musicanten holdt, som en Laugsmester, Svende og Dreng. De kaldte ham Mester og boede i hans Hus, hvor de fik Kosten. Drengen tillige Klæder, baade Uldent og Linned. Svendene havde Del i Indtægten. Drengene skulde være af »ærlig Fødsel« og derfor ved Antagelsen forevise Fødselsattest.

Mesteren lærte dem at spille, og der er ikke blevet sparet paa Ferlen, han skulde – sagde en Bestalling – »uden Forargelse informere dem forsvarligen udi den musikalske Kunst.«

Fra »uærlige Instrumenter« som Triangler, Lirer og Skraafidler, der spilledes ved Dørene af Betlere og Fruentimmer, skulde de holde sig langt borte. Læretiden var mindst 5 Aar, og efter dens Udløb modtog Drengen sit Lærebrev og blev Svend.

Ofte var der 2 Svende og 2 Dreng, endog færre, i København mange flere. Mesteren med sine Svende og Dreng dannede et instrumentalt Korps, eller, som Københavns Politimester, Ernst, sagde: »et Collegium musicorum«. I Hovedstaden taltes med Rette om *Statsmusicanten*, hvilken Benævnelse overførtes paa hans Kolleger, hvorved vandtes, at man altid vidste, naar det var den privilegerede Musikant, der var Tale om.

Stor Vægt lagdes der paa, at Musikanten med Folk spillede i Kirken om Søndagen ved Højmesse. Den egentlige Betaling for, hvad han ydede i Byens Interesse, bestod i Frihed for borgerlige Tyngder,

Tilladelse til Omgang hos Borgerne en af de fire hellige Aftener (Sct. Mortens, Jule, Nytaars og Helligtrekongers Aftener) undertiden fri Residens og fremfor alt Privilegiet til at spille ved Brylluper og Vært-skaber »paa det han for saadan sin Umag og Beskjæring des bedre kan blive forsynet«.

Ved en Sejr, Fred eller anden lykkelig Begivenhed blæstes Takkepsalmer eller »Lykønskning« fra Kirketaarnene. I Helsingør skulde der blæses om Søndagen, »naar Vejrliger ikke hindrer«, (Bestall. 1679), i Nyborg »efter gammel Skik« hver Søndag og Onsdag. (Bestall. 1690).

I Nyborg Bestallingen anføres videre:

»Her forlanges ved de store Højtider udtrykkelig Trompeter. Taarnblæsningen foregik umiddelbart efter Højmesse, lige som Folk kom ud af Kirken. Som fra Skyerne skulde Lovsangens, Takkesangens, Fredens Toner lyde over Byen«.

Der var et umaadeligt Musikforbrug. »Festligheder af enhver Art krævede Musik. Et Bryllup uden Musik kunde knap tænkes.« Musikanten var ikke blot beskæftiget som Lærer hos Borgerne, men ogsaa i de latinske Skoler.

Man beundrer med Rette det frodige Musikliv i Italien. I Grunden fandtes, paa denne Side af Alperne, beslægtede Tendenser, ligesom en Afglands fra den sydlige Himmel, ogsaa i Danmark, hvor Provinsmusikken naaede sin Højde under Chr. V og Fr. IV for brat at synke.

Man behøver ikke at ty til Peder Paars' Testimonium:

»Borgmester selv af Glæde monne græde,
man gamle Koner saa Tørklæderne at væde,
de raabte: Ak, det er en himmelsk Englelyd,
i anden Verden maa der være megen Fryd,
naar slig paa Jorden er.«

Men man vilde begejstres og har ikke saa sjældent fundet Anledning dertil, takket være de tre Autoriteter: Kantor, Organist og Musicant. Musikken dyrkedes gennem alle Befolkningens Lag!

Saavidt Carl Thrane – om Instrumentister og Stadsmusicanter!

Den første Bærer af Slægtsnavnet, som vi kender her hjemme, er

Instrumentisten Jørgen eller Georg Fibiger. Han er ca. et Slægtled ældre end de 2 foregaaende Stamfædre – antagelig født omkr. 1630-40. Hvor han er født vides ikke, ej heller kan vi gøre Rede for vort Slægtskab med ham, men et Par Steder i hans Slægts Historie findes Glimt af, at hans og de andre Grenes Slægt har kendt hinanden og har ment sig beslægtede.

1665 ansattes Jørgen eller Georg Fibiger som Stadsmusicant i Nyborg. Faaborg Tingbog, 1667, meddeler herom:

»Bleff læst og forkyndiget en Copie af kongl. Mayst. Naadj. Bestalling angaaende Tvende instrumentister, naffnlig Christopher Møller och Georg Fibiger, som efter høystbem'te Kongl. Mayst. befallning er bevilget at opwarte under Nyborg Ampt med deris instrumenter, til Brylluper och andre wertschaber, for billig Betalling hoes hvem deris Tieneste begierendis vorder«.

Hafnia d. 18. Novemb. 1665.

(meddelt af Birkedommer H. H. Hvass, Faaborg, 2. Marts 1918).

JØRGEN eller GEORG FIBIGER, født jordnet 8. Maj 1689 paa vor Frue Kirkegaard, Nyborg. Stadsmusicant, 10. August 1673 g. m. ABEL JØRGENDATTER SIBBERN, døbt 17. September 1648, jordnet 18. Juli 1726. Vor Frue Kirkegaard i Nyborg.

Hun var Datter af Sägermager (d. e. Kirkeuhrmager) JØRGEN SIBBERN¹ af Odense, født 1615, 14. November 1647 g. m. MAREN BALTZERSDATTER (Sct. Hans S., Odense). 3. December 1700 jordedes i Nyborg Jørgen Sägermager, fordum Borger i Ottense, Fader til Abel, salig Anders Jacobsen, Musicantes, her paa Vor Frue Kirkegaard, østen for Kirkemuren, 85 Aar gl.

1. Af Jørgen Sibberns Børn kendes foruden Abel, født 1648, 2. Regina, født 10. December 1654, 3. Arent, f., 20. Oktober 1679 g. m. Margrethe Pedersdatter. Johanne Margrethe Sibbern, død 20. Januar 1798, maaske hans Sønnedatter, g. 1757 m. Jens Pedersen Brandt, Klokker i Odense, Kateket Sct. Knudskirken i Odense, født 2. Juli 1723, Søn af Peder Jensen B., født 1690. Kateket og Klokker, Sct. Knuds Kirke i Odense og Birgitte Margrethe Blangsted, døbt 29. Oktober 1693. Jens P. B. var gift 3 G., I^o 26. August 1750 med Christiane Dorthea Riber, jordnet 26. Marts 1751, II° Karen Holm, III° Joh. Margr. Sibbern 1757; denne var II° 13. August 1766 g. m. Morten Kisbye, Klokker i Odense.

I Nyborg Skiftesamlings Protocol Side 305-18, Skifte efter Georg Fibiger, Instrumentist, Anno 1690, d. 8. Julii, mellem erlig, dyderig og gudfrygtig Quinde, Abel Jørgensdatter efter hendes afdøde salig Mand, erlig agt- og welfornemme Georg Fibiger, fordum Indwohner og Instrumentist heri Staden paa den ene Side og begge deres Søn, den salig Mands Arfning, Matthias Georg Fibiger, paa den anden Side (Odense Provinsarkiv).

Stadsmusicant Jørgen (Georg) Fibiger jordedes 8. Maj 1689 paa Vor Frue Kirkegaard i Nyborg, Abel Jørgensd. Sibbern d. 13. Juli 1726 sammesteds. Overskud ved Skiftet d. 8. Juli 1690: 105 Rdl., 11 Skilling til Deling mellem Moder og Søn.

I Nyborg Kirkebog læses, at »den 21. Nov. 1675 haffver Georg Fibiger, Musicant, en Søn til Daaben, som blev kaldet MATTHIAS«. I en lignende Bog, formentlig ført af Kløkkeren, læses det samme, kun med den Forskel »haffver Jørgen Musicant«. Ellen, Mag. Hans Winters bar Barnet. Faddere: Hans With. Peder Søfrensen. Anne Cathrine Antonne Brænderiejers. Cathrine Marenstinesdatter.

Efter Stadsmusicantens Død giftede Abel Sibbern sig med Anders Jacobsen Musicant, hvis Slægtsnavn var WANDALL¹ – han jordedes den 30. Juni 1697. Baade ved Faderens Jordefærd og ved Sønnens 6 ældste Børns Daab (dem har hun enten baaret eller staaet Fadder til) nævnes hun som Abel, sal. Anders Jacobsen Musicantes.

A. MATTHIAS GEORG JØRGENSEN FIBIGER, døbt 21. November 1675, død 14. Marts 1741, var den eneste Arving, der nævntes ved Stadsmusicantens Skifte. Han var en af Nyborg Bys mest ansete Borgere, Raadmand, Vejer, Maaler, Vrager, Havnefoged, Bogbinder m. m.

Indtil 1723 er han kun Bogbinder, men den 8. Juli d. A. bliver han Kirkeværge og kaldes »Seigneur«. Om han, da han den 25. April 1724 bliver Raadmand, stadig har drevet sin Profession som Bogbinder, vides ikke; naar en Mand var blevet Raadmand, nævntes hans Profession aldrig mere.

1. Anders Jacobsen Wandall var Grundlægger af Musiker-Dynastiet Wandall, hvis Medlemmer sad som Organister og Stadsmusikanter baade i Nyborg og andre Steder. Han har jo nok ved Jørgen Fibigers Død været dennes Førstemand.

30. Oktober 1704 indgik han Ægteskab i Nyborg –

MATTHIAS FIBIGER, Bogbinder med KAREN BARTRAMSDATTER TREWEN hiemme udi Huuset efter Kgl. Mayst. allernaadigste Tilladelse, Karen Trewen,¹ døbt 6. December 1679, var Datter af Borgermester og Tolder i Kjertemind, Bartram Trewen, død 1688, 46 Aar gl. og Gjertrud Nielsdatter Riber,² død 1686, Datter af Kjøbmand og Raadmand Niels Riber i Nyborg og Karen Wandel. 4 Sønner, 3 Døtre.

Karen Trewen døde den 2. Juni 1723. »Den 8. Junii 1723 jordedes Seigneur Matthias Fibigers Kiereste udi Vor Frue Kirke i Nyborg, i Niels Jensens aabne Begravelse, ringet med alle Klokker«. Andetsteds staar: »Kirkevæрге Matthias Fibigers Kiereste, Karen Trewen«.

Raadmanden blev den 3. December 1724 viet til Enken ANNA CATHRINE MORVILLE, født 1683, død 3. November 1728. Hun var Datter af Sognepræst i Herslev og Viuf HENRICH JOHANSEN MORVILLE, 1649-88, og hans II° Hustru, KIRSTEN GREGERSDATTER KRAG, gift 1674, død 1687. Hendes Oldeforældre, Slægten Morvilles Ældste³ var HANS JACOB CARL MORVILLE, Oberpfarrer i Rothenhausen i Unterphalz og DOROTHEA SPONING af Rothenhausen. Bedsteforældrene JOHANNES MORVILLE, Chirurg i Sorø, 1618-67, og CATHRINE, Proviandforvalter Hans Jacobsens Datter, 1620-54. Anna Cathrine Morville var I^o g. m. Sognepræsten i Vigersted-Kværkeby Henrik Nielsen Skrøbebjerg,⁴ jordet Marts 1717. S. var 1683 I^o g. m. Form: D. Johanne Andersdatter Wiger.

Af Nyborg Kirkebog ses det, at Anne Cathrine Morville i de faa Aar, som hendes Ægteskab med Matthias F. varede, har staaet Fadder til eller holdt Hue til $\frac{2}{3}$ af de i Nyborg fødte Børn, hvoraf sluttes, at hun maa have været en from Kone og han en rig Mand. »I 1727 haver

1. Karen Trewens 2 Brødre var: HANS CHRISTIAN TREWEN, født 1678, Købmand i Assens og g. m. Maren Bang; og NICOLAI TREWEN, døbt 27. Februar 1680, død 3. Juni 1743. Sognepræst for Sønderby v. Assens.
2. Af Gjertrud Ribers Søstre var MARIE CATRINE g. m. Raadmand Otto Jensen Langemach. ANE MARGRETHE m. Raadmand Hans Olufsen Viborg i Kjertemind og SARA m. By-skriver Hans Carstensen smsts. Saras Datter Karen Hansdatter, g. m. Hører Lars Krag. (Fyens Hist. og Topografi. B. 5. S. 32-93).
3. Lengnick: Slægten Morville.
4. Erh. Quistgaard: Præstehustruer.

Raadmanden Matthias Fibiger og Hustru, Anne Cathrine Morville, skjænket Kirken en Sølv Vinkrukke (til at berette Syge), vog 11^{1/2} Lod.«

Uformuende har Anne Cathrine Morville ikke været; ved hendes Død nævnes i Skiftet »en Guldkiede til 7 Lod, Sølvtoj, vog 119 Lod, en Gaard i Kongegade og en Have ved Søndervold«, og Raadmanden tillige med hendes eneste Barn, Hendrich Jacob Fibiger, arver i Penge her 136 Rdl. og 12 Sk. Den 8. November 1728 stedtes Raadmand Fibigers sal. Kiereste til Hvile i Niels Jensens aabne Begravelse i Vor Frue Kirke.

Raadmand Matthias Fibiger trøstede sig hurtigt efter Anne Cathrine Morvilles Død. Den 4. August 1729 blev han i Kiølstrup Præstegaard viet til JOHANNE MARIE SØRENSDATTER BALLOV, døbt 6. Oktober 1707 i Sct. Knuds Kirke i Odense, død 2. Februar 1789 i Kippinge.

Hun var Datter af Søren Knudsen, hvis Børn kaldte sig Ballov, og Marie Sophie Hansdatter, Juul. Søren Knudsen benævnes et Sted »Granadér« i Odense – et andet »Fuldmægtig ved 3die Stiftbefalingsmænd, her paa Odense Slot«, et tredje »Handelsmand og Kirkeværge for Sct. Knuds Kirke«.

Han var I^o g. m. Barbara Jensdatter Rosenberg, II° med Marie Sophie Hansdatter Juul. Hans Datter af 1ste Ægteskab Barbara Sørensdatter Ballov blev 25. Juni 1714 g. m. sin Fætter, Sognepræsten til Kiølstrup og Agedrup, Anders Samsing. Barbara dør 33 Aar gl., 3. Marts 1725, og Johanne Marie, der dengang var 18 Aar, har maattet tage sig af Svogerens Hus og de 3 Døtre,¹ i 1725 10, 9 og 7 Aar gamle.

Omkring Sct. Michael 1728 antager Præsten Samsing en Huslærer, den 21-aarige Bertram Trewen Fibiger, Raadmandens Søn fra Nyborg, der i Foraaret er blevet Student.

1. Døtrene var:

1. Margrethe Vilh. Andersd. S., født 21. Maj 1715, g. 25. November 1734 m. Frederik Samuelsen Jahn, født 1703.

2. Anna Marie Andersd. S., født 21. Juli 1716, g. 17. Oktober 1738 m. Reimer Johansen, Præst i Stenløse.

3. Sidsel Cathrine Andersd. S., født 3. Juni 1718, g. 6. Februar 1742 m. Bonde Samuelsen Jahn, døbt 12. Juni 1710, død 1782, Præst i Hørby-Dræstrup (Broder til ovennævnte).

I Bertrams »Lefnetsløb«, berettet af ham selv, fortæller han om sit Ophold i Kiølstrup Præstegaard og om Præsten:

»I trende Aar jeg fandt hos hannem Læ og Lye
 Imidlertid jeg var hos ham, jeg maatte drage
 Til Kiøbenhavn igien, fordi nødvendig jeg
 Den Phiosophiske Examen maatte tage. In Mai 1730.
 Og da den var Forbi, jeg længer blef der ei
 Men reiste strax igien til Kiølstrup Bye tilbage,
 Hvor jeg modtagen blev med megen Kierlighed.
 Thi Præsten var en Mand, som lod sig det behage,
 At giøre vel mod mig i al Oprigtighed.
 Jeg derfor aldrig kan den salig Mand forglemme,
 Thi han beviiste sig som Fader imod mig,
 Og jeg var som en Søn udi hans Huus og Hiemme,
 Saa kierlig god han var og mod mig viiste sig«.

Bertram blev i Kiølstrup til Michael 1731. – Og her – kan man vel have Lov at gætte – paa Besøg hos Sønnen, har den 54-aarige Raadmand set den unge Jomfru Ballov, $\frac{1}{2}$ Aar yngre end Bertram, og her er de senere, af Præsten Anders Samsing, blevet ægteviede. Deres eneste Barn, døbt 2. December 1730 faar Navnet ANDERS SAMSING FIBIGER.

Den 9. Oktober 1729 er Raadmand Fibigers Kiereste Fadder, og i de paafølgende Aar er Raadmanden med Kone og Børn mange Gange tegnede til Alters eller som Faddere.

Den 20. Juni 1730 købte Matthias Fibiger af Postmester Jantzen en Gaard paa Nordsiden af Kongegade, denne Gaard solgte hans Enke i 1743 til Stiftamtmand Joh. Albrecht With. Den 21. Marts 1741 jordes Matthias Fibiger i Niels Jensens aabne Begravelse i Vor Frue Kirke i Nyborg sammen med sine 2 Hustruer. (Kirkens sydlige Kirkeskib).

Johanne Marie giftede sig senere med den meget yngre Præst til Brarup og Kippinge paa Falster, ULRIK ARNTSEN SONTUM, født i København 14. Januar 1722, død 1795. Søn af Commissariats-Skriver Cancelliraad ARENT SONTUM, død 1757, 1715 g. m. ABEL CATHRINE GRODTSCHILLING, død 1769.

Der findes en gammel Bibel fra 1722, som har tilhørt Raadmand Fibiger; paa Forsiden har han selv skrevet: »16. Januar 1729«. Bag i Biblen staar: »Anno 1726 den 15. Martii, mellem 5 og 6 slet er jeg, Hendrik Jacob Fibiger, fød til Verden. Mine Faddere vare: Min Møster Hylleborrig,¹ Hans Peter Christian Schiøtz, Apotheker Oldenburg, Oluf Faber, Borgmester Hans Holmer og Jomfru Rahbeck.

Anno 1728 blev min sal. Moder ført fra det jordiske til det himmelske, ved en sød og salig Død henkaldet og der sit Sted hos Englene udvalgt.

Anno 1729 indlod min Fader sig i Ægteskab med sin trolovede Jomfru, Johanne Marie Balloy, hvis høitidelige Brøllupsfest blev celebreret i Løvestrup Præstegaard.² sic.

Anno 1741 d. 14. Martii om Aftenen mellem 5 og 6 slet blev min Fader ført fra dette jordiske Liv til det himmelske med en sød og salig Død og blandt Englene sit Sted udvalgt.«

B-I a. JØRGEN MATHIESEN FIBIGER, døbt 5. November 1705, død 30. August, jordet 6. September 1776 i Hillerslev, g. 17. September 1743 Sct. Knuds Sogn i Odense m. SOPHIE DOROTHEA PEDERSDATTER ØSTRUP, født 1718, død 6. Januar 1781 hos sin Svigersøn Peder Hansen, Forpagter paa Høyrupgaard, (Salling Herreds Skifteprotokol 1710-85).

Jørgen M. Fibiger studerer 1737 ved Universitetet i Rostock, omkring 1744 er han Skoleholder i Ubberud, senere, ca. 1749, Degn i Hillerslev, tillige Organist i Faaborg, senere Organist i Odense. Han er den eneste af Raadmandens Sønner, der fører Slægtsnavnet videre. Se Side 210.

B-IIa. BERTRAM TREWEN FIBIGER, født 21. Januar 1707, døbt 27. Januar i Nyborg, død 8. Oktober, jordet 13. Oktober 1785 i Odense. Blandt hans Faddere var: Nicolai Trewen, Sp. i Sønderby ved Assens.

Bertram Trewen F. var Kordegn og Kateket i Assens. Det synes som om Bertrams daglige Navn i Assens har været Trewen, idet han i Kirkebogen lige saa hyppigt kaldes Bertram Trewen, Catechet og

1. Lengnick: Slægten Morville.

2. Løvestrup Præstegaard eksisterer ikke; det var Kiølstrup Præstegaard.

Chordegn, som Bertram Fibiger, ligesom hans yngste Datter ved sin Copulation kaldes Trewen.

Men i hans »Levnetløb, af ham selv forfattet paa Vers« udgivet efter hans Død, staar der at læse S. 1: »Min Faders Navn, det var Mathias Fibiger og Karen Trewen var min Moders«. Dette Skrift, der blev udgivet i Odense 1785, solgtes i Chr. Iversens Boglade for 4 Sk. Paa Universitetsbiblioteket i København findes det vistnok eneste trykte Exemplar af dette Skrift.

15 Aar gl. kom han til Assens for at gaa i Skole der, han skriver derom:

»d. 22. Oktober 1722.

Anledning til, at jeg kom her til Assens Skoele
 Det var min Morbro'r, som mig villig tog til sig,
 Jeg paa hans Kierlighed og Omhu kunde stoele
 Thi han beviiste sig imod mig faderlig.

HANS CHRISTIAN TREWEN var hans Navn, der mig som Fader.
 Gav Kost og Klæder og ved Skoelen holdt mig frem
 Hans Hustru MAREN BANG med moderlige Lader.
 Omgik's mig, saa jeg maa i Graven ære Dem.
 I Deres Huus jeg var, til jeg blef demitteret
 fra Skolen o. s. v.«

1728 tog han Studenterexamen fra Københavns Universitet. 1730 cand. phil. Fra 1728-31 Huslærer i Kiølstrup paa Fyen hos Præsten Anders Pedersen Samsing, til 1733 Huslærer hos Landstingsmand Rasch i Nyborg. 1733 bliver han Hører ved Skolen i Assens. 1740 Kateket og Kordegn sammesteds.

9. November 1740 bliver han »ægteviet til JYTTE DORTHE CHRISTIANSDATTER udi Hans Christian Trewens Enkes Huus«. Dette Ægteskab varede kun kort. Jytte Dorthe døde 29. April 1745. Hun blev jordfæstet »udi den store Gang i Kirken og blev ringet for Liiget med alle Klokker«. Deres eneste Barn var Maren Bang F., som hele sit Liv var syg og svag.

1745, den 3. November ægteviedes han til CHRISTENCE LUND.

»Hun kom fra Kiøbenhavn til Friedrichsgave Gaard
 Hvor vi holdt Bryllup, thi en Mo'rbro'r,¹ som jeg ærer
 Der bo'de, men er nu paa Hingavl død iaar«.

Efter 7 Aars Ægteskab fødtes deres eneste Barn, en Datter.

Christence Lund døde den 23. Juni 1784. Den 26. Juni jordedes hun i »Kirken udenfor den Sønden Chordør ved Ud-Muuren, blev ringet med alle Klokkerne samt givet et Par Alterlys.« Bertram var efter den Tid i Huset hos Datteren og Svigersønnen, der fra September til November boede paa Kiørupgaard; hvor de købte sig en Gaard i Nærheden af Odense og flyttede derhen. Vennen, der udgav hans Levnetsløb, føjer til dette: »Den Salige hensov omsider sagte og roelig den 8de October 1785; og blev jordet i Sct. Knuds Kirke den 13de ditto efter at have levet her i Verden 78 Aar, 8 Maaneder og 16 Dage.«

C-I a. MAREN BANG FIBIGER, født 25. August 1741, død 3. Maj 1760.

C-II b. ANNA CATHARINA DORTHEA TREWEN FIBIGER, født 17. August 1752, som, »den 30. Juli 1783 blev ægteviet til HANS HOLM, Kammerraad, Birkedommer og Inspektør paa Einsiedelsborg i Cathedet Trewens Huus i Assens«.

B-III a. ANDREAS FIBIGER, døbt 9. Juni 1708, jordet 8. August 1710 i Nyborg.

B-IV a. HANS FIBIGER, døbt 8. August 1709, Nyborg, jordet 15. Oktober 1738 fra Nicolai Kirke, København. Sergeant v. Holmen.

B-V a.² KAREN HANSDATTER FIBIGER, født Nyborg 6. Marts 1711, jordet 17. Maj 1795 i Tybrind. »Fadderne ved hendes Daab vare heelt fornemme: En Herremands Kone fra Tøistrup (Seigneur Niels Hansens Kiereste), Præsten i Vindinge, Hr. Johan Wandall, en Toldinspecteur (Rasmus Poulsen, Tolder), en Raadmands Kone og en Borgmesters Datter.«

1. Nicolai Trewen, Sognepræst til Sønderby v. Assens, død 1774.

2. Ifølge Nyborg Kirkebog hedder hun KAREN HANSDATTER!

19. Maj 1732 g. m. ARENT CHRISTENSEN HASSEL, født Korsør 2. Oktober 1702, død 7. September 1764, Provst til Huusby og Wedellsborg paa Fyen. Han var Søn af Christen Olufsen Hassel, født Hessel ved Skelskør 1674, død 10. Juni 1737, gift 1701 med Maren Arentsdatter Dauw, død i Kerte. Arent Hassel var I^o 1728 g. m. Dorothea Sophie Rosenkilde. 1 Datter.

C-I. MAREN BANG ARENTSDATTER HASSEL, født c. 1732, død Østofte 1810. 1751 g. m. HANS ALEXANDERSEN SCHEBYE, født Hvorslev Degnebolig 1. April 1705, død 1765; 1741 Sognepræst i Herrested, 1762 i Lumby, 1763 Provst. Schebye var 1728 I^o g. m. Ellen Marie Larsdatter Holst, født 1711, død 1747.

B-VIa. ABEL CATHRINE MATTHIASDATTER FIBIGER, døbt 18. Marts 1713, jordet 29. Januar 1771. 22. November 1730 nævnes hun som Fadder til Skarpretterens Søn, senere til flere andre. 29. April 1750 g. m. Kapellan i Assens HANS HANSEN VON WOWERN, født 18. Februar 1708 i Helsingør, død 13. Februar 1776. 1 Datter.

Faderen, der var af gammel spansk Adel, var Klokker ved St. Olai Kirke, Helsingør. Hans Moder var Magdalene Matthiasdatter.

C-I. KAREN TREWEN v. WOWERN, døbt 4. Juni 1751, død 10. Juni 1756.

Til disse sex Børn stod Farmoderen Abel Cathrine Jørgensdatter Sibbern sal. Anders Jacobsen Musicantes enten Fadder eller bar dem til Daaben.

B-VIIa. GIERTRUD CATHRINE MATTHIASDATTER FIBIGER, døbt 26. Juli 1717 i Nyborg, død 11. November 1780 i Bloustrød, hvor hendes Ligsten skal findes. 20. September 1740 g. m. Sognepræst i Sønderby NIELS PEDERSEN BASSE, døbt 4. Marts 1714, død 1. Februar 1767. Han var Søn af Basse, Drejø.

Niels P. Basse, 1735 Student, Odense, 1738 cand. theol. Han var ivrig Ven af Hernhuterne og blev som Deltager i den fyenske Væk-

kelse irettesat af den ortodokse Biskop. »Det blev forbudt ham og I. Mygind i Dreslette under høi og vilkaarlig Straf at tage hernhutske Lærere til deres Børn.« (Wiberg.) 2 Døtre.

C-I. KAREN NIELSDATTER BASSE, født g. m. NIELS HANSEN MØLLER, født i Kjøge 14. April 1732, død 29. Marts 1799. Student Helsingør 1753, cand. theol. 1760, Skolelærer i Westerborg til 1760, Sognepræst i Bloustrød. Søn af H. Henrik-sen Møller og Maria Kirchoff. 5 Sønner, 4 Døtre.

C-II. ROSINE NIELSDATTER BASSE, født Nyborg ca. 1748, død 2. Juli 1783. 1776 g. m. JENS REIERSEN, født Mors 26. August 1747, død i Vissegaard 13. Juli 1827.

1764 Aalborg Student. 1774 cand. theol. 1776 Sognepræst til Gjerding-Blendstrup (Hellum H., Aalborg Amt), 1781 Sognepræst til Nibe og Voxlev (Hornum H., Aalborg Amt) Provst. II° 19. Oktober 1785 g. m. Christine Elisabeth Haugaard, født ca. 1761, død Vissegaard 17. Marts 1829. Hun var Datter af Ove Haugaard og Else Margr. Lassen.

Jens Reiersen var Søn af Andreas Reiersen, Slotspræst Frederiksborg og Sognepræst i Hillerød og Herløv, født København 1716, jordet 26. April 1785 i Familiegravstedet i Holmens Kirke, og Christine Lunde, født 12. Februar 1722, død 18. September 1791. Hun var Datter af Borgmester Niels Lunde i Roskilde. 2 Døtre.

B-VIIIb. HENDRIK JACOB FIBIGER, født Nyborg 15. Marts 1726, død 27. August 1777 i Frederikssted paa Sct. Croix. Toldforvalter i Frederikssted og Plantageejer.

20. Marts 1755 paa Sct. Croix g. m. en Vestindierinde, ANNA MARTHA NIELSEN kaldet Vaage, død paa Sct. Croix 17. November 1782. Hendrik Jacob Fibiger kom til Vestindien 1749. Omkring 1750 var han Assistent paa Sct. Croix samt Pakhusskriver med 12 Rdl. maanedlig. Kom 1753, ved Øernes kgl. Overtagelse, i kgl. Tjeneste.

Der foreligger Regnskaber fra ham som Vejermester i Frederikssted fra 31. Oktober 1755 til 31. December 1756. Ved kgl. Resolution af 27. November 1764 udnævntes han til Told- og Pakhusforvalter

ved det nyindrettede Toldsted paa Sct. Croix i Frederikssted. Ca. Aar 1754 ejede han Plantagen Nr. 33 i Vestendekvarteret paa Sct. Croix (Bjærggrund). 1 Søn, 5 Døtre.

C-I. LARS FIBIGER, født 1756, død 1779-82. Styrmandsexamen 28. Marts 1778, 22 Aar gammel. Han nævnes i Faderens Skifte, men ikke i Moderens og maa følgelig være død før eller omkring 1782. Vistnok ugift.

C-II. ABEL CATHRINE FIBIGER, født i Frederikssted ca. 1758. 30. Marts 1777 g. m. Chirurgen NIELS STORM, vistnok født i København ca. 1740, død i Frederikssted 28. September 1805. Han betegnes overalt som Dr. Storm, men har maaske været Landfysikus. Han kom til Vestindien 1765.

Kirkebogen paa Sct. Croix ophører med Angivelse af døde fra 1822 – og begynder først 60 Aar senere, saa Abel Cathrines Dødsdato kan ikke angives; man ved dog, at hun i 1822 bor sammen med Søsteren Johanne Marie. Sandsynligheden taler for, at hun er død i Vestindien.

C-III. JOHANNE MARIE FIBIGER, født 26. Juni 1761, har sin første Altergang 1776. Død 29. August 1853 i Aarhus. Gift I° ca. 1778-81, hvilket kan ses af, at hun ved Faderens Død er ugift, men ved Moderens gift med Faderens Eftermand, Toldforvalter HANS RAMLØSE, født 1723, død 4. Maj 1797.

10. Juni 1798 II° g. m. FRIEDERICH CHRISTIAN EYLITZ, Byfoged i Frederikssted paa Sct. Croix, født København 1767, død 29. Juli 1804. Johanne Marie havde 9 Børn, der alle døde før hun.

Om Fru Eylitz fortælles slemme Ting, nemlig at hun skal have »forgivet begge sine Mænd«. Herom fortælles: »Medens hun var gift med Ramløse, var Eylitz der i Huset som hans Fuldmægtig og fattede Kærlighed til hende. Hun skulde da have forgivet Ramløse for at kunne gifte sig med Eylitz. Senere kom der en ung Englænder, som gjorde Kur til hende, hvisaarsag hun i Haab om Ægteskab med Englænderen, forgav Eylitz. Englænderen blev dog noget betænkelig ved

de pludselige Dødsfald, og – maaske af Frygt for en lignende Skæbne – rejste han bort og lod hende sidde som Enke.

Hun kendte en Fibiger, kaldte ham Fætter, han boede paa Blegdamsvejen i Kjøbenhavn (Bageri, Sejldugsfabrik). Denne Fætter var Adolph Christian Fibiger, den senere saa hovedrige Fabrikant, født 26. August 1789 i Kjøbenhavn (se Københavns grenen). Han kom Aar 1800 med sin Moder og Stedfader, Assessor Peter Collett, ud til de vestindiske Øer (Christianssted, Sct. Croix), hvor han blev til 1812. Dette er et af de faa Sammenknytningspunkter mellem Fyen-Lollands grenen og Slægtens 3 andre Grene.

Fru Eylitz boede en Del Aar i Aarhus, hvor hun i sin Tid var i Huset hos en Branddirektør Guldbrandsen, der havde en, Fru Eylitz tilhørende Bog med nogle Familieoptegnelser, men han var ikke til at formaa til at udlevere denne. Han har iøvrigt givet de her staaende Oplysninger om Fru Eylitz til en Konsul Richardt i Aarhus.

I Skifteprotokollen, der findes paa Ting- og Arresthuset i Aarhus, fandtes følgende:

Den 29. August 1853 anmeldtes Enkefrue Johanne Marie Eylitz, f. Fibiger, Enke efter Byfoged Eylitz, Sct. Croix, at være død. – Jfr. Lund er hendes eneste og universelle Arving efter extestamenti.

Skifte 8. April 1854.

Jomfru B. Lund.

C-IV. ANNA MARTHA FIBIGER, født 17. Januar 1763, død 25. Januar 1786. Fik en Datter, der døde kort efter Fødslen. Ugift.

C-V. ANNA MATTHIA CATHARINA FIBIGER, født 10. December 1767, død Hun levede ved Moderens Død, men kan ikke findes, hverken som gift eller død. Der er her i Kirkebogen¹ et Hul paa ca. 4 Aar.

C-VI. MAREN FIBIGER, døbt 6. Juni 1773, død 5. April 1842 i Kjøbenhavn.

Daabsattesten, som blev anskaffet det Aar, da hun blev gift, lyder saaledes:

1. Garnisons.

»Udi Den Herre Zebaoths Kirkes Ministerialbog¹ findes antegnet, at Faderen, Hr. Toldforvalter Fibiger, og Moderen Anna Marthæ Dotter, have Aar 1773 den 6. Juni, havt en Datter til Daaben, som blef kaldet MAREN.

Christianssted paa Sct. Croix den 18. December 1793«.

26. December 1793 i Christianssted g. m. FALCK DANIEL CASTONIER, født 17. Januar, døbt 25. Januar 1765 i Kjøbenhavn, død 20. Maj 1823 paa »Bidstrup«, Sct. Hans Hospital v. Roskilde. Oberst og Kammerherre. Han var Søn af Falck Daniel Castonier, g. m. HEDEVIG AMALIE v. Brømsen. Deres Dattersøn, Major Hans Helmuth Castonier Brandt, blev 28. November 1829 g. m. Giovanina Fibiger, Datter af Transportforvalter, Postmester i Fredericia, Carl Lindam Fibiger (Snoghøjgrenen).

Maren Fibiger havde i Ægteskabet med Falck Daniel Castonier 8 Børn. De første seks var født paa de vestindiske Øer; i 1808 rejste Familien til København, idet Englænderne i 1807, efter at de, sent paa Aaret, havde taget vor Flaade, ogsaa occuperede de vestindiske Øer. Mange Danske, navnlig Militærpersoner, blev sendt hjem, derimellem ogsaa Familien Castonier. Deres syvende Barn fødtes i København.

Da Øerne igen, ved Kielerfreden i 1814, blev tilkendt Danmark, vendte de tilbage til Vestindien; de har øjensynligt været der, saa de straks kunde overtage Styrelsen af Øen. Den 15. Februar 1815 fødtes i Frederikssted paa Sct. Croix Ægteparret Castoniers yngste Barn, Frantz Christopher Aquarius C., aabenbart opkaldt efter den Fart, som han ufødt havde gjort over det store Hav mellem Danmark og de fjerne vestindiske Øer. Han blev vistnok ogsaa det meste af sit Liv derude. 4 Sønner, 4 Døtre.

D-I. MARIE FREDERIKKE CORNELIA CASTONIER, født . . . 1796 paa Sct. Croix, død 8. August 1832 i Kjøbenhavn. 18. Marts 1815 i Frederikssted I^o g. m. Lieutenant CHRISTIAN OLSEN LIEN. II° 6. April 1816 i Frederikssted g. m. JOSEPH KETT, Toldkontrollør og Vejermester paa Sct. Croix.

1. Den 27. Maj 1753 blev den lutherske Kirke paa Sct. Croix indviet i Christianssted. Den fik Navnet »Den Herre Zebaoths Kirke«.

- D-II. PETRINE VILHELMINE CHARLOTTE C., født 5. August 1797 paa Sct. Croix, død 5. Januar 1838. Gift 13. September 1817 i Christianssted med Overlærer CHRISTLIEB GEORG BRÜCKER.
- D-III. LOUISE AUGUST C., født 28. April 1801 i Frederikssted, død 10. August 1880 i København.
- D-IV. JULIANE (JULIE) MARIE C., født 10. November 1802 i Frederikssted, død . . . 1877 paa Frederiksberg.
- D-V. FREDERIK JULIUS CHRISTIAN C., født 10. November 1804, Sct. Croix, død 20. Januar 1867, Sct. Croix. Oberstlieutenant og Kammerherre. G. 30. November 1842 m. ANNIE CATHARINE O'FERRALL.
- D-VI. DANIEL STORM C., født 8. Oktober 1806 paa Sct. Thomas, døbt 1. Maj 1809 i Kjøbenhavn, død 22. April 1872 i Varde. Major og Toldinspecteur. I^o 20. Novbr. 1834 g. m. GUSTAVE CHARLOTTE CHRISTIANE MICHAELSEN; II° 21. Februar 1851 m. HENRIETTE LAURINE FREDERIKKE HOLLENSTED.
- D-VII. CARL ADOLPH C., født 3. April 1809 i Kjøbenhavn, død 16. Marts 1831.
- D-VIII. FRANTZ CHRISTOPHER AQUARIUS C., født 15. Februar 1815 paa Sct. Croix, døbt 19. Marts i Frederikssted, død 4. November 1860 paa Sct. Thomas. Premierlieutenant og Kammerjunkker. Gift 3. April 1851 med HEDEVIG KIRSTINE RYE.
- B-IXb. ANDERS SAMSING MATTHIESEN FIBIGER, født 28. November, døbt 2. December 1730 i Nyborg, død 30. Maj 1788 i Fane-fjord paa Møen. Blandt Fadderne: Vilhelmine Samsing og Moderens Fætter og Svoger, Sognepræst i Kiølstrup, Anders Pedersen Samsing.¹

1748 Student, 29. Juli 1750 cand. theol. I 1754 Capellan i Henne og Lønne, 1756 Sognepræst smsts., 1764 Sognepræst i Ø. Lindet, 1770 Sognepræst i Fanefjord, Møen, hvor han døde.

I Henne og Lønne Vielsesprotokol staar der:

1. Anders Pedersen Samsing var Søn af Sp. i Romme, Ribe Stift, Peder Andersen Samsing og Ane Hansdatter Juul. Hendes Søster, Marie Sophie Juul, var g. m. Søren Knudsen Ballov i Odense; hans II° Hustru. (Saml. til Fyens Historie og Topografi. Bind 5. S. 2346).

»I Jesu Nafn! January den 26de blef Jeg 1758 viet til min sal. Formands Enke, Madame CATHARINA MARIE ENDORPH. Vielsen udførtes af Hr. Klagenberg af Brøndum.« – Eftermanden i Embedet har tilføjet: »Hans Nafn var Anders Samsing Fibiger, som er forglemt at indføre!«

Catharina M. Endorph var Datter af Peder Nielsen Endorph til Hennegaard og Kirstine Sophie Sørensdatter Bornemann. Hun var I^o g. m. Caspar Eberhard H. Dreyer, født . . . 1694. Gift 15. Oktober 1734. Hun døde 12. Maj 1778, 64½ Aar gammel. Uden Børn.

Den 21. Oktober s. A. giftede Anders Samsing Fibiger sig med ANNA OLESDATTER HUULEGAARD, født 1753, død 19. April 1794. Datter af Ole Huulegaard, Hørkræmmer, og Anna Benedicte Borup. Uden Børn. Hun giftede sig II° den 16. Oktober 1789 med Jørgen Stauning, Enkemand og Sognepræst til Stege, født 28. Marts 1739, død 21. Maj 1815.

Anders Samsing Fibiger erindres og omtales endnu for, hvad han gjorde for sine Sognefolk i Fanefjord paa Møen. Han udvirkede nemlig, at Bønderne i Sognet blev Selvejere. Han levede i en Tid, da Kongen solgte Bøndergaardene til Fæsterne for derved at ophjælpe Landet, der efter Krigen var blevet yderst fattigt. Præsten satte Mod i Bønderne og gjorde dem det begribeligt, hvor stor en Forandring det vilde blive for dem, om de selv ejede deres Gaarde, og i den Anledning rejste han selv, sammen med en Mand fra Sognet, Gaardmand C. Nielsen, ind til København.

Ved at tale med Kongen, Chr. den 7ende, bevirkede han, at Bønderne fik Lov til at købe Gaardene (Godset Nr. 2) af Kongen, og ikke alene det, Kongen blev selv deres Kautionsist, det havde været umuligt at skaffe nogen saadan. De blev snart de dygtigste og rigeste Selvejere i Danmark. Af Taknemmelighed herover rejstes i Fanefjord Skov i 1869 en Stenstøtte med følgende Indskrift:

»Aar 1869 rejste Fanefjord Godsens Ejere denne Steen i taknemmeligt Minde om vore Forfædre, som 1769 i Fællesskab kjøbte Godset. Her skal med Tak mindes Præsten A. S. Fibiger og Gmd. C. Nielsen, der rejste ind til Kjøbenhavn og formaaede Kong Chr. VII til at være Kautionsist.

Lad denne Steen urokket staae
 Vor Efterslægt til Minde,
 At den igjen om hundred' Aar
 Den Frihed og kan finde.«

B-I. Jørgen Matthiesen Fibiger og Sophie Dorthea Pedersdatter Østrups Børn:

C-I. MATTHIAS FIBIGER, døbt 29. September 1744 i Ubberud, død 2. Marts 1814 i Steenstrup. Lærer i Steenstrup. Organist og Lærer i Horslunde. Gift I^o 23. November 1771 med PERNILLE RASMUSDATTER, født . . . 1748, død efter 1796 og før 1802. 6 Sønner, 4 Døtre.

Omkring Aar 1781-82 bliver han suspenderet fra sit Embede. Af en Skrivelse af 22. December 1782 til Grev Rewentlow, Christianssæde, fremgaar det, at »Matthias Fibiger, Skolelærer i Horslunde den 17. Søndag efter Trinitatis, sidst afvigte, i Kjøbelev Kirke, offentligt er bleven udlagt som Barnefader ved en Huusmands Datter, dér af Sognet, Kirsten Juuls uægte Barns Daab.« Ved Retten aflagde han senere Ed paa, at han intet havde med Sagen at gøre.

Senere – den 18. Maj 1795 bliver han dømt til 1 Aars Forbedringshus for Mishandling af sin Hustru, Pernille. Ægteskabet bliver den 2. Januar 1796 opløst. Gift II° 11. Januar 1802 med KAREN JENSEN, født . . . 1734, jordet 10. Maj 1812 i Steenstrup.

Børnene af Iste Ægteskab, hvoraf kun 4 bliver voksne, synes at have været stakkels og forhulede Mennesker, og om deres Skæbne vides intet.

D-I. SOPHIE DORTHEA FIBIGER, født 8. August 1772 i Horslunde, død 1801 var hun Tjenestepige hos Jens Madsen i Kastager.

D-II. ANNE FIBIGER, født 29. December 1774, død 22. Oktober 1801 i Horslunde g. m. Arvefæstemand Rasmus Rasmussen i Horslunde.

D-III. HANS CHRISTIAN FIBIGER, født 27. Juni 1779, død 30. Marts 1782.

- D-IV. KNUD HANSEN FIBIGER, født 22. Februar 1782, død 30. Marts 1783.
- D-V. JØRGEN FIBIGER, født 22. Juli 1785, død . . . 1787.
- D-VI. HANS JØRGEN FIBIGER, født 20. April 1787. Konfirmeret 1802, tjente 1807 hos Gmd. Hans Clausen, Raunsholdt, Horslunde S.
- D-VII. RASMUS FIBIGER, født 31. Marts 1790, død før 1801.
- D-VIII. , født . . . 1791, død før 1801.
- D-IX. PERNILLE FIBIGER, født 28. Oktober 1792, død 25. November 1792.
- D-X. JOHANNE CATHRINE FIBIGER, født 30. Oktober 1794 i Horslunde, død Tjente 1807 hos Sognefoged Poul Mortensen i Horslunde.
- C-II. PEDER ØSTRUP FIBIGER, døbt 7. August 1746, død 21. Oktober 1746.
- C-III. KAREN TREWEN FIBIGER, døbt 3. Juli 1747, død 22. Oktober 1815. 9. Januar i 1773 Utterslev, Lolland, g. m. Skipper og Købmand SØREN CHRISTENSEN MØLLER, født 8. Marts 1749, død 14. Februar 1788. 3 Sønner, 1 Datter.
- D-I.¹ JØRGEN FIBIGER MØLLER, født i Utterslev 20. September 1775, død 7. April 1839. G. m. Birthe Andersdatter, født 1774 i Østofte ved Maribo, hvor de blev viiede.
- Han tog Navnet Fibiger. Han var Matros og senere Værtshusholder. Den øvrige Familie var alt andet end begejstret over, at han tog deres Slægtsnavn. Chr. Fibiger, der den Gang, i Juni 1824, var Forpagter paa Bramslykke, skriver saaledes: »Denne Søren Møller er Fader til Skræderen, der hedder Møller, og til Værtshusholderen der, uagtet han hedder Møller, er uforskammet nok til at kalde sig Jørgen Fibiger, fordi han er opfødt hos Skolelæreren i Steenstrup.« (Matthias F.)

1. Jørgen F. Møller, der tog Navnet Fibiger er paa Fyen-Lollandsgrenens Stamtavle fejlagtigt opført som Søn af Lærer og Organist Jørgen Fibiger. 1705-1776. Han er, som her anført, Søn af Karen Trewen F. og Søren Møller.

E-I. SØREN ANDERSEN FIBIGER, født 4. Februar 1799, druknet Natten mellem 14. og 15. November 1831.

Der berettes om hans Død, at han sammen med Skipper Peter Olsen var sejlet ud til det »i Albu Havn liggende Vagtskib, hvor de var stationerede. De druknede omtrent udfør Slotø og blev først fundet den 29. Januar 1832«. Med Byfoged Hammerichs Tilladelse af 31. Januar blev de jordede med de sædvanlige Ceremonier.

29. December 1826 g. m. ANNE KIRSTINE PRIOR, født 6. Oktober 1807, død 29. Oktober 1888. Datter af Skomager Andreas Prior og Ellen Sophie Holm. 1 Søn, 1 Datter.

Anne Kirstine Prior var II° 16. Januar 1835 g. m. Tømremester, senere Skibsbygger Knud Jørgensen, født 1. Juli 1814 i Revninge (Kerteminde), død 9. Marts 1891. 1 Søn.

F-I. JØRGEN ANDREASEN FIBIGER, født 17. Februar 1827, død 8. September 1829.

F-II. JØRGINE BERTHINE SOPHIE FIBIGER, født 6. December 1830, død 3. Februar 1899. Ca. 1860 g. m. FRIEDRICH WILHELM BRETTSCHEIDER, født 1829 i Güstrow, død 4. Januar 1887. Hotelejer i Hamburg samt Godsejer.

E-II. FREDERIKKE FIBIGER, født 27. Maj 1801, død 6. Juli 1882. 28. April 1825 g. m. Skibsfører SØREN ØRSTED, født 8. April 1801, død 5 Børn.

E-III. EKHARDINE FIBIGER, født Nakskov 6. November 1803, død . . . 1874. 24. Oktober 1828 I^o g. m. MINOR THORSEN, Møller og Spækhøker i Nakskov. II° g. m. RASMUS NIELSEN, Skibstømmer, Dyrehave, Nakskov.

Det efterlod saaledes ikke større Spor i Slægten, at Jørgen Møller uretmæssig tog dens Navn.

D-II. HANS CHRISTIAN MØLLER, født 2. Paaskedag 1778 i Vindeby, død Skræder i Nakskov. Uden Børn.

D-III. SOPHIE DORTHEA MØLLER, født 1780, død G. m. Raadhustjener ØBERG i Nakskov.

D-IV. CHRISTIAN SØRENSEN MØLLER, døbt 17. December 1784, død Skomager i Nakskov. 1 Søn, 2 Døtre.

C-IV. HANS CHRISTIAN FIBIGER, født 19. Oktober 1749 i Hillerslev, død 20. September 1796 i Philadelphia, jordet smst. Dansk-amerikansk Officer, Forretnings- og Embedsmand.

1777 i Philadelphia g. m. ELISABETH CARSON, født 19. Februar 1754, død 5. Januar 1817. Datter af en Købmand i Philadelphia (af skotsk Slægt).

Hans Christian Fibiger, der senere, for den engelske Udtales Skyld, forandrede sit Navn til Febiger, blev 1766 Student, privat dimitteret fra Nyborg. Han skal have været en vild Krabat. Det menes iøvrigt, at en ulykkelig Kærlighed skal have foraarsaget, at han udvandrede.

Kort efter at være blevet Student rejste han til Sct. Croix, hvor han blev Skriver hos sin Faders Stedbroder, Hendrik Jacob Fibiger, der den Gang var Told- og Pakhusforvalter i Frederikssted. Som Agent for et Firma paa Sct. Croix rejste han i 1772 i de nordamerikanske Stater, hvor han, efter egne Optegnelser, navnlig viste Interesse for Tømmer, Fisk og Heste.

I nogle Aar boede han i Boston, og under hans Ophold her udbrød Uafhængighedskrigen. Han sluttede sig uden Betænkning til Colonisterne, og i April 1775 traadte han ind i Hæren. Han blev efter kort Tids Forløb Adjutant ved Oberst Gerrish' Regiment indenfor Massachusetts Stabsmiliti, som deltog i Indeslutningen af de britiske Tropper i Boston. I Slaget ved Bunkers Hill, der snart paafulgte, viste han baade personligt Mod og Dygtighed som Fører.

Under Krigen videre Forløb fik han Lejlighed til at udmærke sig paa flere Maader, navnlig ved sine fremragende Evner som Leder af forskellige Hærafdelingers Rekruttering og deres Forsyning med Materiel, Heste og Proviant. Allerede i November 1776 avancerede han til Oberstlieutenant, 1. September 1777 til Oberst, og da han i 1783, efter 8 Aar uafbrudt Tjeneste, trak sig tilbage fra aktiv Tjeneste, tildelte Kongressen ham Rang og Titel af Brigadegeneral.

Efter Krigen nedsatte han sig i Philadelphia som Forretningsmand, han havde bl. a. Forbindelse med Danmark.

Hans Christian Fibiger.

Han nød stor Anseelse blandt sine Medborgere og beklædte efterhaanden flere Embeder i Byen Philadelphia og i Staten Pennsylvania. 1789 valgtes han til State Treasurer of Pennsylvannia og beklædte dette Embede til sin Død.

I en amerikansk Beskrivelse af Frihedskrigen »History of the Siege of Boston and the Battle of Bunkers Hill« pag. 147, 178-79, bliver han rost for sin Tapperhed. Endvidere skal han have udmærket sig som Oberst i Quebeck i Aaret 1779.

I Charlestown (som er forbundet med Boston ved en lille Bro over en smal Gren af Charles River, paa samme Maade som Knippelsbro forbinder København med Christianshavn), hvor det første Slag mellem Englænderne og Amerikanerne blev leveret den 17. Juni 1776, er der oprejst et Monument, i Form af en Obelisk, af store hvide Sten, 256 Fod højt, det skal have kostet 220.000 Species. Paa dette er, tilligemed de andre Officerers Navne, der deltog i Slaget, Hans Christian Fibigers Navn indhugget, til Minde om deres Heltedaa paa denne Dag.

Elisabeth Carson og han havde ingen Børn, men hendes Brodersøn og deres Adoptivsøn CHRISTIAN CARSON FEBIGER arvede hans store Formue, kun med den Forpligtelse at overtage hans Navn. Christian Carson Febiger blev Stamfader til en meget anset amerikansk Slægt Febiger.

I Aaret 1900 besøgte en ung Mand den udvandrede Hans Chr. Fibigers Sønnensøns Sønneson, født 20. Marts 1878, Kontorchef Adolph Fibiger, boende i Antwerpen (Københavnsgrenen). Denne unge Mand var rejst til Europa og kom til Antwerpen, kun fordi han havde hørt, at der boede en Fibiger der. Han gav følgende Oplysninger om sin Slægt:

D-I. CHRISTIAN CARSON FEBIGER (adopt.), født, død
Købmand i Pittsburg, g. ca. 1816-17.

E-I. CHRISTIAN FEBIGER, født 25. December 1817, død 5. Januar 1892.
Oberst. 23. April 1844 g. m. Sarah Tatnell.

F-I. CHRISTIAN CARSON FEBIGER, født 2. April 1845, død Bog-
trykker. 5. Juni 1877 g. m. Cathrine Sellers.

G-I. CHRISTIAN FEBIGER, født 20. Marts 1878 (i 1900 Student).

G-II. MARY SELLERS FEBIGER, født 22. Februar 1880.

G-III. ELISABETH SELLERS FEBIGER, født 11. Januar 1882.

G-IV. CATHARINA FEBIGER, født 4. Juli 1884.

G-V. WILLIAM SELLERS FEBIGER, født 20. Juni 1888.

E-II. JOHN C. FEBIGER, født 14. Februar 1821, død 9. Oktober 1898.
Admiral.

E-III. GEORGE FEBIGER, født 8. December 1822, død 22. Januar 1901.

E-IV. ELISABETH FEBIGER, født 4. Marts 1825, død 10. September 1888.

Som omtalt i »Hoftrumpeterens Gren« S. 11, 96 og 97 kom i Begyndelsen af 1800-Tallet det Rygte hertil, at Hans Christian Fibigers Adoptivsøn, Christian Carson Febiger, skulde være dødt barnløs, og

saa skulde vel Slægten herhjemme arve den store Formue. Denne Millionarv satte i mange Aar Sindene stærkt i Bevægelse. Der blev paa alle Maader søgt for at finde ud af hvilken Gren af Slægten, Hans Christian F. vel kunde tilhøre.

I et Brev af 4. April 1837 skriver Axel F. til Jac. Scav. Fibiger: Alt det nærmere, som jeg veed om den lollandske Green af den fynske Linie, skylder jeg indhentede Oplysninger i Nakskov gennem en god Ven af mig, den ved herværende Latinskole (Randers) ansatte Overlærer Dorph, der er født Nakskovit, og som under et Ophold i sin Fødeby i Sommeren f. A. gjorde sig Umage for at supplere min Stamtavle ved Efterspørgsel paa Stedet. Han var hos en Skipper Ørsted, vakre, jævne Folk, med hvem han kom i en luun Passiar.

Talen kom da ogsaa paa Arven fra Nordamerika, og de fortalte Dorph, at nuværende Borgmester og Byfoged, Justitsraad Carl Gottlieb Aggerup, havde modtaget adskillige Papirer – alle dem de havde – angaaende bemeldte Arvesag for at hjælpe dem til deres formentlige Ret, men de havde aldrig hørt fra ham derom, »og« – sagde Konen – »ikke længe efter byggede han sig et stort nyt Huus«.

»Du mener da ikke Mutter«, sagde Skipperen spøgende, »at det var for vore Penge, at det blev bygget«.

I April 1857 fik man at vide gennem Udenrigsministeriet, at der ikke var kommet een Skilling fra Amerika! Og allerede 10. Marts 1834 i en Skrivelse fra Hr. Steen Bille, Charge d'Affaires ved de forenede Stater, til det udenlandske Departement i København, meddeler denne, at det efter hans Mening vilde være Spild af Penge og Tid at søge Oplysninger om Chr. F.s efterladte Penge.

C-V. PETER FIBIGER, født 11. Oktober 1751, død 29. Juni 1822 i Svaninge. 9. Oktober 1787 i Odense g. m. KAREN DINESDATTER, født 1751, jordet Kragbjærghus 8. Juli 1806.

Peter F. var Gartner paa Kragerberg v. Odense, maaske ogsaa i Faaborg. 1806-12 var han Gartner i Snoghøj og arbejdede vistnok paa Gaarden hos Christiane Lindam, sal. Fibigers. Forpagter Chr. F., senere Berritsgaard, fortæller i et Brev af 2. Februar 1848: »En Fibiger, som kunde være i lige Alder med min Fader, kom i Aarene 1806-12 fra

Faaborg Egnen til Snoghøi som Gartner. Denne Gartner Fibiger saae jeg paa Snoghøi, saavidt jeg husker i 1809, og det forekommer mig, at han maa have haft megen Lighed med min Fader.«

Peter Fibiger var – maaske – gift 2 Gange. II° Karen Christiansdatter (?). Han havde 2 Sønner og 1 Datter. Datteren var gift paa Fyen, med hvem vides ikke.

D-I. JØRGEN DINES FIBIGER, døbt i Odense (Vor Frue Kirke) 12. November 1788, død i Hover 12. Marts 1838. 18. December 1814 i Hover g. m. DORTHE NIELSDATTER, født i Hover 2. December 1791, død efter 1831.

Jørgen Dines var omkring 1809 i Lære paa en Mølle ved Vejle. Han var Væver, Snedker, Møllebygger og Landpost. 4 Døtre, 3 Sønner.

D-II BRODEREN, hvis Navn er ukendt, var samtidig (omkr. 1809) i Lære hos Skræder Møller i Nakskov (Søn af Karen Trewen F. og Søren Møller). Jørgen Dines og hans Broder skal i 1820 have arvet hver 3000 Rigsdaler efter den amerikanske Farbroder!!!

C-IV. ELISABETH CATHRINE FIBIGER, født 3. Maj 1755, død 16. Maj 1817 i Hillerslev. 17. Juni 1775 g. m. Bonden PEDER HANSEN, født, død

Det er maaske hos dem, at El. Cathr. F.s Moder, Sophie Dorthea Østrup døde i 1781. Peder Hansen maa saa, paa det Tidspunkt, have været Forpagter paa Høyrupgaard – 1790 nævnes han som Indsiddler, 1795 Gaardmand i Branderslev.

Der kendes 3 af deres Børn:

D-I. JOHANNE DOROTHEA PEDERSDATTER, født 2. Oktober 1787, døbt 18. Søndag efter Trin. s. A., født i Oxe Horslunde Sogn. (Maaske den Datter, der var g. m. Bonden Herman Hansen i Glorup paa Fyen).

D-II.¹ HANS JØRGEN PEDERSEN, døbt 24. Marts 1790.

D-III. SØREN PEDERSEN, døbt 20. Februar 1795 i Nakskov Kirke.

1. Daabsattesten underskrevet af Præsten G. Schønberg, Espe og Vantinge Menigheder .

- C-VII. EN DØDFØDT DATTER, født 11. August 1757.
 C-VIII. SOPHIE HEDEVIG FIBIGER, født i Hillerslev 13. Juli 1758, død 29. Oktober samme Aar.
 C-IX. SOPHIE HEDEVIG FIBIGER, født Hillerslev . . . 1761, død 31. Oktober s. A.
 C-X. JACOB CHRISTIAN FIBIGER, født Hillerslev 19. Januar 1763.

I næsten 100 Aar blev denne Slægtsgren anset for uddød, idet man ikke vidste noget om Jørgen Dines F.'s Børn og deres Slægt. Men i Sommeren 1936 saa Repræsentant Axel Dohn, g. m. Olga Fibiger, Københavns grenen, en Annonce i et Blad, Annoncen var undertegnet EJNER FIBIGER. Dohn viste den til sin Svigerfader, fhv. Kontorchef Adolph Fibiger, fra Antwerpen, nu boende i Nykøbing F. Denne skrev til Ejner Fibiger og udbad sig Oplysninger om hans Slægt.

Nogle Dage senere fik Kontorchefen Brev fra den unge Mands Fader, Banefuldmægtig THETUS FIBIGER. Han vidste ikke meget om sin Slægt, men der kunde skimtes en Forbindelse, som syntes at føre tilbage til Jørgen Dines Fibiger.

Og det gjorde den!

Takket være nu afdøde Raadmand, Postmester v. Magius' Arbejde med denne sidste Del af Slægtsgrenens Historie, kendes nu Jørgen Dines F.'s Efterkommere, som gennem en illegitim Forbindelse fører Slægtsnavnet videre – og saa ser da Stadsmusikantens Gren i sin Fortsættelse ud som følger:

- D-I. Jørgen Dines Fibiger og Dorthe Nielsdatters Børn: 4 Døtre, 3 Sønner.
- E-I. KAREN JØRGENDATTER FIBIGER, født i Greis 28. April 1816, g. m. JENS GABRIELSEN, født 1817. Bødker i Stouby.
 E-II. MAGDALENE FIBIGER, født i Greis 24. Maj 1818.
 E-III. NIELS PETER JØRGENSEN FIBIGER, født i Greis 31. Marts 1820, død 1. Februar 1823.
 E-IV. MAREN SOPHIE FIBIGER, født i Greis 22. Juli 1822.
 E-V. ANE DORTHEA FIBIGER, født i Greis 1824.

- E-VI. NIELS PETER JØRGENSEN FIBIGER, født i Hover 17. Oktober 1828, død i Stouby 29. April 1900. Husmand i Stouby. Ca. 25. April 1848 i Stouby g. m. METTE MARIE NIELSDATTER, født i Barrit 11. Januar 1824, død i Stouby 17. Marts 1900. 4 Døtre, 2 Sønner.
- E-VII. JØRGEN CHRISTIAN JØRGENSEN FIBIGER, født i Hover 10. Juni 1831, død før 1834.

Børn af E-VI:

- F-I. DORTHE FIBIGER, født i Stouby 21. Februar 1851, død 25. November 1910. Fik 1877 en Søn u. Æ. (Faderen: Tjenestekarl Anders Jensen Kramer). 30. August 1880 i Hover g. m. Enkemanden JENS CARL JENSEN HØSTRUP, Ledvogter og Baneformand, født 10. April 1855, død Uden Børn.
- G-I. THETUS FIBIGER, født i Hatting 13. Oktober 1877. Baneformand. 14. December 1904 g. m. ELSE MARIE ANDERSEN, født 25. December 1875, Datter af Jens Andersen, født i Haderup, Aarhus Amt 17. December 1845, død og Laurence, født Nielsen, født 25. Maj 1855 i Vester-Ørum, Vejle Amt, død 5 Sønner.
- H-I. AAGE FIBIGER, født Løsning 28. Maj 1905. Overportør i D.S.B. g. m. CHLARE BIRKEBÆK NIELSEN, født 16. Maj 1910 i Filskov, Datter af Niels Birkebæk Nielsen, født 18. April 1873 i Sdr. Omme S., Vejle Amt, og Inger Marie, født Christensen, født 18. Oktober 1888 i Sdr. Omme S., Vejle Amt.
- J-I. ALICE BIRKEBÆK FIBIGER, født 29. April 1940 i Løsning.
- H-II. SVEND FIBIGER, født Løsning 12. November 1906. Elektriker.
- H-III. EJNER FIBIGER, født Løsning 12. Januar 1908. Mekaniker.
- H-IV. ALFRED FIBIGER, født Løsning 18. Juni 1912. Barber.
- H-V. LEO FIBIGER, født Trolldhede 18. Februar 1916. Portør i D.S.B.

- F-II. NIELSINE FIBIGER, født i Stouby 24. Juli 1854, død 25. Marts 1886 i Amerika. Ugift.
- F-III. MAGDALENE FIBIGER, født Stouby . . . 1858, død 30. April 1932. 2 Børn u. Æ. 2. Maj 1902 g. m. KR. ABRAHAMSEN, født i Barrit 8. Juni 1871, død . . . 1913. Boelsmand.
- F-IV. KAREN SOPHIE FIBIGER, født i Stouby 7. Juli 1861, død . . . 1932. 1885 g. m. ANTON OLSEN, født, død 1896. 1 Datter, 2 Sønner.
- F-V. JØRGEN PETER FIBIGER, født i Stouby 20. April 1863, død 16. Maj 1931. Motormand. G. m. KAREN SØRENSEN, død Marts 1933. Begge i Amerika.
- F-VI. FREDERIK SIEGFRIED ANTON FIBIGER, født Stouby 9. December 1867. 11. September 1893 g. m. ANNA CATHRINE CAROLINE CHRISTINE, f. HANSEN, født 14. Februar 1861. Boede ca. 1935 4789 Dwight Street East San Diego, California.
- G-I. ETNA ANNA FIBIGER, født 12. August 1894. 1919 g. m. URIAH HAUBBARD, født Electrician. Edison 60 Chicago.
- H-I. Donald David Hubbard, født 20. December 1921.
- H-II. Allen Hubbard, født 22. Marts 1935.
- G-II-III. PETER F., født 4. April 1898, død 5. April s. A.
HELLEN F., født 4. April 1898, død 12. August 1921.

FORTEGNELSE

over Slægtens Medlemmer, de indgiftede og dissers Forældre.

- AASEN, Andrea Marie Matthiasd. Slei 65, 67
Ane Marie, g. Fibiger 65 ff.
Johannes 65
Margrethe Cecilie, g. Fibiger 66
- ABRAHAMSEN, Kr. 220
Magdalene Fibiger 220 .
- ANDERSDATTER, Birthe 211
- ANDERSEN, Laurine Jensine, g. Fibiger 146
- BAGGER, Caroline EMILIE, g. Fibiger 135
Jens Albrecht FREDERIK 135
Jensine Marie Christensen 135
- BALLOW, Johanne Marie Sørensd., g. Fibiger 198, 199, 200
Marie Sophie Hansd. Juul 198
Søren Knudsen 198
- BALTZER, Christen 25
Maren Nielsdatter 25
Margarethe Christensd., g. Fibiger 25, 27
- BASSE, Giertrud Cathr. Matthiasd., g. Fibiger 203
Karen Nielsd., g. Møller 204
Niels Pedersen 203
Rosine Nielsd. g. Reiersen 204
- BERLIN, Jens 138
Kirsten, g. Fibiger 138
Telche Hornemann Friis 138
- BIBOW, Antoinette Lucia, g. Herholdt 48
- BIBOW, Antoinette Sophie Hansine Fibiger 46, 47, 48
August Carl Bernhard v. 46, 47, 48
- BINDESBØLL, Catrine Marie Hansen 140
Severin Gottlieb 140
- BIRKEBÆK-NIELSEN, Chlare, g. Fibiger 219
Inger Marie Christensen 219
Niels 219
- BJERRE, Anne Marie, g. Plum 77
Christiane 78
Johanne N. Em., g. Feilberg 78
Signe Christiane Fibiger 77
Søren Jensen 77
- BORN, Anne Marie, g. Fibiger 16
- BRAAD, Anne Kirstine 165
Conradine Frederikke 165
Johanne 165
Johannes 165
Lauritz 165
Mathilde 165
Veronica Elisabeth Fibiger 165
- BRANDT, Fredericia Louise Castonier 47
Giovanini Chr. Fibiger 6, 35, 46, 47
Hans Andreas 47
Hans Helmuth Castonier 6, 46, 47
- BREJL, Ebba Fibiger-Jensen 148
Sankey Adolph 148
- BRETTON, Caroline Wolters 169
Helene Moulin de 169
Pontius de 169

- BRETTSCHEIDER, Frederik Wilhelm 212
 Jørgine Berthine Sophie Fibiger 212
- BUNDGAARD, Kjeld 186
 Marianne Fibiger Göttsche 186
- BUNKEFLOD, DE FINE, Aagot Hoff Hansen 81
 Alhed Tvede 80
 Anne Marie Allesen, g. Petersen 80
 Astrid Dann 81
 Christian Allesen 80
 Ernst Allesen 81
 Frits Philip Carl Allesen 81
 Hans Allesen 80
 Hans Christian Allesen 79
 Helene Allesen, g. Holm 81
 Helene Marie Nathalie Fibiger 79, 80
 Helga Sendrup 81
 Holger Allesen 81
 Ida Emilie Noline Allesen 81
 Johanne H. M. Allesen, g. Magius 58, 81
 Margrethe Christensen 81
 Noline Margrethe Beck 74, 76
 Olga Riisberg 81
 Signe Allesen 81
 Tyge Josias Allesen 8, 42, 62, 80
- BØGGILD, Ida Fibiger Levinsen 186
 Kaj 186
- BØRGLUM, Anne Bertelsdatter Mørk 29, 32
 Else Kirstine, g. Fibiger 29, 30, 31
 Poul Nielsen 29, 31, 32
- CASTONIER, Annie Catharina O'Ferrall 208
 Carl Adolph 208
 Daniel Storm 208
 Falck Daniel 207
 Frants Chr. Aquarius 207, 208
 Frederik Julius 208
 Gustave C. C. Michaelsen 208
- CASTONIER, Hedeveg Kirstine Rye 208
 Helene Laur. Fr. Hollensted 208
 Juliane M. 208
 Louise Augusta 208
 Maren Fibiger 47, 206
 Marie Fr. C., g. Lien og Kett 207
 Petrine Vilh. C., g. Brücker 208
- CHRISTIANSDATTER, Jytte Dorthe, g. Fibiger 201
- CHRISTENSEN, Ragnhild P. S., g. Fibiger 190
- DAGNÆS, Aase Kofoed 149
 Anna Lis Hansen 149
 Antonie S. P. Fibiger 148
 Børge Fibiger 148
 Eigil Fibiger 149
 Eva Fibiger, g. Jensen 148
 Lauritz 148
- DANIELSEN, Henriette, g. Fibiger 146
- DAUW, Agnete Cathrine Grøtter 17, 26
 Johs. Hansen 17, 26
- DOHN, Lisette Fibiger 184
 Niels Axel 184, 218
 Olga Annette Marie Fibiger 184
- DORN, Camilla Mathilde, g. Fibiger 76
- EHLERS, Abel Hedeveg Grøtter 17, 26, 27, 162
 Otto Christian 17, 25, 26, 162
- ENDORPH, Catharina Marie, g. Fibiger 209
 Kirstine S. Sørensd. Bornemann 209
 Peder Nielsen 209
- ERICHSN, Martha, g. Fibiger 147
- ERICHSN, Anna Emilie Fibiger 78
 Gerda Schmidt 79
 Gottfred Andr. Fr. 79
 Henrik Chr. Johs. 79
 Henrik Gregorius 78
 Nathalie Jacobsen 79

- ERLANDSEN, Else Christophersen 150
 Julius Jacob 149
- ERLANDSEN, Olga Fibiger 149
 Viggo Johannes Fibiger 150
- EYLITZ, Friederich Christian 205, 206
 Johanne Marie Fibiger 205, 206
- FEBIGER, Catharina 215
 Cathrine Sellers 215
 Christian 215
 Christian 215
 Christian Carson 215
 Christian Carson 215
 Elisabeth 215
 Elisabeth Carson 213, 215
 Elisabeth Sellers 215
 George 215
 Hans Christian 213, 214, 215
 John C. 215
 Mary Sellers 215
 Sarah Tatnell 215
 William Sellers 215
- FIBIGER, Aage 219
 Abel Cathrine 205
 Abel Cathrine Matthiasd., g. v. Wö-
 wern 203
 Abel Jørgensd. Sibbern 195, 196, 203
 Adolph 68
 Adolph, Hofviolon 8, 13, 17, 18, 23,
 26, 27, 159-162
 Adolph, Skriverkarl 162, 165
 Adolph, Søe-krigs Cancellie Secre-
 tair 165, 166, 167
 Adolph, Toldforvalter 136
 Adolph Christian 168, 170-176, 206
 Adolph Peter Andreas 184, 215, 218
 Adolph Wilhelm 173, 174, 177, 179,
 215, 218
 Adolphine Cecilie 135
 Agnes Eleonora Elisabeth 70, 78
 Agnete 131
- FIBIGER, Agnete Michaelsen 145
 Alfred 219
 Alice Birkebæk 219
 Amalie Jacobine 108
 Anders Samsing Matthiesen 199, 208,
 209
 Andreas 202
 Ane Cathrine 138
 Ane Cathrine 138
 Ane Cathrine Heilmann 25, 26, 137
 Ane Dorthea 218
 ANE MARIE Aasen 65-68, 74, 86, 96
 Angelica Helene 78
 Anna, g. Kjær 31
 Anna AGNETE Willemoes 127
 Anna Catharina Dorthea Trewen 202
 Anna Cathrine Car. Christine Hansen
 220
 ANNE CATHRINE Morville 197, 198
 ANNA Dorthea Tresselt, f. Møller 127
 Anna Emilie 67, 72, 78
 ANNA Johanne El., g. Gjellerup 111,
 112
 Anna Justina 24, 25
 Anna Louise Hillebrandt 170
 Anna Marie 77
 Anna Marie Born 16
 Anna Martha 206
 Anna Martha Nielsen (Waage) 204
 Anna Mathia Catharina 206
 Anna Olesdatter Huulegaard 209
 ANNA SOPHIE Lindam 33, 34, 36
 ANNA SOPHIE 44, 85
 Anne Sophie 44, 85
 Anne 210
 ANNE Kirstine, f. Prior 212
 ANNETTE Marie de Neergaard 178,
 180-183
 ANNETTE Marie Neergaard, g. Gøttz-
 sche 186
 Ann Marie Nanna Svalander 186

- FIBIGER, ANTOINETTE Sophie H., g. Bi-
bow 47
ANTONIE Sophie Petrea 145
ANTONIE Sophie Petrea 151
ANTONIE Sophie Petrea, g. Dagnæs
148
ASTA Betty, g. Munch-Petersen 54,
127
Astrid Klindt Sørensen 150
Augusta 147
Axel 100
Bella Nathan 109
Bent 131
Bertram Trewen 198-202
Birgit Astrid 151
Brigitta, g. Pauliin 18
Bodil I. C. Schwensen 150
Børge Rottbøll 186
Camilla Mathilde 77
Camilla Mathilde Dorn 76
Carl AXEL Ilius 5, 7, 11, 13, 29, 70, 72,
73, 87, 88, 94-96, 98
CARL Chr. Edvard 42, 81, 83, 84
Carl Johannes 146
Carl Lindam 44-47
Caroline Christence Cath. 169
Caroline EMILIE Bagger 135
CAROLINE Hedevig Klingberg 173,
176
Carolus Christian 18
Catharina JACOBINE Tauber 50, 57, 69
Catharina Maria Endorph 209
Cathrina Maria 14, 27
CHARITA M. S. C. Pedersen 136
Chlare Birkebæk-Nielsen 219
Christence Lund 201, 202
Christian 77
Christian 77
Christian, Forpagter, 6, 11, 12, 29,
34, 37, 39, 42, 43, 44, 48, 62, 64-70,
74, 95, 98, 115, 129, 211
- FIBIGER, Christian, Hoftrompeter, 5, 13,
17, 19, 23-27, 137
Christian, Jernbaneassistent 77
Christian 31
Christian ADOLPH Ferdinand 89-94
Christian Diderich 16
Christian Emanuel Aug. 52
Christian Frederik 15
Christian Frederik 18
Christian Frederik 137, 143
Christian Frederik 146
Christian Ludv. VILHELM 42, 125, 126
Christian VILHELM Christoffer 150
Christiane Frederikke 149, 151
Christiane Lindam 6, 39, 41-44, 48,
62, 63, 68, 88, 98, 120
CHRISTINE Augusta, g. Thrige 52, 60
Christine Sophie Antoinette Valeur
141, 143, 145
Claus 131
Conrad 165
Dagmar Jacobine Emilie 133
Dorothea Sophie, g. Ullitz 16
Dorthe, g. Høstrup 219
Dorthe Nielsdatter 217, 218
Edel Charlotte, g. Juul 27
Ejner 218, 219
Ekhardine, g. Thorsen 212
Elfride D. C. M. Müller 52
Elisabeth Carson 213
Elisabeth Cathrine, g. Hansen 217
Elisabeth Grünholz 14, 15
Elisabeth Rottbøll, g. Jensen 188
Eliza C. C., g. Wickede 168, 170, 176,
183
Ellen, g. Kaaber 137
Ellen Agnete, g. Friis 146
Ellen Christine Jac. 127
Ellen Jensen 131
Ellen Marie, g. Holm 136
ELSE KIRSTINE Børglum, 6, 7, 29-31

FIBIGER, Else Marie Andersen 219
 Emil 100
 Emil, Sognepræst 145
 EMILIE Frederikke Hansen 135
 Emilie Marie 146
 Erna 146
 Erna Betzy 146
 Esther Hvidberg 150
 Etna Anna, g. Haubbard 220
 Frederik S. Anton 220
 Frederik S. P. J. Carl 141
 Frederikke, g. Ørsted 212
 Friedrich 163
 Friedrich Carl 163
 Friedrich Christian 28
 Gerda Neergaard 131
 Giertrud C. Matthiasd., g. Basse 203
 GIOVANINI Chr., g. Brandt 6, 30, 47
 Gottfried, Byskriver, 6, 7, 14, 17, 19, 23, 27-31
 Gottfried, Instrumentist 5, 13, 14, 23, 27
 Gottfried, Student, 31, 44, 48
 Gottfried, Transportforvalter 6, 31, 33, 34, 36, 37, 41, 42, 43, 49, 63, 120
 Grethe 147
 Grethe, g. Levinsen 186
 Gustave 105
 Hans 202
 Hans Christian 11, 97, 98, 213-216
 Hans Christian 210
 Hans Christian Svalander 187
 Hans Jørgen 211
 Harald, Civilingeniør 131
 HEDEVIG Aug. J., g. Westengaard, Urbye og Johansen 136
 HEDEVIG Aug. Vilhelmine 111
 HELENE M. N., g. Bunkeflod 79, 80
 HELENE Moulin de Bretton 169 ff.
 Helene Sophie Gjedding 25
 Helga Marie 137

FIBIGER, Helge 190
 Hendrik Jacob 198, 200, 204, 213
 Henriette AUGUSTA Asta, g. Selmer 132
 Henriette Danielsen 146
 Henriette Helene Agnes 77
 Henriette VILHELMINE M. 78, 98
 Herbert Jens Christian 190
 Holger Albert 79
 IDA Christine 8, 56, 136
 IDA Marie 132
 ILIA Cecilie Sigrid 111
 ILIA Marie 73, 74, 88, 102, 107
 Jane Kirstine 141
 Jane Kirstine, g. Valeur 143, 151
 Jacob Christian 218
 Jacob Emil 147
 Jacob Scavenius 5, 6, 11, 12, 34, 36, 37, 44, 66, 93, 96, 99, 115, 118, 120
 Jacob Scavenius 127
 Jacob Sophus 135
 Jacobine Tauber 42, 50, 51, 52, 60
 JENNY Joh. Chr. Rheinhold-Jensen 186
 Johan 163, 165
 Johan Adolph, Consumtionscontrol-lør 5, 28, 137
 Johan Adolph, Købmand 141
 Johan Adolph, Landmand 76
 Johan Adolph, Ob.lieutenant 44, 85, 86, 89
 Johan ADOLPH Ferdinand 100
 Johan Andreas Neergaard 8, 184, 185
 Johan Andreas Neergaard 187
 Johan Friedrich 13, 15, 16, 17, 156
 Johan Vilhelm Wickede 188
 JOHANNE Amalie, g. Jørgensen 84
 Johanne Amalie 77
 Johanne Cathrine 211
 JOHANNE Fr. Vilhelmine 126
 Johanne Jacobine 78
 Johanne Marie Josepha Nielsen 145

- FIBIGER, Johanne Marie, g. Ramløse og Eylitz 205, 206
 JOHANNE MARIE Sørensd. Ballow 198
 JOHANNES Andreas Grib, Prof. 54, 59, 127
 JOHANNES Chr. Fr. 145
 Johannes Dessen 135
 JOHANNES Gottfred Dessen 6, 12, 135
 Johannes Henrik Tauber 5, 34, 41, 45, 48, 49, 50, 52, 56-59, 68, 69, 70, 102, 106, 108, 114, 116, 124
 JULIE Marie Frost 141, 143
 JULIE Marie, g. Jensen 147
 Julius Vilhelm Grib 77
 Jytte Dorthe Christiansd. 201
 Jørgen el. Georg 8, 12, 13, 195, 196, Jørgen 131, 133
 Jørgen 211
 Jørgen Andreasen 212
 Jørgen Chr. Jørgensen 219
 Jørgen Dines 217 ff.
 Jørgen Matthiesen 200, 210
 Jørgen Niss 127, 130
 Jørgen Peter 220
 Jørgine B. S., g. Brettschneider 212
 Karen Bertramsd. Trewen 197
 Karen Christensdatter 217
 Karen Dinesdatter 216
 Karen Ellen (ELINE) 135
 Karen Hansdatter, g. Hassel 202
 Karen Jensen 210
 Karen Jørgensdatter 218
 Karen Marie Fürst, g. Pedersen 141
 Karen Sophie 220
 Karen Sørensen 220
 Karen Trewen, g. Møller 211
 Kirsten 151
 Kirsten Berlin 138
 Kirsten Vinholdt-Jensen 131
 Kirstine Knudsen 163, 165
 Kristine, g. Henriksen 148
- FIBIGER, Knud Hansen 211
 Lars 131
 Lars, Styrmand 205
 Laura Ovidia 99
 Laurine Jensine Andersen 146
 Leo 219
 Leopold August 135
 Louise Chr., g. Henrichsen og Tsakonon 53
 Louise Jeanne Marie van Schevensteen 183, 184
 Magdalene 218
 Magdalene, g. Abrahamsen 220
 Maren Bang 202
 Maren, g. Castonier 206
 Margaretha Christensd. Baltzer 25
 Margrethe Caroline Holm 166, 167, 168
 Margrethe Cecilie 99
 Margrethe Cecilie Aasen 66, 86, 89
 Margrethe Cecilie, g. Nielsen 75, 76
 Marie Amalie 137
 Marie Amalie Waage 55, 102-108
 Marie Octavia, g. Jessen 100
 Marie Sophie C. Fog 70, 96
 Martha Erichsen 147
 Marthe Gundel 18
 Mathilde, g. Fibiger 54, 56, 127
 MATHILDE Lucie 112 ff.
 Matthias Georg Jørgensen 11, 196 ff.
 Matthias, Skoleholder, 210
 Mette Marie Lewerentz 137
 Mette Marie Nielsdatter 219
 Michael 165
 Michael Joseph 12, 13
 Nanna Marie Svalander 187
 NICOLINE Margr. Beck Bunkeflod 74
 NICOLINE Marie, g. Jørgensen 38, 70, 133
 Noline Mathilde Friderichsen 147
 Nielsine 220

- FIBIGER, Niels Peter Jørgensen 218
 Niels Peter Jørgensen 219
 Nille Marie 165
 Nille Voltelen 157-162
 Nille Voltelen Near 187
 Olga Annette Marie, g. Dohn 184, 218
 Olga, g. Erlandsen 149
 Olivia Olesen 81
 Oscar Aage 146
 Oswalde Adolphe 108
 Otto Daniel, Rektor 108, 110, 111
 Palle 131
 Peder Grib 84
 Peder Grib, Fattigforstander 12, 66, 72, 74
 Peder Grib, Rektor 44, 48, 51
 Peder Østrup 211
 Pernille 211
 Pernille Rasmusdatter 210
 Peter Adolph Svalander 187
 Peter Christian 173, 177, 183
 Peter Holm 168, 170
 Peter Christian 179
 Peter Julius Anton 141
 Peter Nicolai, Sognepræst 139, 141, 143, 145
 Peter Nicolai, Tandlæge, 143, 145
 Peter Nicolai Frost 145
 Peter Nicolai Frost 147
 Peter Nicolai Frost, Lærer 147
 Peter Vilhelm Rheinhold 151
 Peter 216
 Peter 220
 Ragnhild P. Jensine Christensen 190
 Rasmus 211
 Ruth Elisabeth Wadmond 186
 Signe Christiane, g. Bjerre 77
 Sigrid Andrea 108
 Sophie Amalie 14, 136
 Sophie Amalie 126
- FIBIGER, Sophie Amalie Nielsen 6, 115, 118
 Sophie Caroline 102
 Sophie Cathrine Worm 138
 Sophie Dorothea, g. Ullitz 16
 Sophie Dorothea Pedersd. Østrup 200
 Sophie Hedevig 218
 Sophie Hedevig 218
 Sophus Leopold Peder Grib 75
 Steen Vilhelm Nyby 150
 Svend 219
 Søren Andersen 212
 Søren Vilhelm 147
 Telcke Margrethe, g. Hansen 140
 Thethus 218, 219
 Thora Emilie Magdalene 100
 Thora Ida Birgitte Holm 54, 126
 Thora Ida Birgitte, g. Hartvigson 131
 Thora Jacobine Gyrithe 54
 Ulla Rottbøll, g. Nørfelt 188
 Ulrica Eleonora, g. Konigh 162
 Ulrikke Christiane v. Halling 89
 Ursula Christiane Rottbøll 185
 Veronica Elisabeth, g. Braad 165
 Vilhelm 100
 Vilhelm Henrik Matthias 42, 96, 112
 Vilhelmine Augusta 127
 Vilhelmine Kristine 147
 Wolff Adam 13, 17
 Yrsa, g. van Hauen Limkilde 187
 Xantine Cathrine Gianelli 44
- FIBIGER-DAGNÆS, Aase Kofod 149
 Anna Lis Hansen 149
 Børge 148
 Eigil 149
 Eva, g. Jensen 148
- FIBIGER-ERLANDSEN, Else Christoffersen 150
 Viggo Johannes 150
- FIBIGER-HENRIKSEN, Axel 148
 Carl Vilhelm 148

- FIBIGER-HENRIKSEN, Inge Madsen 148
 Inger Marie Plank-Jørgensen 148
- FIBIGER-JENSEN, Gerda 147
 Ebba, g. Brejl 148
 Ernst 147
 Ingeborg Christine Grum 147
 Inger El. Gudrun Grum 147
 Inger Kirstine Hansen 148
 Kaj 147
- FIBIGER-JØRGENSEN, Agnes A. Ussing 133
 Jacob Scavenius 133
- FOG, Axel Fr. Preben 94
 Laura Ovidia M. Muus 94
 MARIE Sophie Car., g. Fibiger 94
- FRIDERICHSEN, Nicoline Mathilde, g. Fibiger 147
 Proprietair 147
- FRIIS, Dagmar Brorson 146
 Ellen Agnete Fibiger 146
 Hans 34 ff., 63
 Hans Vilhelm 146
 Vilhelm 146
- FROST, Julie Marie, g. Fibiger 141, 143
 Kirstine Marie Hostrup 140, 143
 Niels 140, 143
 Peter Nicolai 139, 141, 143
 Petrea Cathrine Worm 139, 141, 143
- FÜRST, Karen Marie, f. Petersen, g. Fibiger 141
- GABRIELSEN, Jens 218
 Karen Jørgensd. Fibiger 218
- GADE, Felix 106
 Oswalde Adolphe Fibiger (adopt.) 106
- GIEDDING, Helene Sophie 25.
- GIANELLI, Domenico Maria 45
 Johanna Eysen 45
 Xantine Cathrina, g. Fibiger 44
- GJELLERUP, Anna Joh. El. Fibiger 111
- GJELLERUP, Carl Adolph 111
 Drude Høffding 111
 Elisabeth 112
 Eugenia Heusinger 111
 Karl Adolph 56 ff., 111
 Margrethe 112
 Poul 111
- GUNDEL, Marthe 18
- GRIB, Anne Sophie Jørgensd. 38
 Johanne Christine, g. Lindam 37
 Peder Hansen de Grib 38, 41
- GRÜNHOLZ, Elisabeth, g. Fibiger 14
- GRØTTER, Abel Hedevig, g. Ehlers 17
 Agnete Cathrine, g. Dauw 17, 26
 Cathrina Christina 17, 26
 Valentin 17
- GØTZSCHE, ANNETTE M. Neergaard
 Fibiger 186
 Erik Valdemar 186
 Ellen Johnsen 186
 Johan Fibiger 186
 Marianne Fibiger 186
 Poul Chr. Vald. 186
- HANSEN, Cathrine Marie, g. Bindesbøll 140
 Charlotte Amalie 140
 Christian Frederik 140
 Christine Margr. Christensen 140
 Elisabeth Cathrine Fibiger 217
 Emilie Frederikke, g. Fibiger 135
 Frederikke Petrea Christiane 140
 Hans 140
 Hansine Christiane 140
 Ida Christine Mikkelsd. 135
 Jane Caspare, g. Lange 140
 Juliane Marie 140
 Martha Emilie Nielsen 148
 Oscar 140
 Peder Hansen 217
 Peter 140

- HANSEN, Sophie Metteline 140
 Stine Claudi, g. Hansen 141
 Søren 135
 Telche Margrethe Fibiger 140
 Thorvald 148
- HALLING, Hans Henrik Georg 89
 Karen Dorothea v. Western 89
 Ulrikke Christiane, g. Fibiger 89,
 114
- HARTVIGSON, Estrid Scheel 132
 INGER Thora Rose, g. Aaberg 132
 Ludvig Lehmann 131
 POUL Fr. Vilhelm 132
 Thora Ida Birgitte Fibiger 131
- HAUBBARD, Allen 220
 Donald David 220
 Etna Anna 220
 Uriah 220
- HASSEL, Arent Christensen 203
 Christen Olufsen 203
 Karen Hansdatter Fibiger 202
 Maren Arentsdatter Dauw 203
 Maren Bang Arentsdatter, g. Schebye
 203
- HEILMANN, Ane Cathrine 25, 137
- HENRIKSEN, Jens 148
 Kristine Fibiger 148
- HERHOLDT, Antoinette Lucie, f. Bibow
 48
 Vilh. C. D. 48
- HEUSINGER, Bertha Th. Hempel 111
 Eugenia, g. Bendix og Gjellerup 111
 Friedrich Vilhelm 111
- HILLEBRANDT, Anna Louise, g. Fibiger
 170
 Joachim 170
 Elisabeth Hett, f. Rogers 170
- HINRICHSSEN, Axel 53
 Axel 53
 Louise Christine Fibiger 53
 Tove 53
- HOLM, Anna C. D. T. Fibiger 202
 August Fibiger 136
 Axel Valdemar 136
 Christence Morsleth 150
 Ellen Marie Fibiger 136
 Gerda Emilie 136
 Hans 202
 Helene de Fine Bunkeflod 81
 Henry Fibiger 136
 Jørgen Niss 81
 Jørgen Niss 126
 Margrethe Caroline, g. Fibiger 168
 Nina Amalie, g. Trolle 136
 Peter 168
 Thora Ida Birgitte, g. Fibiger 54,
 126
 Vilhelmine Aug. Meyer 126
- HOSTRUP, Cathrine Iversen 140, 143
 Kirstine Marie, g. Frost 140, 143
 Peder 140, 143
 Peder – kld. Worm 138, 143
- HUULEGAARD, Anna Benedicte Borup
 209
 Anna Olesd., g. Fibiger 209
 Ole 209
- HVIDBERG, Esther, g. Fibiger 150
 Louise Hartnack 150
 P. 150
- HÖSTRUP, Dorthea Fibiger 219
 Jens Carl Jensen 219
- JENSEN, Carl Adolph 147
 Ellen, g. Fibiger 131
 Elisabeth Rottbøll Fibiger 188
 Jacob 131
 Julie Marie Fibiger 147
 Kathrine 131
 Kirsten Vinholdt Fibiger 131
 Marcus 188
 Michael Fibiger 188
 Ulla Fibiger 188

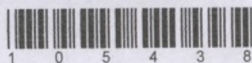
- JESSEN, Ane Kjestine Bundesen 100
 Axel Hans Fibiger 101
 Dagmar 101
 Eli Dybdal 102
 Hans Møller 100, 102
 Jens 100
 Jens Anthon 167
 Maren Helene 167
 Marie Octavia Fibiger 100
 Tage Bengt Fibiger 102
- JOHANSEN, Eleanor, f. Petersen 136
 Hedevig A. I., f. Fibiger 136
 Sophus A. Dawgaard, kld. Edgar 136
 Søren Kristian 136
- JUUL, Christian Fibiger 27
 Edel Charlotte Fibiger 27
 Helene Sophie 28
 Michael 27
- JØRGENSEN, Astrid, g. Wehnert 85
 August 134
 CARL Gustav Chr. 134
 Henriette Schøller, f. Mecklenburg 134
 Ida Koch 134
 JACOB Scavenius Fibiger 133
 Jac. Petrea ELISABETH Madsen 134
 Johanne Amalie Fibiger 84
 Johannes 134
 Jørgen Vilhelm 134
 Karen Ellen, g. Krøyer 134
 Kaj 135
 Kristine Magnussen 134
 Louise Fr. Regitze Bang 134
 Marie Margr. Rasmussen 134
 Nicoline MARIE 135
 NICOLINE Marie Fibiger 133
 Peder Grib 134
 THORVALD August 134
 Thorvald AUGUST Brown 133
 Thorvald Gustav 84
- KAABER, Ellen Fibiger 137
 Kaj Fibiger 137
 Niels Georg 137
 Ruth Fibiger 137
- KJÆR, Anna Fibiger 7
 Peder Nielsen 7
- KLINDT-SØRENSEN, Astrid, g. Fibiger 150
 D. P. 150
 Petrea Østergaard 150
- KLINGBERG, CAROLINE Hedevig, g. Fibiger 173
 Christian 173
 Elisabeth Louise 173
- KONINGH, Christian 162
 Christian Adolph 163
 Kirsten Schou 162
 Nille Kirstine 163
 Peter 162
 Petrine Elisabeth 163
 Ulrica Eleonora Fibiger 162
 Veronica Voltelen 158, 162
 Veronica 163
- KRØYER, Christian 134
 Karen ELLEN Jørgensen 134
- LEVINSEN, Annette 186
 Carsten Fibiger 186
 Dorrit Fibiger 186
 Grethe Fibiger 186
 Henrik Johan 186
 Ida Fibiger 186
- LEWERENTZ, Mette Margrethe 137
- LIMKILDE, Ejvind Harald Hauen 187
 Jan Hauen 188
 Harald Emil 187
 Merete Hauen 188
 Olga M. A. 187
 Per Hauen 188
 Stephan Hauen 188
 Torben Harald Hauen 188

- LIMKILDE, Yrsa Rottbøll Fibiger 187
- LINDAM, Anna Sophie, g. Fibiger 33 ff.
 Carl Hedevig 36
 Christiane, g. Fibiger 34, 36 ff.
 Johanne Christine Grib 37.
 Karen, g. Brandt 34
- LUND, Christence, g. Fibiger 201
- MAGIUS, Albert V. R. 7, 81
 Johanne H. Allesen Bunkeflod 81
- MORVILLE, Anne Kathrine, g. Fibiger 197
 Henrich Johansen 197
 Kirsten Gregersd. Krag 197
- MUNCH-PETERSEN, Asta Betty Fibiger 54
 Erland 54
 Erwin 54
 Ida 54
 Johannes Fibiger 54
 Hans Henrik 54
- MØLLER, Birthe Andersdatter 211
 Charlotte Marie 62
 Christian Daniel 62
 Christian Sørensen 213
 Hans Christian 212
 Henriette Dæhnfeldt 62
 H. Henriksen 204
 Jørgen Fibiger 211
 Karen Nielsd. Basse 204
 Karen Trewen Fibiger 211
 Maria Kirchoff 204
 Niels Hansen 204
 Sophia Dorthea, g. Øberg 212
 Søren Christensen 211
- NATHAN, Bella, g. Fibiger 109
 Bolette Davidsen 109
 David 109
- NEERGAARD, Annette Marie de, g. Fibiger 178, 181, 183
 Christine Marie Danielsen Zobel 183
- NEERGAARD, Gerda, g. Fibiger 131
 Holger Iver 131
 Johan Andreas de 183
 Petrea Jensen 131
- NIELSEN, Birte Joh. Dor. 145
 Carl Paulus Søltoft 75, 76
 Ekhardine Fibiger 212
 Johanne Marie Josepha, g. Fibiger 145
 Ludvig Carl 118
 Marie Christiane 75
 Margrethe Cecilie Fibiger 75
 Noline Marie Smith 118
 Rasmus 212
 Sophie Amalie, g. Fibiger 118
 Søren Vilhelm 145
- NØRFELT, Aage Jul. K. 185, 188
 Annette Fibiger 188
 Henrik Fibiger 188
 Morten Fibiger 188
 Peter Fibiger 188
 Ulla Rottbøll Fibiger 188
- OLESEN, Mette Gjedde 82
 Mogens Christian 82
 Olivia, g. Fibiger 81
- PAULIIN, Abraham 18
 Brigitta Fibiger 18
- PEDERSDATTER, Johanne Dorothea 217
- PEDERSEN, Charita M. S. C., g. Fibiger 136
 Hans Jørgen 217
 Marie Buch 137
 Rudolph 137
 Søren 217
- PETERSEN, Carl 80
 Anne Marie de Fine Bunkeflod 80
- PRIOR, Andreas 212
 Anne Kirstine, g. Fibiger 212
 Ellen Sophie Holm 212

- RAMLØSE, Hans 205
 Johanne Marie Fibiger 205
- RASMUSDATTER, Pernille, g. Fibiger 210
- RASMUSSEN, Anne Fibiger 210
 Rasmus 210
- REINHOLD-JENSEN, Jenny Joh. Chr., g.
 Fibiger 186
 Fritz 186
- ROTTBØLL, Frederik 185
 URSULA Christiane 185
 Vilhelmine Ch. Mahrt 185
- SCHEVENSTEEN, Louise Jeanne van, g.
 Fibiger 184
 Louis van 184
 Marie Chaterine Priem 184
- SCHWENSEN, Bodild I. C., g. Fibiger
 150
 Ingeborg Hartmann 150
 Rheinhold 150
- SELMER, Henriette AUGUSTA Fibiger
 132
 Philip 132
- SIBBERN, Abel Jørgensd. 195
 Jørgen 195
 Maren Baltzersd. 195
- SMITH, Caspar Vilhelm 50
 Caspar Vilhelm 50, 56
 Cathrine Jacobine Tauber 50, 52
 Cornelius 118
 Johanne Marie Romedal 118
 Johanne Sophie Fr. Røhl 50
- STORM, Abel Cathrine Fibiger 205
 Niels 205
- SVALANDER, Ann-Marie N., g. Fibiger
 186
 John Emil Gunnar 187
 Marie Caroline Sjøholm 186
- TAUBER, Gregoriane Begtrup 50
 Jacobine C., g. Fibiger 50
- TAUBER, Johan Henrik 34, 48, 50, 62
- THORSEN, Ekhardine Fibiger 212
 Minor 212
- THRIGE, Charlotte Marie Møller 62
 Christine Augusta Fibiger 52, 60, 62
 Johannes Peter Bloch 7, 49, 62
 Paul Christian Paulsen 62
 SOPHIE Margr., g. Trojel 61
 Søren Bloch 60
- TREWEN, Bertram 197
 Giertrud Nielsd. Riber 197
 Karen Bertramsd., g. Fibiger 197
- TSAKONAS, Aristote 53
 Louise Christine Fibiger 53
- ULLITZ, Charlotte Amalie 17
 Christian Frederik 17
 Christen Ulrik 17
 Dorteia Sophie Fibiger 16
 Jacob 17
 Jacob Christensen 16, 17
 Johan Friedrich 17
 Johan Friedrich 17
 Mourids 17
 Niels 17
- URBYE, HEDEVIG Aug. Jac. Fibiger 136
 Henrik Thomas Hornemann 136
- WADMOND, Ruth Elisabeth, g. Fibiger
 186
 Samuel C. 186
- VALEUR, Antonette Juliane 144
 Caspar Conrad 143, 144, 151
 Christiane Frederikke Fibiger 143,
 144, 151
 Christen 144
 Christine Frederikke 144
 Christine Sophie Antonette, g. Fibi-
 ger 143, 144, 145
 Else, g. Lund 145
 Jane Kirstine Fibiger 143, 144, 151

- VALEUR, Julie Marie, g. Jørgensen 144
Kaspar Konrad 144
Kirstine Rafn 144
Peter Nicolaj Frost 143, 144, 151
Rigmor Heuser 144
Sophie Elise Kirstine 144
- WEHNERT, Astrid Jørgensen 85
Hans 85
- WESTENGAARD, HEDEVIG Aug. Jac. Fibiger 136
Otto 136
- WICKEDE, Augusta v. Selau 176
Eliza C. C. Fibiger 168, 170, 172-176, 183
Johan Wilhelm 176, 177, 183
Friedrich Bernhard 176
- WILLEMOES, Anna Agnete, g. Fibiger 127
Anna Pedersen Østergaard 127
Kristen Jensen 127
- VOLTELEN, Johan Bastian 157
Nille, g. Fibiger 157, 158, 159, 162
- VOLTELEN, Veronica, g. Koningh 157, 158, 159, 162
- WORM, Juliane Antonette Poulsen 138, 143
Peder Hostrup 138, 143
Petrea Cathrine, g. Frost 139, 143
Sophie Cathrine, g. Fibiger 138, 143
- WOWERN, Abel Cathrine Matthiasd. Fibiger 203
Hans Hansen v. 203
Karen Trewen Fibiger v. 203
- WAAGE, Georg Holger 55
Juliane Fred. Broager 55
Marie AMALIE, g. Fibiger 55, 57-59, 102-108
- ZIPSTER, Margrete 16
Matthias 16
- ØRSTED, Frederikke Fibiger 212, 216
Søren 212, 216
- ØSTRUP, Sophie Pedersdatter 200, 210

DIS-Danmark

1 0 5 4 3 8